உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

சிவஞானவள்ளலார்

இருபது சாத்திரங்களாகத்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசமாகிய

இந்நூலை

யாவருக்கும்உபயோகமாகும்பொருட்டு

அமராபதிபட்டணம

மஹாராராஜராஜஸ்ரீ துரையவர்கள்

வாசுரெட்டி

லட்சுமீபதிநாயகர்

சமஸ்தானம்அத்வைதஞானபோதகராகிய

காஞ்சீபுரம்

அருணகிரிசுவாமிகளால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுஆராய்ச்சிசெய்வித்து

வேலூர்,

அரங்கசாமிமுதலியார்

சென்னபட்டணம்

ஆற்காடு,

முத்தியாலுநாயகரது

வாணிநிகேதனஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பித்தனர்.

உருதிரோத்காரி௵பங்குனி௴

இதன் விலை - ௯-௫.

Registered Copyright.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பு

அ க ர ா தி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அண்டங்கா	௱௪
அகமுகமா	௱௭௪	அண்டங்கா	௯௭
அகாயன்சல	௨	அண்டச	௬௨
அகாயனவி	௮௨	அண்ணலே	௱௰௨
அங்கண	௰௭	அண்ணறுவ	௯௮
அங்கை	௱௪௫	அண்டமெலா	௩௫
அங்கோட்டக	௱௰௮	அண்டமொரு	௱௫௨
அசரீரியா	௨௯	அதிதிதன்	௰௨
அசலனக	௫௮	அதிரகசி	௱௪௨
அசையாச்சிவ	௮௩	அதிரகசிய	௱௩௩
அச்சோநேடு	௭௫	அதுவேநீ	௱௮௧
அஞ்சக்கர	௱௪௯	அத்திகழ்	௬௮
அஞ்சிப்ப	௱௪௮	அத்துவித	௬௧
அஞ்சினேன்	௰௯	அத்துவித	௬௯
அஞ்சின்வழி	௱௨௨	அத்துவித	௱௰௩
அஞ்சுபுல	௱௭௪	அத்துவித	௩
அஞ்சுபுலன்	௱௪	அத்துவித	௱௬௯
அஞ்சுமல	௭௬	அத்தைத்தின்	௯௧
அஞ்செழு	௰	அநந்தகுண	௱௭௨
அஞ்செழுத்தி	௰௯	அநாதிகே	௫௪
அஞ்செழுத்தி	௯௰	அநாதியின்	௱௬௩
அஞ்ஞான	௱௪௫	அந்தச்சிவ	௭௭
அட்க்கி	௯௪	அந்தரங்க	௭௧
அடிக்கரும்பு	௱௨௫	அந்தரியாக	௬௭
அடுத்துவரு	௯௧	அந்தோகுரு	௱௪௮
அணுவுக்கணு	௮௪	அந்தோமல	௬௯

பாட்டு.	பக்கம்.
அபரவுணர்	௭௫
அபுத்தி	௬௬
அப்பாவுன்	௮௬
அப்பிரமே	௰௭
அமலன்	௪
அமுசோகம்	௱௮௧
அமுதத்தா	௬௫
அம்மாவென	௩௮
அம்மைதிரு	௱௰
அம்மையப்ப	௫௭
அம்மை	௱௭௯
அம்புய	௩௰
அம்புலியு	௱௫
அம்புவிழு	௮௩
அய்யமா	௫௩
அரக்கனை	௱௬௨
அரசன்மக	௱௪
அரவங்கடி	௱௰௨
அரனரி	௱௫௯
அரிசடு	௭
அரிதுமா	௩௯
அரிதுயில்	௱௩௪
அரியஞான	௨௮
அரியணை	௪௬
அரியவா	௩௮
அரியவிம்	௩௯
அருட்கண்	௬௧
அருந்தவர்	௱௭௧
அருவமாய்	௱௩௫
அருளம்பல	௰
அருளெனு	௭
அனையன்	௫௯
அலையற்ற	௮௩
அல்லல்கிளை	௮௨
அல்லற்பிறவி	௱௪௪
அல்லார்	௱௪௨
அவயவமே	௭௮
அவயவமோ	௭௮
அவயோக	௮௧
அவனசை	௨௩
அவனவ	௨௩
அவனைக்கா	௩
அவனைக்கா	௩
அவாக்கட	௫௮
அவாவற	௬
அவிகாரி	௭௪
அவிகாரி	௱௮
அவிகாரி	௫௯
அவிரொளி	௬
அவிரோக	௮௨
அவ்வறிவு	௱௭௫
அள்ளிக்கோ	௱௩௭
அறிகின்றே	௱௭௫
அறிந்தவிட	௱௮
அறியாதன	௱௨௨
அறியாப்பொரு	௬௰
அறியாவறி	௰௨
அறிவகை	௪௭
அறிவறி	௭
அறிவறியா	௨௪
அறிவா[illegible]	௯
அறிவாயிரு	௱௪௭
அறிவாலறி	௱௮௫
அறிவாலறி	௱௰௭
அறிவான்	௩
அறிவிக்க	௱௬௧
அறிவிலறி	௭௮
அறிவிலறிவா	௮௨

பாட்டு.	பக்கம்.
அறிவினி	௱௫௮
அறிவுக்கறி	௯௰
அறிவுக்கறி	௫௯
அறிவுதிரு	௱௨௩
அறிவுநா	௯௭
அறிவுருவா	௱௬௨
அறிவென்ற	௱௮௨
அறிவென்னு	௱௪௰
அறிவேசிவ	௱௨௩
அறிவேசிவ	௱௪௫
அறிவேதிரு	௯௮
அறிவையன்றி	௱௭௨
அறிவொரு	௱௫௯
அறுசுவை	௪௬
அறுமுகனு	௯௫
அறுவகை	௪௭
அறுவித	௰௬
அற்புத	௰௮
அற்றூர்கட்	௫௮
அனுபவ	௱௬௨
அனேகவித	௬௮
அன்பனை	௨௬
அன்றுவிட	௱௪௪
அன்னமய	௪௮
அன்னவுரு	௱௫௰
அன்னவெறி	௱௪௩
அன்னிய	௬௮
அன்னிய	௪௪
அன்னியமே	௮௮
அன்னியமே	௱௪௩
அன்னியமே	௱௨௭
அன்னையக	௬௫
அன்னையரு	௭௫
அன்னையுல	௬௩

பாட்டு.	பக்கம்
ஆனைவயி	௱௰௫
ஆ	
ஆகநாமல்ல	௱௫௭
ஆகந்திரு	௱௬
ஆகமங்கள்	௱௭௯
ஆகமே	௱௩௬
ஆகமே	௱௩௬
ஆகாயந்தனை	௱௪௧
ஆகாயந்தன்	௱௮௩
ஆகாயந்தேடி	௱௰௭
ஆகாயப்புள்	௮௩
ஆகாயமெங்கு	௱௯
ஆகாயம்	௬௰
ஆகாயம்போ	௱௨௮
ஆகாரந்தா	௭௰
ஆகின்றழி	௪௯
ஆகிலவனை	௬௰
ஆகிலிந்த	௱௬௭
ஆகையா	௭௯
ஆகையாலி	௫௪
ஆகையாலி	௫௧
ஆகையாலி	௩௪
ஆகையாற்கரு	௪௭
ஆகையாற்றே	௨௯
ஆகையானை	௨௭
ஆகையானுனே	௱௪௰
ஆக்கலளி	௫௯
ஆக்கலளித்த	௮௮
ஆக்கறக்கு	௱௪௭
ஆக்கறக்கு	௱௰௬
ஆக்கின்ற	௱௪௫
ஆக்கைக்கு	௪௨
ஆக்கைசட	௱௪௬
ஆக்கைசட	௬௪

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆக்கைநீ	௱௰௮
ஆக்கைமேவி	௨௭
ஆக்கையக	௭௯
ஆக்கையல	௱௬௬
ஆக்கையு	௱௬
ஆக்கையே	௱௨௬
ஆங்கவனை	௱௭௭
ஆங்கறியாமை	௪௧
ஆங்காரக்கோ	௱௫௧
ஆங்காரந்தன்	௱௰௯
ஆங்காரமான	௮௰
ஆசரிக்கு	௯௯
ஆசானே	௱௫
ஆசானைக்கா	௱௬
ஆசிரியனு	௱௨௬
ஆசிரியனை	௱௨௭
ஆசிலன்ன	௫௨
ஆசையாற்சு	௩௩
ஆசையுறு	௪௯
ஆசையொழி	௱௪௭
ஆடுபன்றி	௯௨
ஆட்டைச்சு	௱௪௪
ஆட்பால	௱௮௨
ஆணவத்தா	௱௨௭
ஆணவத்தா	௯௨
ஆணவத்தான்	௭௧
ஆணவத்தி	௱௨௮
ஆணவமல	௩௨
ஆணவமாதி	௫
ஆணவமே	௱௨௫
ஆணவமே	௱௫௨
ஆணவவே	௱௭
ஆதலாலகம்	௱௭௰
ஆதலாற்குரு	௩௭
ஆதவன்றன்	௪௫
ஆதாரவிட்டை	௧௭
ஆதாரமா	௱௫௧
ஆதாரமாறு	௬௭
ஆதி	
ஆதிதிரு	௪௪
ஆதித்தன்	௪௩
ஆதிப்பிரம	௱௬௫
ஆதிமறை	௯௨
ஆதிமுத்தன்	௮௧
ஆத்மலிங்	௱௩
ஆத்மாவித்த	௨௯
ஆமயத்தை	௭௮
ஆமுயிர்	௩௮
ஆமைபோ	௱௬௧
ஆமைபோ	௭௬
ஆபிரமட்	௪௬
ஆபிழையை	௱௪
ஆரணவுரு	௱௫௮
ஆராவிய	௱௰௧
ஆலம்பன்	௯
ஆலயந்தொழு	௱௩௩
ஆலயமே	௱௩
ஆலவிட	௱௬௭
ஆவாவென்ன	௨௬
ஆவிக்கா	௱௩௮
ஆவிக்குரிய	௰௧
ஆவிற்கும்புலி	௱௬௧
ஆழ்ந்தே	௫௧
ஆருத	௱௰
ஆருறுக்குள்	௭௰
ஆருறுதத்து	௱௰௭
ஆயிருக்க	௯௩
ஆறுகடல்	௯௰

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆறுநெடுங்	௮௭
ஆறுநெடுங்கா	
ஆனுருவ	௬௩
ஆனைதுரத்தி	௱௪
ஆனைந்து	௬௩
ஆனைமுத	௯௪
ஆனையுரி	௱௨௫
ஆனையுலாவு	௬௮
ஆன்பாலற	௱௬
ஆன்மாசுத்த	௨௮
ஆன்மீகந்	௭௨
ஆன்மீகந்	௭௩
ஆன்றநற்சன	௱௩௯
இ	
இஃதுமரிதே	௮௧
இக்கன்ம	௭௪
இச்சையனி	௭௩
இச்சைவழி	௬௯
இதயத்தவி	௯௬
இதற்குள்ளா	௭௰
இத்தக	௰௫
இத்திரனருள்	௩௮
இத்துரியா	௨௨
இந்தஞான	௪௩
இந்தமணி	௬௩
இந்தவிந்து	௭௫
இந்தியத்து	௭௯
இந்தியமா	௫௰
இந்தியநிமே	௭௯
இந்திரனு	௮௩
இந்நிலைது	௨௨
இந்நிலையி	௮௧
இந்நூலை	௫௪
இப்பியிம்பிரா	௪௩
இம்மலமூன்று	௩௪
இம்மாயை	௭௧
இம்முறை	௪௭
இயற்கை	௫
இரக்கமிலா	௯௨
இரக்கமு	௰
இருட்டறை	௬௨
இருந்தபடி	௱௮௫
இருவினையீ	௮
இருவினையொப்	௱௰௩
இருவினையொப்	௭௪
இருவினையொப்	௮
இருவினையொப்	௪
இருவினையொப்	௱௫௰
இருளகன்ற	௱௨௩
இல்லத்திரு	௬௫
இல்லறம்	௪௮
இல்லாத	௱௰௧
இலலையுயி	௱௪௮
இவ்வண	௱௩௫
இவ்வண்ண	௱௬௮
இவ்வண்ணம்	௱௰௧
இவ்வண்ணமா	௬௬
இனிப்பிறவே	௬௫
இனையவ	௰௮
இன்பமய	௬௰
இன்றைக்கே	௯௩
இன்னணமா	௱௭௨
இன்னணம்	௬௫
இன்னவகை	௭௪
ஈ	
ஈகைதவ	௬௬
ஈச	௱௩௨
ஈசனத	௬௬

பாட்டு.	பக்கம்.
ஈசனடியார்	௬௬
ஈசனருணூலை	௬௭
ஈசனருளு	௬௯
ஈசனுர்	௱௧
ஈசனிரங்கி	௬௨
ஈசனிருக்கு	௬௬
ஈசனிலை	௭௧
ஈசனுனக்	௯௨
ஈசனென்போ	௰௨
ஈசன்வே	௱௨௰
ஈசன்றிருமேனி	௱௨௰
ஈசன்றிரு	௱௨௭
ஈட்டவிர	௬
ஈதுமெய்	௱௩௪
ஈணாந்து	௭௭
உ	
உடம்பினை	௱௬௨
உடம்புமுக	௬௩
உடம்பெலா	௩௯
உடலெனு	௰௨
உடல்கிடக்க	௭௮
உடெறுறு	௪௭
உணருமுயி	௭௮
உணர்ச்சி	௭௯
உண்டிபசி	௱௪௬
உண்டிபுசி	௮௪
உண்டுமிலை	௱
உண்டுமூப	௯௮
உண்ணலுறங்க	௨௬
உண்ணலுறங்க	௬௯
உண்ணாத	௫௧
உண்ணார்போ	௱௭௩
உண்பதியா	௱௭௬
உத்தமங்க	௱௰௬

பாட்டு.	பாட்டு.
உம்பர்பணி	௱௪௭
உம்பர்வாழு	௪௮
உயிருபல	௯
உயிர்ச்சார்வா	௬௪
உயிர்க்குயிரா	௱௨௰
உருவோவரு	௰௨
உலகநெரு	௰௮
உலகந்தெரி	௬௯
உலகமு	௰௮
உலகமுமுயிரு	௨
உலகமூன்றை	௱௩௩
உலகமே	௱௬௭
உலகமேழை	௱௩௨
உலகளந்த	௱
உவர்மூடு	௬௨
உவனிவ	௭௭
உவனுவளது	௨
உழுவையரி	௮௩
உளதிலதாம்	௱௭௩
உள்ளங்கை	௱௫
உள்ளஞ்சுழல்	௱௮௰
உள்ளத்தொளி	௱௰௭
உள்ளந்திரு	௱௯
உள்ளந்தொறு	௱௪௪
உள்ளப்போ	௭௩
உள்ளமசை	௮௧
உள்ளமல	௱௫
உள்ளமெனு	௱௨௬
உள்ளமொடு	௭௭
உள்ளும்புற	௱௫௰
உள்ளேயிருந்த	௭௮
உறங்கா	௱௫௩
உற்றசரி	௱௨௩
உற்றுணரி	௱௮௬

பாட்டு.	பக்கம்.
உன்மனைக்கு	௫௮
உன்றந்தை	௱௭௫
உன்னலொரு	௭௪
உன்னைப்போ	௱௧
உன்னையறி	௮௯
உன்னையொரு	௮௯
ஊ	
ஊசலாடு	௪௫
ஊமனொளி	௭௮
ஊமைகண்ட	௱௮
ஊமைகன	௰
ஊமைபணி	௱௰௧
ஊமைமணி	௱௪௯
ஊமையினை	௱௰௨
ஊர்ச்சுண	௮௪
ஊழாலட	௱௰௮
ஊழைத்துற	௮௪
ஊழையொது	௫௪
ஊழ்வினை	௭௨
ஊழ்வினையா	௩௪
ஊனக்கண்	௫௯
ஊனமிலா	௬௭
ஊனொடி	௱௬௯
ஊனுடல்	௫௰
ஊனுயிர்	௮
ஊனுறங்கி	௱௮
ஊனையொது	௮௰
ஊனேபிரம	௰௩
ஊன்பிறந்த	௱௩௮
ஊன்றுமூன்	௪௨
எ	
எங்கணுஞ்சி	௨௰
எங்கணுநிறை	௩௯
எங்குஞ்சிவ	௮௮
எங்குஞ்சிவ	௱௯
எங்குமா	௮௪
எங்குமிருப்பா	௬௰
எங்குமிலை	௫௮
எங்ஙனமறை	௱௩௪
எஞ்ஞான்று	௨௬
எண்கணனை	௮௫
எண்டிசை	௱௰௯
எண்ணரிய	௨௫
எண்ணுஞ்சிவ	௯௬
எண்பத்து	௬௨
எண்பத்துநா	௱௯
எண்பத்தோ	௭௪
எத்தனைதா	௱௭௩
எந்தயோக	௨௯
எந்தைசன	௯௫
எந்நாளிரு	௩௭
எப்போதி	௩௰
எப்போது	௩௰
எல்லாங்க	௱௰௧
எல்லாஞ்சிவ	௯௭
எல்லாஞ்சிவ	௱௪௩
எல்லாஞ்சிவ	௱௧
எல்லாத்தை	௱௨௬
எல்லாநா	௱௪௧
எல்லாமறி	௱௨௰
எல்லாமி	௬௪
எல்லாமிற	௯௭
எல்லாமிற	௱௮
எல்லாமிறந்	௱௨௫
எல்லாமிறந்த	௫௰
எல்லாமு	௨௫
எல்லாரு	௫௪
எல்லார்க்கு	௱௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லாவண்ட	௱௬௮
எல்லாவுயிர்	௱௮௩
எல்லாவுரு	௬௩
எல்லையில்	௱௬௰
எவ்வுயிர்	௭௭
எழுவாய்	௱௮௨
எள்ளுக்கு	௬௰
எறும்பு	௱௨௩
எனைவிட்	௭௭
என்னைப்பே	௱௰௨
என்மனத்தா	௮௰
என்றந்தை	௬௪
என்றியம்பி	௱௩௬
என்றுபருவ	௮௬
என்றுபன்	௱௩௫
என்றுபிறந்தே	௮௮
என்றுமிரு	௪௫
என்றைக்கோ	௱௬
என்றொருவ	௩௭௭
என்னுடம்பி	௬௪
	௱௰௨
என்னையெடு	௱௭௮
என்னையொழி	௱௨௪
	௮௰
ஏ	
ஏகமேவா	௱௬௮
ஏணியை	௱௭௯
ஏதங்கூறி	௱௩௭
ஏதுக்களா	௱௮௨
ஐ	
ஐங்கரும	௫௯
ஐந்தடக்கி	௭௭
ஐந்தவத்தை	௭௮
ஐம்புலக்கதவ	௨

பாட்டு.	பக்கம்.
ஐம்புல	௮
ஐம்புலவேட	௮
ஐம்புலனட்	௪௧
ஐம்புலனுலல	௱௪௬
ஐம்புலன்	௪௧
ஐம்பொறி	௨௰
ஐம்பொறி	௨௫
ஐம்பொறி	௱௮௧
ஐயந்திரி	௱௬
ஐயந்திரி	௱௮௰
ஐயந்திரிவு	௱௪௧
ஐயமாக	௰௬
ஐயமுடையோ	௱௬௭
ஐயமுமிட்டே	௱௬௰
ஐயமெடுத்	௱௬
ஐயமெனு	௱௭௭
ஐயாசை	௱௭௭
ஐயெரிநா	௬௭
ஐயெரிநா	௪
ஐவகை	௫௯
ஐவகைஞா	௰௧
ஐவகைப்பொறி	௱௬௧
ஐவரொடு	௱௨௨
ஒ	
ஒருகணமிரு	௪௰
ஒருகாலங்	௱௬௯
ஒருகோடி	௱௨
ஒப்புக்கு	௬௪
ஒருதலை	௱௪௯
ஒருபொருளை	௱௰௬
ஒருமரத்தி	௮
ஒருமலவழ	௰௩
ஒருவனுக்கி	௨௯
ஒளியிலொளி	௮௩

பாட்டு.	பக்கம்.
ஒளிவளர்	௩௰
ஒன்பது	௱௫௮
ஒன்றறிந்த	௭௯
ஒன்றாகி	௱௫௬
ஒன்றாகிப்பர	௱௬௯
ஒன்றாய	௫௭
ஒன்றாயும்	௨௨
ஒன்றாயுலக	௱௨
ஒன்றிரண்டல	௱௬௩
ஒன்றுடனு	௱௮௧
ஒன்றென்பா	௫௩
ஒன்றென்றி	௱௯
ஒன்றென்று	௱௪௧
ஒன்றென்றும்	௫௨
ஒன்றேபர	௱௪௮
ஒன்றேயாதலி	௰௧
ஒன்றேவிர	௩
ஓ	
ஓகோவிந்த	௩௨
ஓசைபரிச	௱௫௨
ஓசையொலி	௱௨
ஓடுமாநதி	௪௪
ஓட்டநடை	௭௰
ஓதியவசு	௪௧
ஓமாதி	௱௪௧
ஓமாதிவா	௭௪
ஓராயிரம்	௯௯
ஓரிட்டத்து	௱௮௧
ஓவாபவ	௯௬
க	
கங்கைஙிகர்	௱௰௫
கங்கையி	௩௮
கட்டத்திரு	௱௮௧
கட்டப்பரு	௩௬

பாட்டு.	பக்கம்.
கடலிலே	௱௬௩
கட்கிமை	௪
கட்டிய	௪
கட்டையடு	௭௮
கட்டியவன்	௬௨
கண்கதிர்	௭
கண்டான்	௱௩௫
கண்ணால்	௱௬௬
கண்ணியதி	௮௩
கண்ணிரவி	௬௧
கண்ணிலா	௰௯
கண்ணினை	௱௬௪
கண்ணுமுயி	௭௮
கண்ணுருவ	௭௯
கண்ணேவி	௮௯
கண்ணொளி	௰௩
கண்ணொளி	௱௮௮
கண்ணொளி	௱௫௮
கண்ணோரா	௱௩௩
கண்ணோவி	௮௯
கண்பல	௨௩
கண்போல	௱௮௰
கதிரிடை	௭
கருடனை	௱௨
கருத்தனை	௫
கரும்பினு	௱௩௯
கருவிக்கா	௭
கருவிசட்	௭௬
கல்காயிழை	௱௭
கலியுக	௮௬
கலைமதி	௫
கலையாங்கர	௬௯
கலையெலா	௩௮
கல்லாரிண	௱௫௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
கல்லாரின்	௱௯௫	காணுறு	உ௪
கல்லாலமர்	௬௬	காண்பதுங்	உ௧
கல்லாவின்	௧	காண்பதெலா	௱எ௯
கல்லாவின்	௫உ	காண்பவன்	௱எ௬
கல்லாவின்	௯௩	காதினலழி	௱௫எ
கல்லெலா	௪௪	காதெவரு	௱௬௫
கல்லெறி	௱௬௧	காதொலியை	எ௧
கல்லைப்பொன்	௱௯உ	காந்தமு	௱௫௬
கழுக்குன்ற	௬௬	காமக்கட	௱எ
கழுதைக்கு	௬௪	காமங்கு	எ௯
கள்ளவடி	அஎ	காமத்தா	௩௩
கறங்குவரி	எஉ	காமத்தா	௩௩
கறுத்தவிரு	௱எ	காமமாதி	௪௬
கற்புடை	௱௩௬	காமம்வெகு	எஉ
கன்மத்தாலா	௬௪	காமவிள	எ௯
கன்மமக	௬௬	காமாதி	௱௯௬
கன்மமா	௱௫எ	காமாதி	௱உ௩
கன்மவா	௪௯	காயசம்பந்த	௱௩௬
கன்மமவி	எஉ	காயத்தை	௱௫௩
கன்மவிரு	௬௬	காமாதியை	௬எ
கன்மவெயி	எ௪	காயந்துவ	௱௯௬
கன்னனுன்	௪௪	காயப்பெரு	௱௯அ
கன்னிக்கு	௱௯அ	காயவிள	௬௫
கா		காயனை	௫௧
காகுத்தன்	௫௩	காயுங்கதி	அ௬
காக்கைவிழி	௬௧	காயுங்கிழ	௱உ௯
காசமுறு	௱௪௩	காயுமுத	அ௯
காசியிலிர	௪எ	காய்கதி	உ௯
காசிவாஞ்சி	௱௪௯	காய்கதிரி	உ௯
காட்டமனல்	௱அ	காரணகா	௱எஉ
காட்டெரி	௪எ	காரிருளோ	அஅ
காணப்படு	௱௫௪	காலநியதி	எ௯
காணுக்கண்	௱எ௩	காலபடர்	௬௫
காணுங்கரா	௱௧	காலன்றனை	௱௫௧

பாட்டு.	பக்கம்.
காவிமாலை	௱௩௫
காற்றிலா	௱௭௭
கானலைநீ	௫௰
கி	
கிஞ்சிக்கியன்	௬௮
கிடைத்த	௱௨௧
கிடையாத	௬௩
கீ	
கீட்டப்பட்டு	௱௬௩
கு	
குக்குடம்	௱௭௮
குடும்பத்தை	௱௰௧
குடும்பபார	[illegible]
குருட்டுச்சேரி	[illegible]
குருவாக்க	[illegible]
குருவிலான்	[illegible]௧
குருவுரு	௬[illegible]
குருவுருவ	௮௬
குருவேதிரு	௱[illegible]
குருவைக்கோ	௫
குருவையெதி	௭
குலமொழிய	௱௨௩
குழந்தை	௮௫
குறியறி	௮௩
குறியாக்குறி	௩௫
குன்றுதொடர்	௮௫
கூ	
கூகையறி	௫௭
கூத்தியை	௨௬
கூர்கொண்ட	௯௨
கூவிளமாலை	௭௭
கூளாக்கலை	௯
கூனுஞ்செவி	௬௫
கூன்மதி	௯௮

பாட்டு.	பக்கம்.
சேந்தபடி	௱௨௪
சேத்தவித்தை	௭௰
ம்மாவிரு	௱௫௫
ருதிகண்	௪[illegible]
சூ	
சூத்திராதி	௱[illegible]௮
சூனியபாச	௰௧
செ	
செகத்தை	௭௫
செத்தசத்தி	௮௩
செத்துச்செத்	௱௬௬
செந்தமிழ்	௩௰
செப்புமொழி	௱௫௰
செம்புண்ணில்	௮௬
செயற்கை	௫
செருவினுழை	௬
செல்லும்பி	௭௯
செறிவாகு	௫௨
சென்றுலய	௬௬
சே	
சேதனமா	௭
சேர்வினை	௰௧
சை	
சைதன்ய	௮௰
சைதன்னிய	௭௭
சைவசித்தா	௱௬௪
சைவஞ்சிவ	௱௰௩
சொ	
சொப்பன	௮௰
சொல்லாரி	௱௪௫
சொல்லாலு	௨௨
சொன்னத்தி	௪௩
சொன்னனிலை	௮௧
சொன்னவரு	௱௭௰

பாட்டு.	பக்கம்.
ஞா	௭
ஞானசம்	௱அ[illegible]க
ஞானத்தா	௱௬[illegible]க
ஞானத்தை	௨௪[illegible]க
ஞானத்தைத்	௱௰௮க
ஞானநீரா	௨௮
ஞானபுலி	௭௯
ஞானமிலா	௱௰௮
ஞானமிலெ	௭௧
ஞானமென்னு	௨௮
த	
தசகாரிய	௬
தண்டிகை	௮௪
தண்டுல	௬௮
தத்து	௨௫
தத்துவ	௱௨௨
தத்துவக்கூ	௬௮
தத்துவங்க	௬௫
தத்துவங்க	௫௨
தத்துவத்து	௱௰௭
தத்துவாதீத	௨௰
தத்தைபோ	௱௰௨
தந்தைதமர்	௬௮
தந்தைதாய்	௱௯௪
தந்தைதாய்	௱௯௮
தந்தைவழி	௱௬௭
தந்தைவி	௬௪
தம்மாலறி	௱[illegible]௨
தம்மை	௱௰
தருமிழலு	௱௨[illegible]
தனாமுதநாத	௨௰
தனாயிது	௯
தலையெல்லா	௱௰௬
தவறறவெவன்	௯௧
சாக்கிரசொ	௨௪
சாக்கிரமு	௭௨
சாத்திரஞ்சம	௪௮
சாத்திரத்தா	௱௯
சாத்திரத்தை	௮௧
சாத்துவித	௭௨
சாந்தமுடைட்	௬௮
சாந்தமுடை	௬௪
சாந்தமு	௱௪௯
சாயைபோ	௯௯
சாவதும்	௱௬௰
சாவதுவும்	௱௬௮
சா[illegible]ண்டு	௬௰
சி	
[illegible]தை	௱௫௪
[illegible]மா	௰௧
[illegible]தம்பரம்	௬௧
[illegible]த்தஞ்சிவ	௯௭
[illegible]த்தந்தெளி	௱௪௭
[illegible]த்தமிய	௮௰
[illegible]ந்தாந்த	௱௰
[illegible]தாந்த	௬௧
[illegible]திரத்தை	௮௧
[illegible]திரபானு	௱௯௪
[illegible]	௪௰
திகை[illegible]ா	௱௮௯
திட[illegible]	௱௧
திரண்டயை	௪௭
திருமேடிக்கு	௱௫௪
திருப்[illegible]டிதிதி	௫௬
திருப்[illegible]ன	௱௰௪
திருமா[illegible]ன	௭௬
திருமூ[illegible]ன	௱௧
திருமெ[illegible]	௱௰

பாட்டு.	பக்கம்.
சிவஞான	௭௫
சிவதத்துவ	௭௰
சிவத்துவ	௩௫
சிவத்துவமசி	௮௨
சிவத்தொமசி	௱௰௩
சிவநூலா	௭௬
சிவபுரா	௫௭
சிவமயமாய்	௯௰
சிவமயமா	௯௰
சிவமல்ல	௯௨
சிவவாக்கிய	௫௭
சிவனறிந்த	௨௩
சிவனன்றி	௭௭
சிவனீயானுய்	௯
சிவனொரு	௱௭
சிவன்வேறு	௱௮௰
சிறந்ததிரு	௱௭௰
சிறையுறக்கட	௪௧
சீ	
சீடன்றன்	௩ ௬
சீரார்சித்தா	௫௪௧
சீரார்சிவோ	௱௰௯
சீர்கொண்ட	௯௫
சீர்பூத்த	௱ ௬௪
சீவகாருணிய	௮௩
சீவபரமிர	௨௫
சீவனத்தா	
சீவனுமிந்த	௬௧
சீவனுய்	௭௩
சீவனுக்கு	௱௭௬
சு	௱௪
சுகமய	௱௨௬
சுகர்வாம	௱௨௧
சுகன்வாம	௯

பாட்டு.	பக்கம்.
கே	
வலசக	௱௭௧
வலச்சன	௪௬
கவலஞான	௰௨
கவலத்து	௫௯
களாதன	௱௨௨
கை	
கையுறுபுண்	௱௰௩
கொ	
கொடுப்பா	௭௩
கொலையிலா	௩௮
கொல்லாமை	௬௭
கொல்லாவிரத	௯௨
கொன்றிடுத	௱௯
கோ	
கோசரமுட	௬
கோடிசிவ	௮௭
கோடிவிழி	௪
கோடைதனி	௯௩
கோட்ட	௱௪௬
கோபத்தா	௩௩
கோபமே	௩௩
கோழிபோ	௭௬
கோரல்வே	௰௧
ச	
சகல்பூத	௨௭
சங்கற்ப	௱௩௬
சங்கைய	௱௩௫
சசிசேகர	௬௨
சச்சிதா	௫௮
சஞ்சித	௩௪
சஞ்சித	௱௨௮
சஞ்சிதமு	௭௩
சட்சித்த	௮௰

அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
சட்டத்திர	
சதுமறை	௱௫
சத்தசத்	௱கூ
சத்தஞ்சோதி	௰
சத்தத்தா	௪
சத்தம்பரி	௭௯
சத்தியஞான	௨
சத்தியமா	௱௨௯
சத்தியமீ	௱௭௧
சத்தியமு	௯௬
சத்துமத்து	௱௨௮
சத்துமச	௱௰௬
சந்திரியி	௯
சமட்டி	௪
சமயமே	௱௩௭
சமயம்	௱௮௪
சம்பந்தர்	௱௨௭
சரவசர	௱௮௰
சரற்சந்திர	௮௪
சராசர	௰
சரிதாதி	௭௪
சரிதையி	௱௨௪
சரிதையிலா	௩௨
சரியைகிரி	௱௰௨
சருவபரி	௱௭௯
சற்கன்ம	௭௪
சற்குருவாய்	௫௭
சனகர்	௮௫
சனகனெனு	௱௭௫
சனகாதி	௭௫
சனகாதிக்கி	௬௪
சனதக்குரு	௫

சா

பாட்டு.	பக்கம்.
சாக்கிர	௮௫

பாட்டு.	பக்கம்.
தர்ப்பரமாய்	௱௨௯
தனுவாதி	௬௨
தனுவொடு	௱௬௪
தன்னிச்சை	௭௩
தன்னுலகு	௫௩
தன்னைக்கண்	௮௰
தன்னைச்சட	௯௫
தன்னைச்சிவ	௯௰
தன்னையறி	௱௧
தன்னையறி	௱௬௮
தன்னைவினை	௱௨௪

தா

பாட்டு.	பக்கம்.
தாடலைபோ	௯
தாட்டுனை	௬௯
தாமடங்க	௱௨
தாயகட்டி	௭௩
சி யணாயு	௯௩
சி யன்றி	௱௪௯
சி ாய்போலெழு	௱௫
சி ரணிய	௰௬
சி னலலா	௬௪
சித னேசிவ	௱௮௨
சித் னேசிவமா	௱௮௬
சித் னைபர	௱௮௧
சிந்த	

தி

பாட்டு.	பக்கம்.
சிந்த சமுகன்	௯௯
சிந்தி சுக	௮௩
சின்ன டொமு	௱௬௧
சிருட் நாக்கா	௭௬
சிருட் பணி	௬௭
சிவஞா பா	௫௭
சிவஞா லய	௱௪௨
சிவஞா லர்	௫௮
சிவஞா ழி	௭௬

பாட்டு.	பக்கம்.
திருவாத	௱௨௮
திரைநுரை	௱௬௩
தீ	
தீக்கையினு	௮௭
தீரத்துற	௱௬௭
தீராதவை	௫௧
தீர்த்தம்	௱௩௭
து	
துக்கசாகர	௰௭
துட்டமிரு	௬௩
துட்டற்கு	௱௪௮
துயருற்ற	௱௫௫
துரியத்தி	௭௧
துல்லிய	௩௧
துறந்து	௮௪
துறவுமவா	௬௭
தூ	
தூலத்தனு	௫௰
தெ	
தெய்வஞ்சி	௬௬
தெருளாவி	௯௰
தே	
தேகத்தின்	௫௯
தேகநா	௱௨௧
தேகமலேன்	௱௭௨
தேகமாது	௱௬௩
தேகமொடு	௱௭௨
தேவேதிரு	௱௮௬
தேனுண்டளி	௰௮
தேனேர்	௱௮௰
தொ	
தொல்லாழி	௱௪௫
தோ	
தோத்திர	௱௭௬

பாட்டு.	பக்கம்.
ந	
நகரமாகிய	௰௯
நகரக்கரு	௯௰
நகாரத்தின்	௱௬௪
நஞ்சுமிழ்	௰
நதிபாங்கர்	௮௧
நரனலனிவ	௩௬
நல்லகுல	௱௨௧
நல்லசிவ	௬௩
நல்லவினை	௭௨
நல்லன்சிவ	௭௪
நல்லாரை	௱௪௨
நல்லாரைத்தூ	௬௪
நல்லிளமை	௬௫
நல்வினையா	௭௪
நரவங்குடி	௯௯
நற்சாதி	௭௪
நனவின்	௭௧
நன்னெறி	௪௯
நா	
நாடுகோரா	௮௬
நாடுவினை	௭௩
நாமார்	௱௫௫
நாய்த்தோ	௱௫
நாரணன்	௱௫௯
நாரதாதி	௱௬௭
நாலுவேதமு	௪௫
நாலுவேதமு	௱௩௬
நாற்றக்கு	௱௫௩
நாற்றவித	௬௫
நானோர்கொல்	௩௭
நானேசிவ	௮௮
நானேநீ	௱௪௰
நானேபர	௱௨௬

பாட்டு.	பக்கம்.
நான்பருத்தே	எ௮
நான்பிரம	௮௰
நான்பிரம	௱எ௰
நான்மனித	௱௬௯
நி	
நிச்சயமற	௬
நிதம்பமிலா	௱௰௮
நித்திரை	௯௧
நித்தனன்	௱௩௯
நிரவய	௨
நிராமய	௫௮
நிராமய	௱௫௬
நிராமயமா	௨௨
நிறைந்தமா	௪௨
நிறையறிவா	௪௫
நினைப்பு	௱௨௰
நினைவழி	௱௭௧
நின்றதிரு	௫எ
நீ	
நீங்காத	௰௫
நீசன்	௯௧
நீபிரம	௮௰
நீயறிய	௱எ௫
நீயெநா	௱௫
நீரிடை	௨௨
நீரிடையி	௰௨
நீரிடையு	௩௩
நீரிலாக்குள	௱௬௰
நீருக்கு	௬௰
நீர்க்குமிழி	௮௧
நு	
நுனதிக	௰௧
நூ	
நூலிடை	௱௫௯
நூலில்லை	எ௧
நெ	
நெஞ்சங்குழை	௱௫௩
நெருப்பிரு	௱௮
நெருப்பு	௱௨௧
நெல்லிடை	௱௫எ
நெல்லினு	௩௨
நொ	
நொச்சி	௱௫௰
நோ	
நோக்கானோ	எ
நோக்காம	௯௬
நோயிலாவா	௱௬௪
ப	
பக்குவத்து	௱௰௫
பக்குவமி	௱௨
பக்குவர்க்கா	௱எ௰
பக்குவர்க்கு	௬௧
பங்கயப்பா	௱௫௪
பசுகரண	௱௰௨
பசுவென்ப	௬௨
பசைநீங்கு	எ௬
பஞ்சபூத	௱௩௬
பஞ்சமல	எ௫
பஞ்சவதி	௫௯
பஞ்சவிந்தி	௱௫எ
படிகக்கட்	௱௪௮
படைபிழை	௱எ௯
பண்டிதரி	௨௯
பண்டை	௱எஎ
பண்டைய	௱௬௰
பண்டொரு	௱௬௧
பதிநூலோ	எ
பதிநூல்	௱௰

பாட்டு.	பக்கம்.
பதிபசுபாச	உ௫
பதிமார்க்க	௱௰
பதியெனி	௰௧
பதியறிவாகு	உ௫
பதியாவ	௫அ
பதைத்தெழு	அஉ
பத்தைவிட	எஎ
பத்துவித	எஎ
பந்தமறு	௱௪௯
பந்தர்க்கெளி	௫அ
பரமன்வா	௫௯
பராபரமாய்	௱உ௯
பருப்பதங்கே	௬௬
பனைவடி	௱௬உ
பல்கலையா	௱௬௯
பல்லாயிர	௱உ௰
பல்லாயிர	௱௪௫
பல்லூழி	அ௪
பவத்துயரா	௱௫அ
பவனமாய்	௱அ௫
பழிமுனே	அ௫
பழுதையி	௱௯௫
பளிங்கியமா	உ௪
பளிங்கினில்	உ௪
பழையரொன்	௱௫எ
பறையர்தம்	௪௫
பற்றற	௱௪௬
பற்றறத்து	௱௬௧
பற்றற்முர்	எ௧

பா

பாட்டு.	பக்கம்.
பாகமங்கி	௱௫௫
பாசக்கட	௯௯
பாசக்குழு	எஎ
பாசங்க	௯எ
பாசஞ்சட	௱௪௫
பாசத்தார்	௱௯௫
பாசத்தார்	௫உ
பாசத்தாற்ப	உ௫
பாசத்தான்	அஎ
பாசத்தினு	அஎ
பாசத்தை	௪௯
பாசத்தை	அஎ
பாசப்பகுப்பு	எ
பாசமறி	௬அ
பாசமாகிய	உ௰
பாசமாய்	அஅ
பாசமுதலை	௱௰௯
பாசமோசக	௪௯
பாசவியலை	௬அ
பாசவெறு	௬அ
பாசம்பெரு	௬அ
பாடப்படி	௱௫
பாதகமனே	உ௯
பாம்பிதென்று	௪௫
பாம்பின்வாய்	௬உ
பாம்புக்கு	௱௫௰
பாரோரும்	௫௪
பார்த்தும்	௬௰
பாலனைய்	௱௫உ
பாலன்பசி	௱௪௪
பாலன்மா	௫உ
பாலையுந்தே	௱௫௰
பாலொடுசேர்	௱௪
பால்வண்ண	௬எ
பால்விரதி	௯௫
பாவமகல	௰எ
பாவமில்	உஅ
பாவமுமற	௱௫எ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாவனுதீத	ளஅ	புத்தியே	அய
பாவனுதீத	ளஉ௫	புல்லாதி	ளசஎ
பாவனுதீத	சக	புல்லாய	கூ௫
பாவனையெலா	ளஎஉ	புவிமுதனுத	கூ
பாவரபா	ளஎக	புழுவின்	ளகூகூ
பாழுனா	ளஉச	புள்ளாய	கூ௫
பாற்கடல்	கூக	புற்றுநகிட்	கூஉ
பானுவாமிறை	யகூ	புன்னூலா	யஎ
பி		பூ	
பிண்டமா	௬ய	பூசனையார்	ளஎகூ
பிண்டமா	ளசக	பூசையால்	௫ச
பித்தர்	கூய	பூசையென	ள௫எ
பிதிர்க்கடம்	௫எ	பூதகாரிய	௫கூ
பிராணனே	எகூ	பூதமுத	அஎ
பிருதிவி	கூகூ	பூமரங்க	கூ௫
பிளிறுமா	க	பூரணபோத	ய
பிறக்கு	கூ௬	பூவின்மண	ளகூ
பிறத்தலு	அ	பூவைத்தேடி	௫
பிறந்தவ	ள௬கூ	பூனைவிழி	கூக
பிறந்தாரி	ள௬உ	பெ	
பிறவாமை	கூஎ	பெண்ணுடை	ள௫
பிறவிக்கட	யக	பெத்தத்தை	எஎ
பின்னபின	எஅ	பெரியபண்டி	ளகூ௬
பு		பெரியவரி	ளஎச
புகவிக்கர	ளஅ௬	பெரியவிம்	௫கூ
புசிக்கின்ற	கூ௫	பெறுபவன்	ளஎ௬
புண்ணியத்த	கூகூ	பெற்றதபோ	ளகூகூ
புண்ணியதீ	கூ௫	பே	
புண்ணியநதி	ள௫அ	பேசாத	ள௬௫
புண்ணியபூ	உஎ	பேசுவது	ள௬கூ
புண்ணியமே	ள௬க	பேசுவதுன்	ளசகூ
புண்ணுடலே	ளயக	பேதாபேத	௫க
புத்திக்கு	அய	பேறுதபெரு	ளஎ௬
புத்தியாய்	ள௬அ		

பாட்டு.	பக்கம்.
பை	
பைந்தொடி	௱௭௫
பொ	
பொருட்சார்வா	௬௪
பொங்குமல	௱௨௫
பொசசையா	௰௯
பொய்யாத	௫௨
பொய்யாமு	௱௪௮
பொய்யாமொழி	௱௫௨
பொய்ப்பிரமை	௱௭௰
பொய்ப்புவி	௰௭
பொய்ம்மை	௮
பொல்லாத	௱௭௪
பொல்லாத	௱௪௪
பொன்பல	௨
பொன்மலை	௱௰௩
பொன்வண்ண	௱௪௪
பொன்னகை	௮௪
பொன்னே	௱௮௰
பொன்னையன்றி	௱௨௫
போ	
போகாத	௱௭௪
போக்கிலை	௨௨
போக்குவர	௬௰
போதவொழு	௱௮௫
போதவொழு	௱௮௫
போதெலா	௪௮
ம	
மக்களாக்கை	௩௯
மக்களுமனை	௪௰
மங்கைநித	௱௪
மங்கையர்	௱௩
மச்சுக்கூ	௪௪
மடித்துயி	௭௫

பாட்டு.	பக்கம்.
மன்னர்முன	௩௬
மணிப்பாம்பி	௰
மண்ணலை	௩௫
மண்ணசை	௯௪
மண்ணதி	௱௪௬
மண்ணலர	௱௩௯
மண்ணுக்கிறை	௱௩௪
மண்ணேவிழு	௫௩
மண்ணொடு	௨௧
மண்போற்	௪௨
மதப்பட்ட	௱௨௨
மதிதவழு	௫௮
மத்திமவுட	௪௰
மந்திரமா	௱௪௯
மந்திரம்	௩௰
மயிரொலும்பு	௭௰
மருந்தினு	௩௧
மருவியுட	௰௮
மலமாயை	௬௮
மலமிலை	௬
மலமொழி	௨௫
மலரப்பனு	௫௯
மலரயனு	௱௫௬
மலர்மண	௩
மலைமசளே	௯௪
மறைப்புருவ	௭௫
மறைகிடந்த	௱௬௬
மற்றிரண்டு	௱௰
மனமே	௭௯
மனவன்பா	௱௬௰
மனவாக்கு	௬௧
மனமொன்று	௱௫௩
மனம்புத்தி	௭௰
மனுதிகளோ	௨௰

பாட்டு.	பக்கம்.
மன்னுமா	௨௩
மன்னுமா	௱௪௰
மன்னும்படி	௬௭
மன்னையு	௨௪
மா	
மாசகல	௩௧
மாசறப்படி	௨௪
மாசற்ற	௬௫
மாதவத்தனை	௱௩௫
மாதாபிதா	௯௩
மாநிலவனா	௱௩௪
மாமாயை	௭௫
மாயாதனு	௬
மாயாபடல	௱௪௬
மாயாபுர	௭௧
மாயைசட்	௬௯
மாயைமய	௰௧
மாயைவிள	௭௧
மாயையா	௱௫௮
மாயையேயுட	௩௩
மாரியை	௪
மாலறியா	௱௫௪
மாலாயயனு	௬௬
மாருதவா	௱௭௭
மானுமழு	௱௨௰
மான்குறி	௮௩
மி	
மித்தையாமு	௪௭
மிருத்தி	௬௭
மீ	
மீனைமதி	௱௰௭
மீன்போ	௭௬
மு	
முத்தனா	௰௯

பாட்டு.	பக்கம்.
முத்திநடன	௱௮௭
முத்தியுண்டோ	௱௭௬
முந்தைவி	௬௪
முந்துநா	௩௬
முப்பகை	௪௫
முப்பாழும்	௱௬௬
முப்பாழும்	௯௧
முப்புரத்தை	௱௨௬
முப்புரமென்	௨௧
மும்மாயை	௫௧
முயற்சியா	௭௨
முரசதிர்	௨௭
முலைமுதிரா	௯௪
முற்சொன்ன	௭௨
முன்புண்ணிய	௱௭௬
முன்புறுவா	௩௭
முன்னவரா	௭௩
முன்னவரு	௱௭௰
முன்னல	௰௧
முன்னவன்	௭௧
முன்னுன்ம	௭௰
முன்னூலி	௫௮
முன்னைநான்	௰௫
முன்னைவினை	௱௫௪
முன்னைவினை	௭௨
முன்னேனு	௮௧
முன்னேன்	௬௬
மூ	
மூக்குறுநன்	௭௯
மூடனைப்போ	௱௨
மூதுனா	௬
மூத்திரத்தி	௱௩
மூலமாயெ	௰௬
மூலமென்ற	௰௩

பாட்டு	பக்கம்
மூலையிரு	௱௫௭
மூலையிருந்தா	௬௯
மூர்த்திகள்	௬௬
மூர்த்தியு	௱௫௩
மூவர்கு	௰௫
மூவிலிங்க	௬௭
மூவுலக	௱௪௨
மூன்றுகுற்ற	௭௨
மெ	
மெய்கண்	௫௮
மெய்கண்டா	௱௮௨
மெய்ஞ்ஞான	௬௨
மெய்ஞ்ஞான	௱௨௭
மெய்யினி	௱௪௰
மெய்யைப்	௱௮௫
மெனபுழுக்க	௱௨௧
மேலவத்தை	௱௰௬
மேலாம்	௯௮
மேலாலவத்	௱௪௯
மை	
மைப்பொலி	௫௩
மைவண்ண	௱௪௫
மொ	
மொழிந்த	௮௨
மோ	
மோகமுறு	௬௰
மோகமெனு	௱௩௨
யா	
யாதாமொரு	௨௬
யாவனுயினு	௨௮
யாவனுயினு	௨௮
யாவனொரு	௨௮
யாவனொரு	௨௭
யானென	௱௫௧

பாட்டு.	பக்கம்.
யானென	௬௨
யானென	௩௫
யோனிவழி	௯௩
வ	
வசனுதி	௭௰
வசும்பு	௬௫
வடக்குளே	௫௩
வடிவிலா	௱௬௩
வடிவோபிர	௰௩
வண்ணப்ப	௮௩
வந்தானறி	௱௨௯
வரிக்கய	௱௩௮
வருணமா	௪௩
வல்லிய	௮௪
வல்வினை	௭௨
வழுத்து	௨௧
வறுத்த	௭௩
வன்புறு	௱௫௩
வா	
வாக்கிலி	௱௨௪
வாட்டங்கு	௱௫௨
வாயுமொரு	௭௰
வாழிசுய	௫௫
வாழிதிரு	௱௨௮
வாழ்த்திட்	௱௭௭
வாழ்வாவது	௫௭
வாளிரவி	௫௯
வானகம்	௫௰
வானமே	௱௭௩
வானவர்	௨௭
வானவர்க்கா	௱௰௯
வானிலிடி	௭௩
வானெங்கே	௱௨௨
வானேமுத	௱௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வானேவளி	௰௩	வெள்ளநீர்	௱௪௰
வான்முத	௱௬௮	வெள்ளிமலை	௱௪௭
வி		வெள்ளியுரை	௯௫
விடயக்கு	௱௨௨	வெள்ளைக்கு	௱௨௬
விண்ணுக்கு	௱௪௫	வெறுப்பு	௭௩
விதிவழியே	௱௫	வெறும்படம்	௱௫௭
விந்துமோ	௫	**வே**	
விமரீச	௭௮	வேங்கை	௱௨௧
வியாபக	௪	வேதச்சின	௱௨௯
வியாபகங்க	௩	வேடப்பொலி	௮௪
வியாபகமீ	௩	வேட்டையி	௱௩௬
வியாபகமா	௩	வேணியழ	௮௪
விரிஞ்சிபுர	௬௯	வேதநாரணன்	௱௭௩
விரியமன	௱௭௪	வேதநூலு	௪௨
விருப்பு	௭௨	வேதந்தன	௱
விருப்பு	௱௨௭	வேதமுடி	௱௫
விருப்பு	௫௮	வேதமெய்	௩௧
விருப்பு	௱௫௧	வேதாகம	௬௩
விழலாம்	௯௧	வேதியர்	௱௭௧
விளங்கி	௮௯	வேம்புறு	௪௯
வினையின	௩௪	வேலைசூழ்	௱௩௯
வினையொப்பு	௬௭	வேழமாவி	௰
வீ		வேறுகிப்பிற	௱௬௯
வீணைச்சு	௱௪௭	வேறுவேறுகி	௨௫
வீணுறைகாரு	௩௨	வேறென்று	௱௫௪
விராதன	௰௬	**வை**	
வெ		வைதாளை	௱௫௫
வெந்தமடி	௱௨	வைகிடினு	௯௫
வெய்யிற்படு	௱௫௫	வையத்தாசை	௱௬௩
வெள்ளங்கி	௱௬		

அகராதிமுற்றியது.

உ

சிவமயம்.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௪	௪	ஈாலைசமட்டி	காலைச்சமட்டி
ஷ	௰௩	போலும்கொழு	போலுங்கொழு
௰௩	௨	வுருத்த	வருத்த
௰௬	௰௭	வொணு	யொணு
௰௭	௧	பசுபதி	பதிபசு
௰௭	௰௯	ளெந்தூ	ளெந்நூ
௰௭	௫	தொணியா	தோணியா
௰௭	௩	செயய	செய்ய
௰௯	௧	பசுபதி	பதிபசு
௨௧	௨௬	மண்ணோடு	மண்ணொடு
ஷ	௨௮	விளங்கரி	விளங்கழி
௪௨	௨௯	வாக்கியச்சிரவண	வாக்கியசிரவண
௮௯	௪	ரகசியப	ரகசியவுப
௱௪	௫	யாவாரிதெ	யாவரரிதென்
௱௭	௪	கனத்	கனகத்
௱௯	௰௪	றிருமெனி	றிருமேனி
௱௰௧	௰	வேணு	வேணே
௱௰௨	௨௮	பேசத	பெத்த
௱௰௮	௨௫	பேசிவரு	பேச்வரு
௱ ௮	௨௬	பெற்று	பெற்றுற்
௱௪௰	௰௫	மெல்லா	மெல்லாங்
௱௪௮	௨௭	னெழ்க்	னெழிற்
௱௫௬	௨௧	துயரோ	துயிரோ
௱௮௩	௨௮	உயிர்ளின	உயிர்களின
௱௯௰	௩௨	எவரற்றுல்	எவ்வாற்றுல்
௱௯௯	௰	வேதாக	வேதாகம
ஷ	௨௭	லண்ண	லண்ணலு
௨௱௬	௨௩	பட்டெத்	பட்டேத்

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨௱௭	௬	மதிருங்	மதியுங்
௨௱௮	௨௪	தாந்தமேப்	தாருதமெப்
௸	௩௩	காததிற	காத்திற
௨௨௰	௰௪	யிருநததேசே	யிருந்ததசே
௸	௨௯	பரப்பிரமா	பரப்பிரமமா
௨௨௧	௩௧	துறந்ததுபோம்	துறந்ததுபொய்
௨௨௬	௰௪	நானும்றிக	நானுமறிக
௸	௨௰	றுங்சகூறும்	றுங்கூறும்
௨௩௫	௰௮	தால்கன்மநாசன	தாசஞ்
௨௩௭	௩௩	மான்முன்	மால்முன்
௨௪௨	௰	வேண்டுதே	வேண்டுவதே
௨௪௪	௨௧	நானதற்	நான்தற்
௨௪௮	௨	மெலாத்து	மேலாத்து
௸	௨௩	துயில்	துகில்
௸	௩௩	மாளாயத்து	மாளாத்து

பி ழை தி ரு த் த ல்

முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

—0—

காஞ்சீபுரம்

கச்சியாளவந்தவள்ளலார்

ஆதீனம்

கச்சபேஸ்வரதேசிகர்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரார்தருங்கங்கைமதிகொன்றையார்சடைச்
சிவனுமையையோர்பாலுறுஞ்
செம்மலருண்மறைகரும்பிரதமுபநிட்தமத்
தெளிவுபுகலாகமங்கள்
செய்யகற்கண்டாகுமதனினியசுவையெனத்
திகழுமுப்பொருளுண்மையைத்
தேவர்முனிவரராதியாவருமுவந்துதுதி
செய்யுமீராறுபேரோ
டேரார்வளம்பெருகுசீர்காழியாந்தலத்
தியலாதிசைவமரபி
லெய்துசிவபாதவிருதயமுனிதவத்தினல
னென்னவிவ்வுலகுய்யவு
மிசைபெறுஞ்சிவஞானவாரமுதமிஃதா
மெனப்பதிகமருள்புரியவு

மிறைவனருளாலிதரமதகண்டனஞ்செய்
    தியம்புமறைமுறைநிறுவவும்
வாராரிணைக்கொங்கைதிருமாதுகேள்வனிடர்
    மாற்றியரனுருவமுறவு
மன்னுதிருமணமென்றுதன்னுமடியாரொலா
    மகிழ்வொடுங்கதியெய்தவு
மாதேவிதிருமுலைப்பாலுண்டபிள்ளையார்
    மலரடிக்கன்புபூண்ட
வள்ளலாரொண்ணெண்மர்தம்மிலிவியைசிவஞான
    வள்ளலார்பகருமிந்நூல்
பார்புகழும்வேலூரரங்கசாமிக்குரிசில்
    பழுதகலவாய்ந்தச்சினிற்
பதித்தருள்கவென்னவமராவதியெனும்வளம்
    பதிவாசுரெட்டிலட்சுமி
பதிநாயகன்சமஸ்தானமொளிர்வேதாந்த
    பாஸ்கரன்ஞானபோகன்
பல்வளஞ்செறிகச்சிநகரருணகிரிஞானி
    பண்புடனளித்தனனரோ

காஞ்சீபுரம்
வித்வான்
நமச்சிவாயமுதலியார்
இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

வானுலகதனில்வருபலபிறவியின்
மானுடவுடலங்கொண்டமாக்களி
ணுணவமாயைகாமியமென்னுங்
கோணைமும்மலக்கொத்தறும்பொருட்டு

நீக்கமில்பூரணனிரவயனிமலன்
றாக்கிலாவறிவானந்தபாநிதி
யிருவருமறியாவெழிற்பரஞ்சோதி
பொருவருமானந்தப்பொருப்பனெல்லா
மாக்கியளித்துமழித்துமறைத்தருள்
போக்கிலாவின்பப்புணரியானவன்
உயிரிடையொளிபுக்கிருந்தவொருவன்
செயிரினைநீக்குந்திருவருட்செல்வ
னரியவம்பலத்திலானந்தத்தாண்டவம்
புரிபவனெங்கள்புண்ணியமூர்த்தி
யோர்சிவஞானவள்ளலாரெனும்
பேர்புனைந்தருளுருப்பெற்றனனென்னப்
பூவுலகோரெலாம்புகன்றிடவென்றுந்
தாவில்சீர்க்குரிசில்சார்ந்தவர்தமக்குக்
கதிதருகாழியிற்கவுணியர்தங்குல
பதிசிவபாதவிருதயர்மதலை
பவப்பிணியகற்றுதற்பணையிருதனப்பா
லுவப்புடனினிதுண்டுயர்செந்தமிழாற்
றோடுடையசெவியனெனச்சுட்டிப்
பீடுபெறும்பிரமாபுரத்தெம்மான்
றன்னைப்பாடுந்தகைபெறுநாவலன்
பொன்னைப்புவியைப்பூவையைவெறுத்த
மாதவர்சடைமுடிதன்னின்மலரும்
பாதபங்கேருகன்பறிதலையமணப்
பைங்களைகளைந்துசைவப்பைங்கூழ்
பொங்கப்புவியிற்போற்றிச்சுடலைத்
தீயழற்றென்னைத்திருமயிலைக்கண்
சேயிழையாக்குந்தெய்வசிந்தாமணி
திருவோத்தூரிற்சென்றாண்பனையை
யொருவாப்பெண்பனையுறவருடேயன்

ஞானசம்பந்ததேசிகநாதன்
தேனமர்மலர்த்தாள்சிந்தனைசெய்யு
மெண்ணெண்வள்ளலார்களிலியைந்த
பண்ணவனிருபான்பகுதியாக
வேதாகமப்பொருண்மெய்ந்நிலைவிளங்க
வோதுமேன்மையதுற்றிடுமிந்நூல்
சத்தியஞானபோதத்தமிழ்முதல்
மெய்த்தருள்மரபட்டவணையீறதிற்
பதிபசுபாசவிசாரமும்பண்புடை
விதியுடனுண்மைநிட்டையும்விளங்குந்
தசகாரியமுங்குருசிவசிரத்தையும்
பிசகாமகாவாக்கியமும்பிறழா
மதிமகிழ்தீக்கையுமரபுபதேசமும்
விதியாகமசித்தாந்தமும்விழுமிய
கொலைபுலைமறுத்தலுங்கொல்லாவிரத
நிலையுறுநல்லோர்நிகழ்த்ததிகாரி
யாவரென்னுமடைவுமுணர்த்துந்
தாவில்வேதாந்தசித்தாந்தவிந்நூலைப்
பொன்னுலகுவப்பப்பொருந்துஞ்சிறப்புடைச்
சென்னைமாநகரிற்சிறந்தவேளாண்குல
திலகனிருநிதிச்செல்வனெண்ணிரு
நலனிறைபேறுநண்ணுசௌபாக்கிய
னொற்றியூர்த்திரிபுரசுந்தரியுமயப்
பொற்றாமரைத்தாள்போற்றுமெய்த்தொண்டன்
றரங்கநீர்மருமலர்த்தடஞ்சூழ்வேலூ
ரரங்கசாமிமாலகமுகமிகமலர்ந்
தெழுதாவெழுத்திலியற்றித்தருகெனப்
பழுதாய்ந்தச்சிற்பதிப்பித்தனனால்
கச்சியம்பதியான்கருதுமொருமூன்
றிச்சையுமறுகுணத்தியற்கையுந்தவிர்ந்தோ

னருணாசலேசனருளிற்றோன்றி
மருணாசமாக்குமறைமுடியுணர்ந்தோன்
கருணாநந்தர்கடாக்ஷத்தாலே
மருடீருஞ்சிவயோகமருவிச்
சண்முகஞானவாரியனருளா
லுண்முகமாகநடுநிலையுணர்ந்தோ
னணிதிகழமராவதிநகர்க்கதிபதி
மணிமுடிசூடுமன்னர்மன்னன்
பல்கலைப்பண்டிதர்பரிந்துசூழவையான்
கல்வியிற்போஜன்கட்டழகதனிற்
சிறந்திடுமாரன்றிண்மையில்வீம
னறந்தெரிந்தளிக்குமௌதாரியந்தனில்
மூவெழுவள்ளல்கள்மொய்ம்பெலாமொன்றாய்
மேவியவள்ளல்விதரணசற்குண
சுலட்சணபிரதாபதுரைவாசுரொட்டி
யிலட்சுமிபதிநாயகனிருசெவிவாய்
மடுத்திடநான்மறைவகுத்தமெய்ப்பொருளி
னடுத்திடுமேன்மையறைதருவாக்கிய
ஞானுயிர்ப்போதமொழியருணகிரி
ஞானியிணையிலாநற்றவத்தோனே

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இதில் அடங்கியசாத்திரங்களின்

பெயர்கள்.	பக்கம்.
முதலாவது - சத்தியஞானபோதம்	௧
௨ - வது - பதிபசுபாசவிளக்கம்	௰௫
௩ - வது - சித்தாந்ததரிசனம்	௫௭
௪ - வது - உபதேசமாலை	௮௫
௫ - வது - சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா	௱
௬ - வது - ஞானவிளக்கம்	௱௰௫
௭ - வது - அத்துவிதக்கலிவெண்பா	௱௨௧
௮ - வது - அதிரகசியம்	௱௩௨
௯ - வது - சிவாகமக்கச்சிமாலை	௱௪௨
௰ - வது - கர்ணாமிர்தம்	௱௫௬
௰௧ - வது - சுருதிசாரவிளக்கம்	௱௬௫
௰௨ - வது - சிந்தனைவெண்பா	௱௭௯
௰௩ - வது - நிராமயவந்தாதி	௱௮௫
௰௪ - வது - அறுபத்துநாலுசங்கை	௱௮௭
௰௫ - வது - தசவழக்குச்சிந்தனை	௨௱௰௨
௰௬ - வது - குருமரபுசிந்தனை	௨௨௩
௰௭ - வது - அநுபவசந்திரிகை	௨௨௯
௰௮ - வது - திருமுகப்பாசுரம்	௨௩௪
௰௯ - வது - அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை	௨௩௬
௨௰ - வது - மரபட்டவணை	௨௪௰

அறிக்கை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை நாகமணித்தோட்டம்-பட்டு, இராசப்பமுதலியார் வீதியில் - ௩-ஆவது- கதவுஇலக்கமுள்ள-வேலூர்-அரங்கசாமிமுதலியார் வீட்டில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

கையொப்பம்வைத்தவர்களின் பெயர்கள்.

ஊர். பெயர்கள்.	புத்தகம்.
அமராவதிபட்டணம் ராஜாவாசுரெட்டி லட்சுமிபதிநாயகர்	உ௰
சென்னபட்டணம்.	
ம-முருகேசமுதலியார்	ரு
பு-குழந்தைவேலு முதலியார்	ரு
பா-சோமசுந்தர செட்டியார்	௩
மை-குருசாமிமுதலியார்	௩
அ-வீராசாமிநாயக்கர்	உ
நா-பொன்னம்பலபிள்ளை	க
பா-சக்கரைசெட்டியார்	க
பா-தேவராஜமுதலியார்	க
நா-சுப்பராயசெட்டியார்	க
சாமிநாதமுதலியார்	க
நா-முனிசாமிமுதலியார்	க
பே-நா-முத்தையன் செட்டியார்	க
மோ-தெளிசிங்கசெட்டியார்	க
அ-நாராயணசாமிநாயக்கர்	க
ம-பெரியதம்பிமுதலியார்	க
ப-தெய்வநாயகமுதலியார்	க
தொ-கந்தசாமிமுதலியார்	க
சூ-சுப்பராயமுதலியார்	க
முனிசாமிமுதலியார்	க
நாடு-சிவபாதநாயக்கர்	க
நா-ஏகாம்பரமுதலியார்	க
அண்ணாசாமிமுதலியார்	க
வேதகிரிபிள்ளை	க
அருணகிரிபிள்ளை	க
ராமசுவாமிபிள்ளை	க
செங்கல்வராயநாயக்கர்	க

ஊர். பெயர்கள்.	புத்தகம்.
வே-பசுவபிள்ளை	க
அ-சுப்பராயமுதலியார்	க
தொ-கிருஷ்ணசுவாமிமுதலியார்	க
ப-குப்புசாமிகிராமணியார்	க
வா-நமசிவாயமுதலியார்	க
நி-இரத்தினமுதலியார்	க
தி-கெங்குமுதலியார்	க
சி-இரத்தினமுதலியார்	க
பொ-சாம்பசிவமுதலியார்	க
ம-அண்ணாமுதலியார்	க
கு-சாமிமுதலியார்	க
ப-தியாகராயசெட்டியார்	க
ப-வெங்கடாசலபிள்ளை	க
சாம்பசிவசெட்டியார்	க
தி-சின்னதம்பிமுதலியார்	க
தி-சண்முகபிள்ளை	க
பெ-முத்தியாமுதலியார்	க
தி-அண்ணாமலைமுதலியார்	க
கா-வீராசாமிமுதலியார்	க
நா-மன்னாறுமுதலியார்	க
பழனிமுதலியார்	க
ச-கனகசபைபிள்ளை	க
ராஜகோபாலுபிள்ளை	க
கோபாலுமுதலியார்	க
ப-கந்தசாமிமுதலியார்	க
தி-அப்பாசாமிமுதலியார்	க
சீ-இரத்தினமுதலியார்	க
டி-அண்ணாமலைப்பிள்ளை	க
பு-குமாரவேலுமுதலியார்	க
கு-வே- அரிகிருஷ்ணசுவாமிமுதலியார்	க
ம-சரவணப்பிள்ளை	க

ஊர். பெயர்கள்.	புத்தகம்.
தே-தெய்வசிகாமணி முதலியார்	க
நி-கனக்சபைமுதலியார்	க
ஊ-புஷ்பபாதசெட்டியார்	க
வ-இரத்தினசெட்டியார்	க
வி-பார்த்தசாரதிசெட்டியார்	க
பு-இரத்தினாசாரி	க
பா-மோகனமுருகேச முதலியார்	க
செ-அப்பாவுபிள்ளை	க
தொ-கேசவமுதலியார்	க
தி-அப்பாசாமிமுதலியார்	க
திரு-சுந்தரப்பிள்ளை	க
பி-அண்ணாசாமிமுதலியார்	க
ம-ஏகாம்பரமுதலியார்	க
தி-இரத்தினப்பிள்ளை	க
ப-பார்த்தசாரதிசெட்டியார்	க
ச-நி-சுந்தரமுதலியார்	க
ச-கோவிந்தராஜமுதலியார்	க
ப-வேலுமுதலியார்	க
காஞ்சீபுரம்.	
கந்தசாமிபிள்ளை	க
வேதகிரிமுதலியார்	க
சாம்பமூர்த்திசெட்டியார்	க
வா-சுப்பராயமுதலியார்	க
ஆ-பாபுசெட்டியார்	க
ஏகாம்பரமுதலியார்	க
ஆ-கெம்புசெட்டியார்	க
வாலாஜாபேட்டை	
ரங்கசாமிமுதலியார்	க
ஷெ சென்னகேசவமுதலியார்	க

ஊர். பெயர்கள்.	புத்தகம்
வேலூர்	
ஆறுமுகசெட்டியார்	க
குமாரசாமிமுதலியார்	க
ம-லக்ஷுமணமுதலியார்	க
செங்கல்பட்டு.	
வ-சுந்தரமுதலியார்	க
தாண்டவராயமுதலியார்	க
முனியப்பசெட்டியார்	க
சமரபுரிபிள்ளை	க
நாராயணசாமிமுதலியார்	க
அத்திமான்	
வெங்கடாசலமுதலியார்	க
வையாவூர்	
முனிசாமிமுதலியார்	க
கிழ்க்காடி	
சோமசுந்தரமுதலியார்	க
சிதண்டி	
முத்தையப்பமுதலியார்	க
அன்னாத்தூர்	
சதாசிவமுதலியார்	க
பொன்னப்பாசாரி	க
விச்சூர்	
சபாபதிமுதலியார்	க
திருவானைக்கோயில்	
சாமிமுதலியார்	க
தண்டறை	
சரவணமுதலியார்	க
அச்சிறுபாக்கம்	
சீனிவாசபிள்ளை	க
ஞானியார்	க
மு-வீராசாமிமுதலியார்	க
சாலவாக்கம்	
வீராசாமிமுதலியார்	க

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

முதலாவது

சத்தியஞான போதம்

பாயிரம்.

கணபதி காப்பு.

சூத்திரம்.

பிணிறுமாதங்கப் பிரானடிவணங்குதும் ... ... *
கருவியங்கயிற்றைக் கதுமெனத்துமியா ... *
மருவிணேப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டாக் ... *
கண்மனமறிவில் காமுகர்நுழையா ... *
வல்பகலிரண்டினு மணுகாமுத்தி ... ... *
நெடுவனம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட்டே ... *

தக்ஷிணமூர்த்திதுதி.

கல்லாலின்புடை நல்லார்தொழுதெழச் ... *
சின்முத்திரையொடுந் தென்றிசைமூர்த்தியாய்...*
தனுதுமொழியைத் தடக்கையினேந்தி ... *
யனுதிமுத்தன் யானெனவமர்ந்தான் ... *
கறம்பொருளின்ப மருளியபின்றை ... ... *
மொழியாமொழியான் முதுவீடளித்த ... *
பெருந்தகைபோற்றுதும் பிறப்பறும்பொருட்டே (க)

நூற்சிறப்பு.

சத்தியஞானத் தமிழ்மாலியானை ... ... *
பன்னிருசமயப் பணைகளைமுறியாச் ... *
சைவத்தாமரைத் தடத்திடையாழா ... *
நவைதபுமறிஞர் நாமறுகுலவா ... ... *
வசத்தியபோதக் கவளமருந்தா ... ... *
குவிவிரிவகன்ற கூடத்திருந்தவே. ... (உ)

ஐம்புலக்கதவ மடையாதடைத்துப் ... *
பயிலப்பயிலப் பராவமுதாகி ... ...*
யாகமநூலோர்க் கவிரொளியாகி ... *
யிம்மாநிலத்தி னிடர்கெடப்போந்தன ... ...*
சத்தியஞான போதத்தமிழே. ... ... (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

பதியியல்.

உலகமுமுயிரு மொருங்குறப்படைத்தவ், வுயிரிடைநட்னமோவாதுஞற்றினு, மாருயிர்தியா வற்புதமென்கொல், லுலகமார்த்தாண்ட னெளிகொடறிந்து, முலகமார்த்தாண்ட னுருவறியாவே. (ச)

உவனுவளுதுவெனு மோமுச்சுட்டாய்த், தோன்றிநின் றொடுங்குந் தொழிலுளவதனாற், பொன்விழுதனைய புரிசடைமுக்கட், சிவனுள னவனாற்சீவனுமுண்டா, யறிவினைமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே.

பொன்பலபூணும் மண்பலகடமாய், வருவதுதானே வருதலின்மை, தருபவனொருவன் முனுளனதுபோற், பொன்புனைகடுக்கையம் புண்ணியனுளனே. (கூ)

நிரவயனிமல னிராமயனருளே, யொருவிடிலாவி யுலவாக்காலம், போலாமாக்கை புணைகைப்பிடியா, யானெனதென்னு மிருஞ்செருக்கடையா, நமர்பிறரொன்னு ஞானமிக்குறுமே. (எ)

அகாயனசல னந்தரியாமி,யருளொடுங்கூடிக் கூடாவான்மாத் தீயிரும்பென்னச் சிந்துறுநதியெனத், திருவடிநிழலிற் சேருமன்றே.

மலர்மணமணியொளி மன்னியவண்ண, மாவிக்கியல்பு மபிமுக மாதலு,மாகாயம்போ லாந்தரங்கண்டாங், கெழுமியென் கணுமாய்க், கிளரொளிச்சடையனைப், பின்னியொன்ருகிப் பெறுமெனுநூலே. ௯

நீரிடையுப்பும் பாரிடையப்புந், தாயிடைச்சூலுந் தளிரிடைத் துவளுந், தீயிடைவெம்மையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையீச னமர்ந்தாங்குறலே. (௰)

அத்துவிதம்பெற வாங்காங்கிருப்பினு, மாருயிரறிவா லறிதரப் படாஅ, வூனக்கண்ணுக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணின் வெளிப்படுநாதன். (௰௧)

அவனைக்காணு மறிவன்பாலே, காந்தம்பசாசைக் கவர்ந்தன மான, வொன்றென்றன்னு மூற்றையவ்வூழிப், பிரளயம்வாயிற் பெய்தனவன்றே. (௰௨)

பூவைத்தேடியும் பொருளைத்தேடியுங், காணாளவில் கற்பத்தும்மே. (௰௩)

தனையிதுவென்னத் தான்கண்டாற்போற், பொருணீயென்ன வறியாப்புவியே. (௰௪)

ஒன்ருேவிரண்டோ வுபயப்பெருக்கோ, வறிதரப்படாவோவவ யவமிலியை, யாழிவாய்ப்பட் டழிலவணக்குவால், காணுதியாயிற் காணுதிநீயே. (௰௫)

அறிவான்போந்த வறிவைவிழுங்கிக் குரைகடல்விழுங்கிய குறு முனிமானச், செறிவான்சிவனெனத் தேறுதிநீயே. (௰௬)

குருட்டுச்சேரியிற் கோடியாதவர்க, ளுலவினும்பேசினு முறங் கினுமென்கொல், புலன்றெரிகாலைப் பொதுவறநிற்பினும், பாடிகாவ விற் பட்டனவுயிரே. (௰௭)

வியாபகமாதி விரிக்குங்காலை, வியாபகமேலிடு மிறைவாமென் ப, வியாத்திசமநிறை வாகும்விளம்பின், வியாப்பியமொன்றின் மி டைந்தநிறைவே. (௰௮)

வியாபகங்கடலே வியாத்தியந்நீரோ, வியாப்பியமுவரொன விள க்கியநூலே. (௰௯)

வியாபகமீசன் வியாத்தியாருயிர், வியாப்பியமலமென வீக்கிய நூலே. (௨௰)

வியாபகங்கதிரோ வியாத்திகண்ணே, வியாப்பியமிருளென விதித்தனநூலே. (உக)

சமட்டிவியட்டி சாற்றுங்காலை, சமட்டியாகாயந் தனித்தவியட்டி, குடவானென்னக் கூறற்பாற்றே. (உஉ)

அமலன்சமட்டி யாருயிர்வியட்டி, யமலனொடொன்றி லாருயிர் சமட்டி, வியட்டியாக்கை விளம்புங்காலே. (உங)

ஐயெரிநாப்பணோர் தவித்திருப்பினு, மிருகாலடக்கி யொருகாலிற்பினுஞ், சேயிழைமாதரைத் தீரத்தணப்பினு, முடையைத்துறக்கினு முணவைமறப்பினு, மம்மர்செய்மாயை மழுங்காதம்ம,குருபரனோக்கிற் குழையுமன்றே. (உச)

மாரியைநோக்கும் வனப்புட்பொலும், பாரியைநோக்கும் பாவலர்போலும், கொழுநனைநோக்குங் குலமகள்போலுந், தேசியைநோக்குஞ் சீடன்றெரிவே. (உரு)

கட்கிமையொத்துக் காற்றுணைவருடும், பக்குவர்க்கிரங்கிப்பரசிவனுருவத், திருவடியானுந் திருநோக்கானு, மையலகன்ற மறைநூலானும், பாவனையானும் பரிசத்தானும், யோகத்தானு முணர்வாக்கும்மே. (உசா)

பதியியல்- முற்றிற்று.

ப சு வி ய ல்.

கட்டியகட்டோ கருமலக்கட்டு, பூட்டியதளையோ பொன்றுஞ்சைத்தளை, யடைத்தவச்சிறையோ வறிவிலாகச்சிறை, யெனினுயிர்க்கள்வ னெங்ஙனமுயுமே. (க)

இருவினைமுசலம் யாக்கையுரலே, யதிற்பெய்பண்டம் போலாருயிரோ, நிரைநிரைதாக்க நெளிவபுழுங்கி, யடுவான்காலை யல்லற்பட்டு, விடுவான்காலை விம்மிதமுறுமே. (உ)

கொடிவிழியன்ன கொள்கையனுகி, யாசாபாசத் தார்ப்புண்டன்றே, தன்னைமுன்னிட்டுத் தான்பின்னுகி, மறந்துநினைந்து மதிகதனுகி,யாகம்பேணி யறிவைமறந்தாங், கிச்சைப்புலிவா யிடர்ப்படுமுயிரோ. (ங)

ஆணவமாதிய வாப்பையாவி, தானவிழ்க்கறியா தானேயவிழா, கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலைச், சங்கரனவிழ்க்குந் தயைக்கையாலே. (௪)

சனுதக்குருட்டுச் சந்ததியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மலவாய்ப்பட்டுப், பன்னுளமுங்கிப் பருவாலுழக்கு, மனுதிகேவலத் தாருயிரம்ம. (௫)

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவியிற்புக்கிக், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவல னுனெனுமுயிரோ. (௬)

கருத்தளைபுக்கிக் கண்முனர்த்தோற்று, வாணவப்பாம்பின் வாயகப்பட்ட, சீவத்தேனைச் செந்நெறிகாணப், பன்னுளலம்வரல் பசுவினியல்பே. (௭)

விந்துமோகினி மானெனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்திடுமியிரை, யாணவவேங்கை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடியொருபான்மயக்கக், காமியக்கடமா வொருபாற்கறுவ, விருவினைமலைப்பாம் பொருபாலிழுக்க,வாசையாமண்ணை யொருபாலறையக், குலமெனுஞமலி யொருசார்குரைப்பக், கல்விக்கானியா ரொருசார்கவரச், சமயச்சூறை யொருசார்தாக்க, வவாவெனும்படுதீ யறிவைக்கொளுவ,மாயாவாத வனசரர்வெருட்ட, வின்னணமாவி யிடருறுங்காலை, யுயிரிடையொளிபுக் கிருந்தவொருவரத், தாயினுஞ்சாலத் தயாநிதியிரங்கிக், கட்கடைவாளாற் சாடறமாற்றலு, முட்கினயாவுமுயிர்பிழைத்தன்றே. (௮)

பசுவியல்முற்றிற்று-ஆ-இயல்-உ-இ-சூத்திரம்-௩௪.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்காலை,செயற்கையுயிர்க்குத் திரிமலமென்னில், வெண்மடிக்கழுக்கு விரவுந்தன்மை, போலநீங்கிப் புகுவனவதுவே. (௧)

இயற்கையுயிருக் கிருண்மலமென்னி,லிருந்தைகறுப்பு மெழிற்பால்வெண்மையு, மிடையில்விடாதென் றிசைத்தனர்புலவ, ராயினனுஞ் செயற்கையாமே. (௨)

மலமிலைமாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க, லளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனுஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (௩)

மாயாதனுவின் மன்னியவான்மா, கன்மவிருப்பங் கருமலமின்றே, லேயாதொன்றை யிடருமுருவே. (௪)

கன்மமயக்கக் கடுமலமறைப்ப, மாயைவிளக்க வருவனபோவன, மூவகையுயிரு மும்மையவுலகிற், கறங்கெனச்சுழன்று கதிதொறுமடுத்தவே. (௫)

அவிரொளியீசனை யன்னியனென்று, மிருள்புரியாக்கையை யானெனதென்று, மன்னியமடந்தையை யாருயிரொன்று, முன்னுறச்செய்த லுயிர்மலமோரே. (௬)

குருவைக்கோறல் குருமொழிமறுத்தல், குருவைவணங்கக் கூசல்பிழைத்தல், குருப்பொருள்கவர்தல் மாயைக்கூறே. (௭)

செருவினுழைத்த தீமலத்தழுத்தன், முக்கரணத்தொடு முந்திடறுக்கல், செருக்கிகழ்கூறல் சிற்றினமருவல், குலம்பாராட்டல் கன்மக்கூறே. (௮)

நிச்சயமறவி நீடஞ்ஞானம், விகற்பந்தீமை விரோதந்துஞ்ச, லழிபொருள்வேட்ட லல்வழிச்சேறல்,பொய்ம்மொழிகூறல் புணர்ந்ததைவெறுத்த, லெனைநிகரில்லை யான்பரமென்ன, லச்சமிலாமை யாணவக்கூறே. (௯)

ஈட்டவிரத்த விழுக்கையியற்றல், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவழிச்சேற, லறிவைமறத்த லாகம்பேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்குணமென்ப. (௰)

அவாவறலீத லானவைகுயிற்றல், விருப்பறன்மகிழ்தல் விதிநெறியகற, லறிவைநினைத்த லாகமொறுத்தல், பன்னியவெட்டும் பதிகுணமென்ப. (௰௧)

மூதுரைவியத்தல் மொய்மலர்தணத்த, லடியரைக்காணி லகமுடைந்தழுதல், சில்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனைவணக்க மன்பிவையேழும்,பிறவாக்காலைப் பிணைந்தெழுகுறியே.௰௨

பசுநூலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்றோர்க்கலக்கண் சால விளைத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங் கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழிமன்றப் பெருகுறுங்குறியே. (௰௩)

அருளெனுமலைமக ளவளொடுங்கலத்தல், முழுதுணர்ஞான முழுவதுமுடைமை, முழுதனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மனுதிமுத்த னவயவமிலாமை, யவிகாரக்குறி யரற்கெண்குணமே. (௰௪)

அரிசடுவருக்க மடலர்ச்சனையொடு, வணக்கம்பாவுயிர்க் கன்ப கமதிநூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண,- லருளினைக் கூட்ட மடுபவநீக்க, மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. (௰௫)

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணொளியொப்ப, வைவகையவத்தை யா ன்மாநீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலந்த தேற்றமென்ப. (௰௬)

நோக்காநோக்கை நோக்கநோக்க, நோக்காநோக்க நோக்கு மன்றே. (௰௭)

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சவிந்தியமு, மந்தக்கரணமு மைவகைப் புலனு, நீங்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பரையொடுமளாவிப் பரை நிலைகடந்த,வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்குமென் னுஞ்சைவமே. (௰௮)

சேதனமான்மா வசேதனஞ்சிவஞ், சேதனமான்மா வறிவை மறையா, சேதனச்சிவனைச் சேர்தரிலாவி, சேதனனன்றிச் சித்தா பாசனே. (௰௯)

கருவிக்கான்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரனே யாயிற்கத்தா, கருவியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்நிற்கில வனிவனுமே.()

சடத்திரணீப்பத் தனித்திடுமான்மாச், சோகம்பாவனை தொக் கியபின்றைக், கருடனைநினைப்பான் கடுக்கழன்றன்ன, வுபாதிநீங்கி யுணர்வாயினவே. (௨௧)

அறிவறியாமை யகலாதகன்ற, வறிவேசிவமெனு மாகமமுடி வே. (௨௨)

கண்கதிர்பண்டங் கழியிருள்கிரணம், விளக்கெனுமாறு நிறை நிறைவிளக்குது, முயிரோயிறைவ னவனுலுறுபொரு, ளதனைமறைக் கு மாணவமதனைத், தணக்கவந்த தண்ணருளதனை, யறிவான்வந்த வாக்கையொடாறே. (௨௩)

இருவினையொப்பா விருண்மலபாகம், மலபாகத்தின் மருவும் பாதம், பாதப்பதிவாற் பயிலுங்குரவன், குரவன்வரலுங் கொடும் பவமேழுந், தனித்தனியோடுந் தலைகெட்டன்றே. (உச)

பாசவியல்-முற்றிற்று. ஆ-இயல்-ங-இ-சூத்திரம்-ருஅ.

உபதேசவியல்.

ஊனுயிர்வேற்றை யுரைக்குங்காலை, யென்மாடென்மனை யென்பான்போல, வென்காலென்கை யென்பனவேறே,பருத்தேனிளைத் தே னெனும்பன்மொழியா,னவயவமான்மா வாகுமெனினிற்சின்னு ணின்று தேய்ந்தறமாய்தலி னவயவமான்மாவன்றெனவுணரே. (க)

ஐம்புலனறிதலி னவத்தைப்படுதலி, னுணராக்கால முடல்சவ மாதலி, னருத்தாபத்தியி னுலுளனான்மா. (உ)

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போதலும்வருத லும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கடுத்தனவாதலி, னன்னமய கோச மான்மாவன்றே. (ங)

ஒருமாத்திற்பே யுண்டிலையென்ன, லைதீகம்மற வாக்கையகத் தே, யான்மாவுளவென் றறைந்தனநூலே. (ச)

கோசரமுடலம கோசரமான்மா, வவயவங்காய நிரவயமா ன்மா, வாதிகாய மனுதியான்மா. (ரு)

பொய்ம்மைசடல மெய்ம்மைபுருடன், சொற்பிரமேயந் தோன் றியயாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே. (சு)

ஐம்புலவேட ராற்றனைமறந்து, கரணமென்னுங் கடிகுரன்ஞா ளி, சூழ்தரப்போதத் தனிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய வீமிசைக் குமிற்றிப், பிறவியங்கானிற் பேதுறுங்காலைச், சிவநரபாலன் றிரு வுளத்திரங்கிச், சேவேடு நீக்கித்தேற்றித், தன்னருள்காட்டித் தா னுக்கும்மே. (எ)

இருவினையீட்டி யீட்டாவியல்புங், கருவியிற்றேய்ந்துந் தோ யாக்கலப்புஞ், சிவனலணுகியுஞ் சிவனுந்தரமுங்,காட்டிமீட்டன கரு ணைக்கையே. (அ)

சிவனீயானு யென்னுந்திகழ்வுஞ், சிவனுனே னென்னுந்திற முஞ், சிவனேயாவினு முளனெனுந்திருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளித்தனனெனக்கே. (௯)

தசகாரியத்தைச் சாற்றுங்காலைச், தத்துவம்யாவும் சடமெனக்காண்டல், தனித்தனிச்செயலைத் தானறிந்திடுத, லிவைமலநாமல மென்னத்தணத்த, றத்துவரூபந் தத்துவதெரிசனந், தத்துவசுத்தி நிரைநிரைதானே. (௰)

அறிவாகரனு னெனவறிந்துணர்தல், செறிபரப்பிரமம் யானெனத்தேற, லறைசிவனருளி லடங்காதடங்க, லுருவதெரிசனஞ் சுத்தியுமுயிர்க்கே. (௰க)

சுகமயமீசன் சொரூபங்காண்ட,லச்சுகமயனே யாங்காங்கறித, லவனேதானு யச்சுகத்தழுந்த, லிவனவனுகி யின்பமேலிடுத, லுருவந்தெரிசனம் யோகம்போகமே. (௰உ)

உயிருபலக்கலி னுணர்பானுப்படின், பஞ்சவிந்திரியப் பன்னிறங்கவரா, துணரொளியாவு முபலங்கவர்தலி, ஞென்றேயாமென்றுணர்தற்பாற்றே. (௰௩)

தாடலைபொன்றரன் றன்னோடொன்ருய்க், கண்ணுங்கதிருங் கலந்ததோற்ற, மன்னமோக்கத் தமர்வனவுயிரோ. (௰௪)

சந்திரியிறந்துஞ்சந்திரனிறவாத்,தன்மைச்சீவஞ் சிவனவன்பாலே, யேயுமண்ண வென்மனூர்புலவர். (௰௫)

கன்னன்கௌந்தி புத்திரகதைபோற்,சீவன்சிவத்தாற் சீவநீங்கி, மாசறுதிங்கண் மண்டிலம்போன்ருங்,கவாவிறந்தொளிரு மதிசயம்பெறுமே. (௰௬)

கூன்மதிச்சடிலக் குன்றவிற்குளவி, மாலறியாதமலர்வாய்ப்பட்ட, சீடக்கீடந் திசைமுகனறியா, முடியாவின்பமுடிபெற்றனவே.

புவிமுதனுத மீறெனப்பொலிந்த, தத்துவசாலங் கடப்பான்கடந்திட், டறிவறியாமை, யாங்காங்ககன்ரு ரருளொடுங்கூடி யரன்பாலொன்ரு, யருளையுமறந்தபின் னறியகிலேனே. (௰௭)

ஆலம்பன்னிவனவனிராலம்பன்,சுதந்தரமிலியிவனவன்சுதந்தரனே,சரீரியிவனசரீரியவனெனு, மலநீக்கத்தி லிவ்வழக்கின்றே.(௰௯)

அஞ்செழுத்துண்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந் திருவாக்கியத்திற், சிவமருளான்மா திரோதைமலமிவை, பாந்தளைநலியாப்பருவிடம்போன்றச், சிவன்றனைமறையாச் சீவனைமறைக்கு, மதோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்தி லுருவழிந்தனவே.()

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் திமாமலநீங்கி, யகாரவுயிர்தன் னடியிணைசேர்வான், திருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில்லைக்கணே. (உக)

உபதேசவியல்-முற்றிற்று.

ஆ-இயல்-ச-இ-சூத்திரம்-எக௬.

அணைந்தோரியல்.

முதற்காண்டம்.

நஞ்சுமிழ்பகுவாய் நாகபூடணன், றேனவிழ்கமலச் சேவடிநீழன், மலவெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெற்றோ, ரானுத்தன்மை யறைகுதுமெடுத்தே. (க)

வேழமயின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழல்வாய்ப்பட்ட வாடைகொல்லோ, வாய்முலைவையா மாய்ந்தவான்கன்றோ, நனையவிழ்கொன்றை நாதனதருளா, லகக்காழற்ற வடியவர்மாண்பே. (உ)

மணிப்பாம்பிருளை மழவாயிழைமையைச், செல்வன்சிறுமையைத் தியன்குளிரை, யாக்கனிரக்கை யறியாப்போன்று, மாதேவன்கழல் மன்னியவுயிரு, மறியாபிறப்பி னவத்தைப்பெருக்கே. (௩)

ஊமைகனவு மூழின்வரவு, மாழிநிலையு மகல்வானிறைவும், பன்னியுளமும் பதிதர்மயக்கு, மலநிலையகன்ற மாதவர்வரம்பு, மியம்புதற்படா வென்மனார்புலவர். (ச)

இரக்கமும்வணக்கமு மிறந்தவவாவு, மிணங்காதவரோ டிணங்காவிணக்கமுஞ், செம்மலாலயந்தொறுஞ் செல்லுந்திறமு, மும்மலமகன்ற முத்தர்பாலுளவே. (௫)

பூரணபோதப் பொருடானகலி, னூரணமாக மமவர்க்கென்செயவே. (௬)

நினைப்புமறப்பு நீத்தமையாலே, யனைத்துங்கண்டுங் கண்டிலரன்றே. (எ)

பதியெனிற்பாசத் தோடுளேயென்றும், பசுவெனின்முத்திப்படு தலுமின்றே. (௮)

சூனியபாச மாண்டுழிச்சோதி, நானதுவென்னு ஞானமு மின்றே. (௯)

ஐவகைஞானத் தந்தரவான்மா, வாங்கவையிறப்பி னதுபர மான்மா. (௰)

மாயைமயக்குங் கன்மவழக்கு,மூலமலத்தின் முடிவின்மறைப் புஞ் சுயம்பிரகாசர்க், கிலேயெனுஞ்சொல்லே. (௰௧)

முன்னலுமுனாத்தலு முறுதொழிலுஞற்றலு, மாவிக்கிலேபொறி யறிவொடுமாய்தலி,னுக்கைமாட்டென்றறைந்தனர்புலவர். (௰௨)

சிதம்பரமாதலிற் சேர்விடமில்லே, யவனிவனுதலி னணுகலுமில்லே, யறிவுருவாதலி னுக்கையுமின்றே. (௰௩)

ஒன்றேயாதலி னுணர்பவனின்று, நானதுவாதலின் ஞானமுமின்றே. (௰௪)

சேர்வினமறிந்து சேர்வானெனுத்த, பன்னகபூடணன் பாதப் புணேயா, வீர்ந்தாக்கடலே நீந்திப்போந்தனர், தானுய்நின்றதனிவான் கரையே. (௰௫)

சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கங்காவியங்,கொக்குவம்பரதங் கோதெனத்தள்ளாப், பித்தர்க்கிந்நூல் பேசிற்பிழையே. (௰௬)

பிறவிக்கடலேப் பின்னிடமுன்னூற், பூணதாவென்னப் பொருமியிரந்து, பன்னுட்கேட்கும் பக்குவநோக்கி, யன்னோர்க்கிந்நூல லையலுமாமே. (௰௭)

கோறல்வெகுளல் குறைகொள்குணத்தன், றிருவருளில்லோன் செகமுகனேயன் வழிபாடில்லோன், மந்தனிவர்க்கிங் கிந்நூலறையி, னேழைக்குருவே. (௰௮)

ஆவிக்குரிய வறநூல்புகன்றுபின், சத்தஞ்சோதிடஞ் தருக்கம் புகன்றவன், சுவர்க்கம்புகுத்தித் துயருறுவிாயப், பதிபுகுவிக்கும் படிறனன்றே. (௰௯)

*நுனுதிகமின்றி நுண்ணுணர்வாகி,யனுதிமுத்த னருளியவாகமங், தந்திரகலேயெனச் சாற்றலுமாமே. (௰௨)

---

* நூனுதிகம் - நுனுதிகமெனக்குறைந்தது.

மனுதிகளொடுக்கி மறைமுடிவுணர்ந்து, வழிபடன்மந்திரகலை
யெனமதியே. (உக)

அறியாவறிவ னருளிற்கலந்தாங், காதவனொளிபுக் கழுந்தியக
ண்ணுய், மும்மைப்பாழு முறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழி னடங்
காதடங்க லுபதேசக்கலை, யிஃதெனவுணரே. (உஉ)

கேவலஞானக் கிழவனுளுடைப், பிள்ளைநாவரசு பேராரூர,
னரதனவாக்கிய னருந்தமிழ்மூலன்,சீவன்முத்தர் திருவாய்மலர்ந்த,
நூல்பவநோய்க்குநுண்ணியமருந்தே. (உங)

ஆ ·சூத்திரம்-ஙஉ.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணை யுயிரொனுநாயக,னெந்நாள்விடுவனெவ்வ
ழியானே, விடுவதில்லை விதியுள்ளளவும், விதிவசமின்றேல் வெறுப்
புற்றிடுமே, வெறுப்பும்விதியின் மேம்பாடாமே, யறிநூலிடத்து மற்
றவரிடத்து,மாக்கைவெறுப்பு மகங்கரவானியு,முறுமெனக்கண்டாங்
கொழிந்திடுமாணு. (க)

ஈசனென்போ னெவ்வணமவன்யா,ருலகமீன்ற வொருவனுமா
யி,னுங்கவனெங்குளனுலயத்துள்ளா, னுலயம்புகினுமவனைக்காணே,
னுமருப நட்டமாதலி, னீசனைக்காணே னென்செய்கேனே. (உ)

நீரிடையிருப்ப னிலத்திடையிருப்பன்,காற்றிடையிருப்பன் கன
லிடையிருப்பன், விண்ணிடையிருப்பன் வெயிலிடையிருப்பன், மதி
யிடையிருப்பன் மனத்திடையிருப்பன்,றதியிடைநெய்போற் சங்கர
ன்முனே. (ங)

உருவோவருவோ வுபயப்பெருக்கோ, காணும்பொருளோ கா
ணுப்பொருளோ, கரியோசெய்யோ கைகாலுண்டோ, வுண்பதுமுற
க்கமு முடையுமுண்டோ, கண்டவருண்டோ கழறுமினீரே. (ச)

அதிதிதன்மைந்த ரலமருகாலைப், பிரமகீதையைப் பேசினனெ
வனோ, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி,மறலியைமுனிந்த வரதனெ
வனோ, வரன்முறையுலகம் வயின்வயினுதிக்க, நான்முகத்திருந்து
நான்மறையுரைத்தன்,றுபனிடதத்தி லொளித்தவனெவனோ,வவனே
பிரமமென்றறிமன்னே. (ரு)

மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியானை, வ்ருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தனெவனோ, தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்ப, னெனுமழ சொல்லுக் கெதிர்ந்தவனெவனோ, துகிலுரி காலைத் துருவதன்மகட்கு மாளாத்துகிலை வருத்தினனெவனோ, வருச்சுனற்காக வமரிடையிருந்தாங், குணர்மெய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவனோ, வவனேபிரமமெனறறிமன்னே. (௬)

கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகிப், பொல்லாஞானம் புரிந்தவனெவனோ, மால்வரைவில்லாய் வலியவர்புரங்க,ணீறெழவொருக்கி நின்றமூவரைச், சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனோ, காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபாலன், மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, வவனே பிரம மென்றறிமன்னே. (௭)

உளனேபிரம முயிரோபிரமம்,வானேபிரம மறையோபிரம,நானேபிரம நாடுங்காலே. (௮)

வடிவோபிரம மதியோபிரம,மொலியோபிரமமுணர்வோபிரம, மறிவோபிரம மாயுங்காலே. (௯)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நால்வகைவாக்கு, மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு, மற்றுலன்றியறிவாகாயே. (௰)

கண்ணொளிகண்ணே கதிரொளிகதிரே, கண்ணுகாதே கதிருங் கண்ணுங் கதிராகாதே கலப்பின்வைப்பே. (௰௧)

வானேவளியோ மறுகனல்புனலோ, மண்ணேமதியோ வளரொன்றுமேழோ, யானேபரம்பொரு ளெட்டும்பிரிவே,தானேயதுவே யதுதானென்ப,மானுததுவும் வழக்கச்சொல்லே,நானேயதுவென நாடுமாமே. (௰௨)

இரண்டாங்காண்டமுற்றிற்று.

ஆ-இயல்-ரு-இ-சூத்திரம்-௱௰௪.

சத்தியஞானபோத முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இரண்டாவது
பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

சித்தகக்கோயிலிலிருக்குஞ்செல்வனை ... *
மத்தகக்கரிமுகத் தரசைவல்லபைப்
புத்தரவல்குலிற் புழைக்கைபோக்கியுஞ் ... *
சத்துமாவிலா தவன்றன்னைப்போற்றுவாம். ... *

நடேசர்துதி.

(வேறு.)

முன்னைநான்மறை முடியினில்வீற்றிருப்பவனை ... *
யன்னையத்தனு யுலகெலாமமர்ந்திடுபவனை ... *
யென்னையாளுடை யிறைவனையிருண்மலங்கழியப் ... *
பொன்னினம்பலத் தாடிய புனிதனைத்தொழுவாம். ...(க)

பனைவணக்கம்.

(வேறு.)

மூவர்க்குமுதற்பொருளாய் முத்தொழிற்கும்வித்தாகி
நாவிற்குமனத்திற்கு நாடரியபேரறிவாய்த்
தேவர்க்குமுனிவர்க்குஞ்சித்தர்க்குநாகர்க்கும்
யாவர்க்குந்தாயாகு மெழிற்பனையைவணங்குவாம். (உ)

கணபதிவணக்கம்.

நீங்காதமலமென்னு நீண்டமூக்குடைத்தும்பி
யாங்காரமெனுந்தறியை யடியோடும்பறித்தோடத்

தூங்காதவொருகோடி சூரியர்கடோற்றமிக
ரோங்காரக்கயமுனியை யுளக்கூடத்திருத்துவாம். (ங)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

(வேறு.)

அறுவிதசமயத்தோர்க்கு மறுமுகசாமியாகிச்
செறிபரப்பிரமம்யானேயென்று சின்மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக்கருளிச்சிவக் குகைதொறும்வீற்றிருந்த
மறுவிலாக்குகனைப்போற்றிமாய்த்தனென் பிறவியெல்லாம். (ச)

தக்ஷிணாமூர்த்திவணக்கம்.

(வேறு.)

வீராதனத்திலெழுந்தருளி மின்னிற்சிறந்தவேணியராய்த்
தீராவையந்தீர்த்தருளுஞ்சின்முத் திரைச்செங்கையினராய்ப்
பாரோர்விண்ணோர்பணிந்தேத்தப் பரமகுருவாய்ப்பலகாலு
மோரானீழலமர்ந்தானை யுள்ளும்புறம்பும் வணங்குவாம். (ரு)

(வேறு.)

மூலமாயெவைக்கு மறிவொணுவுருவாய் மும்மலங்களைந்தவர்க்கெளிதா, யாலபோசனஞ்செய் தழிவிலாதவனுயருமறைச்சிரத்தொளிர்பவனுய்ப், பாலலோசனனுய்ப் பசுதொறும்பதியாய்ப், பக்குவச்சனக ணதியர்க்கா யாலமர்நீழ லமர்ந்துறைபவனே, யகத்தவிசிருத்தியின்படைவாம். (சா)

குருவணக்கம்.

(வேறு.)

பாசமைந்தையுந் தனித்தனிப்பரிந்திடநீக்கி
நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டிப்
பேசுமேழ்வகைப்பிறப் புனக்கிலையெனப்பேசித்
தூசுநீக்கிய சுயம்பிரகாசனைத்தொழுவாம். (எ)

(வேறு.)

தாரணியவர்க்கு நாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த
வாருணிபோலத்தோன்றியொருமொழியாலெனக்குக்
கோரணிகாட்டு மாறுசமயத்தின்கோளைநீக்கிப்
பூரணசொரூபங்காட்டும்புண்ணியன்பொலந்தாள்போற்றி. (அ)

திருமூலர்வணக்கம்

(வேறு.)

ஐயமாகடலாழ்ந்த வுயிர்க்கெலாங்
கையிலாமலகம்மெனக்காட்டுவான்

மையறீர்திரு மந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம். (௯)

வியாசமுனிவணக்கம்.

துக்கசாகரத்துக் கொருதொணியாய்ப்
பக்குவச்சுக னைப்பெறுபாக்கிய
தக்கவான்ம தயாபரனாகிய
மிக்கவேதவியாதனைப்போற்றுவாம். (௰)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

பாவமகலப்பரிகாரவிதத்தைப் பகருஞ்சிலநூல்க
ளாவலோடுமறம்வளரவறங்கள்பகருஞ்சிலநூல்க
ளேவமில்லாமுத்தியினுமிரண்டேயென்னுஞ்சிலநூல்கள்
சிவபிரமவயிக்கியத்தைச்செப்புமிந்நூற்சித்தாந்தம். (௰க)

(வேறு.)

புன்னூலாம்பரசமயப் பொய்ந்நூலின்மயங்குவரோ
செந்நூலாமருமறையின் சிரத்தொளிருமுபநிடத
நன்னூலிநெறிநின்ற நயமுணர்ந்தநாதாக்க
ளெந்நூலுங்கைவிட்டே யிந்நூலைப்பற்றுவார். (௰உ)

அவையடக்கம்.

அங்கணநீரிழுக்குடைய தானலுநதிகலக்கி
லங்கணநீரென்றிகழாரது போலென்புன்சொல்லும்
புங்கமறையொடுகலக்கிற் புன்சொலுநன்சொல்லாகும்
புங்கமலிசான்றோரும் புன்சொலிதென்றிகழாரோ. (௰௩)

நூற்பெயர்.

(வேறு.)

பொய்ப்புவியதனினாளும் பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு
மெய்ப்பிலாவுயிர்கட்கெல்லா மெளிதினின்ஞானமெய்த
வப்பணிசடையோன்முன்ன ரறைந்தவாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன்முக்கணனருளைக்கொண்டே. ௰௪

பாயிரம்முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

(வேறு.)

உலகமுமாழையு மொண்கண்மாதரு
நிலையலவென்றுணர் நெடியமாணவன்
கலையெலாந்தெரிந்தவன் கதிவிருப்பின
னலமலிகுரவனை நாடித்தேடுவான். (க)

(வேறு.)

உலகநெருப்பைக்கடந்தொழியாஞானவுததிமடுப்பேனோ
விலகுகுடும்பத்துயர்நீங்கியெங்நாட்டுறவியாவேனோ
திலகமறையின்பொருளிதெனத்தேற்றுங்குரவன்காண்பேனோ
கலகவுடலப்பிணிதணந்துகடவுடனையான்காண்பேனோ. (உ)

(வேறு.)

மருவியவுடல்வெறுப்பும்வையகவெறுப்பும்வந்தா
லிருவினையொப்புமங்கணெய்திடுமெய்துங்காலைக்
கருமலபாகமுண்டாம் பாகத்தாற்கடிதிற்சேருந்
திருவருட்சத்திபாதஞ் செறிந்திடுங்குருவுமன்றே. (ங)

(வேறு.)

இனையவண்ணநினைந்திரங்கு மெழின்மாணுக்கன்றனைப்புரப்ப
நினையுநினைவிலொளித்திருந்தநிமலனீங்காக்கருணையினன்
மனிதன்போன்றே யுண்டுடுத்தன்மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுஞானக்கண் ணாரக்கண்டான்பவநோய்விண்டானே. (ச)

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ் செறிகற்பகநேர்குருந்தடிக்கீழ்
மானுமழுவுஞ்சதுர்ப்புயமு மணிக்கந்தரமுமறைத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க் காகவெழுந்தருளு
ஞானமுனியேயிவனென்றுதெளிந்து நாவாற்பழிச்சினனே. (ரு)

(வேறு.)

அப்பிரமேயபோற்றி யாருயிர்த்துணைவாபோற்றி
யொப்பிலாவொருவபோற்றி யுணர்பவர்க்கணியாபோற்றி
நட்பயலில்லோட்போற்றி நாதநாதாந்தபோற்றிச்
சுப்பிரமணியாபோற்றிச் சுயம்பிரகாசபோற்றி. (சா)

அற்புதவமலவேக வசிந்திதவகண்டாகார
நற்சிதம்பரவேகாந்த ஞானநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுத்த் சூனியதுரியாதித
தற்பரவனந்தானந்த சற்குருநாதபோற்றி. (எ)

கண்ணிலாக்குழவிவெய்ய காரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட் சிக்கியசிறியேன்றன்னை
நண்ணருஞானக்கையா னான்முகன்முதலோரோங்கத்
தண்ணளியாலெடுத்த சற்குருநாதாபோற்றி. (அ)

மூத்தரைப்பகைவனொன்று மூர்க்கரையுறவொன்றும்
பெத்தனுயனேககாலம் பிறந்திறந்தெய்த்திட்டேற்குப்
பத்தியான்ஞானங்காட்டி ஞானத்தாற்பரனைக்காட்டும்
சத்தியஞானனந்த சற்குருநாதாபோற்றி. (கூ)

பொச்சையாமுடலங்காட்டிப் பொறிபுலன்கரணங்காட்டி
யிச்சையாருயிருங்காட்டி யெழிற்றிருவருளுங்காட்டி
யச்சமினிலையங்காட்டி யகம்புறந்தானுய்க்காட்டி
சச்சிதானந்தங்காட்டு சற்குருநாதாபோற்றி. (ய)

குருகாருண்ணியம்-முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் - உச.

குருப்தேசம்.

அஞ்சினேன்பவத்துக்கென்னை யாளெனவடியில்வீழ்ந்த
வஞ்சமில்சீடன்றன்னை வாவெனவருகில்வைத்துத்
துஞ்சிருள்கிழியப்பாத தாமரைசிரத்திற்சூட்டி
யஞ்செழுத்தருளிப்பின்ன ரதன்பொருளறையலுற்றான். (க)

(வேறு.)

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை யரும்பதியமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொரு புடைபாசமாய்வதியுந்
துஞ்சலின்றிய வொருபுடைபசுவெனத்துலங்கு
மஞ்செழுத்தினின் மும்முதலறிந்தவர்பிறவார். (உ)

(வேறு.)

பானுவாமிறையெழுத்து வதனொளிபரையெழுத்து
ஊனமில்கண்ணேயாகு முயிரொனுந்தனியெழுத்து
தீனமில்விளக்கேயாகுஞ் செப்பியதிரையெழுத்து
நானெனுமிருளேயாகு நவையுறுமலவெழுத்தே. (ங)

நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுங்களைந்து

வகரமாகியவனத்தினி லிருந்திளைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரியை யடைந்தனன்சீவன். (ச)

பாசமாகியவிரண்டையும் படிறெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணென முத்தியைக்காண்பா
யாசைநீங்கிய நிலையிதுவிதற்கிலையையம். (ரு)

குருபதேசம்-முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-உசு.

தசகாரியம்.

தனைமுதனுதமீருய்த் தனித்தனிக்காண்டல்ரூபந்
தனைமுதனுதமீருய்த் தற்செயல்காண்டல்காட்சித்
தனைமுதனுதமீருய்ச் சடமயமென்றுகண்டு
குருபரனருளானீங்கல் சுத்தியாய்க்குறித்துக்கொள்ளே. (க)

தத்துவாதீதந்தன்னிற் சகசவாணவமலந்தா
னுற்றிடுமிதற்குச்சாக்கி நானெனவுயிர்கருருபஞ்
சித்துருநானேயென்று தேறலேதெரிசனந்தான்
மூற்றுணரீசன்முன்னர் முகிழ்த்திடாதடங்கல்சுத்தி. (உ)

எங்கணுஞ்சிவனுளானென் றுணர்தலேயிறைவன்ரூப
மங்கவன்செயலுமிலெங்கண்ணு மறிதலேதெரிசனந்தான்
திங்கள்வேணியனேடொன்றல் சிவயோகமலர்மணம்போற்
புங்கநேயத்தழுந்தல் போகமென்றறையுநூலே. (ந)

தசகாரியமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-நஉ.

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரிரவிமுன்னர்க் கண்செயலடைந்தாற்போலத்
தூய்மனக்குரவனேக்காற் றுகளறுபோதனுகிப்
பாய்பசுகரணமெல்லாம் பதிகரணங்களாகிப்
பேய்பிடியுண்டான்பாலன் பித்தன்போலொழுகுவானே. (க)

ஆ திருவிருத்தம்-நந.

[நின்]மலசொப்பனம்.

(வேறு.)

ஐம்பொறியாலைமபுலன் களாரத்தான்புசித்தாலுமறிவான்மிக்கோ
ரும்பர்பிரான்றிருவடிக்கீ ழுள்ளத்தைவைத்தங்கேயுறங்காநிற்பர்
நம்பனேநீத்தொருசோர நாயகனைவிருப்புற்றநாரிவேண்டு [றே.
மன்பவன்றன்பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன்பாற்கிடக்கு மதுபோலன்

(வேறு.)

காண்பதுங்கேட்பதுங் கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூண்பதும்புனைவதும் புசிப்புஞ்சொப்பனஞ்
சேண்படுநாகமுஞ் செகமுஞ்சொப்பனம்
வீண்படுமிவைக்கெலாம் விசுத்தனுனரோ. (உ)

நின்மலசொப்பனமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-ஙரு.

நின்மலசுழுத்தி.

(வேறு.)

வழுத்துசாக்கிர சொப்பனமருவிடுகாறுஞ்
சுழுத்திவந்துறுமற்றை யச்சுழுத்திவந்துற்றுல்
விழுத்தசாக்கிரசொப்பன மேவிடாததுபோன்
முழுத்தபூரண சுழுத்தியுமுற்றுறுதன்றே. (க)

குடும்பபாரமுஞானமுங் கொண்டவனின்பு
மடங்கநீத்துய ரறிவினையடைந்தவனின்பு
நடந்துறங்குவோ னின்பமுநாண்மலர்ப்பாயல்
கிடந்துறங்குவோ னின்பமுமானுமேகிளக்கில். (உ)

நின்மலசுழுத்தி-முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-ஙஎ.

நின்மலதுரியம்.

(வேறு.)

முப்புரமென்பதிவ் வவத்தைமூன்றையு
மிப்புரமூன்றிலு மிருந்திடர்ப்படா
கப்புமுப்புரத்தையுங் கடந்தசீவனே
செப்புறுதுரியனுய்ச் சீவன்முத்தனும் (க)

(வேறு.)

மண்ணேடுமண்ணர்போனர் வளியொடுவளியார்போனர்
தண்ணெடுதண்ணர்போனர் தழலொடுதழலாய்போனர்
விண்ணெடுவிண்ணர்போனர் விளங்கரிவுருவாய்நின்ற
நுண்ணியனுனேயெங்கு நுழைந்திடாதிருக்கின்றேனே. (உ)

நின்மலதுரியமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-ஙசு.

நின்மலதுரியாதீதம்.

இந்நிலை துரியமாகு மென்றருமறைகள்கூறு
மிந்நிலைநின்றேமென்னு மெண்ணமுங்கடந்துபோன
வந்நிலை துரியாதீத மாகுமென்றறைவர்நல்லோ
ரந்நிலைதனக்குமேலோர் நிலையிலையறையுங்காலே. (௧)

(வேறு.)

போக்கிலைவரவிலை புணரக்கையிலை
தாக்கிலையேச்சிலை சரிக்கக்காலிலை
மோக்குறமூக்கிலை முகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாக்கிலைமனமிலை யதீதவாழ்விலே. (௨)

(வேறு.)

நீரிடைமூழ்கினே னிறையவுண்டவன்
வாரமிருமதன் போன்றுமாமய
நீர்சிவபோகத்திற் றிளைத்திருப்பர்க
ளாரவர்பெருமையை யளக்கற்பாலரோ. (௩)

(வேறு.)

இத்துரியாதீதத்தி லிமைக்கொட்டுமளவானாலு
முற்றகண்ணுடிதன்னி லுளுந்துருள்பொழுதானாலுங்
கைத்தலத்தாலாவின்பால் கறக்குறுங்காலமேனுஞ்
சித்துருவாகிநிற்போர் சின்மயவீடுகாண்பார். (௪)

நின்மலதுரியாதீதமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௪௩.

பதிவிளக்கம்.

நிராமயமாய்நிட்களமாய் நித்தியமாய்நின்மலமாய்ப்
புராதனமாயசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப்புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச்சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச்சித்துருவாய்ப்
பராபரமாய்வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (௧)

சொல்லாலுமனனலவந் தொடராதசூக்குமமாய்ப்
பல்லான்றகேள்வியரு மீதென்றுபகர்வரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயல்லவுமா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (௨)

றுயும்பலவாயு முருவாயுமருவாயுங்
ன்றுயுமணுவாயுங் குணமாயுங்குணியாயு

நன்றாயுந்தீதாயு நானாயுந்தானாயு
மின்றாயுமுளதாயு மிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (௩)

(வேறு.)

சிவனறிந்தருளுவன் சீவராசியைச்
சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலை செடசித்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடினுயிர் செகமற்றில்லையே. (௪)

அவனவளதுவெனு மகிலபாசமே
யவனவளதுவென வறைபவன்பசு
வவனவளதுவினை யாக்குவான்பதி
யவனவளதுவறி லறிவைக்காணலாம். (௫)

அவனசைந்திடிலொரு வணுவசைந்திடு
மவனசையாவிடி லணுவசைந்திடா
சிவன்சத்தியோடுறிற் செகம்விரிந்திடுஞ்
சிவன்றனித்திடில் விரிசெகமொடுங்குமால் (௬)

மன்னுமாலய னொடுவானும்வையமும்
பின்னமுமபினமும் பேசுஞ்சீவனும்
பண்ணுமாணவ முதற்பாசம்யாவையு
முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால். (௭)

(வேறு.)

பதியறிவாகுமத்தைப் பகுத்தறிவதுவேசீவ
னிதுவதுவோவென்றன்னற் கிடமதேபாசமாகு
மதுவிதுவெனுஞ்சுட்டற்றா லறிவறிவாகிநிற்கு
மதுவிரிகொன்றைத்தாரான் மலரடிகாணலாமே. (௮)

பதிபசுபாசமூன்றும் பகுத்தறிந்தவரேமுத்தர்
பதியொன்றும்பற்றாதாகும் பசுவொன்றைப்பற்றிநிற்கும்
பதிமுகந்தெரியாவண்ண மறைப்பதுபாசமாகும்
பதிகுருவானஞான்று நீங்குமப்பாசந்தானே. (௯)

கண்பலபொருளைப்பற்றிக் கதிரினையிழந்துநிற்கும்
கண்பலபொருளைப்பற்றா தாயிடிற்கதிரைக்கூடும்
புண்புலன்பற்றியாவி புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும்
புண்புலன்பற்றாதாயிற் புனிதனைச்சேருமன்றே. (௰)

பளிங்கியமானனுகும் பகலவனிறைவனுகும்
பளிங்கினிற்பஞ்சவன்னம் பார்க்கிலேம்புலன்களாகும்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்ரு வுச்சியிற்பானுவந்தால் (யக)

செம்புயிராகுமந்தச் செம்பினிற் களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற்களிம்புபோனுற் செம்பொனுமாறுபோல
நம்பனுர்ஞானத்தாலே நானெனுமலம்போம்போனு
னம்பனுராவனென்று நான்மறைசொல்லுமன்றே. (யஉ)

சாக்கிரசொப்பனங்க ளிரண்டையுந்தாண்டிப்போனுற்
ருக்கமாஞ்சுழுத்திவந்து தொல்லிருளாகிமூடு
மாக்கமுமழிவுமில்லா வறிவினுலதுவும்போனுற்
போக்கொடுவரவுமில்லாப் பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும். (யங)

காணுறுபுலன்கள்போகிற் கரிசுறுமனம்போம்போனு
லாணவம்போகும்போனு லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனேயிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. (யச)

மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவடிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைம்போத வெயினர்தம்வடிவமாகி
யுன்னையுமறந்தாய்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே. (யரு)

பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்ரு பகலவனுச்சிசாரில்
விளங்குயிரிறையைக்காணு வேலையிற்புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரிறையைக்காணும் வேலையிற்புலன்பற்ருவே. (யசு)

(வேறு.)

அறிவறியாமையை யகன்றவாருயி
ரறிவறியாதபே ரருளைக்கூடிடிற்
பிறிவறியாதவெம் பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகை வைக்கும்பின்னையே. (யஎ)

(வேறு.)

மாசறப்படித்தானேனு மயலறத்தெளிந்தானேனு
மாசறத்துறந்தானேனு மஞ்செழுத்துணர்ந்தானேனு

மீசன்வேறியான்வேறென்னு மிருமையுங்கழலாநுகிற்
பாசமுங்கழல்வதின்றும் பதித்துவந்தானுமின்றே. (௰அ)

தத்துவமுப்பத்தாறுந் தனித்தனிகளைந்துநீக்கின்
மொய்த்திருண்மூடுமத்தை முன்னவனருளால்வீட்டின்
மெய்த்ததன்னுருவநன்றாய் விளங்குறுமதற்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிதானுமிருப்பன். (௰க)

வேறுவேறாகியோடும் விரிநதிக்குலங்களெல்லாங்
கூறுமுன்னீரினொன்றாங் கொள்கையதாகுமாபோல்
வேறுவேறாகின்ற விதிவழிச் சமயமெல்லாங்
கூறுமுத்தியினிலொன்றாங் கொள்கையதாகுமன்றே. (உ௰)

பதிவிளக்கம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-சுங.

பசுவிளக்கம்.

பாசத்தாற்பசுவெனப் பகரப்பட்டன
பாசந்தானிரிதரப் பதியெனப்படுங்
காசத்தாற்குருடெனக் கழறப்பட்டன
காசந்தானிரிதரக் கண்ணெனப்படும். (க)

ஐம்பொறிவனத்திடை யாவிவேடனூர்
வம்புறுபோதவில் வளைத்துமாழ்குறுந்
துன்பெனுங்கணையினைத் தொடுத்துமெல்லநின்
றின்பெனுமறியின மிரியவெய்யுமால். (உ)

(வேறு.)

எண்ணரியவான்மாக்க ளிலக்கணங்கூறுங்கா லிருண்மலத்தான் மூட்டா யிறந்துபிறந்துழல்வார்,புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணியபாவத்தாற் பொன்னுடேரகுதனை போக்குவரவுடையார்,நண்ணிய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க ணவில்சகல ரொன்றிரண்டு மூன்றுமலமுடையார், தண்ணில்வுமதிமுடியா ரருளுதய காலஞ் சாங்குசித்தராய்மலத்தைத் தணந்துசிவமாவார். (ரு)

எல்லாமுநானேகா ணெனவிடவேறில்லையெனுமலத்தாலார்ப்புண்டிங் கேந்திழைபொன்பூமி,யில்லாதபொருளெல்லா நிலையென வேகருதி நின்மலனைத்தனைவினையை நினையாதுமயக்கும், பொல்லா

தபுலன்வழியிற் றிரிந்துதடுமாறிப் புகழிகழானல்வினையுந் தீவினையு
ம்பொருந்தி, யொல்லாதயோனிதொறும் பிறந்துபிறந்திறப்பா ரு
மைபாகனருள்கிடைக்கி லிரண்டினையுமொழிப்பார். (ச)

(வேறு.)

அன்பனைவிட்டுமற்றொ ரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்கள்போலச் சுயம்பிரகாசனுகு
நம்பனைவிட்டுப்பொல்லா ஞாலத்தைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்களந்தத் துயரினுக்கொழிவுமுண்டோ. (ரு)

(வேறு.)

ஆவாவென்னவாச்சரிய மரியஞானந்தனைநீத்திட்
டோவாமாயாமோகிதரா யுணராக்கனவினிலைபோன்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ் நிரயந் தன்னின்மூழ்கிமூர்ச்சித்துப்
பாவவயத்தாற்பாவங்க ளீட்டி யதையேபண்ணுவார். (சா)

(வேறு.)

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபார மேகுமென்றிரங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோ வம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல் முத்திமேவுதற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ் சுருங்குமங்கிலையேமுத்தி. (எ)

(வேறு.)

உண்ணலுறங்கல்பற்றல்விட லுலகந்தழுவல்வரல்போத
லெண்ணுமிவைகளான்மாவுக் கியற்கையென்னிலிவனுக்கிங்
கெண்ணில்கோடிபிறவியினு மிடும்பைக்குடும்பந்தனினின்று
பண்ணற்கரியபரமபத மோக்கமில்லைபகருங்கால். (அ)

(வேறு.)

சிவனுமிந்தவான்மா வியற்கையைத்தெரிக்குங்காலைக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன் சூக்குமன்கிளர்சனுதன்
பாவமில்சர்வானந்தன் பகரருஞ்சர்வசாக்கி
மேவுசின்மாத்திரத்தன் மிகுசுகசொரூபனுமால். (க)

(வேறு.)

யாதாமொருவனிவ்வண்ண மிலகுமான்மசொரூபத்தைப்
பேதமாகவறியுமவன் பேசினுன்மவபகாரி
யோதுசோரனுலெந்தப் பாவமுனுற்றப்படவில்லை
வேதமெல்லாமுறையிடினுந் தெளியாரையமேலிட்டோர். (ம)

(வேறு.)

புண்ணியபூமியிற் பிறந்தும்பூசுரப்
பண்ணவனாகியு மூங்கைபாதியுங்
கண்ணியகுடும்பமாங் கடலைநீந்திடான்
றிண்ணியபிரமப காரிதேறிடே. (௰௧)

(வேறு.)

ஆகையானுமுயற்சியினு மவிழ்ந்தபேராதரவாலுங்
கோகனகத்தாடருகுரவன்பாற் குறைவறுபத்தியினாலும்
மோகமேவிளைக்கும்பிரகிருதியின்றன் பாவனைமுழுதையுந்தணந்திட்
டேகமாஞ்சிவனேநானெனச்சிந்தித் திடரொழிந்திருந்திடத்தகுமால்

(வேறு.)

முரசதிர்தானைவேந்தர் முன்னர்நீநானென்றோதி
லரசனுமிகச்சினந்தே யாக்கினைபலவுஞ்செய்வன்
விரைசெறிகொன்றைமாலை வேந்தன்முன்னீநானென்னிற்
றிருவுளமகிழ்வனென்று லியாரிதைத்தெளியவல்லார். (௰௩)

(வேறு.)

யாவனொருவன்றன்னிடத்தி லிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவியிருக்குஞ்சிவனைநனி பூசிப்பவன்றன்வியன்கையிற்
பாவியிருக்கும்பாயசத்தைவிட்டுக் கூன்கைபரந்தோடித்
தாவுந்துளியைநாநுனியாற் றுய்க்குமவனேசொல்லுங்கால். (௰௪)

(வேறு.)

சகலபூதங்கடோறுஞ் சாக்கியாய்விசுத்ததேசாய்த்
தகுஞானதேகியாகித் தங்கியபரமான்மாவை
யகமுகமாகவுள்ளும் புறம்புமொன்றுயறிந்து
பகவறயாவன்பார்ப்பா னங்கவன்முழுதும்பார்த்தான். (௰௫)

(வேறு.)

ஆக்கைமேவிமேவானு யணுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சுக்கவுருவாய்வியாபகனாய்ச் சொலுமானந்தசொரூபனாய்
வீக்குநாசரகிதனாய் விளங்குஞ்சிவனையுள்ளபடி
நோக்கியறிந்துதிரனானே னெய்தாஞ்சோகமடையானல். (௰௬)

(வேறு.)

வானவர்தமக்குநீங்கா மயறருபேதவேதா
வானவஞ்ஞானஞான வலியினாற்சிதைந்தபின்னர்

தீனமார்சீவனென்றுஞ் சிவனென்றுமில்பேதத்தை
யீனமார்புந்தியாலே யெவன்பண்ணப்படுவான்கொல்லோ. (௰எ)

(வேறு.)

ஆன்மாசுத்தன்சதாநித்த னழியாவின்பச்சுகசொருப
னான்மாசெஞ்சொற்பிரகாச னஞ்ஞானத்தாலசுத்தனைப்போ
லான்மாதோன்றப்படுகின்றா னுருவமாகிநிரவயமா
மான்மாஞானத்தாற்சுத்த னாகிவிளங்கப்படுகின்றான். (௰அ)

யாவனொருவனஞ்ஞானச் சேற்றைஞானவிரும்புனலா
லோவக்கழுவுவானவனே யொளிசேரமலசதாசுத்தன்
றாவுகருமதற்பரனாய்த் தபனனெழுமுன்றரியானா
யாவலோடுங்கங்கைமுதற்படிந்தானேனுமசுத்தனே. (௰௯)

ஞானநீராற்சுத்தனாய் நண்ணுங்கிருதகிருத்தியனாய்
ஞானவானாயமர்ந்திருக்கும் யோகிக்கிந்தஞாலத்தி
லானகருமமணுவேனு மில்லையுண்டுபோற்றோன்றின்
ஞானந்தன்னையுள்ளபடி யறிந்தஞானியலனவனே. (௨௰)

(வேறு.)

பாவமில்பரமாத்தும ஞானர்க்கு
மூவகையுலகத்தினு மொய்ம்பினா
லாவதோர்பய மொன்றிலை யாங்கவர்
சீவன்முத்த ரெனச்செப்பும்வேதமே. (௨௧)

ஞானமென்னுமோர் நல்லமிர்தத்தைநீத்
தீனமாயையினிச்சை யிழுதையோர்
தீனமார்குடும்பக் கடல்சிக்கியே
யூனமாய்ச்சுழன்றே யுழல்வார்களே. (௨௨)

யாவனாயினுமி யாதோர்பொழுதினி
லாவிஞானவ முதச்சுவையினை
யாவலோடு மருந்தினனாயிடில்
யாவையும்விட்ட தனையேயெய்துவான். (௨௩)

அரியஞானவமுதச் சுவையைநீத்
திரியுமைம்புல வின்பங்கடுய்ப்பனே
லரியஞானவமுதச் சுவையைமுன்
பருகப்பட்டவ னன்றுபகரிலே. (௨௪)

பண்டிதரிந்தப்பாரை முழுதையுந்
தொண்டினுன்ம சொரூபத்தறிவர்கள்
மண்டஞ்ஞான மறைப்புண்டவரஃ
தண்டிச்சங்கர னையறியார்களே. (உரு)

(வேறு.)

அசரீரியாய்மகத்தா யமர்ந்துளவமலவான்மா
வசைசுகமருவானுகி மாண்டுறுகிலேசனுகி
யிசைபிரசனனுன்மாவா யிருந்திடப்படுமன்னேனைப்
பசையறுஞானவானுன் மூத்தனென்றுரைக்கற்பாலார். (உசா)

ஆகையாற்றேகிகட்கே யளவறுதுயரமெல்லா
மூகவஞ்ஞானத்தின்கண் மூலமாயிருக்குமன்றே
யேகஞானத்தஞ்ஞான மிறக்குமற்றியற்றலோவாச்
சோககன்மத்தஞ்ஞானஞ் சுருங்குமோசுருங்கிடாவால். (உஎ)

ஞானத்தைத்தவிரப்பாவக் குழாங்களைநாசஞ்செய்யு
ஞானம்வேறில்லையிந்த ஞானம்போனலனென்றில்லை
ஞானசாதகத்தையன்றிநவையுறுகுடும்பம்போக்கு
ஞானசாதனம்வேறில்லைநன்னெறியறிமாணுக்கா. (உஅ)

பாதகமனைத்துநீங்கும் பக்குவசித்தத்தார்க்கு
மேதகுஞானத்தின்கண் விருப்பமும்வியப்புமுண்டாம்
பாதகத்தாற்கட்டுண்ட பதிதசித்தத்தார்க்கெல்லா
மேதகுஞானவார்த்தை கிடைக்குமோவிளம்புங்காலே. (உகூ)

(வேறு.)

ஆன்மாவித்தன்சருவபரி புரணனரியகூடத்த
னுன்மாதோடமிலியேக னுகியிருந்தும்பிராந்தியினு
லான்மாபின்னம்போற்ருேன்றப் படுவனரியஞானத்தா
லான்மாபின்னம்போற்ருேன்றப் படானென்றறைந்தானழலாடி. ௩0

(வேறு.)

ஒருவனுக்கிப் பிறப்பினுரியதோர்
பரமவான்ம சொரூபம்பகவற
விரவுமேலவன் மேலாம்பராபர
வரியமுத்தி யடையப்படுவனுல். (௩க)

எந்தயோகிக்கெப் போதுமனதிலே
யுந்துஞான வொளியசைதன்னிய

மிர்தஞாலமெங் கெங்கும்விளங்குமேற்
சந்தமுத்திதா ஞயேவிளங்குமால். (௩௨)

எப்போதுதன் சொரூப மெதார்த்தமா
யொப்பநோக்கி யுலகங்களியாவையுஞ்
சப்புமாயா மயமெனக்காண்பனே
லப்போதேயச்சுகவடிவாயினுன். (௩௩)

எப்போதுந்தன் னிடத்திற்சருவமுந்
தப்பலின்றியே தான்சருவத்தினு
நுட்பஞானநோக் காஞேக்குவானெனி
லப்பொதேயப் பிரமமடைவனுல். (௩௪)

எப்போதியாதா மொருவனுக்கிப்பவ
வெய்ப்புலாம்பிணிக் கேகமூலிக்கையாம்
பெட்பின்மேலாம் பிரமஞானம்பெறி
லப்பொழுதிவ னேசிவனுயினுன். (௩௫)

(வேறு.)

செந்தழல்விளக்கது சிறியதாயினு
மந்தகாரத்தினை யகற்றுமாறுபோற்
சிந்தவில்ஞானமுஞ் சிறியதாயினு
மந்தமில்பாவங்க ளனைத்தும்போக்குமால். (௩௬)

ஒளிவளர்பெருநெருப் புலர்ந்தகாட்டமுந்
தளிர்பசுங்காட்டமுந் தகிக்கும்பான்மைபோ
னளிர்மதியனையவோர் ஞானவங்கியுங்
களவிருவினையையுங் கணத்தில்வாட்டுமால். (௩௭)

மந்திரம்வல்லவன் வலியபாம்பொடு
தொந்தனையாயினும் விடந்தொடப்படா
னிந்தியப்பாம்பொடு விணங்கிநிற்பினு
நந்தியஞானியு நவைதொடப்படான். (௩௮)

அம்புயபத்திர மறலின்மூழ்கியும்
பைம்புனலொலொரு பந்தமின்மைபோ
னம்பனையகத்தவி சிருத்துஞானியு
மைம்புலன்மூழ்கியு மார்ப்புனரோ. (௩௯)

(வேறு.)

மருந்தினுன்மந்திரத்தான் மன்னுயிர்ச்செகுக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநசிக்கப் படுதல்போலமலயோகம்
பொருந்தியஞானிகட்குப் பொருவில்பாவங்களெல்லாந்
திருந்தொருகணத்திறக்குந் தீர்பவமுடையமாணு. (சய)

(வேறு.)

வேதமெய்ம்மொழி கண்டுவிமலரா
யாதியான்ம நிலையறிஞானியை
நோதகச்சொலித் தூடிக்குநொய்யவ
ரேதமாநர குக்கிரையாவரே. (சக)

(வேறு.)

ஞானியேபுரு டோத்தமனுதலால்
வானநாடரும் வந்துவணங்குவா
ரேனைநாட்டு மேவலினிற்பர்காண்
ஞானிபூச்சிய மென்பதற்கையமோ. (சஉ)

(வேறு.)

துல்லியமொழிந்தானேனுந் துல்லியமுடையானேனுங்
கல்வியில்மூர்க்கனேனுங் கற்றுணர்பெரியோனேனு
மொல்கலில்ஞானயோகப் பயிற்சியையுடையோனுற
னல்லவனவனேயார்க்கும் பூச்சியநாடுங்காலே. (சங)

(வேறு.)

பேதாபேதமகன்றெழிந்த மாணுவின்னும்பேசக்கேள்
யாதாமொருவன்கிருகத்தை ஞானியெய்தப்பெறிலவன்றன்
மூதாதையராம்பிதிர்க்குழுக்கண் முத்தியடையப்படுவோமென்
றோதாமகிழ்ச்சியொடுநடன முஞற்றுநிற்பரொழியாதே. (சச)

(வேறு.)

தவறறவெவன்மனந் தத்துவத்திலே
பவமகலனுபவப் பரியந்தஞ்செலி
னவன்விழியெதிர்ப்படு மனுக்களியாவரும்
பவமெலாநசித்துயர் பதத்தைச்சேர்வரால். (சரு)

(வேறு.)

மாசகல்மாணனே மகிமைதங்கிய
தேசுணர்ஞானிக டெரிசனத்தினுல்

வேசரிநீங்கியே விரவும்விண்ணுளார்
வாசவன்பதத்தையேபெறுவர்மண்ணுளார். (௬௬)

(வேறு.)

பாலன்மாசிதியைப்பெற்று மற்றொன்றைப்பற்றலேபோ
லேலவிம்மனிதரெல்லா மீசனுக்கீசனான
மேலைநல்வினையினாலே ஞானியைமேவப்பெற்றுஞ்
சாலமோகத்தானீத்துச் சஞ்சரிப்பார்களந்தோ. (௬௭)

(வேறு.)

ஓகோவிந்தமாயையமய லொழியாதிருக்குமானிடர்கள்
வாகார்பரமார்த்தத்தெரிசி யானமகிபர்தமைநீத்துத்
தாகாரிதத்தும்பொருட்டுலகில் யாதாமொருவர்சரிக்கின்று
ராகாவவரோயமுதத்தை விட்டுவிடத்தையருந்துவோர். (௬௮)

பசுவிளக்கம் முற்றிற்று - ஆ-திருவிருத்தம்-௱௰௧.

பாசவிளக்கம்.

முதலாவது - ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமல மான்மாவுக் கனாதியி லியற்கையென்னின்
மாணவ சங்கின்வெள்ளை போலொரு காலுமாயா
வாணவமல மான்மாவுக் கனாதியிற்செயற்கையென்னிற்
காணும்வெண்மடிக்களுக்குக் கலத்தல்போற்பினும்வந்தெய்தும். (௧)

(வேறு.)

சரிதையிலாணவங் கால்சரிந்திடுங்
கிரியையிலாமலங் கெடுதியுற்றிடு
மருவுயோகத்தின் முக்கான்மடிந்திடும்
விரிசிவஞானத்தின் முற்றும்வீயுமே. (௨)

(வேறு.)

வீணாக்கரும்பு மீசன் மெய்யுரைவேம்பு மாக்குந்
தாணுவையிறைஞ்சலொட்டாதையலையிறைஞ்சப்பண்ணு
நாணறவிரத்தல்செய்யு நல்லவர்க்கீதல்செய்யா
வாணவமலத்தின்செய்தி யிவ்வணமறிந்துகொள்ளே. (௩)

நெல்லினுக்குமியுஞ் செம்பி னீடுகாளிதமும் போலத்
தொல்லைதொட்டின்றுகாறு முயிரிடைத்தொக்கிநிற்கும்

வல்லியோர்பங்கனுசான் வடிவெடுத்தருளுங்காலம்
புல்லுறுபனிபோற்பொன்றும் போதவாதவனெழுங்கால். (௬)

ஆணவவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆஆ திருவிருத்தம்-௱௰௫.

இரண்டாவது-மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகு மாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகு மாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகு மாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிண்டம் யாவையுமாயையாமே. (௧)

சாயைபோலொத்தவாழ்வை மெய்யெனச்சந்தோடிக்குந்
தூயமெய்ஞ்ஞானவாழ்வைப் பொய்யெனத்துடித்திட்டு
மாயவன்பிரமனீசன் யாரையுமயக்கஞ்செய்யுங்
காயமேமாயையானு லியாரிதைக்கடக்கவல்லார். (௨)

(வேறு.)

காமத்தாலிந்திரன் கலக்கமெய்தினன்
காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிந்தனன்
காமத்தாற்கீசகன் கவலையுற்றனன்
காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே. (௩)

கோபத்தாற்கௌசிகன் றவத்தைக்கொட்டினன்
கோபத்தானகுடனுங் கோலமாற்றினன்
கோபத்தாலிந்திரன் குலிசம்போக்கினன்
கோபத்தாலிறந்தவர் கோடிகோடியே. (௪)

கோபமேபிறவியைக் கொடுக்குங்கொள்கையாங்
கோபமேயறிவினைக் குறைக்குங்குட்டநோய்
கோபமேதாயையுங் கொல்லுந்திண்படை
கோபமேதவத்தினைக் குலைக்கும்பேயரோ. (௫)

ஆசையாற்சந்திர னங்கந்தேய்ந்தனன்
ஆசையாற்சவுப்ரி யறிவைநீக்கினன்
ஆசையானராசர னுவிபோக்கினன்
ஆசையால்வாலிய மழிந்துபோயினன். (௬)

(வேறு.)

ஆகையாலிந்தமாயை யறிவினைமுழுதுமூடித்
தேகமேயான்மாவென்றுஞ் சேயிழைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும் புந்தியைத்திரிவுபண்ணுஞ்
சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பர்கள்சீவன்முத்தர். (எ)

மாயையிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௱உஉ.

மூன்றாவது-கன்மவிலக்கணம்.

வினையினால்விகாரமுண்டாம் விகாரத்தால்விருப்புண்டாகு
முனவுறும்விருப்பதனால் விதவுலகங்களுண்டா
நனியுலகத்தான்மெல்ல நானெனுமகமுண்டாகுந்
துனிவுடையகங்காரத்தாற் றுஞ்சலும்பிறப்புமுண்டாம். (க)

ஊழ்வினையாலுடம்பு முடம்பினாலூழுமாகித்
தாழ்வினையிரண்டாய்மூன்றாய்ச் சதுர்விதமாகியோங்கி
வாழ்வொடுவறுமையாகி மன்னுயிர்தொறும்வதிந்து
காழ்மரம்விதையும்போலாங் கன்மநீகண்டுகொள்ளே. (உ)

சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனுவோடேகும்
விஞ்சுமாகாமியந்தான் விளங்குஞானத்தினாற்போஞ்
செஞ்சயான்செய்ததெல்லாஞ் சிவன்செய்ததென்றுணர்ந்தால்
மஞ்சனேவினைத்திறங்கள் வந்தினைச்சந்தியாவே. (௩)

இம்மலமூன்றுலாவி யிருளடைந்தறிவுமாழ்கி
மும்மைகொள்புவனந்தோறு முறைமுறைபோகிமீளுஞ்
செம்மலங்கருணைவள்ளற் றிருவருட்டிரோதைமாறி
மம்மர்கொள்பாம்புமிழ்ந்த மதியெனவிளங்குமன்றே. (௪)

பாசவிளக்கம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱உ௬.

ஞானதீக்கையிலக்கணம்.

பூசையால்விரதந்தன்னாற் புண்ணியதீர்த்தந்தன்னா
லாசறுதருமந்தன்னா லளவறுவேள்விதன்னாற்
பாசபந்தங்கள்பொன்ற பாரிடைநம்போல்வந்த
தேசிகனருளுஞான தீக்கையாற்பொன்றுமன்றே. (க)

(வேறு.)

அண்டமெலாம் வலம்புரிந்தானறுமுகவன் கரிமுகவ னறிவா லாய்ந்திட், டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனேயல்லா துலகு மிருமில்லையென்றே, மண்டியவன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான்மகி ழ்ந்திறைமாங்கனியளித்தான்,கண்டவிருவகையாலுங் கன்மபலஞா னபலங்காணலாமே. (உ)

ஞானதீக்கையிலக்கணம்முற்றிற்று.ஆ-திருவிருத்தம்-௱உ அ.

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சீவகாருணியம்பாச வைராக்யஞ் சீர்பிறங்கி
யோவிலாவீசன்பத்தி யொளிவளர்பிரமஞானந்
தாவியநான்குந்தானே குரவற்குச்சடலமென்னுஞ்
சாவதும்பிறப்புமில்லாச் சங்கரனுகமங்கள். (க)

(வேறு.)

மண்ணலைநீரலை வளிநெருப்பலை
விண்ணலைமதியலை விரிந்தபானலை
பெண்ணலையாணலை பேடுமல்லையா
லண்ணலேநீயென வறைபவன்குரு. (உ)

(வேறு.)

சிவத்துவமசிசிவோக மத்துமிசிவோயமத்தி
நவத்துதிவாக்கியத்தை நவையறுசீடற்கோதி
யவற்றுறுபொருளைத்தேற்றி யாங்கவன்கிலேசம்போக்கிப்
பவத்துயர்நசித்தான்றன்னைப் பரமவாசிரியனென்ப. (௩)

யானெனதெனுஞ்செருக்கை யிரித்தொளியாயெறிக்கு
ஞானதேசிகற்குத்தன்னை * நதிர்கொடுத்திறைஞ்சாநின்ற
வானமாணுக்கற்கிந்த வனுபவமறையலாகு
மேனையோர்க்குரைப்பினன்றே யிருள்புகுநிரயத்தெய்தும். (௪)

(வேறு.)

சீடன்றன்பவநோய்க்குத் தேசிகன்வாய்மொழிமருந்தா
மாடகமாமலையேறி யானந்தமடைந்தான்போ

---

* நதிர்—திசைச்சொல்.

றுடரியவுயர்முத்தன் ஞானத்தாலடைந்தோரை
வீடுபுகக்குடியேற்றும் வித்தகனுமிவனுமால். (௩)

ஆசாரியனிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱௫௫.

சீடனிலக்கணம்.

பூதகாரியங்களெல்லாம் பொய்ம்மைமெய்ப்பூதநாத
முதலாற்புவனத்தாசை யந்தரத்தாசையற்ப
மோதறுவகைச்சம்பத்து மூயர்முத்திவிருப்புமிந்தச்
சாதனநான்குந்தானே சீடற்குச்சடலமென்ப. (௧)

(வேறு.)

நரனலனிவனலை யாளவந்திடும்
பரசிவனெனத்தினம் பணியத்தக்கவ
னிருவினையாழியை யெளிதினீந்துவான்
றிருமலிமுத்தியைச் சேருந்திண்ணியன். (௨)

(வேறு.)

கடப்பருங்கடல்கடத்துங் கருணையாரியன்முனிநதே
யடித்துதைத்தருவருத்திட் டக்கிரமஞ்செய்தாலு
முடற்பிணிபகற்றவல்ல வுத்தமனிவனேயென்று
திடப்படுசிரத்தையுள்ளோன் சீடனென்றுரைக்கும்வேதம். (௩)

மன்னர்முன்கால்ன்முன்னு மகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவந்த
தன்னிகர்நோயின்முன்னுந் தானடங்கிடுவார்போல
மின்னமர்கயிலைநீத்து மெய்யுடையார்போல்வந்த
கொன்னமர்குரவன்முன்ன ரடங்குவான்குலமாணுக்கன். (௪)

குருவிலான்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவின்பமொக்கு மண்ணிடைநம்போல்வந்த
குருவினாற்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரன்கூடி
மருவியவின்பமொக்கு மென்பர்நன்மதியுளாரோ. (௫)

மூந்துநூலுழைப்புமின்றி முத்தர்பாலிணக்குமின்றிச்
சுந்தரக்குரவன்பாதத் தொழும்புகள்சிறிதுமின்றி
யந்தமில்ஞானம்வேண்டு மவாவெலாங்கொழுனற்கொன்று
சந்ததிவேண்டிநோற்குந் தன்மையோடொக்குமன்றே. (௬)

(வேறு.)

முன்புறுவானிரவெல்லா முப்போதும்பணிந்தெழுவான
பின்புறுவான்பகலெல்லாம் பெட்புறுவானெப்போதுங்
கொன்புனைந்தவுரைகொள்ளான் குறிக்கொள்வான்றிருமொழியை
யன்புடையமாணுக்கற் களவில்குறியுண்டாமால். (எ)

(வேறு.)

நானார்கொல்லோவென்றனக்கு நாதனார்கொல்லோவெனக்கிங்
கானப்பிறப்புமிறப்புமிவ னடைந்ததென்கொலோவென்று
தானேதனக்கிவ்விசாரங்க டலைப்பட்டிடலுந்தேசிகனைத்
தேனாரளிபோற்றேய மெலாந் தேடுமவனேசற்சீடன். (அ)

சீடனிலக்கணம்-முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱௪௧.

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதிர்க்கடம்பூசையாவும் பேசிடிற்பாசதன்மம்
புதுப்பொழிற்றடாகமாதி புகல்பசுதன்மமாகு
முதக்குறையறிஞர்பூசை முப்புரதகனன்பூசை
துதிக்கருமாசான்பூசை சொலிற்சிவதருமமன்றே (௧)

(வேறு.)

எந்நாளிருப்பினு மிறப்பதுநிச்சயம்
பொன்னாட்டிலிந்திர னாயினும்பொன்றுவ
னன்னாட்கழியுமுன் ஞானத்தினாலே
தன்னாலறிவது சற்குருபாதமே. (௨)

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவமென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சீவன் சங்கரனென்றே
குற்றமின்னான்மறை கூறும்வகுத்தே. (௩)

(வேறு.)

ஆதலாற்குருப்பிரா னதிகமென்றுநால்
வேதமுமுறையிடும் விவேகியானவன்
போதொடுநீரொடும் போற்றிநாடொறுங்
காதலாற்குருபதங் கைவிடானரோ. (௪)

ஞானகுருமான்மியம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௱௪௫.

கொல்லாவிரதம்.

ஆருயிர்க்கொலாதமேலோ ரறிவினையறிந்தநல்லோர்
தீமனமொடுக்கவல்லோ ரிவர்களேதேவராவர்
காமராய்க்கற்பழித்தோர் களவுசெய்துடல்வளர்த்தோர்
மாமிசந்தின்போரொல்லா மானிடப்புலையராவார். (௧)

(வேறு.)

அரியவாக்கையின் மானிடவாக்கையேயாக்கை
விரியுநோன்பினி லுயிர்க்கொலாவிரதமேவிரதங்
கருதிற்றெய்வதங் கண்ணுதற்றெய்வமேதெய்வந்
தெரியிற்றேவிகாலோத்தர தேற்றமேதேற்றம். (௨)

(வேறு.)

அம்மாவெனவலறவாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மானிடரொல்லா மின்புற்றிருக்கின்று
ரம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்றமாதவர்க்கும்
பொய்ம்மாவிரையமென்றுற் புசித்தவர்க்கென்சொல்லுவதே. (௩)

(வேறு.)

கங்கையிற்படிந்திட்டாலுங் கடவுளைப்பூசித்தாலு
மங்குல்போறகோடிதன்மம் வள்ளலாய்வழங்கினாலுஞ்
சங்கையில்லாதஞான தத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறுபுலால்புசிப்போன் போய்நரகடைவனன்றே. (௪)

கொலையிலானுதவுமன்னங் கூறிற்பேரமுதமாகுங்
கொலையுளானுதவுமன்னங் கூறிற்பேர்விடமதாகும்
புலையர்தம்மனையிலுண்போன் புலையனுமாறுபோலக்
கொலைஞர்தம்மனையிலுண்போன் கொலைஞனேயாவனென்றே. (௫)

கலையெலாமுணர்ந்தானேனுங் கரிசறத்தெளிந்தானேனு
மலையெனவுயர்ந்தானேனு மனமயலகன்றானேனு
முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனேனு
மிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே. (௬)

இத்திறனருள்கைப்பற்றி யுயிர்க்கொலாமிதத்தைச்செய்க
சத்தியவிரக்கமின்றேன் முத்தியைச்சாரானாகும்

பத்தியால்யோகஞ்சாரும் யோகத்தாற்பரமஞானஞ்
சித்தியாமிதற்காதாரஞ் சிவகாருணியமன்றே. (எ)

கொல்லாவிரதம்முற்றிற்று. ஆகூ திருவிருத்தம்-௱௫௩.

யாக்கையருமை.

மக்களாக்கையிற் பிறத்தலேயரிதுமற்றதிலுங்
துக்ககூன்குரு டூமையைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடை வருதலு மரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுக் காட்படல் முற்றிலுமரிதே. (௧)

(வேறு.)

உடம்பெலாநீங்கி நல்லுடம்புபெற்றவ
ருடம்பினுலுறபய ஞென்றுமோர்கிலா
ருடம்பினுலுறபய னுவதேதெனி
லுடம்புயிருணர்வையு மோரலாகுமே. (௨)

(வேறு.)

அரிதுமானிட யாக்கையிற்பிறத்தன் மற்றதினு
மரிதுவேதநூல் சைவநூலா லகந்தெளித
லரிதவ்வீசனே நாமெனவறிவு மேவிடுத
லரிதுவாய்ப்பறை யறைந்திடாததி னடங்கிடலே. (௩)

யாக்கையருமைமுற்றிற்று. ஆகூ திருவிருத்தம்-௱௫௬.

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கணம்.

பெரியவிம்மானிட யாக்கைபெற்றவர்
சரிதையுங்கிரியையுந் தான்செய்கின்றிலர்
சரிதையுங்கிரியையுந் தான்செயாவிடி
லுரியயோகத் தினையுணரலாகுமே. (௧)

(வேறு.)

எங்கணுநிறைந்துநின்ற வீசனேடொன்றலாலே
சங்கரனுமேயென்னச் சமாதியோகம்புரிந்து
துங்கவெண்மதிபோலுள்ளந் துலங்கிடச்சுவானுபூதி
யங்குதித்திடவானந்த மடைவதேயமலயோகம். (௨)

(வேறு.)

அரியவிம்மானிட யாக்கைபெற்றவர்
கருமயோகங்களாற் காலந்தள்ளுவ

ருரியமெய்ஞ்ஞான யோகத்தினலரன்
றுரியயோகத்தினைச் சோதியார்களே. (௩)

(வேறு.)

ஒருகணமிருப்பன் றெய்வவுருவினி லீசன்முன்மற்
றிருகணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்து ளம்புவீழளவிருப்பன்
றுரியயோகிகளுளத்திற் றூங்கு வனிருந்தெப்போதும். (௪)

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கண முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-௱௬௰.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்கடோறுந் தங்கிநின்றவற்றின்றன்மை
விராவுதலின்றியொன்ருய் விமலமாய்விண்ணினுய்தாய்ப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப் பாசசாலங்கடந்த
நிராமயசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௧)

மத்திமவுடலுமாகா வளர்கரணந்தானுகா
மொய்த்தவிந்தியந்தானுகா மூலவாயுவுந்தானுகா
சித்திரதீபம்போலச் சீவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௨)

கன்மவாதாரமாறுங் கடந்துகற்பனைகடந்து
வுன்மனைகடந்துசிவ வுணர்வையுங்கடந்துமேலாய்ச்
சின்மயமாகிநின்ற சிற்பரநிலைகடந்து
நின்மலசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௩)

மக்களுமனையுநீத்து மாதராராசைநீத்துச்
சொர்க்கமேலாசைநீத்துச் சுத்தனுய்ப்பற்றென்றின்றிக்
கற்கவேண்டியதுநீத்துக் கருதிருவினையுநீத்து
நிர்க்குணசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. (௪)

(வேறு.)

சிந்தனைபுறஞ்செலாச் சிவோகம்பாவனை
சந்ததமுனுற்றிடிற் சமாதிவந்துறு
மந்தநற்சமாதியா லறிவுமேலிடு
மிந்தநன்னிலையிலே யிருக்கற்பாலையே. (௫)

ஆங்கறியாமையு மறிவுநீங்கவே
யோங்கியவறிவொடு மொன்றுபட்டவண்
டீேங்குபேரானந்தத் தூக்கம்வந்துறு
மூங்கைகாண்கனவென முத்திகாண்டியே. (சா)

(வேறு.)

பாவனாதீதந்தன்னி னுடொறும்பதிந்துநிற்பாய்
பாவனாதீதந்தன்னி னெஞ்சகம்பதியாதாயின்
பாவனைதனிலேநெஞ்சைப் பழக்கிடுபழுத்தகாலைப்
பாவனாதீதம்வந்து பதிந்திடும்பான்மையோடே. (எ)

ஞானநிட்டையிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-ரசுசு.

ஐம்புலனால்வருமிலக்கணம்.

சத்தத்தாலசுணமாயும் பரிசத்தாற்றந்திமாயும்
வெற்றிசேருருவத்தாலே விட்டிலம்பறவைமாயும்
பற்றியாரிரதத்தாலே பாணிமீனங்கண்மாயும்
மொய்த்தகந்தத்தினாலே மூசுவண்டினங்கண்மாயும். (க)

ஓதியவசுணமாதி யொன்றொன்றாலழியாநிற்குங்
காதினாற்றோக்கான்மூக்காற் கண்ணினாவாலிந்தச்
சாதிமானிடர்களெல்லா மஞ்சினாற்சாகாநிற்பர்
போதமேலிட்டகாலம் புலன்வழிப்போகாரன்றே. (உ)

(வேறு.)

ஐம்புலன்வழி யோடிமானிடரொலா மழிவார்
ஐம்புலன்வழித் தாவிமே லமரருமலைவார்
ஐம்புலன்வழி யடைத்தவன் யோகியேயன்றி
ஐம்புலன்வழி யடைத்தவ ருலகினில்யாரே. (ந)

ஐம்புலனால்வருமிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ரசுக.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புலனடக்கலாலு மறிவினையறிதலாலு
மின்பதுன்பங்களெல்லா மியல்பெனவொறுத்தலாலுஞ்
செம்பொருளறைதலாலுஞ் சிவோகம்பாவித்தலாலும்
நம்பனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே. (க)

வேதநூலுணர்தலாலும் விதிவழியொழுகலாலுஞ்
சூதகந்துறத்தலாலுஞ் சுகமயமாதலாலும்
பேதமற்றிருக்கையாலும் பெரியவர்கூட்டத்தாலு
நாதனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே. (௨)

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௱௭௧.

சந்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாக்கினுமே யனைத்திற்குஞ்சாக்கினுமே
போக்கொடுவரவுமில்லை புண்ணியபாவமில்லை
வாக்கொடுமனமுமில்லை மந்திரந்தியானமில்லை
சாக்கிமாத்திரமேயென்று தெளிந்தவன்சந்நியாசி. (௧)

(வேறு.)

அறிவிலறிவா யகண்டிதமா யனந்தானந்தமயமாகிச்
செறியும்பரமசிவந்தன்னைத் தன்னுட்கண்டு தியானித்துக்
கறவையருந்தப் பால்சுரக்குங் காலமேனுங்கடைப்பிடிப்போர்
பிறவிக்கடலைக்கடந்தோர்க ளவரேயுலகிற்பெரியோரே. (௨)

மண்போற்பொறுமை யுடையோரு மதிபோற்சாந்த முடையோரும்
புண்போலுடலைப்புனைந்தோரும்புனல்போலொழுக்கம்பூண்டோருங்
கண்போலிரக்க முற்றோருங் கனல்போற்புசிக்குங் கதியோரும்
விண்போலறிவை யறிந்தோரும் பிறவாரிந்த மேதினிக்கே. (௩)

சந்நியாசியிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-௱௭௪.

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஊன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பா லுயர்முத்தனுகியந்த
மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்றாய் முதலொளியாய்ப்பிறங்கித்
தோன்றுமாதேவதேவை யெவன்சும்மாவனுபவிப்போ
னன்றவனவனேமேலா மதிவன்னாச்சிரமியாவான். (௧)

(வேறு.)

நிறைந்தமாகடற்போ லுயர்நெடுமறைமுடியிற்
சிறந்தபோதமா வாக்கியச் சிரவணத்தாலே
யிறந்தசிந்தையினுற்றனையீச்சுரனுக
வறிந்தவன்சொலு மதிவன்னாச்சிரமியாவானல். (௨)

(வேறு.)

வருணமாச்சிரமமாகி மலினதேகத்தின் கண்ணே
கருமலிமாயைதன்னாற் கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம்
பொருவருபோதனுமெற் கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோ னதிவன்ணாச்சிரமியாவான். (௩)

சொன்னத்திற் கடகமாதி சூழணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்தகிலமெல்லாங் கற்பிக்கப்பட்டதென்றே
பன்னுமாமறையந்தத்தாற் பகுத்தறிந்தனுபவித்திங்
கன்னியமிலாமைகண்டோ னதிவன்ணாச்சிரமியாவான். (௪)

ஆதித்தன்சன்னிதானத் தகிலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதத்தென்சனிதானத்திற் புவனஞ்சேட்டிக்குமென்றே
வேதத்தினந்தத்தாலே மெய்ப்படவறிந்துணர்ந்தோ
னாதித்தனிவனேயென்ன வதிவன்ணாச்சிரமியாவான். (௫)

இப்பியிற்பிராந்தியாலே யிரசிதந்தோன்றுமாபோன்
மெய்ப்படுமென்னிலிந்த வியன்சகமுதித்ததென்றே
யிப்படியாவனேனு மெழின்மறைமுடிவினாலே
யற்புதவறிவுணர்ந்தோ னதிவன்ணாச்சிரமியாவான். (௬)

பறையர்தம்முடம்பின்கண்ணும் பசுவாதியுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும் வானவருடம்பின்கண்ணு
நிறையுமாகாயம்போல நிற்குமாதேவன்றானென்
றறிவினாலறிந்துணர்ந்தோ னதிவன்ணாச்சிரமியாவான். (௭)

இந்தஞானத்தினாற்றன் னஞ்ஞானமிறக்குமத்தாற்
றொந்தமாந்துவிதவத்து தொலைந்திடுந்தொலைந்தவத்தாற்
புந்திதானசிக்குமத்தாற் புகழிகழ்நசிக்குமத்தா
னந்திடுங்குடும்பமத்தா னானெனுஞ்சொரூபந்தோன்றும். (௮)

பாம்பிதென்றுணர்ந்தபோது பழுதையேயில்லைவெய்ய
பாம்பிதன்றெனவுணர்ந்தாற் பழுதையேயானாற்போலச்
சோம்புறுகுடும்பியென்னிற் றுகளுறுசீவனாகுஞ்
சோம்புறாக்குடும்பியென்னிற் றுகளறுபிரமமாவான். (௯)

அதிவன்ணாச்சிரமியிலக்கணம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௱௮௩.

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிதிருநான்மறைமுடியி லறையுந்தத்துவமசியென்றே
யோதிலதுரீயானுயென் றுரைக்குமும்மைப்பதமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளை யெவ்வாறெடுத்துப்போதிப்பேன்
பேதமகன்றவுள்ளத்தாற் காணும்பெரியவாக்கியமே. (க)

(வேறு.)

கன்னனுன்புளிஞனென்றே கவலையுற்றழுங்குங்காலைக்
கன்னநீகிராதனன்று கௌந்திபுத்திரனென்றுற்போ
லன்னியவுடனுனென்றே யயர்ந்துளமழியேன்மைந்த
வன்னியமென்றுகண்ட வறிவுநீயுணர்ந்துகொள்ளே. (உ)

கல்லெலாமெறிந்துமீதிக் கையினையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெல்லாந் தொலைத்தவன்மீதியன்றே
வல்லறீரவனேசோதி யாகியபிரமமாவா
னெல்லையின்மறைகளெல்லா மிவ்வணமுரைக்குமன்றே. (ங)

(வேறு.)

ஒருவனொருதேயத்திற் பிரமசரியாயுற்றுன்
மருவிமற்றோர்நாட்டகத்தின் மகிழ்கிரகியாயினன்,
பரவிபின்னோர்மண்டலத்திற் பகர்துறவியாய்நடித்தான்
விரவியகோலம்போக்கின் வேறில்லையவனிவனே. (ச)

(வேறு.)

ஓடமாநதிகடந்தோ ரொன்பதுபேரையெண்ணித்
தேடும்பத்தானைக்காணுன் றிகைத்துநின்றலறுநிற்ப
நீடியவொருவனுலே நீபத்தானென்னலோடும்
வீடியதுயரமெல்லாம் வியப்பினையடைந்தானன்றே. (ரு)

அன்னியகருவியெல்லா நாமலவென்றறிந்தோன்
பின்னரக்கருவியெல்லாம் பிரித்தவன்றனைமறப்ப
மன்னியசேடநீயே யென்றுமாதவத்தின்வந்த
செந்நிலைக்குரவன்சொல்லாற் றெளிவதுஞானமாமே. (சு)

மச்சுக்கூப்பிட்டுதென்றே மதிப்பவருண்டோவந்த
மச்சுளேயொருவனன்றி மச்சுக்கூப்பிடுமோபேதாய்
நச்சியதேகசேட்டை யாவையுநாடிப்பார்க்கி
லச்சுளேநின்றவான்மா வாலெனவாய்ந்துகொள்ளே. (எ)

முப்பகைகடந்துஞான மூத்திரைதிகழவேதஞ்
செப்புமாவாக்கியத்தின் றெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமான வறிவொடுங்கலவாராயி
னிப்புவிதன்பான்மீட்டு மெய்துவரையமின்றே. (அ)

(வேறு.)

பொன்னையன்றிப்பூணில்லை பூணையன்றிப்பொன்னில்லை
யென்னையன்றிச்சிவனில்லை சிவனையன்றியானில்லை
யின்னவண்ணமறிந்தோனே யீசன்றனையுமறிந்தோனு
மின்னவண்ணமறியாதா னீசன்றனையுமறியானே. (௯)

(வேறு.)

நிறையறிவாயிருந்து நின்மலன்றன்னைத்தேடி
மறைமுதனூலாராய்ந்தும் பின்னருமயங்குந்தன்மை
யிறைவனேயெனக்குநாக்குண் டில்லையோவென்றுகேட்க
வறைவதுநாக்கேயென்ன வகந்தெளியானைப்போலும். (௰)

ஆதவன்றன்னைப்பார்த்திட் டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாதவனொளிமேலிட்டே யகிலந்தோன்றுதவாபோற்
சேதனச்சிவத்தைநோக்கிச் செகத்தினைநோக்குங்காலைச்
சேதனச்சிவமேலிட்டுச் செகமெலாமறைந்துபோமே. (௰க)

(வேறு.)

என்றுமிருந்தபடியிருக்கு மியல்பேயென்னுமொருவேத
மொன்றேயொழியவிரண்டாம்வத் தில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுநீயும்வே றில்லையென்னுமொருவேதந்
துன்றுமதுவேநீயானு யென்றேசொல்லுமொருவேதம். (௰உ)

(வேறு.)

நாலுவேதமுந் தத்துவமசியென நவிலுஞ்
சாலநீர்தெளிந் துறுதிகொள்வீரெனச் சாத்திப்
பாலலோசனன் மவுனமுற்றிருந்தனன் பருவக்
கோலநால்வரு நிட்டையைக்கூடினரன்றே. (௰ங)

மாகாவாக்கியவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம்-௱௬௰௬.

அனுபவவிலக்கணம்.

ஊசலாடுளமுமின்றி யுருவருவுபயமின்றிக்
கோசரவகோசரங்கள் குறிகுணபேதமின்றிப்

பாசசாலங்கடந்து பராபரைக்கப்பானின்ற
வீசனையறிந்தஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (க)

சிறையறக்கடலொடுங்குஞ் செறிநதிக்குலங்கள்போலு
மறுகுறுவேடுநீக்க மன்னனைக்கூடல்போலு
மறிவறியாமைநீங்க வறிவினுளறிவாய்நின்ற
விறைவனைக்கூடுஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (உ)

(வேறு.)

அரியணையிலிருந்துலக வரசாட்சிபுரிந்தாலு மங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுந்திரிந்திரந்து தின்றுலுமிளம்பருவத்தெரிவைமாரைப்
பிரியாமலிருந்தாலும்பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும் பேசிற்றெல்லாம்[றே.
விரிசீவன்முத்தனுக்கிவ் வுடம்பாடேயன்றியொன்றும் விரோதமின்

(வேறு.)

ஆயிரமடந்தைய ராகந்தோய்ந்துநான்
றூயவனென்றுமால் சூளுஞ்சாற்றினன்
காயமுங்கரணமுங் கடந்ததன்மையா
னீயுமந்நிலையிலே நிற்கப்பாலையே. (ங)

அறுசுவையடிசிலை யாரவுண்டவன்
வெறுமுபவாசிநானென விளக்கினன்
சிறுநுதற்பேதையைத் தினமுஞ்சேர்ந்தவன்
றுறவிநானெனவுளந் துலங்கக்காட்டினன். (ச)

(வேறு.)

கேவலச்சனகன்முன்னுட் கேள்பகையிரண்டுமின்றி
மேவியசுத்தமென்னு மெல்லணைமீதிருந்து
சாவுயர்பிறப்புமில்லாத் தத்துவச்செங்கோலோச்சிப்
பாவனையிலாதகானம் படர்ந்துருமாறினனே. (ரு)

அனுபவவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆகதிருவிருத்தம்-உ௱உ.

சிவயோகவிலக்கணம்.

காமமாதிகளைநீத்துக் கரணவாதனைகடந்து
நாமதுவெனுஞ்சம்பந்த ஞானமேஞானமாகி
யோமொழிப்பொருளைத்தேறி யுணர்வுணராமைபோக்கி
யாமைபோலைந்தடக்கி நிற்பதேயமலயோகம். (க)

அறுவகைச்சமையத்தோர்க்கு மதீதமாயகளமாகி
மறுவறுபொருளாயொன்றாய் மன்பதைதொறுநிறைந்து
குறைவறுபிரமநாமே யென்றுகோசங்கணீங்கி
யறிவுருவாகிநிற்ற லழகியயோகமாமே. (௨)

உடறொறுமுயிருமாகி யுயிர்தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்கடோறுஞ் சாக்கியுமாகிநின்ற
வடல்புனைசிவனார்நம்மை யன்றிவேறில்லையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன் றாதலேயோகமாமே. (௩)

சிந்தையைப்புறத்தேவிட்டுத் தேகமேநாமென்றுன்னி
யந்தமில்போகம்வேண்டி யார்வமீதூரநோற்குஞ்
சந்தமற்றொளிருமந்த யோகியைச்சந்தித்தோரும்
வந்தனைசெய்துளோரும் பெறுவர்மாநிரையவைப்பே. (௪)

ஆகையாற்கருத்தடங்கி யசைவறலியோகமாகு
நாகமார்முழைஞ்சுபூங்கா நதிபாழுங்கோயிலாதி
யோகதானங்கள்புக்கி யுயர்சிவோகம்பாவித்துத்
தேகமாதிகணானல்ல வென்றுசித்திரம்போனிற்பாய். (௫)

இம்முறைசிவயோகத்தி லிருப்பவர்சீவன்முத்தர்
நன்மையினாதந்தோன்று நவவிதங்கடந்துபோனாற்
செம்மையசுவானுபூதி செனித்திடுமனந்தானந்த
விம்மிதந்தோய்ந்துந்தோயா திருப்பர்கள்விதேகமுத்தர். (௬)

காட்டெரிமாசுணங்கள் கண்படுவரிமாவேங்கை
வீட்டுறுபுலவன்றாதால் வெருவுறாதிருக்கும்யோகி
நாட்டமூன்றுடையநாத னடிவலநண்ணலாலும்
வேட்டுறுபுலனொடுங்கி விவேகமேலிடுதலாலும். (௭)

மித்தையாமுடலமென்ன விவேகமேவிடுதலாலே
நித்தனானெனும்விவேக நேரிடும்நேர்ந்தகாலை
முத்தர்பேரவைகிடைக்குங் கிடைத்தலான்முதிர்ந்தஞானஞ்
சித்தியாமன்றேசீவன் முத்தனாய்ச்சிவனுமாவன். (௮)

காசியிலிறக்கமுத்தி கமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லைமன்றுட் டெரிசிக்கமுத்தியென்ப

ராசையையிறக்கமுத்தி யாருயிர்பிறக்கமுத்தி
யீசனைக்காணமுத்தி யெதுவரிதானமுத்தி. (க)

சிவயோகவிலக்கணமுற்றிற்று.ஆ திருவிருத்தம்-உ௱ ௰க.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளென விருந்துகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையி னமிழ்ந்கிகிற்பினு
மெல்லையில்ஞானவின் பத்தையெய்தியே
புல்லியும்புல்லிடா திருப்பர்புண்ணியோர். (க)

போதெலாமவத்திலே போக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந் தணந்தஞானியர்க்
காதரம்பெருகிட வடிமைசெய்குவார்
காதகங்கரத்தையுங் கடந்தகாரணர். (உ)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்துவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளும்வேண்டார் முன்னவன்பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச் சின்மயமானமேலோர். (ங)

உம்பர்வாழுலகம்வேண்டா ருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளிர்வேண்டார் புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்புவேண்டா ரிறப்பொடுபிறப்பும்வேண்டா
ரைம்புலப்பகையைவேண்டா ரறிவினையறிந்தமேலோர். (ச)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாக வானந்தமயமீறுய்ப்
பின்னநிலையிவைகடந்த பேரின்பசாகரத்து
ளின்னபடியென்றறியா திருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந் துரும்பாகத்தோற்றுமால். (ரு)

வாதனைமாண்டாரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-உ௱ ௰ஙு.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புறுபுழுவைவாங்கி மென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும் வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புமூன்றவத்தைநீக்கித் துரியத்தில்வைத்தபோதுஞ்
சோம்புமூன்றவத்தைதன்னைத் தோயவேவினைக்குஞ்சீவன். (௧)

பாசத்தைநீக்கியாசான் பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைமீட்டுநோக்கிப் பரிந்திடும்பசுவின்றன்மை
மாசற்றவுவரைப்போக்கி மலைமிசைவைப்பமேக
மாசற்றவரையைநீங்கி வாரிமிற்புகுநீர்போலும். (௨)

பிராரத்தவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௨௱௰௮.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிகண்முறைமுறை துதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெறி யெதியொடும்வரப்
பரசிவமிவனெனப் பதைத்தெழாமையால்
வரனெனுமர்தவன் மகிடமாயினன். (௧)

பாசமோசகன்சிவன் பரசுவார்வினை
நாசமாக்குவனென மறைநவிற்றியு
மீசனைப்புகழ்ந்திடா திகழ்ந்ததக்கனு
ராசுறுதகர்முக மாயினரரோ. (௨)

சிவத்துரோகவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-௨௱௨௰.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

நன்னெறியறிதரு நல்லமாணனே
யென்னனுபவமெலா மெடுத்தியம்பினே
னுன்னனுபவந்தனை யுரைத்தியென்றலுந்
தன்னனுபவந்தனைச் சாற்றன்மேயினன். (௧)

(வேறு.)

ஆகின்றழிதலாலு மருவருப்புடையதாலுங்
காகநாய்கவர்தலாலுங் கனலிடைப்படுதலாலுஞ்

சோகமேவிளைத்தலாலுஞ் சுகதுக்கமறியாத்தாலுந்
தேகநானல்லவென்றுந் தேகிநானென்றுங்கண்டேன். (௨)

இந்தியமான்மாவென்ப ரிறைவனின்றிருநோக்கில்லார்
முந்தியபிராணன்றன்னை யுயிரெனமொழியாநிற்பர்
சிந்தையைமனவகத்தைப் புந்தியைச்சிவனென்பர்
சந்துறுமிவைகட்கெல்லாஞ் சாக்கிநானென்றுகண்டேன். (௩)

பிண்டமாமுடனானல்லேன் பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவைம்பொறியுமல்லேன் கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவனானென்றுன் னருள்கொண்டுபார்க்கி
லெண்டிசைகீழ்மேலெங்கு மேகனாயிருக்கின்றேனே. (௪)

(வேறு.)

தூலத்தனுவுநானல்லேன் சூக்கத்தனுவுநானல்லேன்
மூலத்தனுவுநானல்லேன் மும்மைத்தனுவும்பொய்யன்றோ
ஞாலத்தனுவைநானென்றே நம்பிக்கெட்டேனெடுங்காலஞ்
சாலத்தெளிந்தேனினிஞானதனுவேயெனக்குத்தனுவென்றே. (௫)

(வேறு.)

கானலைநீரொன்றுன்னிக் காதலித்திடுவார்போல
வூனுடனானென்றுன்னி யுணர்வினைப்பிரிந்திருந்தேன்
கானலைநீரன்றென்று கைவிடுவார்கள்போல
வூனுடனானன்றென்றே யுணர்வொடுமுறங்கினேனே. (௬)

ஊனுடல்பொறிபிராண னாறுகரணங்களென்னுங்
கானகங்கடந்தஞ்ஞானக் காரிருட்பரப்புநீங்கித்
தானெனுஞ்சேறூர்நீத்துத் தற்பரைப்பொழிலினின்று
மோனியாய்ஞானானந்த முத்திமாநகரங்கண்டேன். (௭)

வானகம்போலெங்கணு மருவியெப்பொருளுந்தானாய்ச்
சூனியப்பொருளாயொன்றாய்த் துரியமுங்கடந்தபாழாய்
ஞானமாத்திரமாய்நின்ற நாதாந்தவின்பந்தன்னைத்
தானறிந்திருப்பதல்லாற் சாற்றிடப்படாதேயெந்தாய். (௮)

(வேறு.)

எல்லாமிறந்தயோகியர்க்கு மெட்டாதிருந்தபேரின்பை
யெல்லாநானென்றகங்கரிக்கு மேழையறியாப்பேரறிவைச்

சொல்லார்மனத்தாரிறந்திருந்த துரியாதிதப்பெரும்பாழைச்
சொல்லாலுரைக்கப்படுங்கொல்லோவென்போல்வந்ததூயோனே.௧

(வேறு.)

ஆகையாலிதுவேசிவவறிவையுங்கடந்தமுத்தி
யோகமாமறையின்சென்னியுபநிடதத்துமீதே
சேகறுமனத்தாயிந்தத் தேகம்போமளவுநிற்பாய்
சோககட்கத்தால்வெட்டித் துமியெதிர்பிறவியெல்லாம். (௰)

சுவானுபூதியிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-உ௬௰.

குருதோத்திரம்.

காயனையகாயனுக்கிக் கண்டனையகண்டனுக்கிப்
பேயனைப்பிரமமாக்கிப் பிறப்பிறப்பிலாமையாக்கித்
தாயினுமினியனுகிவந்தெனைத் தகைந்தாட்கொண்ட
தூயசற்குருவநின்னைத் தொழுந்தொறுங்களிதுளங்கும். (௧)

(வேறு.)

ஆழ்ந்தேகிடந்தேன்பவக் கடலிலனேககாலம்புகலின்றிச்
சூழ்ந்தேகருணையாலெடுத்துத் துரியக்கரையிற்சேர்த்தாய்க்கு
வீழ்ந்தேவீழ்ந்தேபணிந்திறைஞ்சி வியந்துவியந்துமகிழ்க்கடலில்
வாழ்ந்தேன்வாழ்ந்தேன்கைம்மாறுகாணேன்வலியத்தடுத்தாய்க்கே.

(வேறு.)

மும்மாயைக்கப்பால் முழுப்பாழுக்கப்புறத்தே
சும்மாவிருக்கத்துரியங் கடந்தநலச்
சிம்மாதனமளித்த சிவஞானதேசிகற்குக்
கைம்மாறுபோதமலாற் காணேன்கடையேனே. (௩)

உண்ணுதசோறு மூடிக்காதவத்திரமும்
பண்ணுதபாயும் படுக்காதமித்திரையு
மெண்ணுமனுவு மியம்பாததோத்திரமுங்
கண்ணாலளித்தார்க்குக் கைம்மாறுகாணேனே. (௪)

தீராதவைம்பொறியுந் தீர்த்துச்சிவமாக்கிப்
பேராதவானந்தப் பிறங்கன்மிசைவைத்தாருக்
காராதவன்பா லகங்குழைந்துமெய்யரும்பிப்
பாராதெண்டனிட்டுப் பத்திசெயக்கடவேனே. (௫)

கல்லாலின்கீழிருந்த கண்ணுதலென்போலாகிக்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும் வந்தெனக்குச்
சொல்லாதசொல்லையொரு சொல்லாலுரைத்தார்க்குச்
சொல்லாதசொல்லானற் ருேத்திரங்கள்செய்வேனே. (சு)

(வேறு.)

ஒன்றென்றும்பலவென்றுரூபமென்று முருவென்று மருவென்றுமுறைவதென்று, நன்றென்றுந்தீதென்றுநானேயென்று ஞானமென்றுஞேயமென்றுஞாதாவென்று, மன்றென்றுமாமென்றுஞ்சமயப்பேய்க ளறைகின்றபிணக்குவழியனைத்துநீத்துக், குன்றலிலாவானந்தக்குரவனின்னைக்கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (எ)

செறிவாகுமலமற்றுமாயையற்றுத் திரிவிதமாங்கன்மமலத்திரளுமற்றுப், பிறிவாகுங்குணமற்றுக்குறியுமற்றுப் பேதாபேதங்களற்றுப்பேச்சுமற்று, வறியாமையறிவற்றுவனந்தகோடி யாதவர்போலெழுகின்றபரையுமற்றுக், குறியாதவானந்தக்குரவனின்னைக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (அ)

பொய்யாதபுனன்மூழ்கிச்சாந்தமென்னும் பொடிபூசிக்கருணைமணிபுனைந்தெஞ்ஞான்று,நையாதவுளமெல்லாநையநாவா னவிலாதமாமனுவைநவின்றுமேலீ, ரையாறுமாருறுங்கடந்துநின்ற வானந்தத்தேசிகநின்னடிப்போதுக்கே, கொய்யாதமலர்கொண்டர் கரிச்சித்தேத்திக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (க)

ஆசிலன்னமயகோசந்தாண்டியப்பா லழியாதபிராணமயகோசந்தாண்டி, மாசின்மனோமயகோசந்தாண்டியென்று மாருவிஞ்ஞானமயகோசந்தாண்டி, நாசமுறுமானந்தகோசந்தாண்டி ஞானவடிவாய்நின்றகுரவனின்னைக், கோசமெலாமற்றசிவகோசியாகிக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (ய)

தத்துவங்களாருறும்பின்னிட்டப்பாற் றத்துவாதீதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்ருென்றுமில்லாதபரையைக்கண்டு பரிந்துபரிந்துள்ளுருகியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவுருவங்கண்டு விழையாமல்விழைந்தப்பால்வெளியைக்கண்டே, குற்றமெலாமறநீத்தங்கறிவாய்நின்று கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (யக)

(வேறு.)

பாசத்தாற்பாசியாகிப் பலபலபிறப்பிற்சென்று
பாசத்தாற்பிறந்திறந்து பலபலபோகர்துய்த்த

பாசத்தைத்தாளாற்போக்கிப் பதித்துவம்பதித்தநாதன்
பாசத்தைநினையுந்தோறும் பசுத்துவங்கழலுமன்றே. (மஉ)

ஒன்றென்பாரொன்றேயென்க வோரிரண்டென்பாரொன்க
நன்றென்பார்நன்றேயென்க நவையென்பார்நவையேயென்க
வின்றென்பாரென்கவன்றி யுண்டென்பாருண்டேயென்க
வன்றிதாமென்னுமுத்தி யடியனேற்களித்தாளுசான் (மங)

வடக்குளேதெற்குந்தெற்கில் வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
லுடற்குளேயுயிருமந்த வுயிர்க்குளேயுணர்வுங்காட்டி
நொடிக்குளேமலமகற்றி நுண்ணுணர்வாக்கிமீட்டும்
விடக்குளேபிறவாவண்ணங் காத்தருள்விகிர்தபோற்றி (மச)

அய்யமாங்காட்டைஞான வழலினாற்றகித்துப்பாதச்
செய்யதாமரைகள்சூட்டித் திவ்வியமனத்தனுக்கி
மெய்யடியாரைக்கூடும் விவேகமும்மெய்ம்மையில்லாப்
பொய்யடியாரைக்கூடாப் புந்தியுந்தந்தாய்போற்றி. (மரு)

(வேறு.)

தன்னுளுலகுமுலகதனிற் றானுமாகிச்சகசமாய்ப்
பின்னையபின்னையெனுஞ்சத்தி பிரியாதிருக்கும்பிரமமா
யுன்னுமுணர்வுக்குணர்வாகி யுருவாயருவாயுபயமுமா
யென்னுளிருந்தபரசிவத்தை நின்றாற்கண்டேனிறையோனே (மசு)

மண்ணைவிழுங்கிப்புனல்கனலை விழுங்கிவாயுதனைவிழுங்கி
விண்ணைவிழுங்கிவெண்மதியைவிழுங்கிவெய்யோன்றனைவிழுங்கி
மொண்ணையியமானையும்விழுங்கி முற்றும்விழுங்கிப்பற்பலவா
மெண்ணைவிழுங்கியிருந்ததனை நின்றாற்கண்டேனிறையோனே. (எ௰)

குருதோத்திரம்முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்-உசஎ.

விம்மிதவிலக்கணம்.

காகுத்தன்பதந்தாக்கக் கல்லெழிற்பெண்ணானாற்போ
லாகத்தனுய்க்கிடந்த வடியேனைப்பதந்தாக்கிப்
பாகத்தைவருவித்துப் பழமறையின்பொருடேற்றி
மாகத்தனுக்கிவித்தோய் மறவேனுன்றிருவடியே. (க)

எல்லாருங்களிதுளங்க விரும்பையிரும்பொன்னாக்கி
நல்லார்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்றஞாயம்போற்
கல்லாதபுலேயேனைக் கருணையினாற்கடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரம மாக்கினையென்போல்வந்தே. (௨)

(வேறு.)

அனாதிகேவலத்தினி லழுந்தமேற்குநீ
மனாதியகருவியான் மலத்தைநீக்கியே
சனாதவின்பந்தனைத் தந்ததேசிக
கனாவிலுமுன்னையே கருதற்பாலனே. (௩)

(வேறு.)

ஊமையொதுக்கி யொருசொல்லாலானந்த
வாழ்வைப்பெருக்கி மலகன்மமாயையறப்
பாழிற்குடியேற்றிப் பரமசுகமெற்களித்தோன்
வாழிநெடுங்கால மாணாக்கர்க்கருள்புரிந்தே (௪)

பாரோரும்விண்ணோரும் பங்கயன்மாலிந்திரனு
மாராய்ந்துங்காணா தலம்வந்துளந்தளர
வாராமல்வந்தெனக்கு மாறாதபேரின்பந்
தாராமற்றந்தார்க்குத் தனுவாதிகைம்மாறே. (௫)

விம்மிதவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆகதிருவிருத்தம்-௨௫௨

நூலருமையிலக்கணம்.

மைப்பொலிமிடற்றோன்சொன்ன வாதுளாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கத்தாலே மும்மலங்களைந்தொன்றாய
சிற்பதம்பெறுவர்மீண்டுஞ் சென்மவாரணிபங்காணார்
தற்பரஞானத்தோர்கள் சமயசாத்திரமிகழ்ந்தே. (௧)

ஆகையாலிந்தநூலுக்கதிகாரி குடும்பந்துன்ப
சாகரமெனத்துறந்து சற்குருசாமிபாத
மோகமீதூர்ந்திழுக்க முறுக்கவிழ்கமலந்தேடுந்
தாகவண்டனையணுகித் தவிப்பவன்முனேயம்ம. (௨)

(வேறு.)

இந்நூலைப்பருவமிலார்க் கீயற்கவீந்தக்கால்
முன்னூலைச்சுருத்திரர்பான் மொழிந்தகரிசுநுகின்றாய்

நன்மாலைகுரங்கறியா நலம்போலுஞானத்தைத்
துன்மார்க்கரறியாத தோற்றம்போலுந்துணிந்தே. (௩)

(வேறு.)

வாழிசுயம்பிரகா சப்பெயரோன்மாணுக்கர்
வாழியெனத்தூக்கி மதிதந்தவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான் மயக்கறுத்ததிருச்செவ்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந் திருவதனமண்டலமே. (௪)

ஆகு திருவிருத்தம்-உருசு.

பதிபசுபாசவிளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மூன்றாவது,

சித்தாந்த தரிசனம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

சீரார்சித்தாந்த தெரிசனத்தையானோதக்
காரானைமாமுகனேகா.

அம்மையப்பனா யுயிருக்காதார மாய் நிறைந்த
செம்மைசிவன் றாளென் சிரம் (௧)

ஒன்றாய னேகவித சத்தியா யுன்மனையாய்
நின்றாடன் பாத நினை. (௨)

சற்குருவாய் முன்னாட் சனகாதி கட்கருளு
முக்கணனை நாவே மொழி. (௩)

திருப்பா சுரத்தானற் சித்தாந்தஞ் செய்தோன்
றிருப்பாத மென்றன் சிரம். (௪)

நின்றதிருத் தாண்டகத்தா னீடுயிர்பொய்ப் போதமற
வன்றுணர்த்தோன் றாளகம் வைப் பாம். (௫)

வாழ்வா வதுமாய மென்றுரைத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதந் தலை. (௬)

சிவபுரா ணத்தகவ லாலுயிரின் சிக்கறுத்தோ
னவமலர்த்தாட் சென்னிவைப் பாம். (௭)

சிவவாக்கி யதேவர் திருமொழியைக் கொண்டே
யவவாக்கி யத்தையடி வாம். (௮)

திருமூலர் மாலையெனுந்தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போங் காண். (௯)

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் றிருவெண்ணை
மெய்கண்டா னூலை வினவி. (௰)

முன்னூலிற் சொன்னதொரு முப்பொருளை யும்விரித்திவ்
விந்நூலிற் சொல்வே னிசைத்து. (௰௧)

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்தழுந்து மாருயிரைத் தூக்குஞ்
சிவாகமசித் தாந்தக் குறள். (௰௨)

பாயிர முற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையோன் மாமலர்த்தா ளுன்னிப்
பதியியல்பைச் சொல்வாம் பணித்து. (௧)

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிபூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிற்குஞ் சிவம். (௨)

அற்றார்கட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேய்மையாய்ப்
பற்றற்றிருக்கும் பதி. (௩)

எங்குமிலை யென்பா ரிதயந் தொறுமறிவா
யெங்குமிருப் பானெம் மிறை. (௪)

உன்மனைக்கு மேலா யுருவருவ மின்றாகிச்
சின்மயமாய் நிற்குஞ் சிவம். (௫)

அசல னகளங்க னனந்த ரூபன்
சசிசேக ரன் சங் கரன். (௬)

சச்சிதா னந்தன் சதாசித்தன் சுத்தன்
மெய்ச்சருவா னந்த விம லன். (௭)

நிராமயனிற் சங்க னிராலம்பன் சோதி
பராபர னாதி பக வன். (௮)

விருப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவிதி செய்தோ
னெருப்புருவ னெங்கணிம லன். (௯)

பத்தர்க்கெளியன் பதிதர்க்கறவரியன்
சித்தத்து னின்றாஞ் சிவன். (௰)

ஊனக் கண்ணார்க்கொளித்து முட்புறம்பு மொன்றாய
ஞானக்கண் ணார்க்கருள்வ னாம். (௰௧)

மலரயனா யாக்கி மாலாகிக் காத்திட்
டுலைவிலர னாயொடுக்கு வான். (௰௨)

பஞ்சவதி காரத்தாற் பாகம்வரு வித்துயிரைத்
தஞ்சரணில் வைக்கு மிறை தான். (௰௩)

சிருட்டிதிதி சங்காரஞ் திரோபாவ ஞான
வருட்டிறத்தோ டைந்தொழில்க ளாம். (௰௪)

தேகத்தின் முன்மூன் றுஞ் சீவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகத்தான் செய்வா னரன். (௰௫)

அவிகாரி யீச னனாதிமுத்த னென்றா
லிவிகார முண்டோ விறைக்கு. (௰௬)

ஐவகை யசத்தியினா லைந்தொழிலு மாருயிர்க்காய்ச்
செய்யாமற் செய்யுஞ் சிவம். (௰௭)

வாளிரவி சந்நிதியின் மரைமலர்ந்து வாடிடினும்
வாளிரவிக் குண்டோ மயல். (௰௮)

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ளாக்க லிறைக் குண்டோ நுவல். (௰௯)

அரையன்வறிதிருக்க வைந்தொழில்செய் வார்செய்
தரையன்மே லேறு மஃது. (௨௰)

பரமன்வா ளாங்கிருந்து பரையைந் தொழில்செய்தும்
பரமன்மே லேறும் பழி. (௨௧)

ஐங்கரும சாக்கியா யப்பாலைக் கப்பாலாய்ப்
பங்கறனிற் பானெம் பரன். (௨௨)

அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம். (௨௩)

கேவலத்துங் காணக் கிடையான் கிளர்ந்தெழுந்த
வாவல்சக லத்துமணு கான். (௨௪)

சாற்றிரண்டு மற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன். (உ௫)

ஆகி லவனை யறியப்ப டாவோபெண்
பாகம் பிரியாப் பரன். (உ௬)

அறியாப் பொருளுமல னறிவானூன் கண்ணு
லறியும் பொருளு மலன். (உ௭)

ஆகாயம் போல வறிவாகி நிற்பானை
நீகா ணறிவாகி நின்று. (உ௮)

நீருக்குட்டடப்பம்போ லின்னறிவி னின்றுனைப்
பாரருட்கண் கொண்டு பரிந்து. (உ௯)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பார்நீ யுவந்து. (௩௰)

எங்கு மிருப்பானை யேகமிரண் டென்னும
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. (௩௧)

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முத்தருக்கீ சன். (௩௨)

இன்ப மயனீச வின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும். (௩௩)

குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும் பரன். (௩௪)

போக்குவர வில்லாத பூரணு நந்தர்க்குப்
போக்குவர வுண்டோ புகல். (௩௫)

ஆருயிரி னுள்ளினிருந் தாங்காங் கறிவிப்பா
ராருயிரோ மேனி யவர்க்கு. (௩௬)

அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். (௩௭)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பஞ்சமலக் கொத்தையெலா
நீத்தொழிப்பா னெங்க ணிமலன். (௩௮)

பக்குவர்க்குத் தோன்றும் பயன்கொடுக்கு மற்றெழிந்த
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். (௩௯)

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். (௪௰)

அருட்கண்ணார்க் கீச னலரொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணு ருக்கிருளா மன். (௪௧)

செங்கதிரோன் வந்துதயஞ் செய்தாலு நாட்டமிலோன்
செங்கதிரோ னில்லையெனுஞ் சீர். (௪௨)

மனவாக்குக் காய மசையாம னிற்பர்
சனுதவின் பத்தைத் தழீஇ. (௪௩)

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிரு ளற்றதுபோன்
ஞானவிழிக் கில்லை நவை. (௪௪)

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காணு வகை. (௪௫)

கூகை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
மூகரறி யார்சிவனை முன். (௪௬)

கண்ணிரவி யின்றிக் கலந்தறியா தொன்றையுமக்
கண்ணுங் கதிருமொன்றே காண். (௪௭)

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றானாற்போ
லாக்கைக்குச் சாக்கி யவன். (௪௮)

அத்துவித மொன்றேயா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றே வது. (௪௯)

துவிதமிரண் டாகுமத் துவிதமொன் றாகுந்
துவிதமயல் கெட்டோய் துணி. (௫௰)

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சிற்றறிவு கொண்டுசில கீழ். (௫௧)

பதியியல்முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சசிசே கரகுரவன் றுடலைமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். (௧)

பசுவென்ப தான்மாமுப் பந்தமுளா னன்றே
சசிசே கரனிறைவன் றுன். (௨)

கட்டியவன்றுனவிழ்க்கி னல்லாற்றன் கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந் தானவிழ்க்கா தின்று. (௩)

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றுமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழும். (௪)

இருட்டறையிற் கண்ணி விளங்குழவி போலு
மருட்டறையி லாவி மயங்கி. (௫)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி லழுந்தும். (௬)

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞானப்
பாம்பின்வாய்ப் பட்டழுங்கும் பார். (௭)

உவர்மூடு சிந்து மூமிமூடுநெற்போற்
சவிமாளு மாணவத்தாற் றுன். (௮)

ஈசனி ரங்கி யிணையில்கலைக் கரத்தாற்
பாச நெகிழ்த்திடலும் பண்டு. (௯)

தனுவாதி நாலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
நனவாதி யைந்தினை நண்ணி. (௰)

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள்
யோனிபேதத் தழலு முற்று. (௰௧)

புற்முரு கீடங்கள் புள்விலங்கு மானிடர்கள்
சொற்றேவ ரேழ்வகைத்தோற் றம். (௰௨)

அண்டசஞ்சு வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயுசங்கள்
மண்டியநால் யோனி வகுப்பு. (௰௩)

எண்பத்து நன்கிலக்கம் யோனிதொறும் புக்குழுவாய்ப்
புண்பொதியு மியாக்கை புணரும். (௰௪)

புல்லாய னேகவுருப்போனபினர் நல்லறுகம்
புல்லாய்ப் பிறக்கவது போம். (௰௫)

பூமரங்களாய்ப்பிறந்து புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி னூர்பிறவி போல். (௰௬)

புண்ணியதீர்த்தத்துட் புழுவாய் ப்பிறந்தமையாற்
கண்ணும் புழுப்பிறப்புக் காண். (௰௭)

புள்ளா யனேகவுருப் போயபினர்ப் புட்பிறவி
விள்ளுநதிதோய விரைந்து. (௰௮)

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற் றுதைந்து நெடுங்காலங்
கட்டப்படுமுயிரார்காண். (௰௯)

எல்லாவுருவு மெடுத்தெடுத்து நல்வினையா
னல்லா வுருவாகு நாடு. (௨௰)

ஆனைந்து மைம்முகனுக் கபிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீங்கு மற. (௨௧)

ஆனுருவ நீங்குதலு மளவில்சிவ புண்ணியத்தான்
மானிடரா யிங்ஙன் வரும். (௨௨)

வேதாக மம்வழங்கா மேதினியிற் போய்ப்பிறந்திட்
டாதார மின்றியலை யும். (௨௩)

உடம்புமுக மொவ்வா வுருவமெடுத் துப்பின்
விடம்புரையுந் தானம் விடும். (௨௪)

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னல்லார் பயிறேய
மெல்லவரு மாவிக்கு மெய். (௨௫)

கிடையாத வாக்கை கிடைத்துமென்கொ லாவி
யடையாச் சிவனடி யாய்ந்து. (௨௬)

இந்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை யெய்தாம
லந்தரிக்கு மைம்புலன் களால். (௨௭)

அன்னை யுலகன்னை யப்பனம்மை யப்பனென்று
முன்னுதலை யுன்னு துயிர். (௨௮)

ஒப்புக்கு வந்தாரை யுற்றார்பெற் றாரென்னுங்
கப்புவினை யான்மயங்கிக் காண். (உக)

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராசையெனும்
பந்தக் கடலுட் படும். (௩0)

என்றந்தை யென்றாய ரென்மனைவி யென்னெக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். (௩க)

உயிர்ச்சார்வா லாவி யுணர்வழிந்து காகங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. (௩உ)

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானென் றிறுமாக்கு
ஞானமிலா தாய நரர். (௩௩)

எல்லாமிறந்தாலு மியானிறவே னென்றேதுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. (௩௪)

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
கரிச்சார்வை யொத்துக் கடை. (௩௫)

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனை வாழ்க்கை யைத்துறவாமல். (௩௬)

நல்லாரைத்தூடித்து நவைக ளெடுத்தோதிப்
பொல்லாரைக் கண்டுபுக ழும். (௩௭)

ஒழுக்கமுடை யார்சொல்லை யுற்றுக்கே ளாம
லிழுக்கர்மொழி கேட்கு மிசைந்து. (௩அ)

என்னுடம்பி தென்கால்கை யென்வயிறீ தென்விழிநா
வென்சென்னி யென்றுமயங் கும். (௩௯)

ஆக்கை சடமென்று மான்மா வறிவென்று
நோக்காது நூலின் வழி. (௪0)

கன்மத்தா லாவிகறங்காய்ச் சுழன்றுழந்து
சென்மித் திறக்குந் தெரி. (௪க)

தந்தைவிந்து வாகனமாய்த் தாயுதரத் தேறுழைந்து
பந்தப் படுமதிபத் தும். (௪உ)

அன்னையகட்டி லனேகதுய ரென்சொல்கே
னென்னைப் பிறவி யிது. (சங)

இனிப்பிறவே னீசனருள் பெற்றுய்வே னென்னு
நினைப்பு மறக்கு நிலத்து. (சச)

பிறக்கும் பொழுதமிகும் பேரிடும்பை பின்னுந்
துறக்க முடியாத் துயர். (சரு)

சுகர்வாம தேவர் துறந்தாரித் துன்பை
யகன்ஞாலத் தியார்க்கு மரிது. (சசு)

குழந்தை பருவத்துங் குமார பருவத்
தழுந்துந் துயருக்கணு. (சஎ)

காயவிளக் களித்த கண்ணுதலை யுள்ளாமன்
மாயையினை யுள்ளு மனம். (சஅ)

இல்லத் திருந்தெழிலா ரேந்திழையா லார்ப்புண்டு
புல்லிக் கிடக்கும் புயம். (சகூ)

வசும்புந் தசையு மலசங் குலமாம்
பசுந்தொடியைப் புல்லும் பசு. (ருய)

நாற்ற விதழ்ப்புனலை நாணும வுண்ணும்பின்
காற்றுணையில் வீழுங் கனாந்து. (ருக)

இன்னணமா யாவி யிளமையினை நீத்திட்டுத்
துன்னுமுறு மூப்பைத் தொடர்ந்து. (ருஉ)

நல்லிளமை காலத்தி னுதனைச்சற் றுன்னாது
கொல்மூப்பா லாவிகுலை யும். (ருங)

அமுதத்தாற் கால்கழுவி யாதனத்தனுய்கடவிச்
சமிதைமிசை யேறுந் தனி. (ருச)

காலபடர்க் கண்டஞ்சிக் கண்ணீர் சொரிந்தழுங்கி
யோலமிடு மந்தோ வுயிர். (ருரு)

மாசற்ற சோதி மலரடியை யுன்னமற்
பாசத்தை யுன்னும் பசு. (ருசு)

இவ்வண்ண மான்மா விறந்து பிறந்துழலு
முவ்வண்ண மின்றி யொதுங்கி. (ருஎ)

மாலாயயனும் மகபதியாய் வானவராய்
மேலாய வாக்கைவிர வும். (ருஅ)

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி. (ருகூ)

ஈகைதவ மின்றி யிரக்கமறி வின்சொல்லு
மேக விருக்கு மிவண். (சு0)

அபுத்திபுத்தி பூருவத்தா லாங்கிருநா லெய்திச்
சுபுத்திவரு மாவிதுலங் கும். (சுக)

மூர்த்திகள்சே வித்தத்துந் தீர்த்தத்துண் மூழ்கியத்துஞ்
சேத்திரத்திற் சென்மித்தத் தும். (சுஉ)

தெய்வஞ் சிவமென்னுஞ் சித்தமுண்டா மக்கணமே
யுய்யுநெறி யுண்டா முயிர்க்கு. (சுங)

ஈசனடி யார்க்காணி லென்புருகிக் கைகுவித்து
மாசில்சரி தைக்குள் வரும். (சுச)

சென்று லயந்தோறுந் தீபமல கிட்டுருகி
நன்று மலர்தொடுக்கு நாடு. (சுரு)

பருப்பதங்கே தாரம் பகர்காசி காஞ்சி
திருப்பதிநற் காளத் திரி. (சுசு)

கழுக்குன்றஞ் சோணகிரி கனகசபை யோத்தூர்
செழுக்கமலை சிறொற்றி யூர். (சுஎ)

விரிஞ்சிபுரந் தீர்த்தகிரி வெண்கா டிடைமருது
சிரபுரங் கோகன்னந் தினம். (சுஅ)

ஈச னிருக்குமிட மீதெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாச மறுக்கும் பசு. (சுகூ)

முன்னோன் சரிதைமுற்றி முற்கிரியை வந்தணைந்திட்
டுன்னுசுத்தி யைந்தினையுற் று. (எ0)

மிருத்திகைலிங் கத்தின் விதிப்படியர்ச் சிக்கின்
மரித்தல் பிறப்பகற்று மால். (எக)

பால்வண் ணமான படிகலிங்கம் பூசிக்கின்
மால்வண்ண நீங்கு மதி. (எஉ)

மன்னும் படிகத்தின் வாணலிங்க மேயதிகம்
பன்னுசுயம் பாதலினாற் பண். (எங)

மூவிலிங்கத் தும்பூசை முற்றிற் சிவனருளா
லாவிமிலிங் கத்தையணை யும். (எச)

திருப்பணியி னாலுஞ் சிவபூசை யாலுங்
குருக் கரணமாகுங் குறி. (எரு)

அந்தரியா கப்பூசை யாலு மகந்தெளிந்து
சிந்திதயோ கத்திற் செலும். (எசா)

ஐயெரிநாப் பண்ணின் றனிலந்த ணையடக்கித்
துய்ய மதியமுதந் துய்த்து. (எஎ)

ஆதார மாறுங்கண் டப்பாற் பரவெளியி
னாதாந்த வின்பத்தை நாடி. (எஅ)

ஊனமிலா யோகத்தைச் சின்னா ளுழக்கியொரீஇ
ஞானத்தைத் தாவுமுயிர் நாடு. (எகூ)

ஈச னருணாலை யெஞ்ஞான்று காண்பமெனு
மாசை பெருகு மற. (அய)

வினையொப்பு பாகம் வியன்சத்தி பாதந்
தனையெய்து மெய்துரந் தரம். (அக)

துறவு மவாவிற் றுயரும் பிறப்பி
னுறவு மருட்பாலு முறும். (அஉ)

பிறவாமை கள்ளாமை பேணிவெகு ளாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். (அங)

கொல்லாமை தின்னாமை கோள்குறளை சூத்திரங்கள்
சொல்லாமை யாவுந் தொடும். (அச)

பாசவெறுப்பும் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசானால் முத்தியடை யும். (அ௫)

தந்தைதமர் மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிந்தையிடை வந்துதிக ழும். (அ௬)

அத்திகழ்வா லீச னருளுருவு கொண்டருளி
முத்தியடை விப்பன் முறை. (அ௭)

பசுவியல் முற்றிற்று.

பாசவியல்.

பாசவிய லைந்து பகுப்பா யிருக்குமதை
யீசனருள் கொண்டியம்பு வாம். (௧)

மலமாயை கன்மமா மாயைதிரோ தாயி
குலமொன்று வேறுங் குணம். (௨)

பாசமறி யாமை பகராண வம்விச்சை
மூசுபெத்த மூல மலம். (௩)

அனேகவித சத்தியினா லாருயிரை மூடுந்
தினகரனைப் பன்னகம்போற் சென்று. (௪)

அன்னியத்தைக் காட்டி யனன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். (௫)

தண்டுலத்தைச் சில்லுமியுந் தாம்பிரத்தைக் காளிதமு
மண்டுதல்போ லாவிமறைக் கும். (௬)

ஆனை யுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராங்
கானிலுலாவு மலங் காண். (௭)

கிஞ்சிக் கியன்மூடன் கேடன் கொடும்பாவி
வஞ்சனித னால்வந் தது. (௮)

பாசன் பெரும்படிறன் பாமரன்பே ராங்காரி
மாசனித னால்வந் தது. (௯)

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில் வாஞ்சனையுங்
குன்மமலத் தின்றீக் குணம். (ல)

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொச்சை மலத்தின் குணம். (லக)

தாட்டுணைக்கீழ் நின்றபினுஞ் சாதிபா ராட்டலிந்தக்
கோட்ட மலத்தின் குணம். (லஉ)

ஈச னகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறலிந்தக்
கூசு மலத்தின் குணம். (லங)

ஆசையுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்யு
மாசு மலமா மகள். (லச)

உலகந் தெரியா துபத்தத் தடக்குங்
கலகமலக் கன்னி கை. (லரு)

உண்ணலுறங்க லுயிர்க்கும் பொழுதெல்லா
மெண்ணைப் பிரியா ளிவள். (லசு)

கன்மமகப் பெற்றதின்பாற் காயமெனும் பேரனையுஞ்
சென்மிக்கப் பண்ணுந் திரு. (லஎ)

அந்தோ மலத்துயர மாற்றகிலே னாற்றகிலே
னெந்தா யிரங்கா யினி. (லஅ)

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டவிழ்த்தாற் றீதோ
வலரோ வடியேற் கருள். (லகூ)

ஈச னருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசுவா மாயைப் பெயர். (உல)

மாயை சடமயக்க மதந்தா மதம்பொய்ம்மை
காயம் விளக்குக் கனு. (உக)

மூலை யிருந்தாளை முத்தத்தில் விட்டதன்றிச்
சாலப் பெருமயக்கந் தான். (உஉ)

பிருதிவியப் புத்தேயு பெருமருத்து வானம்
பொறிபுலன் கன்மேந் தியம். (உங)

மனம்புத்தி யாங்கார மாருத சித்த
மினமான்ம தத்துவமென் றெண் (௨௪)

காலநியதி கலைவித்தை ராகமொடு
மாலும் புருடன்மா யை. (௨௫)

முன்னான்ம தத்துவமும் பின்வித்யா தத்துவமுஞ்
சின்மாயை யார்தந் திரம். (௨௬)

சுத்தவித்தை யீச்சுரம்பின் சொல்லுஞ்சாதாக்கியங்கள்
சத்திசிவ மைந்துந் தனி. (௨௭)

சிவதத் துவமிதனாற் சேட்டிக்கு மெல்லா
மிவைதந்த மாமாயை யெண். (௨௮)

ஆறாறுக் குள்ளா யகப்பட் டுயிர்சுழலு
மாறுப் பிரானை மறந்து. (௨௯)

மயிரொலும்பு தோனரம்பு மன்னுதசை யைந்துஞ்
செயிர்புவியின் கூறென்று தேர். (௩௰)

ஓடும் புனலுதிர மொண்சுக் கிலமூளை
கூடுமச்சை யப்புவின்கூ று. (௩௧)

ஆகாரந் தூக்கம் பயமை துனஞ்சோம்பு
நீகாணெ ருப்பின்கூ று. (௩௨)

ஓட்ட நடைகிடத்த லுற்றிருத்த னிற்றலைந்துங்
கூட்டனிலன் கூறென்று கொள். (௩௩)

காமங் குரோதங் கழிலோப மோகமதஞ்
சேமவிசும் பின்கூறு தேர் (௩௪)

வாயுமொரு பத்து மலிநாடி யோர்பத்து
மோயகுண மூன்றகமூன் று. (௩௫)

வசனாதி யைந்தும்பின் வாக்காதி நான்கு
மிசையுந்தொண் ணூற்றாறு மெண் (௩௬)

இதற்குள்ளாயாவி யிறந்து பிறந்தே யுழலு
மதுக்கொன்றை யானை மறந்து, (௩௭)

காய்விளக்களித்த கண்ணுதலை நண்ணி லிந்த
மாயைப் படலமறை யும். (௩௮)

நனவின்முப் பானைந்து நற்கனவி லையைர்ந்து
முனைசுழுத்தி யிற்கருவி மூன்று. (௩௯)

துரியத்திரண் டாகுந் துரியாதீ தத்திற்
கருவியொன்று மைந்தவத்தை காண். (௪௰)

அந்தரங்கத் துள்ளிருந் தளாயர்புறம் போதல்போ
லந்தரங்கத் துள்ளாவி யும். (௪௧)

ஆணவத்தான்மூடனு மாயையாற்கிஞ்சிகனும்
பூணும்வினை யாற்புருட னும். (௪௨)

குருவையெதிர் தூடித்தல் குற்றமெடுத் தோதல்
குருக்கொல்லன் மாயா குணம். (௪௩)

பற்றற்றுர் கண்ணும் பருவரலைச் செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம். (௪௪)

ஈசனிலை யாவியிலை யீசனடி யாரில்லை
மாசகலா மாயா மகற்கு. (௪௫)

நூலில்லை கேள்வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. (௪௬)

ஞானமிலைப் பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்புமிலை
மானமிலை மாயா மகற்கு. (௪௭)

முன்னவன்பா தாம்புயத்தின் முற்று மெனையடைக்கா
தன்னை வயிற்றிலடைக் கும். (௪௮)

மாயை விளக்கவியா தவியமா தேவனருண்
மோய வெயின்முகிழ்க்கு மோ. (௪௯)

மாயா புரமெரித்த மதிசேக ரர்க்கின்றென்
மாயாபு ரம்வலிதோ மற்று. (௫௰)

இம்மாயை நட்ட மெறிற்சோகம் பாவனையாற்
கன்மமலக் கட்டொைப்பேன் காண். (௫௧)

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப் பண்ணுஞ் செயல். (ருஉ)

வல்வினையாந் தாயகட்டில் வந்து பிறந்தனவால்
நல்வினையுந் தீவினையு நாடு. (ருங)

நல்வினையாற் புண்ணியமு நவிறீதாற் றீவினையுந்
தொல்லை வினைக்கேற்பத் தொடும். (ருச)

மூற்சொன்ன வூழ்வினையான் முடியா விகாரமுறு
முற்சாகநன்முயற்சியுற்று. (ருரு)

முயற்சியா லீசனையும் பின்னிட்டு முந்திப்
பயிர்செய்யு மூழ்வினையின் பால். (ருசு)

ஊழ்வினையாற் சஞ்சிதமு மூலவில்பிரா ரத்தமுமேல்
வீழுமா காமியமு மே. (ருஎ)

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வேண் டாமை
மரிப்போ டுதிப்பும் வரும். (ருஅ)

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கடிதிற் சுழல்வண்
டுறுங்குலா லன்றிகிரி யொப்பு. (ருகூ)

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றவத்தை மூன்றுதுக்க
மூன்று பிராரத்த மொழி. (சுூ)

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றும்
வாமச் சமையத்தார் மாட்டு. (சுக)

சாத்துவிதஞானஞ் சமநிலைய மற்றிரண்டுஞ்
சாற்றி விருளொளியுந் தான். (சுஉ)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுந் தனவாச் சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். (சுங)

ஆன்மீகம் பௌதீக மறையுந் தெய்வீகமிவை
யான்மாவுக்கில்லை யறி. (சுச)

முன்னைவினைப் பின்னைவினை மூவா நிகழும்வினை
யுன்னை யணுகாமை யோர் (சுரு).

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்மூன்று
னிச்சஞ் சுழலு முயிர் நின்று. (சுசு)

தன்னிச்சை யால்வருத முனிச்சி யாதுறுத
லன்னியரால் வந்தடைத லாம். (சுஎ)

ஆன்மீகந் தெய்வீக மான பவுதீகந்
தான்மேவு மான்மாத் தனித்து. (சுஅ)

மன்னவராற் கள்வரான் மாவாலுறுபிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். (சுகூ)

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வந்தழித
லாயிற் றெய்வீக மெனலாம். (எ0)

வானி லிடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லூனமுறல் பௌதிகமா யோர். (எக)

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக் காற்சரியும்
பஞ்சுமலை பட்ட நெருப்பாய். (எஉ)

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். (எங)

கொடுப்பானு மீசனதைக் கொள்வானு மீசனெனின்
மடுக்காவெதிர் வினைகள் வந்து. (எச)

ஞானபுலிவாழ்காட்டி னள்ளிரலை வாழுமோ
தானசிப்ப தல்லாற் றரித்து. (எரு)

வறுத்தவிதையுண்ப தன்றிமா நிலத்தைக்கீன்று
செறித்துவிதைப் பாரோ தெளி. (எசு)

வெறுப்புவிருப் பாற்பிறப்பா மேலைக்கிப் போதே
வெறுப்புவிருப் பற்றால் விடும். (எஎ)

கூத்தியைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. (எஅ)

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கிங்
கோடுஞ் திரவியமு மொன்று. (எகூ)

இருவினையொப் புற்ற வுயிரிதயத் தானந்
திருவம் பலமிறைக்குத் தேர். (அய)

நற்சாதி துர்ச்சாதி நல்லாயுத் தீயாயு
நற்போகந் துர்ப்போக நாடு. (அக)

நல்வினையா னாகம்போந் தீவினையாற் றீவிரயஞ்
செல்லு முயிரொன் செயும். (அஉ)

நல்லன்சிறு புல்ல னபுஞ்சன் விதுரனெனத்
தொல்கருமத் தார்தந் தொழில். (அங)

உன்ன லொருகால்பின் னுரைத்தலிரு காலதனைத்
துன்னன்முக்கா லொன்றே தொழில். (அச)

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேறுமிரு வினையு
முன்ன லொருக்கிலொழி யும். (அரு)

சற்கன்மத்தாலே தனுவைநா னென்றுவருந்
துர்க்கன்ம மெல்லாந் தொலை. (அசு)

இக்கன்மத் தாற்றுயர மென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
முக்கண்ண நீயே முகிழ். (அஎ)

கன்ம வெயிலகற்றிக் காற்கமல நீழலின்க
ணென்னை யிருத்தா யினி. (அஅ)

அவிகாரி யீச னருளுதய காலஞ்
சவிமாளுங் கன்மமலந் தான். (அகூ)

ஓமாதி வாக்கியமா யுயிரறிவுக் கூதியமா
மாமாயை தன்னைவகுப் பாம். (கூய)

வேதாக மங்கலைகள் விஞ்ஞானர் மாலாதி
நாதர்க் குடலாதி நாடு. (கூக)

எண்பத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுவு
மைம்பத்தோ ரக்கரமு மாம். (கூஉ)

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமூன் றாகியுமே வும். (கூங)

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்றாழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து. (௧௪)

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெய்ஞ்ஞான்றும்
பந்தமுத்தி யில்லையாம் பார். (௧௫)

சிவஞான சூரியன்முற் சீவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீனு மறும். (௧௬)

சனகாதி கட்கன்று சாற்றபரம் பொன்ற
வுனுதபரஞ் சொன்னவனே யுற்று. (௧௭)

அபர வுணர்வை யறவகற்றி யென்பாற்
சுபரம்வருமாறு சொல். (௧௮)

மாமாயை யீசனருள் மாருதெதிர்ந் தன்றிப்
போமாறு முண்டோ புகல். (௧௯)

மறைப்புருவ மாயறிவின் மாறுசெயும்பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்வாந் தெரித்து. (௨௰)

அன்னை யருட்சத்தி யாவிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதானப் பேர். (௨௧)

இருவினையொப் பாவிக் கெய்தளவுஞ் செய்யுந்
திரைமயக்க மாறித் தினம். (௨௨)

மடித்துயிரின் வல்வினையை மாறுதருத்தி
யடித்துப் பாலூட்டு மருள். (௨௩)

செகத்தை மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தை மறையா தருள். (௨௪)

மலமொழிந்த காலத்து மாறுந்தி ரோதை
சலமில் சிவஞானத் தாய். (௨௫)

அச்சோ நெடுங்கால மாவிதிகைத் தெய்த்தலைந்தே
னற்சோம சேகரனே நான். (௨௬)

பஞ்சமலத் தாவிடுக்கண் பட்டுயிர்க ளெஞ்ஞான்று
நஞ்சணிகண் டத்தனைநா டா. (௨௭)

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. (௱அ)

பாசவியல் முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான தீக்கையினுற் றிணிமலந்தீர்ந் தாவி
சிவமாதல் சொல்வாந் தெரித்து. (க)

அஞ்சு மலத்தாலு மாவிபடுந் துயரம்
வஞ்சிபங்கன் றீக்கையின்மா யும். (உ)

மீன்போற்றிரு நோக்கால் விமல னுருவாக்குந்
தான்போக்கி நின்ற தரம். (௩)

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுருவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவனைக் காண். (௪)

கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். (௫)

திருநோக்கான் மூலமலந் தீயும் பரிசத்தா
லிருண் மாயைக் கூட்டமிரி யும் (௬)

திருமொழியாம் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற
பெருமாயை போயொழியும் பின். (எ)

சிவனூலாற் பொன்றுந் திரோதையப்பா லாவிச்
சிவதீக்கை யாலாஞ்சிவம். (அ)

பசைநீங்கு மாருயிர்க்குப்பரமசிவன் சொன்ன
தசகாரிய மறைவன்றுன். (௯)

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டல்
கருவிக் குருவமெனக் காண். (௰)

தத்துவத்தா னுமறியோஞ் சாட்சிநமைக் கொண்டறித
லற்றுணர்தல் காட்சியா யுன். (௰க)

பாசக் குழுக்குப் பதிநா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும். (௰௨)

சைதன் னியவுருநா னென்று தமரீங்கல்
சைதன்னிய னுருவர் தான். (௰௩)

எனைவிடவே றில்லையியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெரி சனம். (௰௪)

ஜீவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
ஜீவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். (௰௫)

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டையிலை யென்னில்
சிவரூப நன்றாய்த் தெளி. (௰௬)

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரி சனம் (௰௭)

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோர்த
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். (௰௮)

உவனிவனென் றுன்னுதங் கொன்றாகிப் போதல்
சிவபோக மென்றே தெளி. (௰௯)

பத்துவித காரியத்தா லாவி பசையற்று
முத்தியிடை நிற்க முறை. (௨௰)

பத்தைவிட வுண்டோ பரமபத மாருயிர்க்குச்
சித்தைவிட வுண்டோ செயல். (௨௧)

ஈரைந்து காரியத்தா லிச்சையறு மாருயிர்க
டாரமிழந் தானைத் தக. (௨௨)

உள்ளமொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல். (௨௩)

பெத்தத்தை நீங்கிப் பிராணே டிரண்டற்று
முத்தத்தி னிற்குமுதல். (௨௪)

ஐந்தடக்கி யாறொடுக்கி யம்பரம்போ லொன்றாகிச்
சந்தற்று நிற்குமுயிர் தான். (௨௫)

விமரிசஞா னத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. (உசு)

கண்ணு முயிர்களெல்லாங் காசத்தை மோசித்து
விண்கதிரோ டொன்றாய் விடும். (உஎ)

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். (உஅ)

ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தைசிவன் பாலே தெளி. (உகூ)

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
னாமயம்போ நீயேயவன். (௩0)

பின்னபின மாய்நோக்கும் பேசிற் கடையிடைக
டன்னையே நோக்குந் தலை. (௩க)

அவயவமோ நிரவயமோ வான்மா வறியேன்
புவனகுரு நாதா புகல். (௩உ)

உணருமுயி ரில்லை யுடம்பே யுயிரொன்
றுணர்வ னுலகா யுதன். (௩௩)

நான்பருத்தே னிளைத்தே னென்றுரைக்கு ஞானத்தா
லூன்சடல மன்றே யுயிர். (௩௪)

ஊமனொளி யில்லையெனி லொப்புவரோ வத்தன்மை
யேமவுயி ரின்றென்பா ரில். (௩ரு)

உள்ளே யிருந்த வுயிர்போன தென்றுலகஞ்
சொல்லுவதென் கொல்லோநீ சொல். (௩சு)

அவயவமே காய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும். (௩எ)

கட்டை யடுக்கிக் களேபரத்தை மீதடுக்கிச்
சுட்டிடுவ தென்கொல்லோ சொல். (௩அ)

உடல்கிடக்க வாவி யோடியதென் றியாருங்
கடல்போற் கதறுவதென் காண். (௩கூ)

மூட்டவுட் லுயிரோ மூடா விதென்கொலுயிர்
கூடாமோ பக்கிக் குலம். (சய)

உணர்ச்சியுயி ரில்லையோ வென்றுணாக்குஞ் சொல்லை
யுணராயுலகா யுதா. (சக)

ஆக்கையகத் துள்ளோநல் லான்மா வுளதென்று
தூக்கிமறை சொல்லுந் துணி. (சஉ)

இந்தியமே யான்மாவென் றெண்ணு மறிவில்லா
மந்தச் சவலை மதம். (சங)

சத்தம் பரிச முருவரச கெந்தத்தை
யுய்த்தறிவான் சீவனென வோர். (சச)

இந்தியத்துக் கெல்லா மிறைவ னுயிரன்றி
யிந்தியத்துக் குண்டோ விறை. (சரு)

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாலு முயிரல்லை
மன்றலன்றி மூக்கறியா மற்று. (சசு)

கண்ணுருவ மன்றியொன்றைக் காணறியாக் கையார
வுண்ணலன்றி நாக்கறியா தோர். (சஎ)

காதொலியை யன்றியொன்றைக் காணறியா விவ்வுடம்பு
மோது பரிசமன்றி யுற்று. (சஅ)

ஆகையா லைந்தறிவைக் கொண்டறிவ தான்மாவென்
றோகையொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். (சகூ)

செல்லும் பிராணனன்றிச் சீவனிலை யென்றுணர்ந்து
சொல்லுஞ் சுவாசமதஞ் சூள். (ருய)

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூடச் சுழுத்தியினிற்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். (ருக)

பிராணனைமுன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனென
வராவணியான் வேதமறை யும் (ருஉ)

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் றோதும்
கனமாயா வாதிமதங் காண். (ருங)

என்மனத்தா லியானெனுந்தே னென்றுரைக்கப் பட்டமையாற்
றன்மனந்தா னன்று தனி. (ருச)

புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராப் போதித்த
புத்திகெட்ட புத்தன்மதம் பொய். (ருரு)

புத்திக்குச்சாக்கியாம் போதமய வான்மா
புத்திசட மாதலினுற் பொய். (ருசா)

ஆங்கார மான்மாவா மென்றுரைக்கும் பேரிருளா
ராங்கார வாத மறி. (ருஎ)

சடஞ்சித்தத் தாலறியுஞ் சைதனிய னன்றென்
றிடமறைக ளோது மெடுத்து. (ருஅ)

சித்தமியமான னென்றுணரோல் சேர்சான்ற
சித்தர்மதம் பின்னிடநீ செல். (ருகூ)

சைதனியன் சந்நிதியிற் றானறியுங் கிஞ்சிக்கியன்
சைதனிய னுக்குச் சடம். (சாய)

காயமுதற் சித்தங் கடையாமிவை கட்குச்
சேயன்சை தன்னிய சீவன். (சாக)

சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிறந்தா லிந்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். (சாஉ)

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னுது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். (சாங)

ஊனையொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. (சாச)

சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத்த காலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். (சாரு)

நான்பிரம மென்னு நடைமலையைச் சிவைபாகன்
றானடக்கி யாட்கொள்வான் றன். (சாசா)

நீபிரமமென்று நெடுநாட் பிறந்திறந்தாய்
மாபிரம மென்னை மறந்து. (சாஎ)

ஆதிமுத்தன் சிவ னனுதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து. (சுஅ)

உள்ள மசையா துயர்துருவன் போனிற்கில்
வள்ளலுரு வானுய் மதி. (சுகூ)

சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். (எ0)

இங்கிலையி னிற்பரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்னு
மங்கிலையி னிற்பா யற. (எக)

அஃதுமரி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பகுதியறிந் துள்ளே படி. (எஉ)

சொன்ன நிலைக்குட் டுதையா மனமாயின்
முன்னுலை யோதி முயல். (எங)

சாத்திரத்தை யோதச் சழக்கு மனமானு
லூர்த்தகுரு நாதனீ யுன். (எச)

குருவுருவ முன்னக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபூ ரணத்துட் படும். (எரு)

பாசமோசனவியல் முற்றிற்று.

சிவயோகவியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப் பாம். (க)

நதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப்பத் மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. (உ)

நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டுநிலையில்லை
யாக்கைக்கென் றெண்ணி யறிந்து. (ங)

முன்னே னுரைத்த மொழிநிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. (ச)

சிவத்தொமசி யுண்ணி னைந்து சிவயோக நிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். (௫)

அவிரோத வாளா லகங்கரத்தை யட்டிப்
பவரோகத் துக்குப் பயந்து. (௬)

அல்லல் கிளைக்கு மவாமனத் தின்வேரை
யொல்லை யகழ்ந்திட் டொரீஇ. (௭)

அகாயனவி காரி யனந்தவா னந்தன்
மகாதேவன் றன்னை மதித்து. (௮)

பதைத்தெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. (௯)

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. (௰)

அமுசோகம் பாவனையை யண்ணியறி வாகிச்
சமுசயத்திப் பாவனையைத் தள்ளி. (௰௧)

சீவன்வே றுண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற்
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. (௰௨)

நதியோடிப் புக்கழுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற்கலந்து பழகி. (௰௩)

அதுவுதுவென் றெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். (௰௪)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மூன்று துறங்கியே
யொன்றுத லேசிவயோ கம். (௰௫)

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையு மெனி
னேத்திரத்தும் பாரோ னிலத்து. (௰௬)

நவவிதநா தங்க ணனிதோன்று மாயின்
சிவனருளைக் கொண்டு செகு. (௰௭)

சுட்டி லசத்தா நீ சுட்டைப் பிறகிட்டுச்
சுட்டாமற் சுட்டித் தொடர். (௰௮)

ஒளியி லொளியா யொடுங்கி யுருகில்
வெளியில் வெளியாய் விடும். (௧௯)

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகும்
குறியே பிறவிக் குறி. (௨௰)

மான்குறிக்கும் வேடனவண் மன்னன் வரவறியா
மான்றானாய் நின்றதை மானும். (௨௧)

ஆகாயப் புள்ளறியா வண்டத்தைப் பொய்ச் சார்வை
யோகானு சாரி யுணரார். (௨௨)

அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின்யோ கத்திற் றரி. (௨௩)

உழுவையரி மாவானை யுரகங் கரடி
தொழும்யோகி தன்னைத் தொடர்ந்து. (௨௪)

திடர்சுசங்க ளெல்லாஞ் சிவனேந்திக் கொள்ளு
மடர்வதிலை யொன்று மவனை. (௨௫)

இந்திரனுஞ் சோதித் திடுக்கணுறு வானித்த
பந்தச் சிவயோகர் பால். (௨௬)

வண்ணப் பயோதரத்து மணியல்குற் பூந்தடத்துங்
கண்ணைக்கொ டார்யோகர் காண். (௨௭)

செத்தசத்தின் கண்ணுமொரு சித்திரத்தி னற்கண்ணு
மொத்திருக்கும் யோகியுயர் கண். (௨௮)

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். (௨௯)

கண்ணியதீம் பாலைக் கமரிற் கவிழ்த்தற்றே
பண்ணுங் கருமம் படில். [illegible])

அசையாச் சிவயோகத் தானந்த மீதூர்ந்
தசையா வுளமாகி யாங்கு.

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்த கயிற்றா[illegible]
[illegible]லைவற்ற யோகி யகம்.

பல்லூழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுங்கொ லோவெதிர்ந்த
தொல்லூழை வென்ற சுகம். (௩௩)

சரற்சந் திரனோ தடையற்ற வானோ
வரச்சந்த யோகர் மனம். (௩௪)

பொன்னுக்கை கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்னும் பிறந்து மிவண். (௩௫)

ஊர்ச்சுணங்க னைப்போன்றிங் குண்டிக் கலையோகர்
பார்க்கக் கிடையாப் பரம். (௩௬)

வேணி யழகும் விபூதியுடைப் பூணழகும்
பாணர்க் கிருந்தென் பயன். (௩௭)

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ னூடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். (௩௮)

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னாத மூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். (௩௯)

தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. (௪௰)

உண்டி புசிக்கவோ யோக முனூற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனனுக் கை. (௪௧)

ஊழைத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. (௪௨)

வல்லியத்தோல் போர்த்தா வயன்மேயு மாபோலப்
புல்லர்க்கும் யோகம் பொது. (௪௩)

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணி[illegible]ய நீயே பணி. (௪௪)

[illegible]ன்றுயை யெக்காலும் பூசித்தே
[illegible]ிற்கவெனக் கீ. (௪௫)

[illegible]-இயல் ஐந்துக்குக்குறள்-௩௭௮.

[illegible]தாந்ததரிசனமுற்றிற்று.

[illegible]திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

நான்காவது.

உபதேசமாலை.

கடவுள்வணக்கம்.

சீர்கொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெந்தையே - பேர்கொண்ட
பொன்னம்ப லத்தினிலும் பொற்கொடியோ டெஞ்ஞான்று
மின்னம் பலபதியி னும். (க)

எண்கணனைக் குட்டியகுட் டெங்கேனும் பட்டதோ
மங்கையரி மேலடித்த மத்தடிபோ - யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்கள் பசுபதிமேற் பட்டவடி
பட்டதே யெவ்வுயிர்க்கும் பார். (உ)

தட்சணாமூர்த்திவணக்கம்.

சிவ பரமிரண்டுந் தேருமிடத் தேகமென்று
மேவியசின் முத்திரைகொள் மென்கரத்தா - லோவில்
வழக்கறுத்தான் பல்சமய வாதிகளே காண்மின்
மழுக்கரத்தி லேந்தியவெம் மான். (ங)

குருத்துதி.

சனகர் சனற்குமரர் சனந்தரா சனாதர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த - முனிவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தந்தார் பொருள். (ச)

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியினு
நீக்கமற நின்றருகு மென்றன்னைத் - தூக்கி
மடியாத் துரியநிலை மாமணிமன் றத்திற்
குடியாக வைத்தா னெங் கோ. (ரு)

நூற்பெயர்.

கலியுலகத் துக்கேற்பக் கற்பனையான் மாந்தர்
பலபலகற் பித்ததெல்லாம் பாரா - திலகமெனு
மாலை யரிக்க மருந்தா முபதேச
மாலையினைப் பார்மாண வா. (சு)

ஆசிரியனைத்தேடிக்காண்டல்.

நாடுநக ராலயங்கள் நாகமுழை யெங்கெங்குந்
தேடியுள ளைந்து திகைத்தலறி - மாடிலர்கள்
வைத்துப் புதைத்திருந்த மாநிதியைக் கண்டாற்போ
லுத்தமனே கண்டே னுனை. (எ)

மாணனைக்கண்டுமகிழ்தல்.

என்று பருவமுனக் கெய்துமோ வென்றுநா
னன்றமுத லின்றளவு மாசித்தேன் - றுன்றரிய
விப்பிறப்பி னுடிநா யென்னைநீ மாணவக
வெப்பிறப்பு நாடினேன் யான். (அ)

வேண்டுகோடல்.

செம்புண்ணில் வேனுழைந்த தென்னச் செகமாய
வைம்புலனுக் கஞ்சி யடைந்தேனைச் - செம்பதுமத்
தாளிணைக்கீழ் வைத்திதனைச் சங்கரியா விட்டக்கா
லாளுடையாய் சங்கரிநீ யல். (கூ)

ஞானதீக்கை.

பார்த்தான் பரிசித்தான் பாவியேன் சென்னிமிசைச்
சேர்த்தான் திருவடியைச் சிந்தித்தா - னேத்துனைத்தா
னஞ்சுகலையு மடைவின றுத்தொழித்தா
னென்செய்கே னென்னுனாக்கே னியான். (ம)

மூலஉபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கீடாய னேகவித
வொப்பா லுனக்குணர்த்தே னுண்மையினை - யெப்பாலுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தைச் சாற்றினுனை யன்றியில்லை
சங்கையறப் பார்நீ தனித்து. (மக)

பாசத்தை விட்டாற் பசுவோ பதியோநா
னசற் றவர்வணங்கு மையனே - யோசித்துச்

சொல்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே
யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று. (௰௨)

பாசத்தி னுலுனக்குப் பாசி யெனும் பேர்வந்த
தாசற்ற மாணு வறையக்கே - ணேசித்
தருமறையி னுலு மனுபவத்தி னுலும்
பிரமமென்று மீசனென்றும் பேர். (௰௩)

கள்ள வடிவகற்றக் காசினிமே லென்போலக்
கள்ள வடிவெடுத்த காருணியா-வுள்ளபடி
சொன்னுலு மென்மயக்கந் தூரத்தே போகவில்லை
யென்னலென் செய்கே னியான். (௰௪)

தீக்கையினு லுன்னைச் சிவமாக்கி னேமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினே-நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்று முபதேசித்தோ
மேனே மயக்க மெழும். (௰௫)

தசகாரியஉபதேசம்.

---*---

தத்துவரூபம்.

பூதமுத லுதமீ ருகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும் - போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை நன்ருய்ப் புதை. (௰௬)

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க லெல்லாஞ் சடநம்மைத் தானறியாச்
[illegible] நா மென்று சிறிதத்தைக் - கைத்தழியக்
[illegible] வே காட்சியிதைக் கைக்குண்மா நெல்லியெனக்
[illegible] ணுநீ கடன் (௰௭)

தத்துவசுத்தி.

[illegible] மந்தோ நமைமறைத்துத்
[illegible] ந்தத் தத்துவங்கண் - மேனுடி
[illegible] தேறநமக் கீசனருட் கைதந்தா
[illegible] ர்தல் சுத்தியிஃ தெண். (௰௮)

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ மைக்குழம்போ காரோ வெனக்கலுழ்ந்து
பேரிருளா மாணவத்தைப் பின்னிட்டே - யோர்வரிய
மன்னுருவேநாமென்று வள்ளலருளாலறிதல்
நின்னுருவமாணுநினை. (௰௯)

ஆத்மதரிசனம்.

என்றுபிறந்தேனு னென்றுவளர்ந்தேனு
னென்றுதுயருற்றிறந்தேனு - னென்று
மழியாதசித்துருநா னென்றேமகிழ்தல்
நழுவாத நின்றரிச னம். (௨௰)

ஆத்மசுத்தி.

பாசமாய் நின்றதுவும் பல்பிறப்பிற் சென்றதுவு
மாசி றவவிரத மாற்றியது - மீச
னருளாலே யென்றுதனக் காதிக்க மில்லையெனத்
தேருளலுயிர்ச் சுத்தியெனத் தேர். (௨௧)

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா - யெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மாணு
சிவரூப மென்றே தெளி. (௨௨)

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணோக்க லிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே • நீக்கமறப்
புல்லியுயரானந்தப் பொற்பின்மிசையேற
வல்லசிவ தரிச னம். ௨௩)

சிவயோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காருயிரா மீசனென
வுன்னியவன் றனுக யோகஞ்செய் - தென்னினைவு
மற்றவனே யானேமென் றுனந்தத் தெய்தலரு
ளூற்றவனே யோகமென வோர்.)

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந்
தானுகி நின்ற நிலை தானன்றே - வானுப்

பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மாணு
சிவபோக மென்றே தெளி. (உரு)

ரக சியபதேசம்

கண்ணே விருங்கதிரோ காரிருளோ யானுவன்
மண்மிசையி லென்போல வந்தருளி - வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தா லென்னுடைய காய முயிர்பொருளுந்
தத்தமென வாங்கினுய் சாற்று. (உசு)

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல - காணெழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று. (உஎ)

கண்ணே விருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணுத வேதியனே - மண்ணுத
வுச்சிக் கதிரு மொளியொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. (உஅ)

காயுங் கதிரைவிடக் கண்ணுக் கொளியுண்டோ
மாயும் பிறப்பகற்ற வந்தவனே - தோயுமிரு
கண்ணல்ல நீயந்தக் காய்கதிரே யாமென்ற
வண்ணவுரைக் குண்டோகைம் மாறு. (உகூ)

உன்னை யறிந்தனையோ வுன்னறிவி னீங்காத
வென்னை யறிந்தனையோ வெக்காலு - முன்னை
யருந்துமலந் தன்னை யருந்தினுய் கொல்லோ
விருந்தவனே சொல்லா யினி. (ஙυ)

விள[illegible] கில்லை பல்பொருளு மில்லைவிழி யில்லை
சித்த[illegible]க்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல - வுளக்கண்ணு
[illegible]ள்ள படியறிந்தா லூன்பிறவி யில்லையுனக்
காண்பதும[illegible]தென் றுணர். (ஙக)

ஆணு நெடுங்கா[illegible]வ னுயர்சாமி யென்றுரைத்தா
தாணுகச் செய்த[illegible]யெங்கே யெய்தினுய் - பின்னெருவன்
யின்றுகடங்[illegible]ற் பதைபதைப்பா யாகையினுற்
னென்று[illegible] நீயே சிவம். (ஙஉ)

நேயவுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவர வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங் - கூறியிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். (௩௩)

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற - தென்ன
பிழைபளித மால்வரையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் றேடியடுக் கல். (௩௪)

பித்தர்க்கெதிரில்லை யானுலும் பேதுற்றுப்
பித்தரொதி ரிட்டறையும் பெற்றிபோன் - முத்தி
தனிலெதிரோ யில்லையென்றுற் சங்கித்துப் பின்னுந்
தனிலெதிராய்க் காணுதல்பித் தாம். (௩௫)

பஞ்சாக்கரவுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித் - தஞ்சாத
வோரெழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே நீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். (௩௬)

நகாரக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி - யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. (௩௭)

தெருளா விருளகன்று திரோதைமல நீங்கிக்
குருவாற் றனையறிந்து கொண்டே - யருளாய்ப்
பரைவழியாற் சென்று பரசிவத்தோன் றுதல்
கரையன்பா லஞ்செழுத்திற் காண். (௩௮)

சிவமயமாய் நின்று திருவருளாற் றன்னை
யவமகலக் கண்டுதிரை யட்டித் - தவிதமயல்
காட்டுமல நீங்கிவினைக் கட்டறுத்த னன்மாணு
நீட்டுமா னஞ்செழுத்தி னேர். (௩௯)

சடாந்தவுபதேசம்.

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வாந்தமிசை
புத்தக லாந்தமொடு போதாந்தஞ் - சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறு நவையென்றே
மீதானந் தேடி விடு. (சய)

அதீதவுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துட் கலைமானுந்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே - சுத்த
வருள்வழியாற் சென்றங் கனுபவத்தைக் கண்டு
தரையவர்க்குச் சாற்றநினை தல். (சக)

பூரணவுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய் - விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேநின்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். (சஉ)

சீவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

நீசன்கொ டும்பாவி நெடுநாட் பிறந்திறந்த
பாசன் பெரும்படிறன் பாங்கிலிய - ஞசுசன்
சுத்த சிவரூப மாவேனோ சொல்லெனக்கு
மைத்தமணி கண்டா வகுத்து. (சங)

விழலாம் விலாமிச்சி வேட்டுவனுங் கேட
மழலா மயமப்பா மாலி-தொழிலா
லவமா முலகி லவதரித்த மாணு
சிவமாதற் கையமேன் செப்பு. (சச)

பழமொழியுப்தேசம்.

அத்தைத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் றெங்கே கிடந்தாலென் - சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
குறுதியிட லாகா தறி. (சரு)

முப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் றறைந்தார் - சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. (சசு)

சங்காரவுபதேசம்.

ஈசனுனக் கெஞ்ஞான்று மிதசத் தருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக - வீசன்றுன்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வள்ர்த்துன்னை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் முன். (சஎ)

மகாவாக்கியவுபதேசம்.

சிவனுய் நின்னைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வோவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது - வீவிற்
றுருபதைக்கு மாளாத் துகில்போலுன் போத
மிரிவதிலை யெக்காலு மெண். (சஅ)

சிவமல்ல நாமென்றுஞ் சீவனு மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந்-துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோமறவுட் கொண்டு துணி. (சகூ)

உண்மையுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா முரைத்தாலும் - வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநிரைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ ஞகா விடின். (ருய)

கொல்லாவிரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்றிருக்கக் - கொல்வாற்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முக நோக்கிப்
பரிசித்தா லும்பாவம் பார். (ருக)

ஆடுபன்றி கோழி யருந்துவோர் கட்டெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க-ளூடுமவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலு மேழ்நிரைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு. (ருஉ)

இரக்கமிலா தாரரக்க ரொன்றுமறை யாதி
யுரைக்க வுரவோரு மோம்ப-விரக்கமின்றி
கொல்வார்க்குக் குன்றனைய செய்தாலுங் குன்றியாங்
கொல்லார்க்குக் குன்றியுங் குன்று. (ருங)

புசிக்கின்ற நாளை புலான்மறுத்த னேக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதன் - வசிக்கவரு
மாவாக்கி யம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுமிங்ஙன
னுவாகொல் வார்க்கெஞ் கறன். (௪௪)

ஆறிருக்க வட்டைகுளந் தோய்வாரு மாயுமறை
நீறிருக்க மண்ணையிடு நிந்தகருஞ் - சோறிருக்கச்
செத்த பிணமருந்துந் தீயவரு மாணவக
மத்திமர்க ளென்றே மதி. (௫௫)

வாயெதிர்போய்ச் சேதா வலியப் புசியென்னத்
தீய்புலி யூனுண்ட தீதென்னத் - தூய
விரதத்தைக் கண்டு விடையோன்வந் தானவ்
விரதத்தைச் செய்ய விரும்பு. (௫௬)

அநித்திய தரிசனம்.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமரை நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவி யிழப்பென்று - சென்றிறைஞ்சி
யாசாரியனுக் கனுகூல சித்தனுய்ப்
பாசாதி யைக்கழற்றப் பார். (௫௭)

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியழும் வாறெக்கும் - நீடுபக
லுள்ளபோ தெல்லா முறுதிநெறி காணது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல். (௫௮)

மாதாபி தாசாத்தி மற்றெருக் கலுசாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந் - தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்திரத்தே வீடுற்றுன் மன். (௫௯)

யோனிவழி யேயுதித்தவ் யோனிவழி யேனினைந்தவ்
யோனிவழி யேயொடுங்கு மோமர்காள்-யோனிவழி
வாராவொருவனையே வந்தித்தால் யோனிவழி
வாரா வகையருளு வான். (௬௰)

அடங்கத்துறத்தல்.

தாயனையுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல்காட்டு மனைவியையுஞ் - சீயென்று

சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனே ஞானியென நேர். (சுக)

ஆனை முதலெறும்பீ றுயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே - யூனமிலா
மக்களா வந்துந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும். (சுஉ)

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே - யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுந் துறவாரைக்
கொல்வா னியமன் குறித்து. (சுந)

அவாவறுத்தல்.

மண்ணாசை பொன்னாசை மாதரா ராசையுயர்
விண்ணாசை யாவும் வெறுத்தப்பா - லெண்ணும
னுள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் மூழ்கியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு. (சுச)

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையைப்போ லொரு
மொடுக்கி யுரவோரைக் கண்டா - னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கரையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரை. (சுரு)

கல்வியடக்கம்.

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர-முழுநூலாய்ந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினாற் றுன். (சுசு)

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களெனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ - னய்ந்துணர்ந்த
போகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னல்லசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது. (சுஎ)

சரிதையைப்பழித்தல்.

முலைமுதிராப் பெண்ணை முயங்கவந்த வின்பு
மெலிகவர வெற்பகழ்ந்த வேல்புந் - கலையிலான்

கற்றவரோ டோடக் காதலித்த வாறுமே
யுற்ற சரிதையினுக் கொப்பு. (௬௮)

கிரியையைப்பழித்தல்.

தன்னைச் சடவடிவிற் றங்கினைத் தாவாகித்
தன்னியமாய்க் கண்டங் கருச்சிக்கும்- பின்னருக்கு
மின்பமிலை வேலை யிடையொடியு மானமையா
லின்பமெலா ஞானிக்கே யெண். (௬௯)

யோகைப்பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னாய்நின்ற
முத்தருக்கு யோகமேன் மோனமேன் - வெற்றியேன்
சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார். (௭௰)

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழவிரதி பைங்கிளியாய்க்
சால்விரதி பாம்பாதல் கட்டுளையே - நோல்விரத
மாண்டவிட முத்தியென்றுன் மாணு விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குமை. (௭௧)

சாந்தமுடைமை.

வைதிடினுங் கொய்திடினும் வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந் - தெய்வநிலைப்
பூதமயக் கிடினும் புரந்தரன்போர் செய்திடினு
மேதுமயங் கான்ஞானி யெண். (௭௨)

ஈச்சுரவாக்கியம்.

எந்தைசன காதியருக் கீந்தநூன் முற்கால
நந்திக் குரைத்தருளு ஞானநூல் - செந்துவர்வாய்த்
தேவிக் குரைத்தநூல் சீராமற் கோதியநூ
லரவிக் குரியநூ லாம். (௭௩)

அறுமுகனுக் கோதியநூ லம்புயனுக் கோதியநூன்
மறுவிலரிக் கோதியநூன் மற்று - மிறுகா
வுருத்திரனுய்ச் சொற்றநூ லுண்மைநூ லெல்லாங்
கருத்துருகக் கண்ணுரக் காண். (௭௪)

அனீச்சுரவாக்கியம்.

வெள்ளி யுரைத்தநூல் வியாழம் புகன்றநூல்
பெள்ளவரி சொன்ன பிடகநூ - லொள்ளிழை

முயக்கறு வீதெல்லா மூடுறூற்சிந்தை
மயக்கறு லென்றே மதி. (எசு)

சிவயோகமான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மான்மியத்தை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்திறைஞ்சி - யண்ணுவன்
றோலமிடு நீசிவமா யோரிமைப்பு நிற்பையெனிற்
காலனுங்கை கூப்பிநிற்பன் காண். (எரு)

மகாவாக்கியமான்மியம்.

ஓவா பவக்கடலுக் கோரம்பி யாகலான்
மாவாக்கி யம்புகல்வேன் மைந்தாகேள் - மூவாத
தற்பதநாந் தொம்பதநீ சாற்றசியா ணுயென்னு
முப்பொருளுங் கண்டு முடி. (எள)

அதீதமான்மியம்.

நோக்காம னேக்கி நொடிகொட்டு மந்நேரஞ்
சாக்கிரா தீதநிலை சாதித்தோ-ராக்கைச்
சுமையெடுத்து நாளுந் துயருருர் சொன்னே
னுமைபங்க ளுணை யுவந்து. (எஅ)

இதோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந் தவமு மிளஞ்சொல்லு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி - மத்திமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வும்புசிக்குங்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி. (எகூ)

தியானநிட்டை.

இதையத் தவிசி லிருடிக ளனேகர்
புதைய நெருங்கிப் பொருந்த - நதிமலியுஞ்
செஞ்சடையு முக்கண்ணுஞ் சின்முத் திரையுமுற
நெஞ்சடையக் கண்டு நினை. (அ0)

சல்லா லமர்ந்தாரைக் கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயாரைப் - பல்காலுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாறு. (அக)

பூரணநிட்டை.

அண்டங்கா லங்கி யறலவனி யைந்தினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக் - கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில். (அஉ)

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனக் கெய்துமே - யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார். (அங)

சகசநிட்டை.

பாசங் கழன்றதிலை பதியுங் கலந்ததிலை
காசறுநன் முத்தியையுங் கண்டேனே - பாசமெலா
மித்தைசிவ நீயென்று வேத முறையிடுமேற்
பெத்தமுத்தி யுற்றவரார் பேசு. (அச)

காமாதி யைக்கழற்றி னல்லாற் சதிகூடாக்
காமாதி யெக்காற் கழலுமே - காமாதி
யெல்லா மிருக்க வெனையறிந்தே னின்புற்றே
னெல்லா மிறந்திருந்தா லென். (அரு)

கிரியாநிட்டையைப்பழித்தல்.

அறிவுநா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றோ
வெறிகாற் புனலருந்தி யென்றுந் - தறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெடுங்கால நின்றூர்க
ணட்டமலா லுண்டோ நயம். (அசு)

அதீதநிட்டை.

எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த நிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா - லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வென்னையா னேகண்
டிறைஞ்சினே னேத்தினே னே. (அஎ)

ஆதார நிட்டையினை யங்கங்கே விட்டப்பான்
மீதான நிட்டை விரும்பிப்போம் - போதத்தை
நட்டார்போற் பின்சென்று நாதாந்தத் தேவிழுங்கி
விட்டானே யந்தரியா மி. (அஅ)

மலினவாதனை.

சாந்த முடைய சடபரதர் மெய்ஞ்ஞானம்
வாய்ந்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற் - சூழ்ந்தடவி
மானு யவதரித்து மற்றொருச ரீரத்தி
லானுத முத்தியடைந் தார். (௮௯)

மேலாம் வருணத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கோ
னுலா மறைகண்ட நாதனே - யேலாத
சேரியெனும் வாதனையாற் றீப்புலைய னுய்ப்பிறந்து
நேரியஞா னத்தைநிறைந் தான். (௯௰)

சுத்தவாதனை.

சுகன்வாம தேவன் றுருவாசன் காதி
மகன்விதுரன் வெண்காடன் மாறன் - சகமாண்ட
பத்திரகிரி வான்மீகி பற்றற்றே முத்தியினை
யுற்று ருரர்க்கிவரொப் பார். (௯௧)

அறிவே திருமேனி யறிவே கரணங்க
ளறிவே யிடம்போக மாமென் - றறிவாளன்
ருட்டா மனைகண்ட தத்துவத்தோர்க் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு. (௯௨)

அணைந்தோர்தன்மை.

அண்ண றுவனாக் கரச னலகிறந்த
வண்ணமுலைப் போக மகிழ்ந்துண்டு - மெண்ணின்
முனிக்குழுவின் முன்னே முழுப்பிரமங் காட்டி
மனக்கவலை தீரவகுத் தான். (௯௩)

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பநலங்
கண்டும் பிரமசரி யங்காட்டுந் - திண்டிறற்கு
மாளுந் திறனில் வடமீ னருந்ததிக்குக்
கரளுந்தி யாறே கரி. (௯௪)

தத்துவக்கூத் தாடி சஞ்சாரி சார்போதன்
சுற்றும் புருடன் சுகிதுக்கி - பெத்த
னகாயனனு யாசி யநாமியவி காரி
மகானுபவி யென்னு மறை. (௯௫)

நறவங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி தின்றாலுங்
குறவருடன் கூடிக்கு ளித்தாலு - மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்லிநடிப் பார். (௧௬)

பாசங்கடந்து பதியான பண்ணவர்க
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு - மீசன்
றலையோட்டி லேயிரந்துந் தன்மைகுறைந் தாரோ
மலைகோட்டி முப்புரமட் டான். (௧௭)

ஓரா யிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரங் கிடைச்சைக் கிலாமைபோ - லாராக்
குடும்பத் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
னடங்கத் துறந்தவனே யாம். (௧௮)

திசைமுகன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகரனா னம்போ லமைவும் - பசுசாதுந்
தந்தியுண்ட வெள்ளிலைப்போற் றுக்கற்ற சோர்சால்பு
நந்துமணைந் தோர்க்கிதெலா நாடு. (௧௯)

ஆசரிக்குந் தன்மையினா லாசரிய னென்னும்பே
ராசா ரியனுக் கமருதலா - லாசரிய
னெண்ணமுடை யாருக் கிருகுறியுண் டாகுமது
கண்ணீருங் கம்பலையுங் காண். (௨௰)

உபதேசமாலைமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஐந்தாவது,

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகளந்த மாலு மோதிமமூர் தேவுங்
குலமறையுங் காணாத கோமா - னிலகியமி
ழுள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றாடும்
வள்ளலுக்கு முண்டோகைம் மாறு. (க)

குருத்துதி.

உண்டுமிலை யென்று ளொருவ னொருத்தி சுகங்
கண்டுமிலை யென்றான் கருத்தென்னே - மண்டலிலே
யென்போலவந்திங் கிருநிலத்தோர் கண்காண
வென்போத மாய்த்தா யிசை. (உ)

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகர் வேதியரோ யாதலினால்
வேதநெறி மெய்ந்நெறியே வீட்டின்பம் - வேதந்தா
னுள்ளபடி சொற்று லுலகநூ லென்றுரைக்குங்
கள்ளர்தலை வெட்டக் கடன். (ந)

ஆகமச்சிறப்பு.

சிந்திக்கக் கேட்கத் தெரிசிக்கக் கைகுவித்து
வந்திக்கத் தக்கநூன் மாணகேள் - பந்தித்த
செஞ்சடையா னன்றுரைத்த தேவிகா லோத்தரமே
பஞ்சைநூன் மற்றதெலாம் பார். (ச)

அடியார்வணக்கம்.

சிவஞானசம்பந்தர் சீகாழித் தோன்றல்
பவஞானம் பற்றறுக்க வேண்டி - யுவமையிலா
வைகை நதியின் மணிக்கரத்தி னுலிட்டார்
சைவநெறி யோங்கத் தமிழ். (௫)

எல்லாஞ் சிவனென் றெடுத்திசைத்த வாகீசர்
சொல்லாற் றெளியாத துன்மதியோர் - பல்காலு
நாத்தழும்ப வாகமமு நான்மறையு மற்றனைத்தும்
பார்த்ததனு லென்னே பயன். (௬)

உன்னைப்போ லேயென்னைப் பாவிக்க வேண்டுமெனச்
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார் - மென்மே
லிடம்பட்ட வேழுலகி லுள்ளநூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண். (௭)

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பூண வுரைத்தமொழி போதாதோ - மாணவக
வாய்த்த மனைவியவ டோடோயா தல்குற்புண்
கூத்தியைத் தோயுங் குணம். (௮)

நூற்பெயர்.

தன்னை யறிவிக்குந் தன்றலைவ னைக்காட்டு
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ் - சொன்ன
சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே நூன்மற்
றவஞான மென்றே யறி. (௯)

அவையடக்கம்.

நாய்த்தோலிற் கட்டிவைத்த நாகமணியைப் பெரியோர்
தூத்து வெனவுமிழ்ந்து தூடியார் - போற்றுவர்க
ளாங்கதுபோ லென்சொற்கு ளையனரு டங்குதலாற்
பாங்காகக் கொள்வர் பரிந்து. (௰)

பாயிரம் முற்றிற்று.

பரிபாகவிலக்கணம்.

ஈசனார் யானார்கொ லென்னை மறைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்றென்று பல்காலுங் - கோசாங்க

ளுண்டான காலமே யுன்னையறி யுங்கால
மண்டாசை யற்றமா ளு. (௰௧)

பக்குவமி லார்க்கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்கலத்தைப் பொன்னாக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமனூல் கட்டுரைத்தல் கண்ணிலர்க்குப்
பொன்னாரம் பூட்டுதல்போ லும் (௰௨)

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலுங்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருடீர
வாசானு ரைத்தாலு மஞ்ஞானச் சித்தர்க்குப்
பாசாதி நீங்காது பார். (௰௩)

கருடனைமீன் றய்யலெனக் கண்ணன்றை கூவி
வருடமயு தஞ்சொலினு மாற்றா - திருடீர்ந்த
வுள்ளத்தார் வேண்டுவன சொற்றா முணராரோ
கள்ளத்தார்க் குள்ள கடன். (௰௪)

தாமடங்கக் கல்லாச் சவலர் தனித்தொருவர்
தாமடங்கா ரொன்பதற்கோர் சாக்கிகே - ணமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோக்கியிகழ்ந்
தந்தோநீ பாவியென லாம். (௰௫)

மூடனைப்போ லேயிருப்பன் முத்த னெனச்சொற்றா
லீடு பொருந்துமோ வெங்கோவே - சீடாகே
டுக்க விடயஞ் சுகவிடயந் துய்த்தாலும்
பொய்க்குதிரை யேறுவான் போல். (௰௬)

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்றா யுலகனைத்து மானாலொன் றப்பமுனி
பொன்றா மொழியாற் புகன்றிருக்கக் - குன்றாத
முத்தியினு மும்முதலு முண்டென் றுரைத்தலெவன்
பித்தமுறுஞ் சைவாநீ பேசு. (௰௭)

ஓசை யொலியெல்லா மானாய்நீ யென்றபினர்ப்
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா - வாசையெல்லா
மற்றவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலை யோ. (௰௮)

மங்கையர்மயக்கறல்.

மூத்திரத்தி னுனையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்
வானைக்கா றீனை மண்ணைப் பிரித்துசிவ
ஞானக்கா லாசை யறும். (௰௯)

மங்கையர்தம் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கையணி
வேணியான் பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்காற்
காணலாங் காணுக் கதி. (௨௰)

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கம்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்
வேற்றுமையா யெண்ணி விருப்பத்தாற் - பாத்திபர்கள்
கள்ளனைப் பாசத்தாலே கட்டியிருக்குதல் போல்
வள்ளறனைக் கட்டு மதி. (௨௧)

ஆலயமேகாய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்குச் - சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். (௨௨)

பெண்ணுடை யாபரணம் பெய்தயிலந் தாம்பூல
முண்ணலனை சந்தனத்தோ டோரொட்டும் - விண்ணவர்க்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்னே மறி. (௨௩)

தீர்த்தம் பிரசாதந் திருநீறஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றுமிறை கட்பிறந்த தாழ்வடமும் - போற்றுங்
குருலிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாங்
கருவகலக் கட்டுரைத்தேங் காண். (௨௪)

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வந்துங் குணமில்லை - சீடாகேள்
சித்திரதி பம்போலச் சிந்தை தனையிறுத்திச்
செத்தசவம் போலே திரி. (௨௫)

மங்கைமிதம் பத்தானங் கண்டான் மதிமயங்கித்
தங்கருமங் கைவிடுவர் தாரணியோர் - புங்கவர்க
ளீசனடி காண்டோறு மென்புருகி லைந்துகளாந்
தீசனே யாவாரி தென். (௨௬)

அண்டங்கா றீரவனியிய மானனுடன்
வெண்டிங்க ணீள்கிரண வெய்யோனும் - பண்டுற்ற
வூனக்கட் குண்டாகு மொன்றாய் முளைத்தெழுந்த
ஞானக்கட் குண்டோ நயந்து. (௨௭)

சதாநிட்டை.

சோர மனையாட்டி சோரபிரான் மேன்மனமாய்ச்
சேரத் தொழிற்செய்யுந் திட்டம்போற் - பேர்பெரியர்
அத்தனடி மேன்மனத்தை யானுது வைத்துகந்தே
யெத்தொழிலுஞ் செய்வ ரிசைந்து. (௨௮)

அஞ்சு புலன்வழியிற் போகா தகமுகமாய்
நஞ்சுண்ட நாதனடி நட்புற்றோர் - நெஞ்சலையக்
கோடி மடந்தையரைக் கூடிப் புணர்ந்தாலும்
வாடுதலு முண்டோ மதி. (௨௯)

ஆனை தூரத்திடினு மஞ்சோ மரியுழுவை
யீன முறவரினு மியாமஞ்சோ - ஞானப்பெண்
கொங்கைக் குவட்டின்மிசை நின்றோங் குவலயமுங்
கங்குல் பகலறியோங் காண். (௩௰)

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள் - வாலறிவன்
றானாகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
வூனாகி நில்லா ருவந்து. (௩௧)

ஆயிழையைக் காமுற்றே யாலிங்க னஞ்செய்தே
னாயிழையே தானான வாதரம்போன் - மாயையைவிட்
டையனொடு சேர்ந்தபினு மாங்கிரண்டுண் டேயென்று
மய்யுநெறி யில்லை யுவந்து. (௩௨)

அரசன் மகனரச னாகிநின்றாற் போலப்
பரமசிவ னிற்றேன்றும் பல்லுயிரும் - பரம

சிவனாகி நிற்பதலாற் சேவனாய் நில்லா
சிவனாணை யுள்ளே தெளி. (௩௩)

அருளாசிரியனருமையுரைத்தல்.

ஆசானே நீனனென் றங்கைத் தலைவைத்தான்
பாசா திகளைந்தும் பாறித்தே - யாசானை
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற்
கள்ளனிடத் தின்டோ கைம்மாறு. (௩௪)

அம்புலியு நீரு மறுகுமா வுங்கரந்தே
யம்புவியி லென்போ லருளுருக்கொண் - டும்பரெலாங்
காணாத தெய்வமிங்கே கண்காண வேவந்தா
னாணாத தென்னோ நயந்து. (௩௫)

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலரெடுத்துத் தூவாதார் - பேய்வாழுங்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்றுயாய்
வேட்டுவனாய்ச் சென்மிப்பார் மேல். (௩௬)

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தாதார் - கள்ள
நரையானாய்த் தெண்டாகி ஞாளியாய்ப் பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு. (௩௭)

தாய்போ லெழுந்தருளித் தானாக்குந் தேசிகனை
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னவனைக் - காயச்
சினகரத்திற் பூசைசெய்து சேமிப்ப தன்றிச்
சினகரத்தில் வையேன் றெளிந்து. (௩௮)

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந் தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றாதார் - பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறாத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. (௩௯)

உள்ளங்கை நெல்லியென வுள்ள படிநமக்குத்
தெள்ளித் தெளிவித்த தேசிகற்குக் - கள்ளவிழ்ந்த
பூத்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே
யாத்தமாய்ப் பூசிக்க லாம். (௪0)

ஆக்கையு நீயல்ல வைம்பொறியு நீயல்ல
தாக்கு கரணங்க டானல்ல - சூக்க
வுடலல்ல சிவனல்ல வுண்மைநீ யென்றூர்க்
குடலுருகி நிற்பே னுவந்து. (சுக)

வெள்ளங் கிடந்தானும் விரிதா மரையானும்
விள்ளும் படியறியா மெய்ப்பொருளை - விள்ளும்
படிவந்த தேசிகற்குப் பாதகா ணிக்கை
கடிவந்த மென்மலரோ காண். (சுஉ)

ஐயந் திரிவறுத்தின் காளவந்த தேசிகற்கு
நையு மனத்தோடு நாடோறு - நெய்யவிழ்ந்த
பூமா மலர்தூவிப் போற்றிநிற்ப தல்லாம
லேமாப்ப துண்டோ வினி. (சுங)

ஐய மெடுத்தருந்தி யாடையின்றிச் சென்றூலு
மையந் தவிர்த்தநம தாசானை - ஐயாவென்
றுதரத்தாற் பூசைசெய்யு மன்பினவ ரேமண்மேல்
மாதருத ரம்மணுகார் வந்து. (சுச)

ஆகந் திருக்கோயி லாசான திற்றெய்வஞ்
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம் - போகங்க
ளெல்லாநை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன். (சுரு)

ஆசானைக் காண்டோறு மன்புருகுங் கைகுவியு
மாசா ருடம்புமயிர்க் குச்செறியும் - பேசாத
வானந்த முள்ளூறு மக்கணமே பாசங்க
டானந்து முத்தி தரும். (சுசு)

ஆன்பா லறக்கைக்கு மக்காரம் வேம்பாகு
மூன்பா லொறுத்திருக்க வொட்டாவாம் - வான்பா
லொளித்திருந்த வுத்தமனு ரோருருவாய்ப் பாத
நளிர்த்த மலர்தந்தொழிந்த ஞான்று. (சுஎ)

என்றைக்கோ வீசனரு ளென்றைக்கோ முத்திநெறி
யென்றைக்கோ யேமாந் திருக்குநிலை - யென்றைக்கோ

வென்னும்பா சண்டமதத் தெய்தா தளித்தாளா
யென்னென்று வாழ்த்துகேனி யான். (௪அ)

குருவே திருமாலாங் கோகனத் தானுங்
குருவே யுமையிறந்த கோவாங் - குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள னுகு மதி. (௪௯)

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
சிறுத்தநமைப் பேருருவாய்ச் செய்தானா - வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறப்பை வேரறுத்த வேதியனைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல். (௫0)

பொதுமுற்றிற்று.

உண்மை.

காமக் கடலழுந்திக் கள்ளைக் குடித்துளறும்
வாமச் சமய மயக்கறுத்த - கோமானே
யாணவமே தாருயிரோ தாதிசிவ மேதிதனைக்
காணவருள் வள்ளலே காட்டு. (௫க)

சிவனொருவ னுண்டவனாற் செகமுண்டு மற்றச்
சிவனருளைக் கொண்டறியுஞ் சீவன் - சிவனின்று
லண்டபிண்ட மின்றாகு மைந்தொழிலு மின்றாகும்
பண்டைமறை யின்றுநீ பார். (௫௨)

ஆணவமேயஞ் ஞான மறியாமை யென்றறிநீ
காணுமறி வுனக்குக் காட்டுமிறை - *கோணைமலம்
பொன்றுமுட னல்ல போதமே நானென்னி
லன்றொழியு மப்பா வது. (௫௩)

கலகா யிழையார் கலவிமுத்தி யென்னு
முலகா யுதமொழித்த நாதா - விலகாத
வாணவமெக் காலத் தெனையணைந்த வாறறைதி
வீணரறி யாதவனே விண்டு. (௫௪)

---

* கோணை - கொடுமை.

அறிந்தவிடத் தில்லை யறியாமை யத்தைப்
பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றோ - செறிந்த
சுடர்கொண் டிருட்டேடித் துயருறுவா ருண்டோ
மடமகன்ற மாணாக் கனே. (௫௫)

எல்லா மிறந்திடத்தே யேகமிரண் டென்றுரைக்கும்
பொல்லார் மதமறுத்த புண்ணியா - வொல்லா
வவிகாரி யானானல் யானாரோ வென்னுந்
துவிதம்வரு மாறேது சொல். (௫௬)

அவிகாரி யீச னருளைநீ பெற்றா
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ - வவிகாரி
நானென்ற மாத்திரத்தே நண்ணுமோ வக்காரத்
தேனென்றாற் றித்தியா தே. (௫௭)

காட்டமனல் சேர்ந்தாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சேர்வதுவே கன்மமா - நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. (௫௮)

பாவனா தீதப் பதியேறிப் பின்னுநாஞ்
சீவனென்றுஞ் சிந்திப்பா ருண்டோசொல் - சீவ
மகன்றபுழுப் பின்புழுநா னென்றறைத லுண்டோ
சுகமறிந்த துண்டோ சுகம். (௫௯)

ஊமைகண்ட சொப்பனம்போன் றுள்ளே யறிவதன்றி
நாமிதெனச் சொற்றிடவு நண்ணுமோ - தாமதம்போ
லாங்கதுவாய்ப் போவதலா லன்றிதா மென்றுரைக்க
வீங்கொருவ ருண்டோ விசை. (௬௦)

ஊனுறங்கி யானாத வுள்ள முறங்கியொரு
நானுறங்கி ஞால முறங்கியுமே - தானுறங்காச்
சிவனை யறிந்தவனைச் சீவனென லாமோ
சிவகுருநாதா விதனைச் செப்பு. (௬௧)

நெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீர்நிழலைத் தேடி
யுரிப்பன்போ லாயினுமங் காகா - தருப்பணத்திற்

றன்னைத்தான் கண்டதுபோற் றன்னிழப்பிற் றற்றேடித்
தன்னைத்தான் கண்ட தரம். (௬௨)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றோநீ முத்திதனி லெய்ந்திடுவா-யொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் துரியாதீ தம்விழுங்கிற்
சொல்லுமவ னெங்குற்றுன் சொல். (௬௩)

கொன்றிடுத றின்றுற் கொலையல்ல வென்றுரைக்கும்
புன்றலைய புத்தன்மதம் போக்கினோ – யென்று
மழியாப் பரமசிவ ஞானத்தின் கண்ணே
யொழியாம லெங்கிருப்பா னோது. (௬௪)

உள்ளந் திருக்கோயி லூனுடலே சுற்றுமதிள்
வள்ளலுக்கு வாயே மணிச்சிகரந்-தெள்ளித்
தெளிந்தவர்க்குச் சீவன் றிருமெனிதீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம். (௬௫)

எண்பத்து நான்குநூறாயிரமா மியோனிதொறுங்
கண்பொதிந்த சீவர் கருத்துள்ளே-பண்பொதிந்த
தேவியொடு மீசன் செறிந்திரா னேயாயி
ஞவியொன்றை யுற்றறியா தாம். (௬௬)

எங்குஞ் சிவனிருப்ப ஞானு மேசற்ற
சங்கமத்துஞ் சற்குருவின் றன்னிடத்தும்-லிங்கத்து
மாவினுடம் பெல்லாமு மாவரித்து நிற்கினும்பால்
பாவுமுலைக் கண்மிகுதிப் பார். (௬௭)

பூவின்மணம் போலுள்ள புண்டரிகத் துள்ளேமா
தேவியொடு நீங்காச் சிவனைத்-தாவிநீ
யைம்புலனை வென்றுங் கறிந்தா லவனுவை
யைம்புலனுக் கெட்டா னவன். (௬௮)

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றுற்போ
னீகாய மின்றியெங்கு நிற்பாயேல்.மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேநின்ற
கள்ளந் தெரியுமங்கே காண். (௬௯)

பதிமார்க்க நிட்டையன்றிப் பசுமார்க்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும்-பதிமார்க்கந்
தானுமெதி ருங்கழன்ற சமாதியிலே தாக்கற்று
நீநின்முற் போதநிமி டம். (௭௰)

தம்மை யறிந்தருளிற் சம்பந்த மானவனே
செம்மைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கேண் - மும்மை
யறிவுகடந் தப்பா லதீதத்தே நிட்டை
செறிபவனூர் சொல்லாய் தெளிந்து. (௭௧)

பதிநூல் பயிலாத பாசண்டர் மார்க்கங்
கதியல்ல வென்றுரைத்த கர்ணு - பதிநூலே
துள்ளபடி சொல்லா யுயர்ஞானக் கண்ணுடைய
வள்ளலே யெற்கருளை வைத்து. (௭௨)

சிவஞான போதத்தாற் சென்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியாற் றேறிச் - சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாதித்தான் றுனருணந் தி. (௭௩)

மற்றிரண்டு மாய்ந்து மறுவி லுமாபதியார்
சொற்ற சிவப்பிரகா சத்தொன்னூ - லற்றநிலை
யாங்கதுவே சீவன்முத்த ருக்குவிக்கு மந்நூலே
யோங்குகநீ டூழியும்பின் ளும். (௭௪)

அம்மைதிரு வந்தாதி நற்கீரரந்தாதி
பொய்ம்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி - செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்தமாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம். (௭௫)

சித்தாந்த மென்னுந் திருவிளக்கைக் கொண்டறிந்தேன்
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளைச் - சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச்செநந மரணமெனுங்
கானைக் கடந்தொழிந்தேன் காண். (௭௬)

ஆறாத கண்ணீரு மடங்காத பேரன்பு
மாறாத வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக் - கூறாத

கல்லிற் புறப்பட்ட கையுடையா னக்கணமே
மல்லற் பிறப்பகற்று வான். (எஎ)

குடும்பத்தை யென்றுட் குலைப்பேனோ பொல்லா
விடும்பையினை யெஞ்ஞான்றீர் வேனோ - குடம்பையினிற்
புட்பறந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவனோ
நுட்பசிவ னுறவே னோ. (எஅ)

புண்ணுடலை நீப்பேனோ பொன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ - வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனோ வாங்கதுவாப்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவே னோ. (எகூ)

இவ்வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுய்வண்ணங் காட்டி யிருளோட்டு - மெய்வண்ண
மார்க்கண்டற் காகமுனம் வந்தசிவ னெங்கொளித்தான்
மூர்க்கற்கு முன்னின்றான் மூன். (அ௰)

இல்லாத வன்பினர்க்கே யீசன் மிகவரியன்
றெல்லாழி வையகத்திற் றேன்றானே - நல்லார்தங்
கல்லுஞ் சிலையுமொரு கைப்பிரம்பும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளி யன். (அக)

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா திறந்திடமே சுகவுதய - நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றான்
சிசுக்குமுடி சாய்த்த சிவன். (அஉ)

ஊமை மணிபோ லொடுங்கிச் சிவமான
ஆமனத்தார்க் கின்றூற் சுகங்கொடுக்கும் - வாய்மையிலாச்
சழக்கர்க்கின் றூல்போதா தாகுஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால். (அங)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல் - பேராசை
நீக்கத்தி லீச நிறையா நிறைவாதல்
ரூக்கத்தின் மோக்கத் துறை. (அச)

தத்தைபோ னாடோறுஞ் சாத்திரங்கற் றோதுகின்ற
பெத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச - நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்முத்தர்க் காம். (அ௫)

கல்லைப்பொன் னாக்கிக் கடுமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்ல வழைத்து வெறுக்கையினைச் - செல்லுகின்ற
வாற்றிலிட்டு மீட்டு மருங்குளத்திற் கண்டதுவுஞ்
சாற்றிற் சிவகரணந் தான். (அ௬)

என்பைப் பெண்ணாக்கி யிரும்பாலை நெய்தலா
யும்பர் மகிழ்ந்திடவன் றோதியதுந் - தம்பிரான்
கதவ மடைக்கக் கழறியது மெல்லாம்
பதிகரண மென்றுணரப் பா. (அ௭)

அரவங் கடித்திறந்தா னுருயிரை மீட்டுந்
திருமறைக்காட் டிற்பின் றிறந்துங் - கரமலையை
நீற்றறையை வேகமற நீராகப் பாடியதுங்
கூற்றுதைத்தான் போதமெனக் கொள். (அ௮)

ஊமையினை மாற்றி யுணர்மொழியைச் செய்ததுவுங்
காமனைவென் றோனெழுதக் கற்றதுவு-மாமையைப்போ
லைந்தடக்கி யீச னருளிற் கலந்ததுவு
முந்தும் பசுகரண மோ. (அ௯)

பசுகரண நீங்கிப் பதிகரண மானாற்
பசுபாச மக்கணமே பாறு - மசிபதத்தை
யெதிரிட்டுக் கொள்ளற்க வென்றாலும் பின்னு
மெதிரிட்டுக் கொள்வா யிதென். (௯௰)

சரியைகிரி யாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
யொருஞானப் பேறளித்த வுன்னைத் - தெரியாத
பேத்தத்தி லுங்காணேன் பேராத வானந்த
முத்தியினுங் காணேன் மொழி. (௯௧)

அண்ணலைக் காணி லவனிவனே யாமென்னும்
வண்ணத் திருமூல மந்திரமு - நண்ணுகின்ற

வென்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசனெனும்
பொன்வண்ணத் தந்தாதி யும். (௯௨)

அத்துவித முத்தி யளித்தகுரு நாதாவென்
பொய்த் துவிதம் போமாறு போதித்த - கத்தனே
முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுரைப்பதுவுஞ்
சத்தியமோ மித்தையோ சாற்று. (௯௩)

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணுடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத - மையறிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல். (௯௪)

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குஞ் - சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கொள். (௯௫)

இருவினையொப் புற்று லெய்துமல பாகந்
திரிகரண சுத்தியுனைச் சேரு - மருள்பதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு. (௯௬)

சிவத்தொ மசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே - யவத்தையிலே
சீவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனன் றென்றுமுறும்
பாவனைகள் போமா பகர். (௯௭)

பொன்மலையைச் சேர்ந்தசிறு புன்காக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால் - முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாய்ந்தவனே யாமா றறி. (௯௮)

சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்காற்
பேராசை யெல்லாம் பிரிந்தோனே-யாராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்புருகும் பத்தியுமெற் கீ. (௯௯)

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலை முன்செய்
தவமுடையார்க் கெஞ்ஞான்றுஞ் சாற்றப் - பவமுடைய
பாமருக் கிந்நூலைப் பன்னற்க பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. (௩)

(*)

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஆறுவது

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப் பல்காலுந் தொழு. (௧)

அன்னை வயிற்றி லமுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. (௨)

ஒருவாக்கி னாலடியே னுள்ளந் தெளியத்
திருவாக் களித்திட்டாற் றீதோ - குருநாதா
வட்டிலுக்கு வாய்வைத்த வாறேபோன் மாமறைநூல்
கட்டிவைத்த தென்னோ கழறு. (௩)

பக்குவத்துக் கீடாயப் பன்னெறி களுஞ்சொல்லு
மிக்கவதி பக்குவற்கு வேதந் - துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
னூனத்தைப் போக்கிடநீ யுன். (௪)

கங்கை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்றநூல்
கங்கை யொழிந்த கழியொக்குங் - கங்கைநதி

சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டுபட்ட நன்மாண
வூழ்கிடந்த நெஞ்சா ருரை. (ரு)

பாயிரமுற்றிற்று.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினன் - மொய்த்தெழுந்த
கல்லாலின் கீழிருந்து கதிகாண நால்வர்க்குஞ்
சொல்லாமற் சொன்ன துரை. (சு)

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே - யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வஃதன் னிலையென்றான்
குற்றமற்ற ஞான குரு. (எ)

காயந் துவளாமற் கரண மசையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே - நேயத்
தறிவாகந் தத்தி லனைக்கண நின்றாலும்
பிறவார் சிவனுணை பின். (அ)

ஆக்கறக்கு மந்நேர மம்புவிழு மந்நேர
நோக்கிமைக்கு மந்நேர நுண்ணறிவா - னீக்கமற
நானென்னும் போத கழுவிச் சிவமானார்க்
கினிபிறப் புண்டோ வினி. (க)

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று - வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுளத்தின்
பால்வைத்தான் றன்னுருவைப் பார். (௰)

தலையெல்லாந் தெய்வமெனுந் தன்னை மற்றேனை
யிடையெல்லாம் வேறிருக்கு மென்னும் - கடையெல்லா
மூத்தைப்பா டாணத்தை மண்ணையிருஞ் செம்பைக்
கருத்துருகத் தெய்வமெனுங் காண். (௰க)

உத்தமங்களெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளேபதுமை யைவாழ்த்துஞ் - சுத்த

வதமங்க ளெல்லாந்தன் னுகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு. (யஉ)

சீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுஞ் சிந்தித்துக்
கூடும்ப தேசங்கள் கூறு பா - வீடுபுக
மூக்க முடைச் சிராம னெண்ணுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கணை. (யங)

ஆகாயந் தேடி யலைவோருக் காகாய
மாகாயத் துட்காட்டன் மானுமே - யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ னுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக றல். (யச)

மீனைமதியம் விழுங்க விரிவெண் மதியைப்
பானு விழுங்கும் பரிசேபோ - லூனுயிரைப்
பறைவிழுங்கப் பட்டுப் பறையைப் பறைக்குத்
துறைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க் கம். (யரு)

அறிவா லறிந்தவது வெல்லா மறிவன்
றறியா மையுமறிவே யன்று - லறியா
வறிவா யிருந்து மறிவிலே னென்னு
மறிவிலர்க்கு ஞானமரி தாம். (யசு)

உள்ளத் தொளியா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மானை வேருக்கிக் - கள்ளமுறுங்
கற்பனையால் வேறோர் கடவுடைமைக் காமிக்கு
மற்பருக்கு ஞானமரி தாம். (யஎ)

ஆறுறுதத்துவத்துக் கப்பா லதீதத்தே
வேறுகத் தம்மை விசாரித்தும் - கூறுக
வாநந்தந் தாமென் றறியா வறிவிலிக
ளாநந்தந் தேடியலை யும். (யஅ)

தத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
நித்தபரி பூரணத்தி னில்லாமல் - சுத்த
பனிமாயை யாற்செய் பதுமையினைத் தேடு
நனிமா னிடமிருக நாடு. (யகூ)

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியங்க ளூன்கும் வகுத்துரைத்து- நோக்காமன்
மீட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய் முன்னின்று
காட்சிதா வென்னுங் கடை. (உ௰)

ஊழா லுடம்புண் டுடம்பால் வினையுண்டு
தாழும் வினையாற் சகமுண்டு - காழ்கொண்ட
வித்துமுளை யும்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முளை. (உக)

கன்னிக்கு மின்பமிலை கற்றோர்க்கு மின்பமிலை
கன்னியொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப் - பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றஃதொழிந்தா
லற்றநிலை யீதென் றறி. (உஉ)

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான் - மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரனுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண். (உ௩)

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மெய்க்குஞ்-சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசானு ஞானமிலாச் சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகம். (உ௪)

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந் தழைத்தாற்போற் - சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசிவரு மின்பப் பெருக்கு. (உ௫)

பிராரத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை யீதென்று காட்டி நவைசேரு
மூனத்தை நீமிதிக்க வொண்ணாதோ - வீனச்
செவிநாசி யாலறிவாற் சென்றறிய லாகா
வவிநாசி யப்பா வறை. (உ௬)

காமப் பெருநெருப்பைக் கங்கை யவியாதோ
தீமைவினைச் சாந்தந் தெகியாதோ - வாமப்பாற்

பெண்மயலைப் போக்காதோ பிரமனரி காணுத
வொண்மயிலை யப்பா வுனா. (உஎ)

ஆங்காரந் தன்னை யழியாத வாணவத்தை
வாங்கு மழுவெரிக்க மாட்டாதோ - நீங்காத
மாயப் பிறப்பதனை வன்சூலந் தாக்காதோ
வாயுமறைக் காடா வறை. (உஅ)

வானவர்க்கா யன்றுதிரு வாய்மலர்ந்த மெய்ஞ்ஞான
மேனையடி யோங்களுக்கு மெட்டாதோ-ஞான
குருநாத னென்று குமரருக்குச் சொன்ன
பெருஞ்ஞான மெங்களுக்குப் பேசு. (உகூ)

பிறவிவருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு - மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலை பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். (௩௰)

தருநிழலை நல்லமிர்தைத் தண்டாத் மங்கையனை
யொருவி யுயர்வனத்தி லேகிக்-கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் போகி நெடுங்காலந்
துறவியாய் நின்றிலனே சொல். (௩௧)

காமாதி யாலுங் கடுவெம் பசியாலுஞ்
சாமாறுந் துன்பமதைச் சாற்றகிலேன்-கோமானே
யென்சா னுடம்பாலே பட்ட துயரொன்சொல்கேன்
புண்பாலில் வேனுழைந்தாற் போல். (௩௨)

பாசமுத லைவகையு நீக்கிப் பதியாக்கிப்
பூசை தவம்விரதம் பொய்யென்ற - வாசிரியன்
காலாலு தைத்தாலுங் கைதவங்கள் செய்தாலுங்
கோலா லடித்தாலுங் கொள். (௩௩)

குருவாக் கமுதமெனக் கொண்டுவந்த சீடன்
குருவாக்கை யன்றிமற்றைக் கொள்ளான்-குருவாக்கா
லய்ந்தோமென் றிந்த வுலகறியப் பன்முறையுந்
தொந்தோமென் றுடித் தொழும். (௩௪)

மானுமழு வுங்கரந்து மானிடன்போல் வந்தாரைப்
பூநீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார்-கானகத்துள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பசியி னலலைந்து
பீடினர கம்புகுவார் பின். (௩௫)

ஈசுரபத்தி.

பல்லா யிரங்கோடி பானு வுதித்தாற்போற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை-யில்லார்
மணிப்புருவ நாப்பணிலே வைத்திருந்தார்க் கில்லை
பிணிப்பிறவி யென்னும் பிழை. (௩௬)

ஈசன் திருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விட்டகலப் பார்க்குமே-யீசன்
திருமேனி யென்றனது சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். (௩௭)

ஈசன்வே றியான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ளீசனடி யென்னு மிடையினங்க - ளீசனே
யானேமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானுத மாணு வறி. (௩௮)

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிற்பூசை
யொல்கா வவனுத லுட்பூசை-நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைத்து டித்த
விலகுமரன் றேத்திரமா யெண். (௩௯)

உயிர்க்குயிரா யீச னுறையாம னித்க
வுயிர்க்குயிராக் கண்டிங் குணரா - துயிர்க்குயிரை
வேறுக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல்
வேருகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. (௪௰)

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடுலகு மித்தை
யனைத்தும்போ னுலீச னுவேன் - உனக்கரிய
கன்னனுக்கு வேடு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னியமே வேடென் றறி. (௪௧)

சீவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதியுயிர் வீடுமென நாடித்தம்
மென்பதத்தை மெல்லென்ன வேவைப்பார் - இன்பக்
குடைநிழற்கீழ் நிற்பதெலாங் குற்றமெனக் கண்ட
சடபரதனே யிதற்குச் சான்று. (சஉ)

வேங்கை புலான்மறுத்து வீடுற்ற தன்றியுமோர்
தீங்ககன்ற நாயுமீன் றின்னுமற் - பூங்கயிலை
யுற்றிருந்த தந்தோ வொருபுறவுக் காயரசன்
முற்றுமரிந் தீந்திலனோ முன். (சங)

ஞானநிலை.

நல்ல குலத்திற்பிறந்து நல்லாரைச் சேர்ந்தொழுகி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாணு - நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச் சிந்தை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம். (சச)

தேகநா மென்றெண்ணிச் செத்துப் பிறந்துழலும்
பாகமுற்றமாணு பகரக்கேள் - சோகமுற்று
மாகாயம் பொன்றுமதின் மன்னுயிர்பொன் றுதங்
காகாயம் போலே யறி. (சரு)

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றுலு
மாயும் பிறப்பகல மாட்டுமோ - காயத்திற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாகக் கண்டுதனே
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும். (சசு)

சற்குருதரிசனம்.

நெருப்பு வழிநடப்பி னீர்தேடு வார்போற்
கருப்பிலனந் தேடுங் கதைபோல் - விருப்புற்றுப்
பக்குவத்து நாயகனைத் தேடுகின்ற பைந்தொடிபோற்
சற்குருவைத் தேடுந் தரம். (சஎ)

கிடைத்தகுரு வைப்பணியாக் கீழ்மையொடு நிற்றற்
குடைத்து பலகதைக ளோகோ - தொடுத்த
சசிகொழுநன் வாணனெனுந் தானவர்கோன் பொல்லாச்
சிசுபால னாதியெனத் தேர். (சஅ)

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவித்துப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி-நெறியாரும்
பக்குவத்தின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்தி விக்குமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய். (சகூ)

வானெங்கே மண்ணெங்கே மாயாமலமெங்கே
யூனெங்கே யூனினுயிரெங்கே - கோனெங்கே
யொன்று யுருவிலன யொக்கவெடுத் தேவிழுங்கி
நின்றான் பரிபூ ரணன். (ருഠ)

விடையக் குழாங்கடமை வீட்டியிருந்தாலு
மடையவுடம் பாடேயா னாலும் - நொடியளவும்
விட்டுப் பிரியகிலேன் மெய்ஞ்ஞானப் பெண்ணையன்பாற்
கட்டியணைந் தோன்றனக் கண். (ருக)

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோர்க் - கெத்தனையோ
கோடிவிடையக் குழாங்க ளெதிர்ந்தாலும்
பாடழிய மாட்டா ரப்பா. (ருஉ)

அஞ்சின்வழி செல்லா ராறின் படிநில்லார்
வஞ்சரொடுங்கூடி மருவார்க - டுஞ்சுநிலே
தபனனெதிர் நின்றுபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க
ளுபநிடத மன்றியுண ரார். (ருந)

வெந்தமடிதோலுண் விளாப்போல் விழியெதிர்ந்து
பந்தமுறவொன்றேனும் பாவியா - ருந்துஞ்
சிவன்பா னினைவெல்லாஞ் சென்றடையச் செய்வார்
நமன்பா லணுகாதார் நாடு. (ருச)

ஐவரொடுங் கூடாம லந்தரங்கச் சேவையினைத்
தெய்வகுருகாட்டத் தெரிசித்தே - ஐயமறக்
கண்டே னெனுஞ்சொல்லுங் காணுமை காட்டுதலால்
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல். (ருரு)

மதப்பட்டவா னையனுர் மாதர்பாற் சிக்கி
யுதைப்பட் டுணர்வழிந்தா ரோகோ - நதிப்பட்ட

செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
தஞ்சிச் சுகமடையா தோர். (ருசு)

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம்பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும் வன்பிறப்பு - முற்றுகின்ற
யோகிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் முத்தி. (ருஎ)

எறும்பு கடிக்காவி யிறக்குமென வஞ்சுங்
குறுந்திவலைக் கண்ணனுக்குங் கோல-நறுந்தொடையன்
மார்புகத்து வேல்பிடுங்கி மாற்றலர்மே லெய்வாற்குந்
தூரமோ வண்ணிதோ சொல். (ருஅ)

இருளகன்ற ஞானிகள்பா லின்பமயமாகி
மருளகன்ற ஞானமணியே - யிருளகலா
முழுமக்க டம்பக்கன் மூடமாய் நின்றுயென்
றழுவக் குழைந்தவனே சாற்று. (ருகு)

காமாதி குற்றங் கழன்றிருத்த லானுமுய
ரோமாதி யுள்ளுணர்த லானு - மாமையென
வைம்புலன்க ளுள்ளடக்க லானு மடியவர்பா
லின்பமுறக்காண விருப்போம். (சுய)

பாவனுதீதம் பரமசிவ மென்றுரைத்தாற்
பாவித்து நீயதனைப்பாராதே - பாவித்த
போதேநீயுண்டாவை புத்திமுதற் றத்துவங்க
டோன்ற வுண்டாந் தெளி. (சுக)

அறிவேசிவமென் றறைந்ததிருமூலர்
பிறிவின் மொழியொன்றைப் பிடித்தார் - பிறியாச்
சநநமரணமிலை சங்கேதமில்லை
மனனமிலை யென்றே மதி. (சுஉ)

அறிவுதிருவிதத்துக் கப்பாலறிய
மறிவுசிவமதுவே நீயா - மறிவொன்றிக்
கண்டாருங் காணுக் கதியை மழபாடிப்
பண்டாரங் காணும் படி. (சுங)

எல்லாத்தையுந் துறந்துந் தற்றுறவா யோகிக்கிங்
கெல்லாப் பிறப்பு மிரியாவா - மெல்லா
மிறந்தோ மெனுமுணர்வு மிம்மையிலேபோனு
லிறந்தோடிப் போம் பிறவியே. (எக)

முப்புரத்தை யன்றெரித்த முக்கணப்பா வென்னுடைய
பொய்ப்புரத்தை யின்றெரிக்கப் போகாதோ-முப்புரத்தின்
மூவரைக்காத் தாண்டதுபோன் முப்புரத்திற் சான்றுய
சிவரைக்காத் தாளுண்டோ தீது. (அய)

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேந்தாகி யாண்டாலு
மெள்ளவிரந் துண்டிங்கிருந்தாலு - முள்ளத்தை
மாலயனுங்காணு மலரடிக்கீழ் வைத்திருப்பார்
சாலவறி வாகுந் தவர். (அக)

ஆசிரியனுலடங்கி யடியர்புறம் போந்தருளா
ரீசனையேகூடி யிருளகன்று - மாசறவே
நாட்டானை காட்டெறும்பு நதிவிளக்குப் போலாவர்
தாட்டுணைக்கீழ் நிற்குந் தவர். (அஉ)

உள்ளமெனு மாநந்த வோங்கன்மிசையேறி
வெள்ள வெளிக்குள்ளே விளையாடும் - பிள்ளை
யுலகமெனுஞ்சேரிக் கொருக்காலும் வாரார்
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு. (அங)

கூறைக் கலையார்கள் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச்
சோறுக்கலையார் துயருற்றுத் - தூறுக்குட்
கல்லை யுவந்துண்ணுங் கபோதம்போ லேதேனு
நல்லோ ரருந்திடுவர் நாடு. (அச)

நானேபரமசிவ ஞனேபரப்பிரமம்
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்- நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுத மென்றிவணங் கண்ணுரக்
கண்டவனே சீவன்முத்தன் காண். (அரு)

ஆக்கையே தானென் றபிமானஞ் செய்விக்கு
மோக்கமிலை யென்றே முடிப்பிக்கும் - பூக்கமழும்

பூங்குழலார் பொய்யின்பப் புணரியைமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம். (௮௬)

ஆசாரியனை யனவரதந் தூடிக்கும்
பாசமிறந்தோரைப் பகையாக்கு – மாசற்ற
வுத்தமர்கட்கெல்லா முறுதீங்கே யீட்டுவிக்கு
மத்திமஞ்செய் மூலமலம். (௮௭)

மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞான்று
மஞ்ஞானந்தன்னி லழுத்துவிக்குஞ் - சுஞ்ஞான
வீசனிலையென்றே யிறுமாப்பைச் செய்விக்கும்
மாசுற்ற மாயா மலம். (௮௮)

விருப்பு வெறுப்பாலே மேல்வினையுண்டாக்கும்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக்கட்டும் - நெருப்புருவ
னெங்குமிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கன்ம மலம். (௮௯)

ஈசன்றிருவடியை யெஞ்ஞான்று காண்பேனோ
பாசமெனைவிட்டெந்நாட் பாறுமோ - நீசக்
குடும்பத்தை நீத்தாசான் குற்றேவல் செய்வேனோ
வுடம்பைத் துறப்பேனோ வுற்று. (௯௰)

அன்னியமே பாசமென்று மன்னியமேயீசனென்று
முன்னுதலேபாச வொழிவன்றோ - வெந்நிலையு
மற்றநிலை யீதொழிய வாறுசமையத்தார்
சொற்றநிலை யெல்லாந் தொலை. (௯௧)

ஆணவத்தாற் பட்டதுய ராற்றநிலே னந்தோகோ
வீணவத்தையெஞ்ஞான்று வீயுமோ – மாணவத்தை
வேறென்றறிந்த விவேகமே ஞானத்தின்
கூறென்று சொன்னான் குரு. (௯௨

மலமில்லை மாசில்லை மானுபிமானங்
குலமில்லை யென்னறிவின் கூற்றிற் - கலக
மலமுண்டு மாசுண்டு மானுபிமானங்
குலமுண்டு திரிசியக் கூற்றில். (௯௩)

சம்பந்தர் பேரறிவும் வாகீசர் தன்றுறவு
நம்பியாரூரன்ற னட்பினையு - மன்புருவார்

திண்ணனூர் பேரன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்தியையு
மண்ணலே யெற்கீந் தருள். (கச)

திருவாத வூரர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி - யொருவாத
பஞ்சமலக் கொத்தைப் பறித்ததிருக் கரத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம். (கரு)

சத்துமசத்துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்துமசத்துஞ் சமமாக்கிச் - சத்தசத்து
மில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை. (கசு)

என்னையெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன்மாதிகளை யோட்டிவித்துத் - தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கால். (கஎ)

சஞ்சிதத்தை நீறுக்கிப் பிராரத்தத்தைப் புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித் - துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றாக்கி வைத்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண். (கஅ)

ஆணவத்திலேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனும்
கோணைவிளக்களித்த கோமானே - ஆணவமு
மாக்கையும் வந்தென்னை தின மல்லற்படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா. (கக)

ஆகாயம்போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகானுபூதி யெழுந்தாலு - மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப் போற்றினெங்
தாமளவுஞ் செய்யற் சனே. (௨)

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமரர்
வாழி சனந்தர் மறைச்சநந்தர் - வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே. (௨க)

ஞானவிளக்கமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

(*)

ஏழாவது,

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

பராபரமாய்நித்தமாய்ப்பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய்நிட்களமாய்நீங்காப் - புராதனமாய்ச். (க)

சத்தியமாய்ச்சித்தாய்ச்சதானந்ததேசாய்ச்
சுத்தவெறுவெளியாய்ச்சூனியமாய்ப் - புத்தமாய். (உ)

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த்தத்துவாதீதமாய்ச்
சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடரா - யற்புதமா. (௩)

யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்
செறியும்பரமசிவமாய்ப் - பிறியாத (௪)

வேதச்சினகரத்துள்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதகுருவாய்ப்புவிமீது - நாதனென. (௫)

வந்தான்றிருவடியைமத்தகத்திற்சேர்த்தினுன்
றந்தானென்சென்னித்தடக்கையைச் - சிந்தா. (௬)

குலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிந்தித்தான்கோணை
மலமொழியப்பார்வையினைவைத்தான் - சலமொழியா. (எ)

வாங்காரம்பொன்றவமுதத்திருவாக்களித்தான்
சாங்காரயோகந்தலைப்பட்டா - னீங்காத (அ)

மெய்ஞ்ஞானநூலைவிரித்துரைத்தான்மாணவக
வஞ்ஞானவாக்கைநீயன்றென்று - னெஞ்ஞான்று. (௯)

நாற்றவுடலுனன்றேனுனுவதியாரிதனைச்
சாற்றிடிங்கென்போல்வந்ததற்பரனே - யூற்றைமிகு. (௰)

மாக்கைக்குச்சாக்கியாமான்மாவேநீயதனைப்
போக்குவரவுபுரிகின்று - யூக்கமொடு. (௰க)

தேகஞ்சடமென்றுந்தேகியறிசித்தென்று
மாகமங்களெல்லாமறையுங்கா - ணேகையொடுந். (௰உ)

திரிசியமேகாயமதிற்சித்தேதிருக்கென்
றருமறைகளெல்லாமறையுங்கா - ணிரிகின்ற. (௰௩)

வன்னமயகோசத்தையான்மாவலவென்று
பன்னுமறையந்தமெலாம்பாரொன்றிங் - குன்னியுனிக். (௰௪)

காண்பார்க்குக்காணப்படும்பொருள்வேறுன துபோற்
பூண்பார்க்கிவ்வாக்கைபொதுவன்றே - மாண்பகன்ற. (௰௫)

வனித்தமொடுதுக்கமசுத்தமிவைமூன்றுந்
தனித்தவுடற்கன்றியுனைச்சாராச் - சனிப்பொழியா. (௰௬)

மாயாதனுவைநீயென்றுமயங்கற்கத்
தோயாதநீயேதுரையென்றான் - மாயாத. (௰௭)

வாணவத்தான்மூடனெனவன்றுமுதலின்றளவும்
வீணவத்தைக்குள்ளேவிரவினு - யாணவத்தை. (௰௮)

யறுவகையாற்போக்கினேமானமையானீயே
பிறிவில்பிரமமெனப்பேணி - மறுபிறப்பை (௰௯)

மாற்றென்றுனீதொழியமாயச்சமயத்தார்
பேய்த்தேரைமித்தையெனப்பேணென்று - ஞத்தமொடு. (௨௰)

சோகமெனப்பாவித்தாற்சோகமுனக்கில்லையென்றான்
மோகமொழியெல்லாமுனியென்றான் - ருகமொடு. (௨க)

மீசன்வேறியான்வேறென்றெண்ணுகின்றபாதகரை
நீசரெனக்கண்டுநீயென்று - ஞசையொடும். (௨௨)

வேதமுடிவறிந்தவேதியனாக்கூடென்றான்
பேதநிலையெல்லாம்பிரியென்றான் - சாதல்பிறப். (௨௩)

பொன்றுமிலேயென்றேயுணர்வோடுறங்கென்று
னின்றநிலேதானேநிலேயென்று - னென்றுமுறு. (௨௪)

மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டுநீ
சும்மாவிருவென்றுசொல்லின - னம்மாணே. (௨௫)

வேறுபொருளில்லேயென்றுன்வெற்றவெறுமானந்தப்
பேறிலுனேப்போக்கென்றுபேசின - ஞறுகடற். (௨௬)

சென்ஞெருடுங்குமாபோற்சிவத்திலொடுங்கென்று
ஞென்றுமறவொன்றுயுருகென்று - ஊன்றுப. (௨௭)

சாத்திரத்தையோதிமதந்தர்க்கியாதென்றனக்கோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லிவழக்கறுத்தான் - காத்திரமுங். (௨௮)

காஞ்சனமுமாருயிருங்கைம்மாறதாயெனக்கு
வாஞ்சையுடன்றுவென்றுவாங்கினன் - பூஞ்சரணஞ். (௨௯)

சென்னியிலுமென்னுடையசித்தத்தும்வைத்தாண்ட
மன்னவற்குக்காணேன்கைம்மாறு. (௩௰)

அத்துவிதக்கலிவெண்பா-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

(*)

எட்டாவது.

அதிரகசியம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

மோகமெனுங்கடல்கடந்துமுத்தியெனுங்கரைகாண்பான்முதிர்ந்த நாலாம், பாகமெனுமலர்கொண்டுபத்தியெனும்புனலாட்டிப்பரிந்து சாத்திச், சோகமெனப்பாவித்துத்துரியமெனும்விளக்கேற்றிச்சோ கநீங்கி, யாகமெனுங்கோயிலின்கண்ணறிவென்னுங்கணபதிக்கேயன் செய்வாம். (க)

வேறு.

கண்ணோராயிரத்தானுங்கதிராழிப்படையானுந்
தண்ணாரும்பூங்கமலத்தவிசுறையும்பிரமாவும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானுங்கைகூப்பி
யுண்ணாடும்பரம்பொருளையுண்ணாடிவணங்குவாம். (உ)

வேறு.

உலகமேழையுமீன்றவனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுமோம்பினோனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுமொடுக்கினோனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுங்கடந்தவனடிகளையுவப்பாம். (ங)

வேறு.

ஈசனாய்ப்பரமதத்துவனாகியீறிடைமுதலிலனாகி
யேசறுமணியாயெவைக்குமாதாரமாகியேதனக்கவையிலையாய்ப்
பாசமோசகனாயனாதிமுத்தனுமாய்ப்பகருஞானானந்தக்கடலா
யாசையாற்காண்போர்க்கற்புதவடிவாமம்பிகாபதியினைப்பணிவாம்.

வேறு.

பாலனாயனைத்திருமுலைப்பருகினும்பருவ
வேலவார்குழலிதழ்வெள்ளத்தழுந்தினுமிளையாக்

கோலனுயுயிரிழப்பினுங்குறிகொளாதொழியே
னலகீழலிலமர்ந்தமுக்கண்ணனுக்கன்பே. (௬)

வேறு.

சாத்திரத்தாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பராபரத்தைத்தானேதானு
மாத்திரமாய்நிற்பதனைவாய்விட்டுப்பேசாதமௌனவைப்பைக்
காதறிரவாதனைகடந்தவறிஞருக்குப்பலமீயுங்கற்பகத்தைப் [வாம்.
பார்த்தவிடந்தொறுநிகழும் பரமரகசியப்பொருளைப் பணிதல்செய்

வேறு.

உலகமூன்றையுமீன்றவளுளங்களிசிறப்ப
உலகமூன்றையும்படைத்தவன்றுளமொத்திசைப்ப
உலகமூன்றையுமுண்டவன்குடமுழாமுழக்க
உலகமூன்றிலும்நடம்புரியொருவனைப்பணிவாம். (எ)

வேறு.

வானேமுதலாம்பூதங்களல்லகரணவகுப்பல்ல
யானுப்பொறியுமைம்புலனுமல்லையறியுமறிவல்ல
யூனுருடம்பின்வயத்தாலேயுள்ளந்தளரோலொன்றுய
நானேநீயென்றருள்செய்தஞானகுருவைவணங்குவாம். (அ)

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயந்தொழுவறந்தலைநிரப்புநல்லருச்சனைபுரியென்றே
யோலமிட்டுநான்மறையெலாமுரைப்பதுவுலகரைக்குறித்தன்றே
மூலகாரணபரம்பரஞ்சூக்கமாய்முழுதையுங்காணென்னுச்
சீலமுற்றியவறிஞரைக்குறித்துரைசெய்ததம்மறையன்றே (௯)

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமங்கியசிந்தையர்தமக்கெலாம்பரிந்து
மோகமங்குறச்சரிதையாதிகளையேமொழியுந்
தாகமங்கியதத்துவஞானிகடமக்கு
வாகமங்களுஞ்சிவத்துவமசியெனவுறையும். (௰)

அவையடக்கம்.

அதிரகசியத்தையானுமளவிடத்துணிதல்வானின்
மதியினைமழதன்கையாலவவ்வுதலொக்குமேனு
மெதிகடம்மருளானிந்நூலிசைப்பனிங்கிழிந்தநாய்த்தோல்
வதியினுமணியையெள்ளார்மணிநலந்தெரிந்தோரெல்லாம். (௰௧)

நூற்கருத்து.

அரிதுயில்கடலுமிந்தவாசையங்கடற்கொவ்வாமை
பருவமிக்குயர்ந்தோனேக்கிப்பாசமாதிகளைரீத்துக்
குரவனைத்தேடிக்கண்டுகூடரும்வீடுகூடு
மொருமையையிந்நூலின்கணுணர்த்தவனுணர்வினாலே. (௰௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாநிலவரைப்பினுள்ளோர்மாணனுக்குலகமெல்லாங்
கானனீர்போலத்தோன்றிக்கரப்பதுகருத்துட்டோன்றித்
தேனுலாமொழியாராசைதீயெனவெறுத்துமிழ்ந்தான்
பானல்வாமகவினைசைபாசத்தாராசைநீத்தான். (௰௩)

தந்தைதாயிவரோவென்றான்றாரகம்பிரமமென்றான்
பைந்தொடியாசையாலேபரகதியிழந்தேனென்றான்
புந்தியார்போந்தபோக்குபொறுக்கிலேனென்றானந்தோ
வெந்துயர்க்கடலில்வீழந்தேனெனவுளம்வெருவினானால். (௰௪)

ஈதுமெய்யீதுபொய்ம்மையெனும்வத்துவிவேகமெய்திப்
பூதலத்தாசைமேலைப்புவனத்திலாசைபோக்கிச்
சாதுநற்சமமேயாதிசட்குணதரனாய்மீளா
மோதுவெங்கலியைமாய்ப்பான்முத்தியில்விருப்பமுற்றான். (௰௫)

சித்திரபானுவாலுஞ்சிதைவிலாவிருளைவீட்டி
யுத்தமமுத்திஞானமுதவுவானுளனேவென்றிங்
கத்திசூழ்ஞாலமெல்லாமளிமதுக்கலையுமாபோற்
பொத்தகப்பொருளைக்காட்டும்போதகாசானைத்தேர்வான். (௰௬)

வேறு.

மண்ணுக்கிரையாமிவ்வுடம்பைமாற்றவேண்டிவனமலைகள்
மொண்ணைப்பொதும்பார்ந்தவனமூதூர்தனித்தவிடந்தோறு
முண்ணெக்குருகித்தேசிகனைத்தேடிவாடியுயிர்ப்பெறிந்து
கண்ணிலருவியொழியானுய்க்கலங்கிமலங்கிக்கதறினனே. (௰௭)

எங்ஙனமறைந்தாயென்னுமெங்கணுநிறைந்தாயென்னுந்
திங்களைநோக்குமற்றைச்செங்கதிரோனைநோக்கு
மங்குலைநோக்கும்பின்னும்வரும்வழிகாணேனென்னு
மங்கணாவென்னுமென்பாலாதரவிலையோவென்னும். (௰௮)

இவ்வணமியம்புமெல்லையீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வணமறியாநின்றவவனையோர்வசனத்தாலே
பொய்வணநீக்கிநம்போற்புனிதனாக்குவமென்றுன்னி
மெய்வணமுடையார்போலுமேதினிவந்தானன்றே. (௰௯)

வேறு.

கண்டான்குருவைக்கண்ணாரக்கதறிவீழ்ந்தான்கமலமிசை
யண்டாவரனேநெடுமாலேயயனேயென்றானகமகிழ்ந்தான் [யே
றெண்டாலியலும்பணிசெய்யத்துணிந்தான் பணிந்தான்மும்முறை
பண்டானிறைந்தபாவாலுங்காவாயென்னப்பாடினான். (௨௰)

வேறு.

அருவமாய்நின்றாய்போற்றியடியனென்பொருட்டாயிங்ங
னுருவமாய்வந்தாய்போற்றியுயிர்பொருளுடலுங்கொண்டு
பருவமில்பாவியேனைப்பரிந்தருள்செய்வாய்போற்றி
குருபராபோற்றியுன்றன்கோகனகத்தாள்போற்றி. (௨௧)

என்றுபன்முறையாலேத்துமிருந்தவச்சீடன்றன்னை
நன்றுநின்பருவநேர்மைநன்றெனநயந்துநோக்கி
மன்றலங்கமழ்பூம்பாதமலிபுனலாட்டிநாத
னென்றியவன்பாற்றுய்த்தவோதனமுதவிப்பின்னர். (௨௨)

வேறு.

காவிமாலையம்புயத்தினான்கருணையாற்பொருளு
மாவியாக்கையுந்தாவெனவங்கையாலேற்றுப்
பாவநாசனம்பவித்திரனாயினையென்னாத்
தேவநாயகன்றிருக்கரஞ்சென்னிமேற்செறித்தான். (௨௩)

மாதவத்தனைவாவெனக்கூவிமந்திரத்தா
லோதினான்செவிப்புலன்வழியோமெனும்பொருளைப்
பாததாமரைசூட்டினான்பவமெலாமிரித்தா
னாதிமத்தியுமந்தமுமிலாதவெம்மண்ணல். (௨௪)

சங்கையற்றிடச்சலிப்பறத்தத்துவங்கழலப்
பொங்குபேரொளிபொதிந்திடப்புதையிருள்கழியப்
பங்கயாசனன்முதலியோரறிவரும்பரத்தை
யங்கைநெல்லிபோற்றிகழ்தரவருளுவனருளால். (௨௫)

வேறு.

பஞ்சபூதநீயல்லபஞ்சகோசநீயல்ல
விஞ்சுகரணநீயல்லவிகுதிபகுதிநீயல்ல
துஞ்சுசீவனீயல்லதோன்றுபரமுநீயல்ல
நெஞ்சிற்சிறிதுமையுறேனீயேயந்தப்பரம்சிவம். (உ௬)

வேறு.

ஆகமேவடிவாகியசீடனை
யேகனீயென்றியம்பலுமெம்பிரான்
மோகவாரியின்மூழ்கியபாவியே
னேகனுகுவதெவ்வணமெந்தையே. (உ௭)

என்றியம்பியவேழையைநோக்கியே
நன்றெனநகைத்தானெங்கணுயகன்
ளுன்றுதொட்டுறும்வாதனைச்சோம்பினு
லன்றுநீயப்பரம்பொருளாகுவாய். (உ௮)

நாலுவேதமுமோதுநலத்தினை
யேலவோதியுமேழைகட்கென்செயப்
பாலுநெய்யும்பறையனுக்கென்செயத்
தோலுமென்புந்துரிசுமொழியவே. (உ௯)

சங்கற்பமெனுஞ்சாகைபடர்ந்தது
பொங்குபேரொளிப்போதமறைந்தது
துங்கஞானச்சுடர்வடிவாள்கொடு
மங்கவெட்டுதிமாணவநீயென. (௩0)

வேட்டையீதெனக்காட்டவெகுண்டெழும்
வேட்டநாயெனமேலறிவொன்றிலேன்
மாட்டிலுள்ளமலினங்கள்யாவையுங்
காட்டுவாயெனக்காட்டத்தொடங்கினன். (௩௧)

பிரபஞ்சவைராக்கியமுணர்த்துதல்.

வையத்தாசையும்வானகத்தாசையுங்
குய்யத்தாசையுங்கூறையினுசையு
மெய்யினுசையும்வேரறவீட்டினே
னையனுசைக்குக்கப்படுசிந்தையார். (௩௨)

(குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

பறையரொன்பதும்பண்டிதரொன்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலையே
பறையர்தம்முளும்பண்டிதர்தம்முளு
மறிவனேகமென்றுரறிந்தோர்களே. (ருரு)

(சமயபரம்ஈதென்றுணர்த்துதல்.)

சமயமேபரமென்னுஞ்சமத்தராய்ச்
சமயசாத்திரங்காட்டுஞ்சழக்கர்காள்
சமயமென்னுஞ்சத்தார்த்தமுணர்கிலீர்
சமயமென்பதுதன்னையறிதலே. (ருசு)

(தீர்த்தம்ஈதென்றுணர்த்துதல்.)

தீர்த்தந்தேடித்திகைத்துத்திரிவீர்கா
டீர்த்தமாவதுதேசிகன்வாசகந்
தீர்த்தமீதெனத்தேர்ந்துகொளாதவர்
தீர்த்தமாடியுந்தேனாயொப்பார்களே. (ருஎ)

(க்ஷேத்திரம்ஈதென்றுணர்த்துதல்.)

அள்ளிக்கோவிலையென்னுவாசானையே
நள்ளிக்கோவிலைநத்திப்பெற்றுங்கொளி
யுள்ளக்கோவிலையூன்றிப்பாராதவர்
கள்ளக்கோவிலைக்காமுறுவார்களே. (ருஅ)

(அருச்சனைஈதென்றுணர்த்துதல்.)

பூசையென்பதுபூவொடுபோணியோ
வாசைகோபமகந்தையகற்றியே
நீசவைம்பொறிநெஞ்சுணிறுத்தியே
யீசனைத்தம்மிதயத்துட்காண்டலே. (ருகூ)

(வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

ஏதங்கூறியிடுக்கண்களைந்தவர்
பூதங்கூறிப்பவித்திரராய்ப்பா

போதங்கூறிப்பொழுதைச்சுருக்கிலார்
வாதங்கூறித்தம்வாணுள்கழிப்பரோ. (௬அ)

(தியானசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

ஆவிக்காவியென்னுராவமுதினைப்
பாவிக்கநினைவார்சிலபாவிகள்
பாவிக்குங்கருத்தாங்கவன்பாங்கர்போ
யாவிக்காணிவந்தானந்தமானதே. (௬௯)

(துறவுஇலக்கணமுணர்த்துதல்.)

வேறு.

புண்ணியநதியினும்பொருப்பிடத்தினுந்
தண்ணறுங்காவினுந்தருப்பைச்சூழலு
மண்ணறன்கோயிலுமடவிதன்னிலும்
நண்ணியயோகிகள்வதியுநல்லிடம். (௪௰)

தந்தைதாய்முதலியதமரைக்காண்குறில்
வெந்துயர்விளைதலால்விருப்புமேவலா
லந்தநன்னிலமகன்றைம்பதியோசனை
மைந்தனேநீபரதேயம்வைகுவாய். (௪௧)

ஊன்பிறந்தவுடலைச்சுமப்பதற்
கேன்பிறந்தமென்றெண்ணியநிஞர்க
டான்பிறந்தவிடத்தைத்தணந்துபோய்
வான்பிறந்தவனத்திற்சரிப்பரோ. (௪௨)

வேறு.

வரிக்கயலனையகண்ணார்மாநலந்துய்த்தபின்னர்
விருத்தனுங்காலமேனும்விரத்தனுயாவுநீத்தே
யிருக்குமந்நிலமகன்றோர்யோசனையெய்தப்பெற்று
திருக்கண்மூன்றுடையபெம்மான்சேவடிசேர்தறிண்ணம். (௪௩)

சூத்திராதியாகத்தொழுகுலத்தவரீருக
மூத்திரக்குழியிலாழ்ந்தமூழ்கியபின்னரேனுங்
காத்திரத்தானேரின்பங்கடையெனவிகந்துமூன்று
நேத்திரத்தானைநோக்கிநெடுவனம்புகுதல்வேண்டும். (௪௪)

வேறு.

காயசம்பந்தமனைவிதாய்தந்தைகான்முளையென்னுமிங்கிவரை, மாயசம்பந்த மெனத்துறந்தொழிந்தோன் மாநிலம்பரவுமெய்ஞ்ஞானி, தேயசம்பந்தத்தவரொடுமருவிச் செனித்தவந்நகரிடைமருவான், றூபசம்பந்தத்தவரொடுமருவித்துறவியாயவாவெலாந்துறப்பான்.()

கரும்பினுமின்பங்காண்பான்கட்டறத்துறந்தமேலோ
ரரும்பொனுல்வெள்ளியாற்செய்யணிகலன்பூணல்செய்யார்
விரும்பியகொழுனர்த்தீர்ந்தமெல்லியல்போலநாளு
மிருந்தவஞ்செய்தியாக்கையிளைப்பதேகருமமன்றே. (௪௬)

கற்புடைமகளிரொல்லாங்கணவனேதெய்வமென்பர்
சிற்பொலிசமயவேடர்சிலையையேதெய்வமென்பர்
தற்கொலிமாந்தரொல்லாந்தாருவேதெய்வமென்ப
ரற்புறுபெரியோரொல்லாமறிவையேதெய்வமென்பார். (௪௭)

மண்ணுலரனைவருத்தளித்துமறித்துமண்ணுய்மதிப்பரா
லெண்ணுர்கழுத்தினிலிங்கத்தையிறுக்கிப்பொருள்காணிதுவென்பார்
புண்ணுர்சென்னிபறித்தலேபொருளாமென்றுபுலம்புவார்
கண்ணுரிரவிபாதவங்கள்கருடன்றனையும்பொருளென்பார். (௪௮)

(ஐவகைப்பிராந்தியையுணர்த்துதல்.)

நித்தனன்றுரைத்தவாக்கியப்படியேநிகழ்த்துவன்பிராந்தியைந் தினையுஞ், சத்தியமிந்தவுலகெனல்கருவிதணந்திடாதுடலைநானென்னல், கத்தபோத்தாவுநானெனருனுங்கடவுளும்வேறெனக்கருதல், சித்துருவாகியிருந்துநானுகேன்சிவனெனல்சிதடர்பாலறியே. (௪௯)

வேறு.

ஆன்றநற்சனகனுதிநால்வருமரன்முகத்தை
மூன்றரைக்கோடிகற்பம்பார்த்தபின்முத்தரானுர்
தோன்றிநின்றழியுமிந்தத்தொடுகடற்புவியினுள்ளோ
ரூன்றியோர்கணமதேனும்பார்த்திடினுறுவர்முத்தி. (௫௰)

வேலைசூழ்ஞாலத்துள்ளோர்மெய்ம்மையையுணரமாட்டார்
மாலைவாய்மடந்தையார்தம்வசத்தராய்மதியிலாரா
யாலமாநீழலின்கண்ணமர்ந்தவெம்மாதிபாதஞ்
சாலயான்கண்டுகொண்டேனென்றுளந்ததும்புவாரோ. (௫௧)

பழுதையிற்பாம்பேயில்லைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
பழுதையைப்பாம்பென்றெண்ணிப்பாம்பினைப்பழுதையாக்கு

முழுதறிவில்லாமூர்க்கமூடரோடுறவுவேண்டேன்
முழுதறிவாகிநின்றமுத்தநிற்றொழலேவேண்டும். (௫௨)

மெய்யினிற்பொய்யேயில்லைபொய்யினின்மெய்யேயில்லை
மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுன்னும்
மையரோடுறவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
வையனையுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும். (௫௩)

வெள்ளநீர்க்கிடந்தோன்காணான்வேதியப்பிரமன்காணா
னெள்ளியசிறியேன்கண்டேனெனும்படியெளிதின்வந்தாய்
கொள்ளைவண்டிமைக்குந்தொங்கல்குளிர்புயத்தணிந்தகோவே
தெள்ளியதேனேசிந்தைத்தவிசுறைஞானதேசி. (௫௪)

வேறு.

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகழுக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாருறைப்பருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாதுறைமூர்த்திதந்தெரிசனமெல்லா
தேசிகன்றிருச்சேவையைநிகர்க்குமோசெப்பில். (௫௫)

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே
னன்னியபாசமான்வாணவாதியையுங்கண்டே
னென்னையுங்கண்டேனென்றனிதயதாமரையின்மேய
நின்னையுங்கண்டேனெந்தாய்நீதந்தஞானக்கண்ணால். (௫௬)

ஆகையானானேயெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்நின்றே
தேகமாதிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாகி
யேகனாயனாதிமுத்தனாயெனில்வேறொன்றின்றிப்
போகமோகங்களின்றிப்பூரணவறிவானேனே. (௫௭)

வேறு.

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோத்
தறிவதுநீயானாயென்றறையுமூன்றாம்வேதஞ்
செறியிந்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வணஞ்
செறியுநால்வாக்கியத்தின்சித்தாந்தமறிந்தேனே. (௫௮)

நானேநீநானேயானமையான்ஞானகுரு
வானவனேகைம்மாறும்வழிபாடுந்தோத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்றனைக்காணே
னானுமிலையுயிருமிலையுனையன்றியொன்றுமிலை. (௫௯)

எல்லாநானென்றுணராக்காலத்திலிடர்ப்பட்டே
னெல்லாநானெனென்றுணர்ந்தகாலத்திலின்புற்றே
னெல்லாநானேயென்றிங்கெனையெடுத்துவிழுங்கினு
யெல்லாநீயென்றுணருமெண்ணமும்போய்மாண்டதே. (௬௰)

ஒன்றென்றுசொல்வதற்குமுறையில்லைநாவில்லை
யன்றிதாமென்பதற்குமறிவில்லைசெயலில்லை
சென்றுடுங்குமாறில்லைசேராநிற்பதுமில்லை
நன்றுமிலைதீதுமிலைநானுமிலைநீயுமிலை. (௬௧)

திரண்டொழுகும்பேராற்றிற்சிறுவூற்றுக்குழிதேடிப்
புரண்டுபுரண்டழுவார்க்குப்புத்தியெவர்போதிப்பா
ரிரண்டிறந்தவானந்தமெழுந்தபினரறுசமய
முரண்டகுசிற்றூற்றுண்டோமுழுஞானமூர்த்தியே. (௬௨)

ஆகாயந்தனைத்தேடியவனிதொறுமலைவோருக்
காகாயநீயென்றாலலைவொழியமாட்டுவரோ
மாகாயமாட்டுதற்குமதிதேடுமனிதர்க்கு
மகாயத்துள்ளுறையுமதியெனினுமயங்குவரோ. (௬௩)

வேறு.

ஐயந்திரிவுமழல்விடமுமானதே
ஐயந்திரிவுமறுத்தான்குருநாதன்
மெய்யன்திருமேனிவிமலன்திருமேனி
மெய்யன்திருமொழியேவேதத்திருமொழியே. (௬௪)

வேறு.

அதிரகசியத்தான்மேலாமறிவினைவிளக்கிவித்தோய்
கதிபிறிதில்லையென்னக்காட்டியகருணைமேரு
பதிகுடிகொண்டஞானதேசிகப்பரமாவுன்னை
விதிமுறைபணிவனேக்கிவிம்முவனென்செய்கேனே. (௬௫)

பிண்டமாமுடனல்லேன்பிராணவாயுநானல்லேன்
கண்டவிந்தியநானல்லேன்கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவேநானென்றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின்
வண்டறைகொன்றைத்தாரான்மலரடிகாணலாமே. (௬௬)

அதிரகசியமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

(*)

ஒன்பதாவது

சிவாகமக்கச்சிமாலை

திருமாலயனொடுதேவருநாகருஞ்சித்தர்களு
மருமாமுனிவருமண்டத்துயிர்களுமன்புசெய்ய
வொருமாதுமையொடுமொண்குகனொடுங்கம்பாநதிக்கண்
விரிமாமறைநிழல்வீற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௧)

அல்லார்கருங்குழலம்மைதிருக்கண்புதைத்தவன்று
நில்லாவுலகமிருண்மூடிப்போனபின்னெற்றிக்கண்ணு
லொல்லாவிருளையொதுக்கியுறுதுயர்நீத்தமையா
லெல்லாவொளிக்குமுதலொளிநீகச்சியேகம்பனே. (௨)

மூவுலகத்தினுமூடியபாவமுழுதகல
மாவடிநீழலின்வந்தம்மைபூசிக்கமண்டுமன்பாற்
றுவியவேகத்தொடும்வானளவித்தழைத்தகம்பை
யேவிவிட்டேதழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௩)

நல்லாரைப்போன்றிட்டிருப்பினும்வஞ்சகர்நல்லரல்லர்
பொல்லாரைப்போன்றிட்டிருப்பினுநல்லவர்புண்ணியரோ
யுல்லாசமாய்மலர்கொண்டெறிந்தானன்றுருவழிந்தான்
கல்லாலெறிந்தவன்முத்திபெற்றான்கச்சியேகம்பனே. (௪)

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயைமும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாய்ச்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்றடங்கச்சியேகம்பனே. (௫)

சாந்தமுநோன்புந்தவமுமடக்கமுந்தண்ணளியும்
வாய்ந்தகுருச்சொலும்வாக்கியங்கேட்டுமனமவன்பால்
காந்தமுமூசியுங்கண்ணுங்கதிருங்கலப்பதுபோ
லேய்ந்ததுவேமுத்தியென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௬)

கூவிளமாலையுங்கொன்றையுந்தும்பையுங்கூரறுகு
மாவலொடுமெடுத்தர்ச்சனைசெய்தங்ககங்குழைந்து
நாவினிற்றோத்திரஞ்சொல்லிநலந்தெரிஞானிகளுக்
கேவல்செய்தாலன்றிமுத்திகொடான்கச்சியேகம்பனே. (௭)

எல்லார்க்குநல்லவனிங்கிலையங்கில்லையெங்குமில்லை
யெல்லார்க்குநல்லவன்சந்திரனாயினுமேந்திழையா
ரெல்லார்க்குநல்லவனாயேயிருந்திலனென்றிகழ்வா
ரெல்லார்க்குநல்லவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (௮)

அன்னியமேசெயுமாணவநீக்கத்திலாருயிர்க
ளன்னியமேயிலையென்றுநின்வேதமறைதலினா
லென்னுடலுன்னுடலென்பொறியுன்பொறியென்னதுன்ன
தென்னினைவுன்னினைவென்றுரைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௯)

எல்லாஞ்சிவமெனுநான்மறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாஞ்சிவமென்றெழிற்குருவாய்வந்தெடுத்திசைத்து
மெல்லாஞ்சிவமெனவெவ்வெவர்கோட்குமிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ்சிவமென்றுணரகில்லேன்கச்சியேகம்பனே (௰)

காசமறுவிழிகாய்கதிரோடுகலந்துவிடிற்
காசம்பினும்வந்துகண்ணினையுற்றுக்கலங்கல்செய்யா
பாசமறுமுயிர்நின்னொடொன்றாகிப்பதிந்தபின்பும்
பாசம்படர்வதென்சொல்லாய்பழங்கச்சியேகம்பனே. (௰௧)

பாசஞ்சடமென்றுயிர்தற்சுதந்தரபங்கனென்று
நாசமிலீசன்சுதந்தரனேயென்றுநான்மறையும்
பேசுமுயிர்க்குப்பிரேரகநீயெனப்பெற்றமையா
லேசுறுமென்செயனின்செயலேகச்சியேகம்பனே. (௰௨)

அன்னவெறியெடுத்தண்டங்கள்சாமுன்னீணாகத்தம்மை
யன்னப்பெயர்கொடுவந்தறச்சாலையமைத்திருப்ப

வன்னத்தயன்றலைகைத்தலத்தேந்தியகங்கடொறு
மன்னப்பலிக்குழன்றுலழகோகச்சியேகம்பனே. (௰௩)

அன்றுவிடமுண்டமரரைக்காத்தெதிரந்தகனைக்
கொன்றொருபாலற்குறிக்கொண்டுகாத்துக்கொடும்புரத்தைக்
கன்றெரிதாவிடுங்காலொருமூவரைக்காத்தமையா
லின்றெனைக்காப்பதரிதல்லவேகச்சியேகம்பனே. (௰௪)

அல்லற்பிறவிப்பிணியாளருருயிராதிசிவன்
மல்லற்றருமவயித்தியனுகுநன்மாமருந்து
சொல்லிற்பஞ்சாக்கரமென்றுசுருதிமுறையிடினும்
புல்லருனைப்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (௰௫)

பொல்லாதமாதர்மயக்கத்திலாழ்ந்துபொருந்துகினும்
வில்லார்மணிச்சிலம்பேறித்தவங்கள்விரும்புகினு
நல்லார்தொழுமுன்றன்பாதாரவிந்தத்தினுட்டம்வைத்திட்
டெல்லாமுநின்செயலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௰௬)

ஆட்டைச்சுமந்தநின்பாதாரவிந்தத்திலன்புசெய்யாக்
கூட்டைச்சுமந்துகுடும்பத்தையோம்பிக்குருக்கிடையாப்
பாட்டைச்சுமந்துபயன்றெரியாமலப்பாட்டெழுது
மேட்டைச்சுமந்தவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௰௭)

உள்ளந்தொறுமொளித்தாங்காங்கிருப்பினுமுன்னியல்பை
வெள்ளந்துயின்றவன்காண்கிலன்வேதனும்வெட்கினனல்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றென்றனன்பையுன்பாற்பதித்துக்
கள்ளமறிந்துனைக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (௰௮)

பாலன்பசிக்கன்றுபாற்கடலீந்தனைபங்கயனு
மாலும்வணங்கிடமால்விடமுண்டனைமாதிநெடு
மாலின்புடையிருந்தந்தணர்க்கோதினையன்றியென்பாற்
காலன்வரும்பொழுதஞ்சலென்பாய்கச்சியேகம்பனே. (௰௯)

பொன்வண்ணம்பூணினுங்கண்டமையாற்புலன்பூதமுதற்
கொன்வண்ணவந்தக்கரணக்கருவிகள்கூட்டமெல்லாந்
தன்வண்ணமன்றென்றனித்தனிநீக்கித்தனித்திடத்தி -
லென்வண்ணநின்வண்ணமென்றுணைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௨௰)

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியும்பாமரர்கள்
சொல்லாயுதத்தின்மலமாயைகன்மத்தொடர்களறுத்
துல்லாசமுத்திபெறமுயல்வாரிதென்யுத்திகொல்லோ
புல்லாலெரிசுடும்புத்தியைப்போற்கச்சியேகம்பனே. (உக)

அறிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்களவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுனைப்பொருளென்றுகொள்ளாதுநற்றெய்வமெல்லாம்
வறிதேதிரிந்தலைந்தெய்த்தொழிந்தேன்றம்மனையகத்தி
லெரிசுடர்விட்டனற்றேடுவர்போற்கச்சியேகம்பனே. (உஉ)

தொல்லாழியண்டத்தைத்தோற்றிவிப்பானயன்சூற்றியத்தை
நல்லாரிவர்சிறுதியாரிவனொனுநாட்டமின்றி
வில்லாருதரத்தில்வைத்தளிப்பான்விண்டுமற்றிவைக
ளெல்லாந்துடைப்பவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (உ௩)

மைவண்ணக்கண்டம்புயமொருநான்குமதிச்சடையுங்
கைவண்ணமானுமழுவுங்கருணைபொழிமுகமு
மெய்வண்ணத்தம்மையும்பாதத்துணையொடுமேதினியோ
ருய்வண்ணமாகிழலுற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உ௪)

ஆக்கின்றசத்தியயற்களித்தாயயனுக்கியத்தைக்
காக்கின்றசத்தியரிக்களித்தாயரிகாப்பையெல்லாம்
போக்கின்றசத்தியரற்களித்தாய்சிறுபுல்லர்தம்பா
லேற்கின்றசத்தியையெற்களித்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உ௫)

விண்ணுக்குநாயகஞ்செங்கதிரோனென்பர்வேதமுன்னூற்
பண்ணுக்குநாயகமூன்றுமறையென்பர்பற்பலவா
மண்ணுக்குநாயகநாவலந்தீவென்பர்மன்பதைதங்
கண்ணுக்குநாயகநீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (உ௬)

சொல்லாரிறந்திடமுத்தியென்பார்சிலர்தோதகஞ்செய்
பொல்லாமனேலையமுத்தியென்பார்சிலர்பொய்யொழிவே
யொல்லாதமாமுத்தியென்றுரைப்பார்சிலரோதியவை
யெல்லாமிறந்திடமுத்தியென்றுன்கச்சியேகம்பனே. (உ௭)

அங்கையினெல்லிப்பழம்போலகந்தொறுநீயிருப்பச்
சங்கையறவுனைநோக்குஞ்செய்யாச்சமயச்சழக்கர்

செங்கணனிந்திரனான்முகன்றன்னையுந்தெய்வமென்பர்
கங்கைமகத்துவமீனறியாகச்சியேகம்பனே. (௨௮)

மண்ணுதிநாதவரையுருநாமன்றெனமதியா
நண்ணுவறிவுருநாமெனக்கண்டுமெய்ஞ்ஞானத்தினு
லுண்ணுடியொன்றிரண்டென்றுதுறங்குவதன்றியுன்னைக்
கண்ணுலறியப்படுமோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௨௯)

பற்றறத்திரத்துறந்தாகமத்தின்பரப்பறிந்து
குற்றமறுசிவஞானக்குரவன்குறிப்பினின்று
வெற்றவெறுவெளிகண்டவர்க்கேயின்பமேவுமன்றிக்
கற்றடங்காதவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௩௰)

ஆக்கைசடத்திரளான்மாவறிவிலியானமையாற்
போக்குவரவுபுரிபவனீயென்றுபுந்திசெய்தே
யாக்கையுமாவியுமானுப்பொருளுமுனக்களித்தேன்
காக்குஞ்சுதந்தரனீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௩௧)

உண்டிபசியினுறக்கில்விழிப்பினுணர்கனவில்
வண்டமர்பூங்குழன்மாதர்முயக்கின்மலிதுறவிற்
றண்டிறுசிந்தைப்பரப்பிற்குவிவினுன்றுண்மலரைக்
கண்டுகொண்டேனயல்காணேன்கலிக்கச்சியேகம்பனே (௩௨)

கோட்டகங்காரமென்கொல்கனிற்றினையின்கோளடக்கி
வாட்டமிலாக்குடும்பப்புலிவாயினின்மண்ணையட்டி
யீட்டுமிருவினைப்பேயுடல்கீறியிணையில்பவக்
காட்டைக்கடந்தினைக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (௩௩)

ஐம்புலனுலலமந்தேனடைக்கலமாலறியாச்
செம்பதுமக்கழல்சேர்ப்பாயடைக்கலஞ்சேயிழையா
ரின்பவலையகப்பட்டேனடைக்கலமென்றுகொள்வாய்
கம்பையினாத்தலைமோதுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (௩௪)

மாயாப்படலத்தினுன்மறைப்புண்டுவழிதிறம்பிக்
காயாபுரியடைந்தந்தோகவலைப்பெண்கையகப்பட்
டோயாப்பிணிமகப்பெற்றேதுயர்த்தடியூன்றுமெனக்
கேயாப்படலமிரிப்பதென்றேகச்சியேகம்பனே. (௩௫)

புல்லாதிதாபரநீங்கிநற்சங்கமம்புக்கினவர்
கொல்லாவிரதங்குறிக்கொண்டுன்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாரவர்புந்தியந்தோ
கல்லோமரமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே. (ஙசு)

சித்தந்தெளிந்தவருள்ளச்சினகாத்தேதிகழுஞ்
சுத்தநிராமயச்சோதியனேயென்றுதோத்திரத்தாற்
பத்திசெய்யாவெறும்பாவிகள்சிந்தையிற்பாநின்று
யெத்திறத்தாலுனைக்காணவல்லார்கச்சியேகம்பனே. (ஙஎ)

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவுஞ்சந்ததம்வீற்றிருக்கப்
பிள்ளைமதியொரடுவேதியன்புன்றலைகைப்பிடித்துப்
பள்ளநெடுங்கடல்சூழுலகிற்சில்பலிக்குழன்று
லெள்ளுவர்நிற்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (ஙஅ)

ஆசையொழிவெந்தக்காலுமுறுதந்தவாசையெல்லாம்
வீசிநிராசைசெய்வித்தகாயுனைக்கண்டுகொள்வா
ராசைவழிச்செலுந்துன்மார்க்கருன்னையறிவர்கொல்லோ
காசியினுஞ்சிறந்தோங்குங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (ஙகூ)

ஓமாதிவாக்கியமொன்றைப்பிடித்தவருத்தமர்கள்
சோமாறுமங்கிலைநிற்பவர்சத்தியர்சற்குருவா
லாமாறறிந்தவரந்தணரியோகிகளஞ்சடக்கிக்
காமாதிகுற்றங்களைந்தவர்காண்கச்சியேகம்பனே. (ச0)

உம்பர்பணிகயிலாயச்சிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைக்குவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்துச்
செம்பதுமக்கரத்தாலலர்சாத்தித்தெரிசிக்குமுன்
கம்பைநதியையென்னேவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (சக)

வீணைச்சுழலுமெனக்கொருஞானவிழியளித்துக்
கோணகத்துள்ளொருகூத்தப்பிரானுண்டக்கூத்தப்பிரா
ணுணவதுமன்றுபெண்ணவதுமன்றலியுமன்று
காணக்கண்கொண்டினிக்காணியென்றுன்கச்சியேகம்பனே. (சஉ)

அறிவாயிருந்தறியாமையைநோக்கினஃதொழியுஞ்
செறியும்பரிபூரணவுருத்தானெனிற்றேகமறு

மறிகருமங்கட்குச்சாக்கியுயிரொனின்மாலுமது
பிறியாவிலையிதுவென்ருன்பெருங்கச்சியேகம்பனே. (௪௩)

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்பும்பரப்பதுபோ
லுடன்றுறுநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
மடைமலவல்லிருளாருயிர்ஞானத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதிபைம்பொழிற்சூழ்கச்சியேகம்பனே.(௪௪

துட்டற்குஞானச்சுருதிகளோதியுந்துர்க்குணம்போய்ச்
சிட்டற்குளகுணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விரவியென்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௪௫)

அந்தோகுருபதமெய்ஞ்ஞான்றுகாண்பனென்ருகமுற்றும்
வெந்தோலமிட்டுப்பதைபதைத்தோடிவிழுந்தலறிச்
சந்தோடமேற்கொடுன்பாதாரவிந்தத்தைத்தாவுமன்பர்க்
கெந்தாய்மிகவுமிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (௪௬)

அஞ்சிப்பவத்தினுக்காரித்தைமோசிப்பொன்றலைந்து
நெஞ்சங்கனிந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்துத்
தஞ்சமுன்பாதந்தலைவைத்தவுத்தமர்சங்கடங்க
டுஞ்சும்படிக்கருள்செய்யாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (௪௭)

பொய்யாமுடல்பொருளாவியும்வாங்கியுன்பொன்னருளான்
மெய்யாமுடல்பொருளாவியுமீந்தவிரகையுன்னிப்
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயத்தினைப்போற்றியன்பாங்
கையாலுனைத்தொழக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (௪அ)

ஒன்றேபரமென்றுரைப்பவனேயுயிரவ்வுயிரா
யன்றேமறைப்பதுமாணவமாதிகளானமையால்
வென்றேபுலனைவெறுமறிவாகிவியன்பரமாய்
நின்றேவிடுநிலையென்ருநெறிக்கச்சியேகம்பனே. (௪௯)

இல்லையுயிரொன்றுரைக்குமுரைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனேயுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனுநண்ணுமென்ருன்
கல்லிற்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்பனே. (௫௰)

மேலாலவத்தையுங்கீழாலவத்தையும்வீட்டியரு
ணூலார்சொல்சுத்தநுணுக்கநிலையினையென்றருள்வாய்
நாலாமறையொருமாவாகவன்னிமனண்ணியுமை
கோலாகலந்தழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (ருக)

தாயன்றிமைந்தர்க்குத்தாரகமுண்டுகொளூரணியில்
வேயொன்றுதோளிதன்பங்காமலைவில்விடைத்துவச
நீயன்றிவேறொருதெய்வமுநிட்டையுநேர்வதுண்டோ
காயன்றிச்செங்கனியுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (ருஉ)

பேசுவதுன்பெயர்பூண்பதுன்சாதனம்பேணலுன்னை
நேசமும்பாசமுநின்கழற்கேசென்றுநீக்கமில்லா
வாசையைநீத்துன்றனன்பாற்கடல்புகுமாறெனவே
யேசறுமுன்னொடொன்றாகிநிற்பேன்கச்சியேகம்பனே. (ருந)

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
யஞ்சிலிறையருளாவிதிரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான்கச்சியேகம்பனே. (ருச)

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தி
னைந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (ருரு)

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னரெனக்குபதேசஞ்செய்தா
னிருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தா
னரிதலைமற்றையயன்றலைசூடியகங்கையின்மூ
வெரிதலைச்சூலத்தொடுநடிப்பான்கச்சியேகம்பனே. (ருசு)

ஊமைமணிக்கொலியற்றமைபோற்றன்னிலொன்றுபடத்
தோமுறுமென்னகத்துள்ளதுரிசையுந்தொக்கிவருந்
தாமதத்தோடுதனுவாதியையுந்தகித்துவிட்டான்
காமனுடலட்டகண்ணுற்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (ருஎ)

பந்தமறுக்கும்பரஞ்சுடரோயென்றும்பாவமகல்
சிந்தையிருக்குஞ்செழுஞ்சுடரோயென்றுஞ்சிந்தித்தெங்க

ளந்திவண்ணவென்றலரிட்டிறைஞ்சுநல்லன்பர்தம்மை
யிந்தவுலகிலிருக்கவொட்டான்கச்சியேகம்பனே. (௫௮)

நொச்சியறுகுகரந்தைவிளாவில்வநொய்யதும்பைப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டுப்பரவுமன்பர்க்
கிச்சித்தபேறுமெழிற்சிவஞானமுமிம்மையிலே
யச்சப்படாதளிக்கும்மருளாற்கச்சியேகம்பனே. (௫௯)

பாலையுந்தேனையும்வேம்பாக்குமானந்தப்பாதையிலே
சாலநடத்தியென்றும்மதவாய்தற்றடையகற்றி
நாலுமறைசொலுநாதாந்தமுத்தியைநண்ணுவித்தா
னேலக்குழலிக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. (௬௰)

உள்ளும்புறம்புமொழிவறநிற்பினுமுன்னுருவைத்
தெள்ளுமனத்தினரன்றிச்சிறியவர்காண்பரிதா
னள்ளுங்கிரணத்தொடுசூரியனெழினுட்டமில்லோ
ரொள்ளத்தனையொளிகாண்குவரோகச்சியேகம்பனே. (௬௧)

செப்புமொழிமனமாதியகொண்டுனைச்சேர்வமெனி
லப்பிரமேயமெனுமறையாதியவாகமங்க
ளொப்புவமைக்கணுங்காணவொண்ணனெனுமென்னிலந்தோ
வெப்படியுன்னையறியப்படுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௨)

பாம்புக்குப்பாலளித்தாங்கிப்படிவத்தைப்பாங்குசெய்திட்
டோம்பிமகளிருக்குத்தமனுகியுணர்வழிந்து
தூம்பிடைவீழ்ந்துதுயருறுவான்பொருட்டொல்லுலகி
லேன்படைத்தாயறிவில்லாவெனைக்கச்சியேகம்பனே. (௬௩)

அன்னவுருவெடுத்தந்தணன்காண்கிலனந்தணனைப்
பொன்னந்திருவுந்திபூத்தவன்காண்கிலன்போதமுறை
பன்னியும்பூசித்துமெட்டுணையேனும்பரிசறியா
வின்னவுருவெடுத்தெங்கொளித்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௬௪)

இருவினையொப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிடுஞ்சத்திநிபாதமும்வந்திடமன்னுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேண்மழயுங்கொய்யுமென்றுன்
கரிமுயல்கொண்டுதடுத்தபிரான்கச்சியேகம்பனே. (௬௫)

விதிவழியேமதிசென்றவிருப்பும்வெறுப்புமுண்டாய்
நதிவழியோடிக்கடல்புகுநீரெனநாணிலையப்
பதிவழியேசெலுநெஞ்சைத்திருத்தியுன்பாதமலர்க்
கதிவழியேசெலக்கண்பார்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (௬௬)

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினெவ்வுயிர்க்கு
மீனவகக்கரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமூன்றினும்மாறிவரும்
யானெனதென்செருக்கற்றோர்தொழுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௭)

விருப்புவெறுப்பற்றுன்வேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து
மரிப்பைச்சனிப்பையுமற்றொளியாகியமாதவர்பாற்
கருப்புச்சிலையனுங்காலனும்வந்தென்செயக்கடவர்
நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோநெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௮)

சதுமறையாகமமங்கம்புராணநற்சாத்திரமும்
பதிபசுபாசமிம்மூன்றையுமேசொலும்பான்மையினுன்
முதுபதிநீபசுநானெனைமூடிமிருண்மலமிங்
கிதைமறையாவருள்செய்யாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௬௯)

காலன்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
யாலநுகர்ந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனடைக்கலஞ்சங்கரியாய்ச்
சூலம்பிடித்தசெங்கையாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (௭௰)

ஆதாரமாறையுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்
மீதானயோகச்சிவானந்தமேலிடவீழ்ந்ததுவாய்ப்
பாதாதிகேசங்கடோன்றுதவண்ணம்பதிந்திருக்க
நீதான்றிருக்கடைக்கண்பார்நெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௭௧)

ஆங்காரக்கோட்டைக்ககந்தைச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சாங்காலமின்றியறியாமைச்சத்தியைத்தான்றழுவி
நீங்காதவாணவக்கோனுமொளிருமுன்னெற்றிக்கண்ணாற்
போங்காலஞ்செய்வதுமுண்டோபொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௭௨)

புண்ணியமேவிடப்பாவங்கள்கீழிட்டுப்பொன்றும்பொன்ற
நண்ணும்விவேகங்கணண்ணிடஞானிகணட்புண்டத்தா

லண்ணலுயிர்வினையாதென் றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ஞாலத்தின்மேற்பிறவார்கச்சியேகம்பனே. (எ௩)

ஓசைபரிசமுருவஞ்சுவைமணமோரைந்தையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுதிங்களைப்போன்றுசதானந்தவாழ்வையுன்னி
யேசறுமுத்தியிலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (எ௪)

ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிநிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேவிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிர்வேறலவென்றறைந்தா
ணைவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே. (எ௫)

அண்டமொருகுடைக்கீழாளவேண்டிலனம்புயத்தோன்
விண்டுபுரந்தரன்றன்வாழ்வும்வேண்டிலன்மெய்யன்பிளுற்
றொண்டுசெய்தாங்குன்றிருவடிநீழலிற்றூங்கியுன்னைக்
கண்டுகொளும்வரம்வேண்டுவன்யான்கச்சியேகம்பனே. (எ௬)

வாட்டங்குகன்னியர்வண்ணப்பயோதரவாழ்வையுன்னிக்
கீட்டங்குயோனியிற்போய்ப்பிறவாமற்கிளர்ந்தொளிருந்
தாட்டங்குஞானச்சமாதியியல்பையுஞ்சங்கையறக்
காட்டங்கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எஎ)

பிறந்தாரிறப்பரிறந்தார்பிறப்பர்தம்பேதமையான்
மறந்தாயினும்பவம்வேண்டேன்மறைமுதலாகமங்க
ளறிந்தாரிணக்கமுமன்பும்வணக்கமுமானந்தமுஞ்
செறிந்தாங்கெனக்கருள்செய்யாய்செழுங்கச்சியேகம்பனே. (எஅ)

பொய்யாமொழியும்பொறுமையுஞானமும்புண்ணியமும்
மெய்யாகமும்விவேகமுங்கல்வியுமேன்மையுமென்
கையாற்றிருத்தொண்டுங்காணுதகாக்ஷியுங்காரணமு
மெய்யாதெனக்கருளிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எகூ)

கல்லாரிணக்கமுங்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொல்லாதவேட்கையும்புத்திரதாகமும்பூமயக்கு
மில்லாதவாழ்வும்விதிநிட்டத்தையுநெஞ்சினையு
மெல்லாமறுத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (அ0)

பேசாதபேச்சும்பிறவாப்பிறப்புநற்பேதையர்பா
னேசாதநேசமுநினையாநினைவையுநின்மலமுந்
தூசாச்சமாதித்துரியங்கடந்தசுகமயமு
மேசாதெனக்கருள்செய்யெழிலார்கச்சியேகம்பனே. (௮௧)

வன்புறுகல்லைநீபொன்னாகச்செய்யற்கமற்றெனக்குச்
செம்பொன்னைக்கல்லுருவாகத்திருவுளஞ்செய்திவெறு
மென்பைப்பெண்ணாக்குதல்வேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
யென்புருவாகச்செய்கண்டாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௮௨)

மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுமூவாத்தலங்களுமூன்றுருவாய்ச்
சேர்த்ததுமெய்மொழிசித்தந்தெளிதரச்செப்புமறை
மூர்த்திமனச்சுத்திதீர்த்தமொழிசுத்திமூடவுட
லார்த்ததலசுத்தியென்றானணிக்கச்சியேகம்பனே. (௮௩)

உறங்காச்சமாதியுமுண்ணாத்திருத்தியும்யோனிவழிக்
கறங்காய்ச்சுழன்றுஞ்சுழலாவறிவின்கடைப்பிடியு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த்தவனுபவமுந்
திறம்பாதெனக்கருள்செய்யாய்திருக்கச்சியேகம்பனே. (௮௪)

நெஞ்சங்குழைந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்திங்
கஞ்சலிசெய்துன்றன்பாதத்துணையையகத்திருத்தி
வஞ்சகமற்றுனைவாழ்த்தும்படிக்கருள்வைப்பைகொலோ
கஞ்சமலர்ப்பொய்கைசூழுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (௮௫)

மனமொன்றும்வாயொன்றுமின்றியொருப்பட்டமாதவர்பா
னனவினிற்றோன்றுவனான்முகனுட்கிநடுக்கமுற
மனமொன்றுவைத்துப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்பாற்
கனவிலுந்தோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௮௬)

நாற்றக்குரம்பையைநாயாதிக்குண்டியைஞானமிலார்
போற்றுஞ்சடத்தைப்புனன்மேற்குமிழியைப்பொய்யுருவைத்
தூற்றுநவையைத்தொலையாவிடக்கினைத்தோகையர்க
ளேற்றுமுடம்பினையென்றொழிப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௮௭)

காயத்தைக்கல்லினுந்திண்ணிதென்றெண்ணிப்பொற்காரிகையார்
மாயத்திற்பட்டுத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்கினாயாய்ப்

பேயொத்தருநிரயந்தொறும்புக்குப்பிறந்துழலு
நேயத்தையென்றைக்குநீக்குவையோகச்சியேகம்பனே. (௮௮)

மாலறியாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேறியுதரப்பதிபுக்குக்கண்கலக்கஞ்
சாலவுருவண்ணங்காத்துச்சௌக்கியமுத்தியினை
யேலவெனக்கறிவிப்பாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௮௯)

பங்கயப்பாசடைநீரிடைநிற்பினும்பற்றையுறு
சங்கையெரியிற்சுடினுந்தவளநிறங்குறையா
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகைதுன்னினுமல்லையுறு
விங்கிவைபோனின்னடியாரொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௯௰)

அஞ்ஞானநீக்கத்திலாருயிரோசிவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியென்பதெவர்க்குஞ்சரியொக்கும்வேறென்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசும்புருடர்க்குன்பாதப்புணைகிடையா
வெஞ்ஞான்றவர்க்கருள்செய்குவையோகச்சியேகம்பனே. (௯௧)

வேறென்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றோ
கூறொன்றிலாமறைகூறுஞ்சிவனுருச்சீவனென்றுந்
தேறுமுமையுருத்தேகமென்றும்மிதைத்தேறுவரோ
வீறின்மலவயப்பட்டோரொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௯௨)

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ்சிவமெனச்செப்புமறை
சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசீவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவனைசேர்தராலுஞ்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமானுன்றிகழ்கச்சியேகம்பனே. (௯௩)

கரணப்படைப்பறச்சித்திரதீபமுங்கல்லுமொத்துக்
கிரணமும்பானுவும்வேறற்றொளிருமக்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருநிழற்கீழ்நிற்குஞானத்தபோதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றிவிப்பான்கச்சியேகம்பனே. (௯௪)

முன்னைவினைத்தொடரெல்லாஞ்சின்முத்திரைகொண்டெரித்தேன்
பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன்
றின்னும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணம்செய்தொழித்தே
னின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௯௫

வைதாரைவாழ்த்துவர்பின்னுமிரங்குவர்வாழ்த்திநலஞ்
செய்தாரைப்போற்றுவர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றீவினையை
யெய்தாரைநோக்குவரோவினைநோக்கியிகழ்தல்செய்யார்
மைதாவிடுமலமற்றூர்மதிகச்சியேகம்பனே. (கசு)

துயருற்றபோதுமதிற்றுளையார்நற்சுகமடுப்பி
னயமுற்றதிலழுந்தாரிந்தஞாலத்துணட்டமுறூர்
பயமுற்றநீரொனகின்னுடொன்றுகிப்பதிந்திருப்பார்
செயலற்றுநின்னைத்தெரிசித்தபேர்கச்சியேகம்பனே. (கஎ)

நாமார்நமக்குப்பதியாரொனவருஞானங்களே
மாமாயைகன்மமலத்திரள்மாற்றிடுமாற்றிடலுந்
தாமாய்முழுவதுஞ்சத்தியஞானத்தைச்சார்வனென்றுன்
காமாட்சியம்மைக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

சும்மாவிருக்குஞ்சுகோதயங்காட்டித்துரிசகலா
மும்மாயைக்கப்புறத்தோன்றுய்க்கிடந்தமுழுதறிவாஞ்
சிம்மாதனமெனக்கீந்தாயுனக்கென்செயக்கடவேன்
கைம்மாறுமாரிக்குமுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (கக)

வெய்யிற்படுபுழுப்போலும்பவத்தின்மெலிந்துவிம்மி
யுய்யுநெறியறிவிப்பவருண்டுகொல்லோவென்றுன்னி
னையுமுளத்தினரன்றேவிம்மாலைநயமறிவார்
கையிலுழைமழுவேந்துங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (ஙா)

சிவாகமக்கச்சிமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தாவது

கர்நாமிர்தம்.

ஒன்றாகியுணர்வொருங்கியோமொழிப்பொருடானாகி
மன்றாடுநின்னையன்பின்வழிபடுமறிவொன்றின்றிப்
பொன்றாலிபூட்டுமாதர்புணர்ச்சியேபொருளென்றெண்ணிச்
சென்றாடியுணங்கிப்போனேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (க)

நிராமயநிமலமாகிநித்தியாநந்தமாகிப்
பராபரப்பிரமமாகிப்பங்கயன்முதலதேவர்
சராசரமனந்தயோனிதத்துவக்குவால்பிறங்கத்
திராசெனநின்றதென்னேதிரிப்புலிவனத்துளானே. (உ)

மலரயனாய்ப்படைத்தான்மாலவனாகிக்காத்தா
னிலகரனாகியெல்லாந்துடைத்தவனிறைவனானான்
மலைமகட்கொருபாலீந்துமலிபுனற்கங்கையாளைச்
சிலைமதிமுடியில்வைத்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ங)

ஒருவனோடொருத்தியாகியுடறொறுங்குடியிருந்தா
னிருவினையொப்பாலன்றியாவர்க்குமறியவொண்ணான்
குருவடிவாகித்தாளார்கொடும்பவமிரியச்சூட்டித்
திரிபதார்த்தமுந்தெரித்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ச)

பேசுவதுயரோயந்தப்பிராணனுக்குயிரைப்பேசின்
மாசிலாமணியொருத்தன்வரவிலன்போக்குமில்லான்
பாசமோசகனாய்நிற்பனவனுருப்பாராவண்ண
மாசையேபாசமென்றான்வயப்புலிவனத்துளானே. (ரு)

நெல்லிடையுமிபோலாவிவினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுள்வஞ்ஞானந்துஞ்சலும்பிறப்புமின்றி
மல்லர்போன்றறிவைவையவனத்திடைவலியவீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகாணேன்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬)

மூலையிலிருந்தவென்னைமுற்றத்திலீர்த்துவிட்டுச்
சாலமோகஞ்செய்மாயைதனுகரணங்களாகி
வேலைவாயமுதிருப்பவிடத்தையேவிழுங்கப்பண்ணுஞ்
சிலகின்னினையவொட்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௭)

கன்மமாயொன்றுழூழாய்க்கருதிருவினையாய்மூன்று
வன்மைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்காரர்வந்துன்
னன்மையையுணரவொட்டார்நல்லர்பாற்செல்லவொட்டார்
சின்மயமாகவொட்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. (௮)

வெறும்படம்போல்வைநீதான்வேறுவேறுவியம்போ
ன்றுந்துழாய்முடியோனீசனுன்முகனாதிதேவர்
பெறும்பயனுணர்ந்தோர்நின்னைப்பேணுவரவவைப்பேணர்
தெறுங்கடையுகத்திலாடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௯)

பஞ்சவிந்தியங்களென்னும்பாயிருள் சீக்குஞானக்
கஞ்சுகம் போர்த்துன்பாதக்கழலடி பரவுந்தொண்டர்
நஞ்சையுமுண்பருன்போனுதனுய்ஞானமீவர்
செஞ்சுடர்மணிபிறங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰)

காதினாலறியாநின்னைக்கண்ணினாற் காணுவென்னை
மேதைசேர்விவேகத்தாலும்வேதத்தார்விஞ்சையாலும்
பாதத்துக்கேற்றதொண்டுபற்பலகுயிற்றியன்பாற்
சேதனங்கண்டுகொண்டேன்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௧)

பாவமுமறமுமொத்துப்பக்குவம்பருவமுற்றிக்
காவியைம்புலனைப்பற்றுதகமுகமாகியென்று
மோவியம்போன்றிட்டங்கணுணருணராமைபோக்கிற்
சீவனுஞ்சிவனும்வேறேதிருப்புலிவனத்துளானே. (௰௨)

ஆகநாமல்லவிந்தவைம்பொறிநாமேயல்ல
வேகமேநாமென்றுன்னுமிருடிகளிதயத்துள்ளாய்ப்

பாகமாமுமைமணாளபசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமனத்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௩)

அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயைமாயையிற்பிண்டாண்டங்கள்
மறியுலகத்தினுக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிதராதருளிச்செய்வாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௪)

புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக்
கத்தனுய்க்காமமாதிகுணங்களாய்க்காமியாகிப்
பெத்தனுய்முத்தனுகிப்பேணுவார்பேணுநித்த
சித்தனுய்நின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. (௰௫)

ஒன்பதுவாய்தலார்ந்தவூரினிலோரைந்தாய
துன்புறுமமைச்சரோடுஞ்சுகதுக்கத்தேவியோடு
முன்பினேடுறவரோடுமுற்றரசாளமாட்டேன்
செம்பொனுர்மாடநீடுதிருப்புலிவனத்துளானே. (௰௬)

ஆரணவுருவமாகியம்பரக்கோயிரேறு
நாரணன்பிரமன்காணுநட்டநீசெய்ததென்னே
காரணமுயிரோயென்னக்கண்டவர்காணுதேங்கச்
சீரணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௭)

மாயையாலிரண்டுபட்டுன்மலரடிப்புகலிழந்தேன்
றூயமெய்ஞ்ஞானத்தாலே துறந்திடினேகமாகுந்
தாயினுமினியனுகித்தடுத்தெனையாண்டுகொண்ட
சேயமாநதிதென்பாங்கார்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௮)

கண்ணொளிகதிரின்மாட்டுங்கடவெளிவிசும்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோதிதாரகசத்திமாட்டு
நண்ணுதன்மானப்பொல்லாநாயினேன்வந்தடைந்தேன்
றெண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித்திருப்புலிவனத்துளானே. (௰௯)

பவத்துயரான்மெலிந்தபக்குவவுயிர்கட்கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன்விளக்கிப்பின்னர்ச்சீவனைவிளக்கிமூன்று
மவத்தையைவிளக்கிநீக்கியறிவுருவானுயென்னுஞ்
சிவத்துவமசிநீயன்றேதிருப்புலிவனத்துளானே. (௨௰)

காந்தமுமூசியும்போற் கடலுறுநதியும்போல
வேய்ந்துபின்னிணுஞ்கியெண்ணமுமின்றிநின்று
வாய்ந்தபேராக்கநீசொல்வாக்கியத்தாலேகண்டேன்
றேய்ந்தசந்திரனைச்சூடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௨௧)

அறிவொருகடலாயாவியலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறினுரைசூழுமிழியுப்புப்பிணமலம்வாயுகன்மங்
குறிபலமீனமாயையிவற்றினுற்குறைவொன்றில்லைச்
செறிதிருவருளான்மாற்றுய்த்திருப்புலிவனத்துளானே. (௨௨)

புழுவிலாசிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளலாலு
மிழிபடுமலங்கள்வீசுமிதனினுநரகநன்றே
வழுவையினுரிபோர்த்தாடும்வள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௨௩)

பிறந்தவரிறக்கையாலுமிறந்தவர்பிறக்கையாலு
மறிந்துயர்பெரியோரெல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மறந்துநான்பிறவிவேண்டேன்மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறிந்தருள்செய்யவேண்டுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௨௪)

அரனரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்று
லரனையேயேத்துமின்களயனெதிப்புகுதவேண்டா
மரனுக்குமடிமையாகியரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருறுதியின்வழிபட்டோரே. (௨௫)

சிவனையேதெய்வமென்றுசிந்தையிற்சிந்தைசெய்மி
னவனலாற்றெய்வமிலலையவனுக்கேயடிமைசெய்மின்
றவமிலாமனிதரெல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புவனவாதனைகடத்திப்பொன்னடிக்கமலமீவன். (௨௬)

நூலிடைக்கருத்தைவிட்டுநுண்ணியஞானமின்றி
மாலுறுசமயவாதவசனத்தைவசனியாதே
சீலவாசிரியன்சொன்னசெந்நெறிச்சித்தம்வைத்திட்
டாலமார்கண்டத்தானையகமுகமாகநோக்கே. (௨௭)

நாரணன்முதலோரெல்லாநாடொறுமடிமைசெய்ய
வாரிணர்முடித்தவேணியண்ணலுக்காட்செய்யாதே

காரணமின்றியோடுங்கடிகுரன்ஞமலிபோலப்
பாரிடையுழன்றலுத்தேன்பாவியேன்பாவியேனே. (௨௮)

பண்டையவினைவாய்ப்பட்டுப்பத்தியும்பரிவுமின்றி
வண்டறைகொன்றையானைமனத்திடையிருத்தமாட்டே
ரண்டருமுனிவர்தாமுமரகரவெனுஞ்சத்தத்தைத்
கண்டுகொண்டிருப்பீரல்லீரென்செய்வீர்காலனுக்கே. (௨௯)

மனமவன்பாலிற்செல்லவாக்கவனுமஞ்சொல்லப்
பனிதரக்கண்ணிரண்டும்பத்தியாய்ப்பராபரன்பா
லனுசரிப்பொன்றுமில்லேனடியர்பால்விருப்புமில்லேன்
கனியிலாமரத்தையொத்தேன்கறைவளர்கண்டனுக்கே. (௩௰)

ஐயமுமிட்டேனில்லையடியர்க்கொன்றீந்தேனில்லை
துய்யமெய்ஞ்ஞானநூலின்சொற்பொருளறிந்தேனில்லை
மையணிகண்டத்தானைமலர்கொடுபணிந்தேனில்லை
வையகத்துவர்க்கொத்தேனென்செய்கேன்மதிவல்லீரோ. (௩௧)

சாவதும்பிறப்புமில்லாச்சங்கரற்கடிமைசெய்வான்
றேவருமுனிவர்தாமுந்தியிடைநிற்பரென்றூற்
பாவியேனடிகளுக்குப்பணிவிடைபலவியற்றேன்
காவியந்தடங்கண்மாதர்கலவியிலழுந்தினேனே. (௩௨)

நீரிலாக்குளமுஞானநிலையிலாநெஞ்சுநீண்ட
தேரிலாவூரும்பன்னூற்றெரிந்தவரில்லாநாடு
மேரிலாச்சீரும்போலவீசனுக்கடிமையென்னு
பேரிலாவாக்கைபெற்றேன்பேதையேன்பேதையேனே. (௩௩)

ஞானத்தான்ஞானியல்லேனன்மையாற்குடும்பியல்லேன்
மோனத்தாற்றுறவியல்லேன்மூடத்தான்மூடனல்லேன்
வானத்தார்வணங்குந்தூயவயப்புலிவனத்துளார்க்குத்
தானற்றவடிமைசெய்யேன்சழக்குடைச்சழக்கனேனே. (௩௪)

எல்லையில்காலமெல்லாமேழைமார்வலையுட்பட்டுக்
கல்வியுங்கருத்துமின்றிக்கலக்கநானலக்கணுற்றே
னல்லுநண்பகலுமுன்றனடியின்கீழிருத்தல்வேண்டுஞ்
செல்வமுஞ்சிறப்பும்வேண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௩௫)

ஐவகைப்பொறிகளாலுமறுவகைக்குற்றத்தாலு
மைநிகழ்கண்டாநின்னைமறந்துழல்மனிதனானே
னுய்வகைவேறுகாணேனுயிர்க்குயிராகிநின்ற
தெய்வமேயஞ்சலென்னாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௩௬)

ஆமைபோலைந்தொடுக்கியறிவினுளறிவாய்நின்ற
வோமொழிப்பொருளைநாடியொன்றுபட்டிருக்கும்வண்ணங்
காமனைக்காய்ந்தகண்ணாங்கடையரிற்கடையனேற்குச்
சேமநல்லறிவுகாட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௩௭)

சத்தசத்தென்னவேதஞ்சாற்றியவண்ணநின்னைச்
சத்தெனக்கொண்டிவ்வாக்கையசத்தெனத்தள்ளகில்லேன்
சத்தொடுகூடிப்பின்னுமசத்தையுந்தாவித்தாவிச்
சத்தனேசதசத்தானேனென்செய்கேன்சமலனேனே. (௩௮)

பற்றறத்துறந்தஞானப்பட்டினத்தடிகள்போலப்
பற்றறத்துறந்தேனில்லைபராபரநிலையைக்கண்டாங்
கற்றசீவாக்கரல்லேனன்பிற்கண்ணப்பனல்லேன்
குற்றஞ்செய்மூர்க்கனல்லேன்பத்தியிற்கோழையேனே. (௩௯)

கல்லெறிசாக்கியர்க்குங்கடைக்கணித்தருளாலாண்டாய்
வில்லடிபட்டுமன்றுவிசயனைக்காத்தாட்கொண்டாய்
புல்லியசிறியவாணன்புறக்கடைகாத்தாயானா
லல்லமர்கண்டநீமெய்யன்பனுக்கெளியனாமே. (௪௰)

அறிவிக்கக்குரவரில்லையன்னையும்பிதாவுமில்லை
யறிவிக்கவயலொன்றில்லையம்பலத்தாடியென்று
மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனரிமுனிவொல்லாஞ்
செறிவுடையடிமைசெய்வார்திரிப்புலிவனத்துளானே. (௪௧)

பண்டொருகாலந்தன்னிற்பத்தருக்கருளிச்செய்தா
னண்டர்கோன்வழிப்பட்டேத்தவநுக்கிரகங்கள்செய்தான்
முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங்கொடுத்தான்
றிண்டிறற்புலிபூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே. (௪௨)

ஆவிற்கும்புலிக்குமுன்னமநுக்கிரகங்கள்செய்தா
னாவிக்கும்வலியனுக்குநாளாக்குமருளிச்செய்தான்

மூவர்க்குமுனிவர்கட்குமுதக்குறைவறிஞருக்குந்
தேவர்க்குமுத்திதந்தான்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬௩)

பரைவடிவீசற்கானபடியினுற்பன்றிக்கன்றுக்
கருண்முலைகொடுத்தான்பின்னுமானைக்காயரியைவிட்டான்
குருவடிவாகிக்கல்லால்குறுகினுனதலாலே
தெரியருண்மூர்த்திபோலுந்திருப்புலிவனத்திளானே. (௬௪)

அரக்கனைமிதித்தத்தாலுமரிவெட்கிப்போனத்தாலு
முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ்
சுருக்கமில்புவியைத்தாங்கித்தூலமாயிருத்தலாலுஞ்
செருக்களவாற்றலுள்ளான்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬௫)

இன்பத்துளின்பமாயநின்னடியெய்தும்வண்ணந்
துன்பத்துட்டுன்பநீங்கித்துறவிகடேங்கிநிற்பார்
பொன்பதுமத்தோன்மாயன்புண்ணியத்தவங்களேற்பார்
செம்பதுமத்தாள்காட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬௬)

அறிவுருவாயவென்னையாணவமனுதிகூடிப்
பிறிவறியாதநின்னைப்பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி
நெறியினைமறைத்துப்பொல்லாநீசருக்கடிமையாக்கிச்
செறியிருணின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. (௬௭)

உடம்பினைச்சிவமேயென்பருடம்பிற்குமூலமோரார்
கடம்படுபிராணன்ருனேகர்த்தனென்றுரைப்பரஞ்சு
மடம்பெறுமிந்தியத்தைமதியென்பரிவைக்குமூலந்
திடம்படுநின்னைக்காணுர்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬௮)

அனுபவத்தறிதலன்றியளவையாலறியக்கூடாச்
சனகனைச்சாக்கிசொன்னுற்சருவருமொப்புக்கொள்வர்
மனமொருபாலேவிட்டுமலரடிநோக்கும்வஞ்சர்
தினமலரிடினும்வேண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௬௯)

சிவத்தினுக்கிரண்டுசத்திதிமிரத்துக்கனந்தசத்தி
சிவத்தினுக்குயர்ந்ததென்பர்தெளிவிலாமாந்தரெல்லாஞ்
சிவத்தினைமறையாதென்னைமறைத்தலாற்றிமிரபாசஞ்
சிவத்தினுக்குயர்ந்ததாமோதிருப்புலிவனத்துளானே. (௭௰)

திரைநுரைகுமிழியெல்லாந்திரைகடற்றோன்றுமாபோ
லுரையுயிர்மாயையாக்கையுனதிடையுதிக்கக்கண்டேன்
பரைதிரைவுருவமாகிப்பசுதொறுங்குடியிருந்த
திருமறுமார்பன்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௫௧)

தேகமாதுமைதன்கூறுசீவனின்கூறதானா
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்பதாரெனலறையல்வேண்டும்
வாகனஞ்சத்தியம்புமாயவனாகக்கொண்டென்
றேகவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௫௨)

அனாதியின்மலம்வந்தென்னையடுத்ததுமதற்குமுன்னே
மனாதிகளிலாதவாறுமலடிபான்மைந்தன்போலத்
தனாதிநின்சத்தியாலேதனுகரணங்கள்வந்து
பினாதிநிற்பெற்றுப்பின்னைப்பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்
செனாதிபன்வழிபட்டேற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௫௩)

கூடலிலேகலந்தவாறுகதியிடைப்பின்வந்தாலும்
கடலினுட்டன்மைகுன்றுக்கதையெனநினைக்கண்டோரு
முடலிடையிருந்துமுண்டுமுறங்கியுமுலாவிநின்றுந்
திடனுடைஞானியன்றோதிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௪)

ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங்கொன்றினையொன்றுற்பற்றி
நன்றுதீதென்னாநிற்குஞானிகளுள்ளக்கோயி
லென்றுநிற்கினியதென்றோவிடைவிடாதிருந்ததெம்மான்
சென்றிடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௫௫)

பாசத்தார்பாசத்தோடும்பதிந்திடப்பசுவார்நின்பாற்
காசற்றவிழியார்போலக்கலந்தபின்பிரிவதில்லை
யாசற்றநீயுநானுமன்னியமின்மையாலே
தேசத்தார்பரவலான திருப்புலிவனத்துளானே. (௫௬)

கீட்படுகீடநல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே
யாட்படவதுதானாவதிசயம்போலுமம்ம
நாட்படப்பிரிந்தநாயேனாதநிற்காட்செய்தத்தாற்
சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௫௭)

வடிவிலாவடிவினின்றுமணமிலாத்தொழில்குயிற்றி
யடிமுடியில்லாஞானவாரமுதுண்டுநிற்போர்

படுகுழியனையபெண்டீர்பாழ்நரியனையமைந்தர்
செடியுடையாக்கைவேண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. (ருகூ)

நகாரத்தின்மயலைஞானவாளினுலறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறைப்பைநாமேமணியெனுமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்றுமாலயனறியாதெங்குஞ்
சிகாரத்தைக்கண்டேனின்னுற்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ருக)

நோயிலாவாக்கைபெற்றுநுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியநின்னைச்சமாதியிற்காணமாட்டார்
மாயையால்வகுக்கப்பட்டவடிவிடைநின்னைக்காணச்
சேயராயரற்றுகின்றூர்திருப்புலிவனத்துளானே. (சுய)

தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டுந்
தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும்வினையிரண்டு
மனமொழிகாயமூன்றுமவுனமுத்திரையினிற்பச்
சினமயலகன்றோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (சுக)

குறியறிவாகுங்கோயில்குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேயெல்லாமறிவெனக்கண்டுகொண்டேன்
றறியெனவுடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலைச்
செறிபவமினியெற்குண்டோதிருப்புலிவனத்துளானே, (சுஉ)

சைவசித்தாந்தமெல்லாந்தானவனுகிநிற்றல்
மையறுவேதசித்தமற்றது நானேயென்ன
லுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றோதியென்னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற்குரவனீயேதிருப்புலிவனத்துளானே. (சுங)

கண்ணினுற்காணுக்காட்சிகாதினுற்கேளாக்கேள்வி
யெண்ணினுலெண்ணவெண்ணமெழுத்தினுலெழுதாக்கல்வி
மண்ணைபாலகனுன்மத்தன்மதியொத்தஞானமெல்லாந்
திண்ணமாய்க்காட்டுமிந்தச்செவிக்கினியமிர்தமன்றே. (சுச)

கர்ணாமிர்தம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினோராவது

சுருதிசாரவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்பு.

பெரியபண்டியன்பெட்கரியானன
னரியஞானத்தபோதனரஞ்சலிக்
குரியவாமனரூபனையுள்ளுவாஞ்
சுருதிசாரவிளக்கந்துதிக்கவே. (க)

பரசிவவணக்கம்.

காதெவனாலேகேட்குங்கணெவனாலேகாணு
மோதுநாவெவனாலுண்ணுமுடலெவனாலேயோரு
மோதுமூக்கெவனன்மோக்குமூச்செவனாலேயோடும்
போதெவனாற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிற்பாம். (க)

பராசத்திவணக்கம்.

வேறு.

ஆதிப்பிரமத்தொருசத்தியபினசத்தியாயதன்பாற்
பேதசத்தியாயதன்பரற்பின்னுபின்னசத்திகளா
யோதுநாமரூபமாய்விரிந்தமுடிவினொன்றாகிப்
போதமயமாய்நின்றடன்பொற்றுமனாத்தாள்போற்றுவாம். (உ)

முருகக்கடவுள்வணக்கம்.

வேறு.

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தஞானவிவேகங்கண்மேலிடச்
சுத்தவான்மசொரூபமேநீயெனுஞ்
சத்திவேற்கைச்சரவணற்போற்றுவாம். (௩)

அடியார்வணக்கம்.

வேறு.

மூப்பாழும்பாழென்றமூலனூரடிபோற்றி
யப்பாலும்பாழென்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமில்லையென்றசிவாக்கருணைபோற்றி
பொய்ப்பாழாயறத்துறந்தவெண்காடர்புகழ்போற்றி, (௪)

கண்ணாலுங்கருத்தாலுங்கையாலுமெய்யாலு
நண்ணுதபரஞ்சுடரைநாதாந்தநாயகனை
யுண்ணுடுபவர்க்கெளியவுத்தமனையுபநிடதக்
கண்ணாரக்கண்டவரைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம். (௫)

பெற்றதபோதனர்பாதப்பெய்தூளிபுனைந்திடவுங்
குற்றமுறுமெனதுள்ளங்குவிந்தறிவைக்குறுகிடவும்
பற்றறத்திரத்துறந்தசுகமுனிபங்கயத்தாளை
யற்றமறத்துறந்தவன்போலறிவாகிவணங்குவாம். (௬)

குருவணக்கம்.

ஆக்கையலவிந்தியநீயல்லவகக்கரணமல
தேக்குபிராணனுமல்லசீவனலசாக்கியல
போக்குவரவில்லாதபூரணநீயென்றருளு
மாக்குரவன்திருத்தாளைமறவாமல்வணங்குவாம். (௭)

நூற்சிறப்பு.

வேறு.

மறைகிடந்தமதுரநல்வாக்கிய
நறவமென்னவுஞானிகளுண்டிடப்
பிறவிதீர்தரப்பேணிப்பெருகிரு
ளறவிளம்புவனங்கையினெல்லிபோல். (௮)

வேறு.

ஐயமுடையோரின்னுமாசையுடையோரயுதம்
பையரவன்முடியுலகப்பசுநூலின்விருப்புடையோர்
மையுறுகொக்குவம்பரதமலிகணிதஞ்சத்தமிதி
ஊையுமவாவுடையோருமிந்நூலினயமறியார். (க)

அவையடக்கம்.

ஆலவிடஞ்சிவன்மிடற்றிலடங்கியத்தாலகிலமெலா
மாலவிடமென்றிகழாரஞ்சலிசெய்வார்போல
மூலமகாவாக்கியமாமணிச்சீரைமுடிந்திடுமிம்
மூலமுறிந்தோரிகழாரதுவேயென்மொழியம்மா. (ம)

நாரதாதியர்சுகர்க்குநவின்றநால்வாக்கியமுந்
தீராய்முத்திபெறச்சித்தமொருப்பட்டவர்க்குத்
தூமாயணித்தாயசுயம்பிரகாசப்பெயரோ
னாரியன்சேவடிபோற்றியறைவனருந்தமிழாலே. (மக)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதல்வாக்கியம்.

தீரத்துறந்தசுகமுனிவன்றிவவுமகரயாழ்முனிவ
னாரப்பொலிந்ததாமரைப்பூவடியில்வீழ்ந்துமுகநோக்கிப்
பாரைதுறந்துபோமாறுபகர்தியென்னப்பக்குவனே
சேரப்பிரமம்பிரபஞ்சமேவாப்பிரமோகந்தெளியே. (க)

வேறு.

உலகமேபரப்பிரமமுரைக்குமந்தப்பிரமநா
முலகில்கலையுணர்ந்தாலுமருத்தமிதேயறிகண்டாய்ப்
பலமயலைத்துறந்தரியபரமபதந்தனைத்தாவி
யுலவுசுகமுனிவரனேயென்றுரைத்தானுயர்முனிவன். (உ)

ஆகிலிந்தப்பரப்பிரமமகிலமயமாயிற்றென்றுற்
சோகமொடுபிறந்திறக்குந்தொழிலுளவோவென்பாயே
லீகைபலபணியாயுமிறந்தனவோவதுபோல
வேகபரமகிலமுமாயிருக்கும்வியாபகத்தாலே. (௩)

தந்தைவயினுண்டாயசந்ததியுமவனென்றே
மூந்தழமறையுரைதருமான்முழுவதுந்தானன்றியொரு

சிந்துமிலையெனவீசன்சேயிழைக்கோதியபரிசாற்
பந்தமறுஞ்சுகமுனிவபார்பிரமஞ்செகமென்றே. (௪)

எல்லாவண்டமுமியானேயாவருமென்சொரூபமே
நல்லார்பொல்லார்நானேநன்மையொடுதீமையுநா
னுல்லாசபரமுத்தியொன்றெழியவிரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப்பொருடெரியாகண்ணிலர்க்குக்கதிருண்டோ. (௫)

ஒலியாகிப்பரிசமாயுருவாகியிரதமாய்ச்
சலியாதகந்தமாய்த்தாரணியாய்ப்புனலனலாய்
மலிவாயுவானமாய்மதியிரவியியமானு
யலியாகியாணாகிப்பெண்ணாகியமர்கின்றேன். (௬)

சாவதும்பிறப்பதுவுந்தனுவன்றேவஃதறிதி
சாவதும்பிறப்பதுவுந்தாமென்றேயுரைதருவார்
போவதும்வருவதும்புரியட்டசரீரமே
போவதிலைவருவதிலைபோதமயப்பொருணமே. (௭)

இவ்வண்ணமறியாதாரில்லறத்தைத்துறந்துபோ
யுய்வண்ணம்பெறக்கானிலூசிநுதித்தவம்புரிவார்
நைவண்ணமனத்தோடுநானிலம்போய்த்திரிதருவார்
கைவண்ணவனலோம்பிக்காலத்தைக்கடத்துவார் (அ)

வேறு.

தன்னையறிந்தோர்தபோதனரோதன்னையறியார்தபோதனரோ
முன்னைவினையின்முடிபறியார்முதன்மைப்பிரமந்தானென்றே
சொன்னமறையின்பொருளறியார்துறந்துந்துறவார்சுபமுத்தி
பின்னமென்றேபிதற்றுவாரொன்னேயுலகின்பேதமே. (௯)

இரண்டாம்வாக்கியம்.

வான்முதலுலகமெல்லாமனத்திடையாக்கவல்ல
நான்முகப்பிரமன்றன்னைநவில்சுகமுனிவனோக்கி
மோனவத்துவிதச்சொற்குமொழிபொருளிரண்டோவொன்றே
ஞானசற்குரவசொல்வாயென்றுளநைந்துகேட்டான். (௧)

வேறு.

ஏகமேவாத்துவிதம்பிரமோகமென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ்சுகமுனிவன்சந்தேகத்தடைநீங்கி

யாகமெனுஞ்சிறையுலவாதாநந்தச்சிறையாகி
யேகமேயத்துவிதம்பிரமநாமெனத்தெளிந்தான் (௨)

அத்துவிதந்துவிதமல்லாதெனவரியமறையேக
மத்துவிதமிதற்கையமிலேயென்றேயறைந்தாலும்
பொய்த்துவிதமயக்கொழியார்பூருவவாதனேயாலே
யத்துவிதமொழிபொருடானன்னியமாய்த்தெளிவரால். (௩)

வேருகிப்பிறந்திறந்தகாலமெலாம்விவேகமிலாக்
கூருகியருட்குரவன்குற்றேவலாற்றியபின்
னீருருந்திருமேனிநிமலன்மாவாக்கியத்தால்
வேருகாப்பதமளித்தால்வேருகும்விரகிலிகள். (௪)

ஒன்ருகிப்பரவெளியாயுருவருவமிலதாகிக்
குன்ருதபரப்பிரமங்குகையிருக்குமதைவிளக்கி
னன்ருருமிதயகுகைநாமதுவேயையமிலே
கன்ருதநின்மொழியான்மெய்ஞ்ஞானங்கடைப்பிடித்தேன். (௫)

ஊனடியுயிர்நாடியுண்ணடிப்புறநாடி
வானடிவளிநாடிமண்ணடிநீர்நாடித்
தீநாடிநாதவிந்துசெங்கதிரோன்றனேநாடி
நானடிப்பார்ப்பளவினுனேயப்பரப்பிரமம். (௬)

பல்கலேயாலாகமத்தாற்பகர்கீதைபதினெட்டா
னல்வினேயாற்கருமத்தானுன்மறையான்ஞானத்தாற்
சொல்லூகத்தான்மறையாத்துணிவாலிற்றீறந்தோரா
னல்லோரானுன்பார்க்கினுனேயப்பரப்பிரமம். (௭)

ஒருகாலந்தோன்றினேனெருகாலம்வளர்கின்றே
னெருகாலஞ்சாம்பினேனென்றுரைக்குமுணர்விலிக
ளொருகாலம்பிறந்ததிலேயொருகாலம்வளர்ந்ததிலே
யொருகாலமறிந்ததிலேநானேயவ்வுயர்பிரமம். (௮)

நான்மனிதனன்றுநானவிலுறுதேவனுமன்று
நானிராக்கதனன்றுநவியசுரனுனன்று
நான்முனிவனன்றுரகனுன்முகனுநானன்று
நான்திருமாலன்றரனுமன்றரியபிரமநான். (௯)

முன்னவருநானல்லமுடிமன்னர்நானல்ல
துன்னுவசியருமல்லசூத்திரருநானல்ல
வன்னியருநானல்லவன்னியருநானல்ல
பின்னமொடுபிறப்பிறப்புமில்லாதபிரமநான். (௰)

நான்பிரமமெனுஞானஞானிகள்பாலுளவாகு
மூன்பிரமையொழியாதார்க்கொருக்காலுந்தோன்றுவா
மான்வயிற்றினரிதாரமருவுமன்றிவராகவயிற்
றூன்பிறக்கக்கண்டாருமுண்டோபொய்க்கலியுகத்தும். (௰௧)

ஆதலாலகம்பிரமமெனுஞ்சுருதியகந்தெளிந்து
போதினுன்முகப்பிரமன்புண்டரிகத்தாள்வணங்கி
யோதொணுமகிழ்ச்சியொடுமுலாவினுனுலகமெலாஞ்
சோதியிவன்றனென்னத்துறந்தசுகமுனியம்மா. (௰௨)

மூன்றும்வாக்கியம்.

சொன்னவருஞ்சுகமுனிவன்றுயர்க்கடலைக்கடந்திடுவான்
முன்னைவினைநல்வினையான்மொய்த்தெழுந்தபூங்கயிலை
மன்னியுறைகல்லாலின்மாதேவர்திருமுன்பு
துன்னினனேகமுறைதொழுதழுதான்சொல்லுவான். (௧)

காண்பதெலாம்பிரமமெனிற்கண்டிதமாயழிதருமே
காண்பதலாதனவெல்லாங்காணுமலழிதருமே
மாண்பமிலுமாலறியாமலர்ப்பதத்தாய்புகன்றிடுதி
வீண்பமிலாகச்சுமையான்மிகநொந்தேன்விண்ணப்பம். (௨)

சிறந்ததிருக்கல்லாலிற்றிகழ்கின்றதெய்வமே
பிறந்திறவாப்பெற்றியனேபேதையேன்விண்ணப்ப
மறந்தவிரப்பாவமுறுமஃதொழியவறனெய்து
மிறந்தொழிவதெக்காலமெஞ்ஞான்றுன்பதம்பெறுவேன். (௩)

பக்குவர்க்காய்க்கல்லாலின்பாங்கெழுந்ததெய்வமே
தக்கவிராட்டிருவுருவாய்தமியேன்றன்விண்ணப்ப
முக்குறும்புங்கடந்தவிடமுழுத்துரியகிலையென்று
லக்குறும்பைக்கடப்பவன்யாரவனேயப்பரப்பிரமம். (௪)

பொய்ப்பிரமையொழியதிருக்கல்லாலின்புடையெழுந்தோய்
செப்புமுறையறியாதசிற்றடியேன்விண்ணப்ப

மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிலறிபவர்யார்
சுப்பிரமமுடனேறுந்தோற்றியுமென்றேற்றுவே. (௫)

அருந்தவர்க்காய்க்கல்லாலின கத்திருந்ததெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றுரியநிலப்பொற்பொதுவுங்கடந்தேறி
யிருந்தபடியிருவென்றுலேமையேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரநாமென்றறியினிடேதமெனேவிதியென்னே. (௬)

வேதியர்க்காய்க்கல்லாலின்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதமிலாப்புன்மதியேன்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதமிலேயெனிற்பேதம்பெற்றமையென்பினும்பேதம்
போதுமோர்பிராந்தியெனிற்பூரணர்க்கேனிப்பொய்ம்மை. (௭)

ஆதலாலடியேனுக்ககந்தெளியவிடைதேற்றிக்
காதலாலடியேனைக்காப்பையெனக்கைகுவித்துச்
சிதரன்முன்னறியாததிருவடிக்கீழ்வீழ்ந்தலறிப்
போதமசைவறநின்றுன்புரமட்டோன்புகலுமால். (௮)

சத்தியமீதிதற்கையஞ்சாராதுசமுசயமா
மித்தையிதிலொழிந்துபோமிவ்விடைக்குவிடையில்லை
சுத்தகிளிப்பெயரோய்கேள்சுருதிமுடிவினுஞ்சார
மெய்த்தமறையொன்றுளுன்விரிவொடுங்குமிஃதறிதி. (௯)

பாவாபாவாதீதம்பிரமோகமெனப்பகரு
மூவாதவாக்கியத்தின்முடிவறியின்முன்மாயை
நீவாதபின்மாயையிரண்டிற்குநீண்டிருக்கு
மோவாதபரப்பிரமநீயாமென்றுணர்கண்டாய். (௰)

வேறு.

கேவலசகலமென்னக்கிளைத்தெழுமாயைதன்னைக்
கேவலஞானத்தாலேகிழித்தறிலாகிநிற்பாய்
பூவலம்புரிந்தமாந்தர்புண்ணியதீர்த்தமாதி
யாவலாய்த்தானமாதியாகமாதியவிதாமால். (௰௧)

வேறு.

நினைவழிப்பினதன்பின்னேநினையாமையெழுமத்தை
நினைவறியாவறிவுருநாமென்றவற்றினயனிற்பாய்
மனிதரறியாவிந்தமாருதசுகோதயத்தைத்
தனியிருந்துகாண்டியாற்சகங்கடந்ததவத்தோயே. (௰௨)

காரணகாரியங்கடந்தகரிப்பிரமநாமென்றே
யாரணநூற்புகன்றபடியனுபவிப்பாயருந்தவனே
காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிகளாகுங்
காரியமுன்பாலுடைத்துக்காரணமக்கடவுடன்பால். (௰௩)

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடேழென்பா
ராகினுமிருபாதியிதாலகிலேசனுபாதிசொலிற்
சோகமிலாச்சருவசிட்டிமுதற்சருவாந்திரியாமி
பாகமுறுஞ்சுகமுனிவகடையேழும்பரிந்தறியே. (௰௪)

இன்னணமாயுயிரரணைக்கடந்தேறியிறையரணைப்
பன்னுமறையின்படியேகடந்திடிற்பைங்கிளிப்பெயரோய்
சொன்னபரப்பிரமமயநீயாயேதோன்றுமா
லன்னியமாயொருபொருளுந்தோன்றாவேயனுபவத்தே. (௰௫)

தேகமலேன்பொறியல்லேன்செறிகரணநானல்லேன்
மூகபிராணனுமல்லேன்முழுப்பிரமநானென்னச்
சோகமெனப்பாவிக்கிற்சுகமுனிவவுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறுமதிபோலவிளங்குமுன்றன்மதிதானே. (௰௬)

சிட்டிமுதற்றெழிற்கெல்லாஞ்செப்பிடினுன்பரமென்ன
விட்டவைக்குச்சாக்கிநானெனில்விமலமடைகின்றாய்
வெட்டவெளிப்பெரும்பாழில்வீற்றிருக்கும்பரம்பொருணீ
யிட்டசெழுங்கதிர்போல்வையிருக்குமுனையறியாவே. (௰௭)

பாவனையெலாமிறந்தாற்பாழன்றோபரமேட்டி
பாவனையெலாமிருந்தாற்படுசகமன்றோவிரண்டு
மோவியதேநின்னிலையமுபாதியறுசூனியமா
யோவியம்போனிருவிகற்பவுணர்வாய்நில்சுகமுனிவ. (௰௮)

வேறு.

அறிவையன்றியறியப்படும்பொருள்
சிறிதுமில்லையெனத்தெளியாவிடின்
மறியுமைம்புலவாதைத்திரைகளில்
பிறவிமைக்கடல்வீழ்வைபெருந்தவ. (௰௯)

வேறு.

அனந்தகுணகலியாணவப்பிரமேயப்பொருளே
மனந்தடுமாறுநிலையம்வகுத்தநந்திவாகனனே

தனந்தனியேயிருந்தாடுஞ்சங்காரகாலத்தின்
முனேந்தபரவெளிக்கோயின்முக்கணநின்னுலுய்ந்தேன். (௨௧)

வேறு.

வேதநாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிந்தனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்ப்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கோலோ. (௨௰)

வேறு.

உள்திலதாம்பொருண்முடிவினுறுபொருளையான்கண்டே
னுளதிலதேபொருளென்னுமுணர்விலிகள்காண்பாரோ
வளவிலாப்பொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணு
லளவிலாவாநந்தம்பெற்றேன்யார்பெறுவாரோ. (௨௨)

காணுக்கண்கேளாதகாதுமுனைகமழுநாப்
பூணுதபூடணமும்புனேயாதபொற்றுகிலும்
வேணுதவேட்கையுமேல்வீழாதவிரிவியப்பு
மாணுதிநாமல்லாவறிவாதிதந்தனையே. (௨௩)

கைம்மாறுகாண்கிலேன்கடையுகவெந்தீயாடி
பெய்ம்மாரிக்குதவியெவர்பெறவளிப்பார்பேருவகைப்
பெம்மானேபணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேறெற்கருடியென
மும்மாயைப்புரங்கடந்தசுகோதயமாமுனிபோனுன். (௨௪)

நான்காம்வாக்கியம்.

உண்ணுர்போன்முகம்வாடியுண்டிமேல்விழைவின்றி
யுண்ணுடிப்பரம்பொருளையுன்னியுலவாத
வெண்ணுதநெடுங்காலமிதுவதுவென்ருேர்கின்ற
வெண்ணுதவெண்ணமெலாமெழவதனையிடிக்கின்ருன். (௧)

வேறு.

எத்தனைதாயைக்கண்டோமெத்தனைதமரைக்கண்டோ
மெத்தனைமனையைக்கண்டோமெத்தனைமகவைக்கண்டோ
மெத்தனையூரைக்கண்டோமெத்தனைபேரைக்கண்டோஞ்
சித்தமேதிரும்பாயீசன்றிருவடிகாணுமாறே. (௨)

வேறு.

வாமனமேயென்கண்டாய்வையகத்திற்போயமூர்த்திச்
சாமளவுமென்னையேன்றடுமாற்றஞ்செய்கின்ருய்த்

தூய்மனமேயென்னோடுந்துணைப்பட்டாயாகிலன்றே
தேய்மதியூர்சடையானையின்றேசென்றடைவேனே. (௩)

பொல்லாதபுலன்மரத்திற்போயேறிப்புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்குரங்கே
நல்லார்போம்வழிநாடிநால்வனைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையெனஞாலமுனைத்தூற்றுமே. (௪)

ஆக்கறக்குமந்நேரமகந்தொறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிடத்தேசென்றுகுற்றேவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருறவேதேடிமுயல்கின்றாய்முதுநெஞ்சே
போக்குவரவகன்றபரிபூரணனைப்புறகிட்டே. (௫)

போகாதபுலக்கடலிற்புக்கதனிற்பொருமியெழு
மாகாதநஞ்சினையுண்டந்தோநீயழிகின்றாய்
மூகமனமேயுனக்குமுடிவுமொருக்காலுமுண்டோ
காகமுருக்காட்டிலுனைக்கனன்றிடிலென்களையாறும். (௬)

விரியமனங்கடவதெனவியாதனிட்டசாபமோ
பெரியபிராரத்தமோபிரமன்விதித்தனலிபியோ
கரியமனக்கள்ளாநீகவலைவனம்புகுகின்று
யொருமொழியாலுனைக்கட்டியுருட்டிவிடக்காண்பேனோ. (௭)

அஞ்சுபுலன்வழியோடியலைகின்றமனமேவா
நஞ்சமுதமாயுண்டநாதன்பாற்போவோம்வா
தஞ்சமினிவேறில்லைசங்கரன்றாட்டஞ்சமன்றி
யுஞ்சிடவோர்நெறியில்லையோகியர்பாற்போவோம்வா. (௮)

பெரியவர்தந்தரிசனத்தாற்பெறுதபொருளொன்றுண்டோ
வரியவவர்மொழித்தடியாலடிக்கின்றேன்வாமனமே
யொருபொழுதோர்நொடியளவுநிற்பாயேலுயர்முத்திக்
கரைகாண்பேன்மெய்ஞ்ஞானக்கடவுளையுங்காண்பேனே. (௯)

அசமுகமாயைந்தடக்கியாறொடுக்கியாநந்தச்
சுகமடைந்தசனகனைச்சென்றடைகின்றான்சுகமுனிவன்
பகலிரவும்பொருட்டேடிப்பரியவர்பாலடையாது
சகதியிடைக்கேழலெனத்தவமிலர்பாலடைகின்றார். (௰)

சனகனெனுமன்னவர்கோன்றயைமுகநோக்கினர்க்குண்டோ
மனசமுகமெனக்கேட்டுவாய்தனிலீரோழ்பகலு
மனதாகமின்றியேயவனிருப்பப்புரவலனு
நனிவாவென்றழைப்பவந்தான்ஞாலத்தையறத்துறந்தான். (௰௧)

பைந்தொடிசங்கமமின்றிமற்றையபல்லுபசார
மங்கியற்றவேலினுனறவாழிதரிசனகன்
புங்கவனேயெவ்வண்ணமிருக்கின்றுய்புகறியென
விங்கறியேன்சுகவசுகமிரண்டுமென்றுன்சுகமுனிவன். (௰௨)

அறிகின்றேனறிவில்லேனெனுநிலையங்கடந்தநிலம்
பிறிவறியசுவானுபவாதீதம்பிரமோகமென்
மறுவின்மறைகூறுமாவாக்கியத்தைக்கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்றவனுபவமுமனுபவமன்றுமன்றே. (௰௩)

அவ்வறிவுங்கடந்தொளிருமனுபவமேதென்றுயே
லிவ்வறிவுசீவனமாயிருப்பளவுந்தோற்றுவாஞ்
செவ்வறிவாய்நீநிற்பிற்றெரியுமதையென்சொல்கேன்
பௌவமடைநதியெனவுன்பசுபோதமடங்கிடுமால். (௰௪)

நீயறியப்பட்டதெலாநிட்டையல்லவதீதத்தே
போயறியுமறிவினையும்புகவிழுங்கிப்பூரணமாய்த்
தாயறியுங்குழவியினைத்தனையனறியாவணம்போ
லாயபெரும்பாழறிவாரறியாதவனிர்வசனம். (௰௫)

உன்றந்தையுரைத்ததுவுமுயர்முனிவனுரைத்ததுவு
மன்றல்கமழ்கமலனுரைவாக்கியமுமகதேவ
ரன்றுரைத்தவாக்கியமும்யானுரைத்தவரும்பொருளு
மொன்றேயாமையமிலையுனையன்றிவேறில்லை. (௰௬)

பேறுதபெரும்பேற்றைப்பேசாதபெரும்பேச்சை
யூறுதகண்ணீருமுடையாதபேரன்பு
மாறுதவனுபவமுமணுகாதவணுகலுமாய்
மாறுனுங்காணுதமகத்துவத்திலழுந்துவாய். (௰௭)

பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றுன்சுகமுனிவ
னறிபவல்போயாநந்தத்தனுகூலமானபினர்ச்

செறிபிரமமொன்றெழியவிரண்டில்லாத்திறத்ததேல்
பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றன்பெருஞ்சனகன். (௰அ)

காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறென்றன்சுகமுனிவன்
சேண்பயிலுமொளிக்கொளியாய்ச்சித்தாகிப்பரவான்மா
தான்பிரகாசித்தபினர்த்தானேதானுனமையாற்
காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறென்றன்கனசனகன். (௰க)

உண்பதியாதுண்பவன்யாருரையென்றன்சுகமுனிவன்
புண்பயிலுமுடல்பொருளும்பொன்றுதவாவியுமந்
தண்புனலோடாரியற்குத்தத்தமெனவீந்தபின
ருண்பதியாதுண்பவன்யாருரையென்றனுயர்சனகன். (உ௰)

பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்றன்சுகமுனிவ
னுசையெலாவிராசையாயாநந்தமுங்கடந்த
வீசனுனீசனிரண்டற்றவெல்லையிலே
பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்றன்புகழ்ச்சனகன். (உக)

தோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றன்சுகமுனிவ
ஞர்த்தமொடுமனவாக்குக்கதீதத்தேயளவிறந்த
சேத்திரத்திற்சிவமாகித்திறம்பாதநிலையத்திற்
றோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றன்றூச்சனகன் (உஉ)

முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றன்சுகமுனிவன்
சித்தமலமிறந்தரியசிற்பரமுங்கடந்துபோ
யெத்திசையுமெப்பொருளும்யாமாகிநின்றிடத்தின்
முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றன்முதிர்சனகன். ()

வேறு.

கூர்கொண்டவாள்கொலைசெய்யுமோகொலைசெய்பவன்கையன்றியே
கார்கண்டலோபயிர்செய்வதுகதிர்கண்டலோவிழிகாண்பது
பார்கண்டியானிருவாதனைப்பயிர்செய்வதுமிறைகண்டலோ
தீர்கின்றநாளெஞ்ஞான்றுசொல்சிவயோகியேசிவயோகியே. (உச)

முன்பண்ணியவிருவாதனைமுதிர்தேசிகன்விழியாலுகும்
பின்பண்ணியவிருவாதனைப்பிரமாற்பணத்தாலேகெடு
மன்பொன்றியநாமச்சுதனென்கின்றபேராநந்தமேற்
றுன்பங்களாரின்பகளார்சுகயோகியேசுகயோகியே. (உரு)

வேறு.

ஐயமெனும்புறங்காட்டையட்டேனின்னருண்மொழியால்
வையகத்தினின்போன்றமாதவராரெனவாழ்த்த
வுய்யுநெறியுணர்ந்தேனேயுன்வரவெற்கிடைக்குமோ
செய்தவத்தாலுன்பாதத்தெரிசனையான்பெற்றேனே. (௨௬)

என்றொருவருக்கொருவரிவ்வண்ணந்தமிற்பேசிச்
சென்றொடுங்குமாறென்னச்சித்திரிகன்கண்ணென்னக்
கன்றிறந்தவாறென்னக்கண்ணிழந்தான்கதியென்னத்
துன்றரியசுவானுபவத்தழுந்தினான்சுகமுனிவன். (௨௭)

வாழ்த்திடவும்வாயில்லைவணங்கிடவுஞ்சிரமில்லை
சூழ்த்திடவுமலரில்லைதொழுதிடவுங்கையில்லை
யேத்திடவும்பாவில்லையெதிர்ந்திடவோரிறையில்லைப்
பார்த்தவிடந்தோறுமியானேயெனையானேபணிகின்றேன். (௨௮)

பண்டைமறைமொழிப்படியேபரமபதமினிதுணர்ந்து
தண்டுதலில்வியாதமுனிமனங்குவியத்தானினைப்பக்
கண்டையொத்தமனங்குவித்துக்கனகவரைமீதடைந்தங்
கண்டெலாமறியாதமத்துவிதவீடுற்றான். (௨௯)

மாருதவாசையெலாமனமாரத்துறந்துபோ
யேருதமுத்திமலையினிதேறியிச்சகத்தை
நீருக்கிநினையாமனித்தியானந்தமுற்றான்
றேறுவென்போலியெலாந்தினமலையுந்தெரிவையர்க்கே. (௩௰)

காற்றிலாவிளக்கொளியோகண்ணாடிமண்டிலமோ
நீற்றொளியோசரர்க்காலநிறைமதியோநிறைவானோ
தேற்றுறுபூங்கங்கையோதிரையற்றபாற்கடலோ
வாற்றரியதவனோற்றசுகமுனிவனகமம்மா. (௩௧)

ஆங்கவனைநினைதோறுமென்னகங்காரமடுக்கழியும்
பூங்கமலத்திருத்தாளையுள்குதோறும்புகலுளவாந்
தீங்கறுமன்னவன்காதைசெவிபுகவென்றீமையுகும்
பாங்குடையோன்றுறவெனக்கும்பதியுமோபாரிடத்தே. (௩௨)

ஐயாசையாருசையற்றவறிவுடையோரை
யையாண்டாயினுமன்றியாண்டேனுஞ்சோதித்துப்

பொய்யாவிந்நூலவர்க்குப்போதிக்கபுகழ்க்கீயின்
பொய்யாரும்புலைவினையம்புகுவர்புவியுள்ளளவும். (௬௬)

குக்குடம்போற்சற்சீடன்குப்பையைப்போற்சற்குரவன்
குக்குடம்போலாராயின்குருக்குப்பைக்குருக்காட்டு
மற்கடம்போற்றிரிவோர்க்குமகிடம்போலிருப்போர்க்குங்
கற்கடகம்போல்வார்க்குமிந்நூலைக்காட்டற்க. (௬௪)

சுருதிசாரவிளக்க முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௬௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வாக்கியம் - பிரக்கியானம்பிரமம்
இரண்டாம்வாக்கியம்- அகம்பிரமாஸ்மி
மூன்றும்வாக்கியம் - தத்தொமசி
நாலாம்வாக்கியம் - அயமான்மாப்பிரமம்

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பன்னிரண்டாவது,

சிந்தனைவெண்பா.

தக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

ஏணியைப்போலியாவரையுமேறவிட்டுமியானேறேன்
றேணியொப்புப்பல்லியொப்புச்சொல்லலா - நாணமற
வெல்லார்க்கும்போதித்தும்யானில்லேனென்செய்கேன்
கல்லாலாமுற்றுமெனைக்கா. (க)

குருவணக்கம்.

அம்மைமுலைப்பாலன்றமுதுபெறுஞ்செல்வ
வெம்மைப்புரக்கவந்தவீசனே - செம்மை
யரக்காம்பல்வாயினாலாகமருட்பத்தைத்
தூராக்காழிச்சம்பந்தாசொல். (க)

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமறச்சுருக்கி
யோகையுறச்சொல்வேனீயுற்றுக்கேள் - பாகமொரு
நாலாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
மேலாதுமற்றையர்க்கெல்லாம். (உ)

படைபிழைத்துப்போவார்போற்பதைபதைக்குமஞ்சு
முடலரவமென்றலறியோடு - நொடியளவும்
வீண்போதுபோக்காதுமெய்யடியார்தங்குழாங்
காண்போமோவென்றுருகுங்கால். (ங)

சருவபரிபூரணமாய்ச்சதானந்ததேசாய்
சருவபுவனங்களுந்தானுமிறைவன் - மருவிலருட்
டிருமேனிகொண்டுவந்துதிருநோக்கத்தாலுன்
கருமேனிபொன்றிவிக்குங்காண். (ச)

மெய்கண்டான்வெண்காடனெங்குருச்சிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகண்டசுகர்பூரணர்க-ளைவரையு
முள்ளடக்கியொன்றாயுணர்வாயுறங்கினர்போ
லுள்ளடங்கிநீயுமுணர். (௨௰)

ஆட்பாலவாக்கருளுமென்றருளிச்செய்த
கோட்பாடுடையவருட்கோவே-தாட்பா
லணைந்தவுயிர்க்குவமையாதோமுன்னீருப்
பணைந்ததுபோலாமென்றறி. (௨௧)

ஏதுக்களாலுமென்றகடையாப்பைச்
சோதித்தார்க்கன்றோசுகவுதய-மாதுக்கம்
போக்குமருந்தொழித்துப்பொய்க்கடலில்வீழ்பவர்போ
லாக்கமிழந்தேனுனற. (௨௨)

தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லையென்ற
மோனமொழியொன்றின்முடிபறியா - யோனிதொறுஞ்
சென்றுபிறந்தெய்த்தேன்சிவாயசிவவென்செய்கே
னென்றுகடத்தேறுவேனியான். (௨௩)

எழுவாய்ச்சிவங்காட்டியீற்றிலசிகாட்டு
முழுவாக்கியத்தின்முடிபறியா-விழுதையே
னுய்யுநெறிகாணேனுயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்துஞ்
சைவநெறிபுக்கியுமெந்தாய். (௨௪)

அறிவென்றறியாதவாணவமேஞானச்
செறிவாயவென்னைநீதீண்டற்க-வறிவாய
வென்னைச்சிவமாக்கியென்னறிவிலெக்காலும்
பின்னமறநின்றான்பிரான். (௨௫)

மொழிந்தசிவசம்பந்தாமுப்பதுமோராறுங்
கழிந்தவிடத்தென்னையெவண்காண்பேன்-கழிந்த
கருவிகளிற்சீவனெனக்காணுமதீதத்திற்
பரமசிவநீயுணரப்பார். (௨௬)

கேளாதனவெல்லாங்கேட்பித்தாயன்னைபோல்
மீளாதவானந்தம்வேட்பித்தா-யாளுடைய

பிள்ளாயுனையன்றிப்பேய்த்தெய்வம்பேய்ச்சமயக்
கொள்ளேனவருரைக்குங்கோள். (உள)

சிந்தனையால்மாருத்திரோதமலநீங்கிப்
பந்தமகன்றுபரையாகிச்-சந்திரனை
யொத்தாவிக்குள்ளவுறுதுயரமொன்றின்றிச்
சுத்தான்மாவாகித்தொழு. (உஅ)

புத்தகப்பேயேயிந்தச்சிற்றிலக்கிழ்ப்போதென்ற
சித்தன்மொழியின்றூற்குச்சித்தாந்தம்-வைத்த
பரப்பெல்லாநீத்துப்பழையசிவத்தோன்று
யிருப்பன்றேவாவிக்கியல். (உகூ)

எல்லாவுயிர்கட்குமின்பங்கொடுத்தலால்
எல்லாஞ்சிவனையேயெண்ணலால் - எல்லாஞ்
சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாப்பேரின்பஞ்
சிவனுருவ்மென்றுணர்விற்றேர். (௩0)

ஆகாயந்தன்னையளக்கமரக்காலெடென
வாகாயமம்மரக்காற்குள்ளிருக்க-வாகாயங்
கண்டாயேலந்தக்கருத்தேகருத்தாகிக்
கண்டாலதுவேகதி. (௩க)

பவனமாய்ச்சோடையாயென்றபத்துப்பாட்டுஞ்
சிவன்றுளடைவோர்க்குத்தெப்பங்-கவலை
யுருவழியச்சொன்னவுபதேசமன்றோ
சொருபத்திருப்பாசுரம். (௩உ)

ஞானசம்பந்தன்சொன்னடோறமேத்துவா
ரூனசம்பந்தமுமுறொன்ற-ஞானமொழி
யொன்றும்போதாதோசொல்லுள்ளமேயெப்போது
நின்றதிருத்தாண்டகத்தினில். (௩௩)

சீர்பூத்தவேதச்சிரப்பொருளையெல்லா
மேர்பூத்திருக்கடையாப்பென்ன-நேர்பூத்த

திருஞானசம்பந்தன் சீர்பாத தூளிக்
கருகனுனன்றியிலையாம். (௩௪)

சமயம்விசேடஞ்சத்தியநிர்வாண
மமைவிலபிடேகமாகு-லுமைபங்க
னுகமசித்தாந்தமறைதியஃதில்லாப்
பாகமுறூர்க்கீயிற்பவம். (௩௫)

சிந்தனைவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது,

நிராமயவந்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றுன்வெளியைநல்லவீடென்றுஞ்
சைவத்துறைகாழிச்சம்பந்தன்-ஐயமற
நின்போதம்போமிடத்தேநீயேசிவமென்று
னென்போதத்துள்ளேயிருந்து. (௧)

இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும்
பொருந்துமலமிம்மையிலேபொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றங்குன்னியிரண்டாட்டுவார்க்குண்டோ
போதமுண்டபிள்ளைபுகல். (௨)

புகலிக்கரசேயுஞ்பொய்ப்போதம்போனாற்
சகலமறங்கேவலமுஞ்சாயும்-அகலாத
நல்வினையுந்தீவினையுநட்டமாமென்றுணாத்து
மொல்காவென்போதவொழுக்கம். (௩)

போதவொழுக்கமென்றபொன்றுங்கொல்சம்பந்த
நாதனேயுள்ளபடிநாட்டுவாய்-பேதா
யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறிந்திட்டாங்கே
செறிந்தறிவாய்நிற்கிலிறுந்தேர். (௪)

தேரிலதிதூரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று
னோருருவாயினையென்றவும்ப-னோரு
மறிவேயறிவென்றுனவ்வறிவுக்கப்பா
லறியோமறிவையறிவால். (௫)

அறிவாலறியப்படும்பொருளேயாகிற்
பொறியாலறியப்புகாவோ-பொறியாரக்

கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தான்மெய்ஞ்ஞான
முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று. (௬)

உற்றுணரினீயெயுயர்பிரமமென்பதுவு
மற்றசிவன்ருனுய்வகுப்பதுவு-முற்று
மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயென்முன்
சிறந்தசீகாழிவருதே. (௭)

தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே
யோவிலெழுத்தஞ்சினையுமோதாய்கொ-லாவியார்
பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த
மூன்னிரண்டைக்காணுதன்முத்தி. (௮)

முத்திநடநத்தைமொழிஞானசம்பந்தா
சத்திதிருவம்பலத்திற்ருன்ருனுய்ச்-சுத்தவுயிர்
காணமுயலகனைக்காலான்மிதித்தருளித்
தானுநடம்புரிவான்ருன். (௯)

தானேசிவமானசத்தியஞாநாநந்த
மோனநிலைசொல்காழிமுன்னேனே-ஞானிகடம்
முள்ளமாகாயமாயொன்ருயவானந்த
வெள்ளமாய்நிற்குமவர்மெய். (௰)

நிராமயவந்தாதிமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினான்காவது,

அறுபத்துநாலுசங்கை.

முதலாவது-பதிசங்கை.

சிவன்தானோதெய்வம்- இதரதெய்வங்கள்தெய்வமன்றோ? வேதாகமபுராண கீதைகளெல்லாஞ், சிவனேதெய்வமென்று சத்தியமாய்ச்சொல்லும். அஃதன்றியும், வியாசபகவான் விட்டுணுவே தெய்வமென்று சொன்னநாவும் எடுத்தகையும் தம்பித்துநின்றதுவே சாட்சி.—இதனால், வியாசமர்த்தநாய நமாவென்று சிவனுக்குப் பெயர்வந்தது. ஆனால் சிவனே பரதெய்வமென்பதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சிவனையொக்குந் தெய்வந்தேடினுமில்லை" எனவும், "சிவனெனயாவுந் தேறினன்காண்க" எ-ம், "ஈசனையொப்பவர் தேவகணத்திடையாரோயோ" எ-ம், "ஈசனையன்றி யிணையொருதேவில்லை பூசனையன்றிப் புறம்பொருநோன்பில்லை" - எ-ம், "சிவமேவம்பரந் தெய்வஞ்சிகாராயநமோநமః எனவும்வரும்." (௧)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோஇல்லையோ? உண்டென்றால்நம்மிலொருவர் இல்லையென்றால் வேதாகமமில்லை வழிபடுமாணுக்கருமில்லை. ஆனால் திருமேனியுண்டானதெப்படி? தியானத்திருமேனி மந்திரத்திருமேனியுண்டு. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "ஒருவயிற்றும்வாரா வுடம்புடையான்வந்தான்" எ-ம், "வேதமொழி விசும்பு மேனிசுடர்விழிமண், பாதந்திருப்பாதிருப்புலியூர்-நாதர், பரமாம்பரமாம் படுகடலெண்டிக்குங், கரமாமவர்க்குயிர்ப்பாங்கால்" எ-ம், "அருளேதிருமேனியான்மாத்திருமேனிகுருவேதிருமேனிகொள்" எ-ம், "சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன்-எனவும் வரும்." (௨)

சிவன் ஆணோ பெண்ணோ அலியோ? என்னில், சொன்னமூன்றும் அன்றென்பதே சித்தாந்தம்; ஆனால் "பெண்ணாகியாணா யலியாய்

பிறங்கொளிசேர்-விண்ணுகிமண்ணுகி - என்று வசனம் உண்டேஎன்னில்; அதன்பின்னே, "இத்தனையும்வேருகி"என்றுவசனம்உண்டாயிருப்பானேன்; ஆனுல்ஒருபொருளுக்கிரண்டுதன்மையுண்டோ?உண்டில்லையென்பதுஇரண்டும்பெதத்தில்லை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "வாக்குமனமுமில்லாமனேலயந்-தேக்கியெனக்குச்சிந்தை தெளிவித்து" எ-ம், "வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந்,தாக்காவுணர்வாயதன்மையனே-நோக்கிப், பிரித்தறிவுதம்முட்பிறியாமைதானே, குறிக்குமருணல்கக்கொடி" எ-ம், "வீணுய்ச்சுழலுமெனக் கொருஞானவிழியளித்துக், கோணுகத்துள்ளொருகூத்தப் பிரானுண்டக் கூத்தப்பிரான், ஆணுவதுமன்றுபெண்ணுவதுமன்றலியுமன்று, காணுக்கண்கொண்டினிக்காணியென்ருன் கச்சியேகம்பனே"எ-ம், "ஆணுவலியோவரிவையோவென்றிருவர், காணுக்கடவுள்" எனவும்வரும்.()

ஆனுல் அந்தச்சிவன் எங்கேயிருப்பார், கயிலாயம், காசி, காஞ்சிமுதலிய தானத்திலிருப்பார். நாமரூபமானபடியினுல் முத்தி என்னமாய்முடியுமானுல் எங்கும் - வியாபி, சருவேந்திரியாமி, சருவபரிபூரணன், சருவலோகநாயகன், சருவசாட்சி, ஈஸ்வர சர்வ பூதானுமென்னும்-வசனத்தாற் சிவனெங்குமிருப்பதே சித்தாந்தமாயினும் பசுவுக்குப்பால், கால்-கொம்பு- சீரமெங்கும்இருந்தாலுந் தன்னியத்தின் வெளிப்படுமாறுபோலக், கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவக்கியானிகள் சித்தத்திலேயும்,வெளிப்படுவர். இதற்கு வசனம்உண்டோ-உண்டு. எப்படி? "பைங்கணேற்றினர் திங்கள்சூடுவர் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரத், தெங்குமாயிருப்பாரிவர்தன்மையறிவாரார்"எ-ம், "சிவனறிந்தருளுவன்சீவராசியை, சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள், சிவனிலாவிடமிலைச் செடசித்தெங்கணுஞ், சிவனிலாவிடிலுயிர்செகமற்றில்லையே"எ-ம், "வானத்தானென்பாருமென்கமற்றும்பர்கோன், ருனத்தானென்பாருந்தாமென்க-ஞானத்தால், முன்னஞ்சத்தாலிருண்டமொய்யொளிசேர்கண்டாத்தா, னென்னெஞ்சத்தானென்பன்யான்" எ-ம், "விறகிற்றீயினன் பாலிற்படு நெய்போன், மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியா, னுறவுகோனடுணுணர்வுக்கயிற்றினுன், முறுகவாங்கிக் கடையமுன்னிற்குமே-எனவும் வரும். (௪)

ஆனுல் அந்தச்சிவனுக்கு எண்குணமுண்டென்ருல்,ஒருகுணமும் இல்லாதவர்என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? இல்லையென்ப

து பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில். ஆனால் எண்குணத்துக்கும் வசனமுண்டோ?உண்டு; எப்படி? "தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பின ன் றுனியற்கையுணர்வினனுருதல், பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பின ன், பாசநீக்குதல்பேரருளாகுதல், மன்னுமீறில வாற்றலுடைமை யும்,வரம்பிலின்பமுமாகியவெண்குண, மின்னதாகச்சைவாகமமோ துமெம் மீசன்றூளை யெப்போதும்வணங்குவாம்" எனவும்வரும். ()

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ?என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங் காலைச் சருவமுந்தன்வசமாய்த் தான்மீதியாய் நின்றபடியினாலும், ஆலபோசனம்பண்ணபடியினாலும், உயிர்க்குயிராய் நின்றுதொண் ணூற்றாறு கருவிகளையுமியற்றுதலாலும், "சருவதத்துவாதிபதயேசி வாயநம" வென்று வசனம் இருத்தலாலும், தன் வயத்தனென்னும் குணந்தரும். இதற்குவசனம் உண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "அவன சைந்திடிலொருவணுவசைந்திடு, மவனசையாவிடிலணுவசைந்திடா- சிவன் சத்தியோடுறிற்செகம் விரிந்திடுஞ், சிவன்றனித்திடில்விரிசெக மொடுங்குமால்" எனவும் வரும். (சு)

தூயவுடம்பினன் என்றதெவ்வாற்றால் வந்தது?ஒருகருப்பாசய ங்களிற் படாமையாலும்,நரைதிரைமூப்புமுதலிய இல்லாமையாலும் சர்வமும் அழிந்துந் தானழியாமையாலும், சிவன்-நிர்மலதேகி என் று வேதமுறையிடுதலாலுமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "யோனிவழியேயுதித்து யோனிவழியேநினைந்து, யோனிவ ழியே யொடுங்குமூமர்காள் - யோனிவழி, வாராவொருவனையேவந் தித்தால் யோனிவழி, வாராவகையருளுவான்"எனவும்வரும். (எ)

சிவன்இயற்கையுணர்வினன்என்பதெவ்வாறு? எனில்,தெட்சணா மூர்த்தியாய்ச்சருவதேவர் முனிவர்கணங்களுக்கு முபதேசியாநின்ற படியினாலும், தசாவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துநிக்கிரகமும்,ஐ ந்துஅநுக்கிரகமும் பண்ணபடியினாலும், சிவஞ்சத்தியாய்நின்று உ யிர்களின அனுதிகன்மங்களைஅறிந்து ஊட்டிவிக்கையினாலும், எ ல்லாம்அறிந்து வேதமோதிவைத்தலினாலும், சூரியனைப்போல இய ற்கைஉணர்வுதரும். இதற்கு வசனமுண்டோ?உண்டு. எப்படி? "அறி விக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுமில்லை, யறிவிக்கவயலொன்றில் லை யம்பலத்தாடி யென்று, மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனரிமுனிவ ரெல்லாஞ், செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புவிவனத்துளானே" எ னவும்வரும். (அ)

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறுஎங்ஙனம் என்னில், அண்டர ண்டபிரமாண்டங்கள்தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குத், தனு, கரண, பு வன, போகங்கொடுக்கையாலுஞ், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம், ஆத்மதத்துவமாக முப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்றுஅறிவி க்கையாலும்,அளவிறந்தகண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லாம் அங்கங் கேபோயறியாமல், ஏகமாய்நின்றறிகிற சூரியனைப்போல, முற்றுமு ணர்வன். இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி? "எங்கணுமிருக்கை யாலுமிருவினையருத்தலாலுஞ்,செங்கதிர்மதியமீனந்தேய்ந்திடநிற்கை யாலுஞ், சங்கையொன்றின்றியெல்லாந் தானறிந்திடுதலாலுஞ், செங் கண்மாற்கதிகநீயேதிருப்புலிவனத்துளானே" (எ-ம்)"எங்குஞ்செவியு டையாயடியேற்கிரங்காயே" எனவும்வரும். (௧)

சிவனேபாசமோசகனென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடா தோ?என்னில், எவ்வழியானும் அடாது. இராஜாவின்கண்ணுக்கும் ஊழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருளைத்துரப்பதுபோலச் சீவ ராசிகள், மனிதர், தேவர்முதலியகண்ணுக்குச், சிவாதித்தனைஅன்றி ப்பாசநீங்காது. ஆகையால்,அநுக்கிரககாலத்தில் சிவனேமுன்னிட் டறிவிப்பன். தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், தேவேந்திர னுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர்,பிரமனுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண வர்ஆர், விட்டுணுவுக்குஅநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், உருத்திரமூர்த்தி க்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்ஆர், ஆகையால்எல்லா அநுக்கிரகங்களு ம் சிவனேயென்றறி.ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுநீது இதுந ன்மையென்றுசொல்லுவதுஞ் சிவாநுக்கிரகமெனக்கொள்க.இதற்கு வசனமுண்டோ?உண்டு. எப்படி? "பண்டொருகாலந்தன்னிற்பதஞ்ச லிக்கருளிச்செய்தா, னண்டர்கோன்வழிபட்டேத்த வநுக்கிரகங்கள் செய்தான், முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங் கொடுத்தா ன், டிண்டிறற்புலிபூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே" எ-ம் "ஆவுக்கு ம்புலிக்கு முன்ன மநுக்கிரகங்கள்செய்தா, னுவிக்கும்வலியனுக்கு நாரைக்குமருளிச்செய்தான்,மூவர்க்கு முனிவர்கட்கு முதுக்குறைய நிருருக்குந்,தேவர்க்குமுத்திதந்தான் திருப்புலிவனத்துளானே." ()

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர்மகா காருண்ணியரோவென் றால்,அஃதெவ்வரற்றால்?வருமாறு, பன்றிக்குஇரங்கிப்பால்கொடுத்த மையாலும், ஆனைக்கிரங்கி யரியையேவினபடியாலுஞ், சர்வசீவதயா பரரானபடியாலும்,காருண்ணியரொன்பதற்கடையாளமாய் அத்தநா ரியாகையாலும், இரக்கமெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். ஈயாமை-இரங்

காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம். இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு எப்படி? "பனாவடிவீசற்கான படியினுற்பன்றிக்கன்றுக், கருண்முலை கொடுத்தான்பின்னு மானைக்காயரியைவிட்டான், குருவடிவாகிக்கல் லால்குறுகினுறைதலாலே, தெரியருண்மூர்த்திபோலுந் திருப்புலிவன த்துளானே" எனவும்வரும். (௰௧)

சிவனுக்கு முடிவிலாற்றலுடைமைஎங்ஙனம்?என்னில்,இராவண னைச் சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு, மேகமாய்த்தாங் கிப் பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், அன்றுதொ ட்டுமேகவாகன கர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிகாலையிற், சங்காரகர் த்தாவாய்ச் சர்வத்தையுந்தகிக்கிறபடியாலும், பூமியைச்சேடன்,சே டனைக்கூர்மங், கூர்மத்தைக், காலாக்கினிருத்திரராய்த் தாங்குகிறப டியாலும், அளவிறந்தபலமுடையானென்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ இ ல்லை.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி?"அரக்கனைமிதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனத்தாலு, முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொரு க்கலாலுஞ், சுருக்கமில்புவியைத்தாங்கித்துலமாயிருத்தலாலுஞ்,செ ருக்களவாற்றலுள்ளான்றிருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும். ()

சிவனுக்குவரம்பி லின்பமுடைமைவந்த வழிகாட்டுமென்னில்- ஈச்சுரன் இன்பமயனேயாம். எங்ஙனமென்னில், வேதம்,வேத்தியம், ஆத்மா, அனாத்மா, திருக்கு, திரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சி தானந்தமானபடியாலும், ஞாதுரு ஞான நேயங்களுக்கப்பாற்பட்டி ருக்கிறபடியாலும்,இன்பமெல்லாம் விளைகிறபூமியானபடியால் சம்பு என்ற நாமம்வந்தமையாலும், (சட்டோகினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்க ரனை) என்றமையாலும், (நினைத்தொறுங் காண்டோறும் பேசுந்தோ றுமெப்போது,மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்)எ ன்றமையாலும்,முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமேஇல்லை.—அரிகர ப்பிரமாதி, நாரதாதியிருடிகள், முனிகள், மனிதர்,தேவர்கள், சர்வ ர்களுந் தியானிக்கிறபடியினுல், சிவன் இன்பமயனேயாம். இன்பங் கொடுக்கிறவர், சிவனென்பதே வேதாகமசித்தாந்தம். இதற்குவச னமுண்டோ? உண்டு.எப்படி? "எல்லாஉயிர்கட்கும்இன்பங்கொடுத்த லினுல், எல்லாஞ்சிவனையேயெண்ணலால்-எல்லாஞ், சிவனுருவேயா மாற்றெவிட்டாதவின்பஞ், சிவன்பாலிருக்குமெனத்தோ" எ-ம் "இ ன்பத்துளின்பமாய நின்னடியெய்தும் வண்ணங்-துன்பத்துட்டுன்ப நீக்கித்துறவிகடேங்கிசிற்பார்-பொன்பதுமத்தோன்மாயன் புண்ணிய

தவங்கணேற்பார்,செம்பதுமத்தாள் காட்டாய் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௰௩)

ஆனால்இந்தச்சிவன் எங்கேஇருப்பார்? எங்கும்இருப்பரென்று முன்னமே சொன்னோமே. எங்கும்இருந்தால் எனக்குத் தெரியவில்லையே? எங்கும்இருப்பவர் நின்அறிவிலேயும்இருப்பர். எந்தஅறிவிலே? சுட்டறிவுகெட்ட சுகாதீதஅறிவிலே. அந்தஅறிவு வேறுநான் வேறோ? அந்தவறிவேநீதான். அந்தஅறிவே நானாயிருந்தால் எனக்குத்தெரியாதோ? வெகுமுகமானபடியினால் தெரியாது. அகமுகமானால்தெரியுமோ? அகமுகமாய்ப்பார்த்துப்பின்புகேள். ஆனால், அந்தஅறிவு வேறுதானோ? அனுபவித்தால் தெரியும். அனுபவித்தவர்உண்டோ? சுகர், வாமதேவர், திருமூலர், நந்தி,சிவவாக்கியர், அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், சடகோபர்,பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, முதலியமகத்துக்கள்எல்லாம்அனுபவித்தவர்கள். தின்றபண்டந் தேக்கிட்டாற்போல, அவர்கள்வாக்கியங்கள் காட்டும். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சுகன்வாமதேவன் றுருவாசன்காதி, மகன்விதுரன்வெண்காடன்மாறன் -- சகமாண்ட,பத்திரகிரிவான்மீகி பற்றற்றேமுத்தியினை,யுற்றுருருர்க்கிவரொப்பார்" எ-ம். "சிவனைநான் சிந்தையுட்கண்டவாறே" எ-ம். "தேடிக்கண்டு கொண்டேன்திருமாலோடு நான்முகனுந், தேடியுந்தேடொணாத்தேவனையென்னுள்ளே- தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" எ-ம். "உள்ளத்திருளியைக் கண்டதுள்ளமே" எனவும் வரும். (௰௪)

அறிவுக்கறிவாய்நிற்கின்றசிவம் எனக்கேன்தெரியவில்லை?பஞ்சபாசமறைப்பு. நான்அறிவானால் எனக்கேன்மறைப்பு? சிற்றறிவானபடியினாலே? இந்தச்சிற்றறிவுபேரறிவாமோ? "ஓங்காரமானகலசத்தமுதுண்ணிற், போங்காலமீசனேயாம்" என்றவசனம்இருக்கிறபடியினாலே-பேரறிவாம், ஆகிறத்துக்குஏதுஎத்தலாம்?மாமிசபிண்டம், மந்திரபிண்டமாய்த்,தேகம்-இந்திரியம் அந்தக்காணம் பிராணவாயு இந்தயேழுபாதியும் நீங்கினால்பேரறிவாகி, அச்சிவனைக்காண்பாய்.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி? "பிண்டமாமுடனானல்லேன்; பிராணவாயுவுநானல்லேன்,கண்டவிந்தியநானல்லேன், கரணமோர் நான்குமல்லேன், பண்டையவறிவேநானென்றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின், வண்டறைகொன்றைத்தாரான் மலரடிகாணலாமே, எனவும்வரும். (௰௫)

இரண்டாவது,

பசுசங்கை.

ஆத்மாக்கள் அளவிறந்ததென்றால் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்தஉயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல் நிற்பானேன் ? இந்தஆத்மாக்கள்பிறந்தஇடந்தெரிந்தால்அந்தச்சங்கைஒழியும் "நரியைக்குதிரைசெய்வானும்" "சித்திலாதபோதுசீவனில்லை" என்னுந்திருவாக்கானும், அகமுகமாய்த்தியானசமாதியில் தன்னைப்போக்கித்தானதுவாய்நிற்பின், அந்தநுட்பந்தெரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு.எப்படி?"பாவமுமறமுமொத்துப்பக்குவம்பருவமுற்றிங்,காவியைம்புலனைப்பற்றுதகமுகமாகியென்று, மோவியம்போல நின்றங்குணருணராமைபோக்கிற், சீவனுஞ்சிவனும்வேறுதிருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௰௬)

ஆத்மாவிலேசிவன் எப்படியிருப்பர்? பூவும்வாசனையும்போலே இருப்பர். அத்தனைசமீபமானால் தெரியாதிருப்பானேன் ? விடயவாசனையாலே. விடயமின்றிப்பார்த்தால் தெரியுமோ ? உன்னைப்போலேவெகுபேர்பார்த்துக், "கரியன்கொல் செய்யன்கொல்காண்கின்றிலேனே" என்றுஅலர்தூற்றினர். ஆனால்காணப் படாதபொருளோ?அன்று. காணும்பொருளோ? அன்று.பின்னைத்தானெவ்வழி?பார்க்கவேண்டும்மென்னும் பசையற்றால்அன்றைக்குச்சொல்லுவன்.இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி? "பாசபத்தேசீவா-பாசமுத்தேசதாசிவா-எ-ம், "நிறையறிவாயிருந்துநின்மலன்றன்னைத் தேடி, மறைமுதனூலாராய்ந்து பின்னருமயங்குந்தன்மை, யிறைவனேயெனக்குநாக்குண்டில்லையோவென்றுகேட்க, வறைவதுநாக்கே யென்னவகந்தெளியாரைப்போலும்" எ-ம். "வாக்கினான்மனத்தினான்மதிக்கொணாத சோதியைப், பார்க்கவேணுமென்றலோபல திசைகளோடுவீர்,நோக்கிலாதநோக்கை நோக்கிநோக்கி நிற்கவல்லிரா, னோக்கிலாதநோக்குவந்து நோக்க நோக்க நோக்குமே" எனவும்வரும். ()

ஆத்மாவுக்குள்ளேசிவமுஞ்,சிவத்துக்குள்ளேஆத்மாவுஞ்,சமவாயசம்பந்தமாயிருக்குமென்று ஆகமங்கள்சொல்லப்பஞ்சபாசங்களும் ஆத்மாவை மறைக்குமென்பது எப்படி?என்னின், ஒருகடத்திலேநீர்விட்டுஎரிக்குங்கால், அதிலேஆகாசம் வியாபகமா யிருந்தும் அந்தத்தீ நீரைச் சுடுமன்றி ஆகாசத்தைச்சுடுமோ. ஆனால் ஆத்மாகண்டிப்போ ? அன்று, அகண்டமென்றுகண்டால் அந்தச் சங்கையில்லை

ஆத்மாவும்அகண்டஞ், சிவமும்அகண்டமானல், பஞ்சபாசம்பின்னே யாருக்கு?இந்தவிவேக மில்லாதவர்களுக்கு.இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "ஒழிந்தேன் பிறவியுறவென்னும்பாசங், கழிந்தேன்கடவுளுநானுமொன்றனே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும் வேண்டேன்,செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேனே" எனவும்வரும்.(௰அ)

சிவத்துக்கு ஒப்பு-சூரியன்,சீவனுக்கு-ஒப்புபடிகமலை,பாசத்துக்கு ஒப்பு- பஞ்சவன்னங்கள். இப்படி அனாதிதொடுத்துஇன்றைவரையுஞ் சிவம் உன்னைவிட்டுப்பிரியவில்லை. இந்த ஆத்மலாபத்தை நான் எப்படிமறந்தேன்? சற்சங்கதி, சன்மார்க்கசந்ததி, சிவாகமசம்பாடணம் இல்லாமையால் மறந்தாய். இப்போது குருதரிசனந்தால் எல்லாங்கிடைத்ததென்றறி. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சுத்தப்படிகமுச்சிச்சூரியனைச்சந்தித்தா, லெத்தன்மைத்தத்தன்மையீசனிலை - யுற்றுற்றுப், பாராதவர்க்குப் பவமும்பலபிணியும், போராடுமெஞ்ஞான்றுபோம்" எனவும்வரும். (௰௧)

சீவசம்பந்தம் எனக்கெப்படிவந்தது சீவத்துவம் நீங்கிச் சிவமெப்படியாவேன் ? சீவசம்பந்தம்அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே. அந்தஅறியாமை எங்கேபிறந்தது?உன்னிடத்திலே. ஆனல் என்னைமறைத்த இருளையான் அறியாமற்போகவேண்டியதுஎன்னை?இந்த அஞ்ஞானத்தை என்றைக்குக்கடப்பேன்; இந்தமாயையாலே மூடுபட்டேன்; இந்தகர்மம் என்னைவிடவில்லையே; என்பதனல் அறிந்தாயோயில்லையோ. ஆனல் அறிவுஎங்கேபிறந்தது ? உன்னிடத்திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய் இருக்குமோ? இருக்கும். எப்படி? ஒருகடலிலே விடமும்-அமுதமும்- பிறந்தாற்போலவும், ஒருமரத்திலே ஈரமும்-நெருப்பும்-பிறந்தாற்போலவும்,ஒருகண்ணிலே கொடுமையும்-கிருபையும், பிறந்தாற்போலவும், உன்னறிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒன்றய்ப்பிறந்ததைக்கண்டுகொள்ளுதி. அந்த அறியாமைஎத்தால் இறந்தது? அறிவுமேலீட்டாலே. அந்த அறிவு எவ்வண்ணம்நான் எவ்வண்ணம் ? அத்தை இரண்டாட்ட இடமில்லை. ஆனற்போம்வழியாது? (அறிவுஞ்சிவனுமொண்ணு அல்லவென்கிறவன்வாயில் மண்ணு) என்கிற உலகவசனமே சாட்சி. இதற்குவசனம் உண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிற்கு,மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேலிட்டருளுருவாம்" எ-ம். "அறிவென்றறியாதவாணவமேஞான்ச்- செறிவாயவென்னை நீ

திண்டற்க, வறிவாய, வென்னைச் சிவமாக்கியென்னறிவிலெக்காலும், பின்னமறநின்ருன் பிரான்'' எனவும்வரும்.

ஆத்மாவுக்கு அநாதியிலே மலசம்பந்தஞ், செம்புக்குக் காளிதம்போலுங், கடலுக்குஉவர்போலும், நெல்லுக்குஉமிபோலுமானதென்னில், ஆத்மா அறிவென்ருல், மறைக்குமோ? சிற்றறி வானபடியினுலேமறைக்கும். ஒளியைஇருள் மறைக்குமோ? மறைக்கும். சந்திராதித்தர்களை, இராகுகேது மறைக்கிறுப்போலும், நெருப்பை ஈரம்மறைக்கிறுப்போலும்; ஆகாசத்தை, மலைமறைக்கிறுப் போலும். ஆனல் இந்தமறைப்புத்தான்வருவானேன்? நீபண்ணகன்மத்தால். நான் அவயவம்இன்றிநிரவயவமாஇருக்கக், கன்மத்தைஎப்படிச்செய்தேன்? நிரவயவன்நானென்பதைமறந்து, அவயவம்நானென்னுங்கருத்தாற்கன்மம்வந்தது; அந்தக்கன்மத்தால்மாயையுண்டாச்சுது, இந்தமாயையால்சர்வபதார்த்தமும்உண்டாச்சுது. இதுபோமாறு? சிற்றறிவாகியநீ, பேரறிவாய்நின்ருல் பசுபாசம்இல்லை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அறிவுருவாயவென்னையாணவமாதிகூடிப், பிறிவறியாதபின்னைப்பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி, நெறியினை மறைத்துப்பொல்லாநீசருக்கடிமையாகிச், செறியிருணின்றதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே'' எனவும்வரும். (௨௧)

சிவமேகுருவாய்வருமென்னில் விரோதஞானமாம், உங்கள்சிவனுக்குக்காலுங்கையும்உண்டோ என்னுந்தர்க்கம்வரும். (குருவே சிவமெனக்கூறினனந்தி) என்றுவசனம்உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனற் சிவனைக்குரவனெனச்சிந்தியேலந்த, அவமதியா லாழ்வைநிரயத்து- என்றுவசனம்இருப்பானேன். ஆனல் இதற்குவாயில்லை. இனிப்போமாறு? சிவஞானிகளை அதிட்டித்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவர். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அறிவுக்கறிவாயறிவிப்பான்சில்லோர்க், கறிவுருவுகொண்டருளுவான்'' எ-ம், "ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரோ, காட்டுவித்தா லாரொருவர்காணுதாரோ, காண்பாரார்கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே'' எனவும்வரும். (௨௨)

பதிதான், அநாதி பசுவும், பாசமும், அநாதியோ? சூரியன் உள்ளபோதேகண்ணும் அநாதி. கண்ணை மறைத்தஇருளும், அநாதி. பதிதான் நித்தியம், பசுவும் பாசமும், நித்தியமோ? ஆதித்தன் உள்ளபோதே கண்ணும், கண்ணைமறைத்தஇருளும் நித்தியம். ஒன்றுக்கேநித்தியப்பட்டம்அன்றி மூன்றும்நித்தியமோ? வென்னில், சிவன

றிவிலே சீவனறிவுகலக்கப்பண்ணிப்பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிறபடியி னாலே, பாசத்தைநித்தியம், அனாதி,யென்றது. ஆனால் இதுதுரிய மாச்சுது. துரியங்கடந்தவிடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென் றுசொல்லும்; வாழையடிவாழையாய்உலகத்தைமறைக்கலால், அனாதி யென்றாலும்ஆகமத்துக்குவிரோதமில்லை. வேதாந்தம்ஒன்றேயென்று சாதிப்பானேன் அடியேனுக்கு அதுதெரியவில்லையே? தெரியப்படு த்துமென்றுகேட்கத் தேவையில்லை. வேதம்விரோதஞ் சொல்லு மோசொல்லாது. உன்போதம்போனால் எல்லாம் அவிரோதமாம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சுடரொளியா, னென்று மூளனன் றளவும்யானுமூளனாகி, நின்றநிலையிற்றரித்து நில்லாமல்" எ-ம், "பதிபசுபாசமெனப்பகர் மூன்றும்பதியினைப்போற் பசுபாசம னாதி" எ-ம், "அறிவறிவென்ற வறிவுமனாதி, யறிவினைக்கட்டிய பாசம னாதி,யறிவுக்கறிவாம்பதியுமனாதி, யறிவுபதியிற் பிறப்பறுந்தானே" எனவும்வரும். (உ௩)

ஆத்மாஒன்றென்று வேதாந்தஞ்சொல்ல-விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலரொன்று அனேகமாக ஆகமஞ்சொல்லுவானேன்? வேத வழிபோனவன் ஆகமவழியிற்போகான்; வடக்கேபோகிறவனுக்குக் காவேரிமகத்துவந்தெரியுமோ; தெற்கேபோகிறவனுக்குக் கங்கைம கத்துவந்தெரியுமோ; அப்படிபோல், (முத்திபலவும்பகர்ந்தோம்-பக் குவத்துக்கீடாய்)-என்பதைப்பற்றில்-சமுசய நாத்தி. இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "ஒன்றதேபேரூர்வழியாறதற்குள்" எ-ம், "ஒன்றென்றுசொல்பவர்சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவோரிரண்டா, மெ ன்றென்றுசொல்பவர் சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவேத்தியன்பர், செ ன்றன்று நல்குசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, னன்றென்றிதாமென்று சொல்லாதமுத்தியளித்தனனே." (உ௪)

வேதம், வேதாந்தம், வேத்தியம், வேதமகாவாக்கியம், வேதா ந்தமகாவாக்கியவிசாலம், வேத்தியப்பிரமம்-இப்படி, வேதபண்டி தாள் வெகுமுகமாகச்சொல்ல ஆகமவாக்கியமே பிரதானமென்று, முற்சொல்லிய வேதத்தை நிந்திப்பானேன்? தத்துவமசி, சித்துவ மசிக்கும், அது நீயானாய்-சிவம் நீயானாய்-என அர்த்தம் ஏகமே; இ தற்கு அத்தாட்சி; அங்கயற்கண்ணி- மீனாட்சி; இடைச்சி- கோனிச் சி, வெள்ளிமலை- ரசிதமலை, காஞ்சி- கச்சி; காசி- வாரணாசி, வெண் காடு- சுவேதவனம்; வேதாரண்ணியம்- மறைக்காடு. இதற்கு வசன

ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அதுவேநீயானுயென்றருமறைகள் சொல்லு, மெதிர்சிவனேநீயானுயென்னு, முதநூலும், வேறுவே றன்றுசொல் வேதியனே விண்விசும்பும், வேறுவேறன்று விள ம்பு" எ-ம், "தன்னைவிட்டொருதற்சிவந்தேடியே- பின்னசில்லுருப் பெற்றியைநாடியே,மன்னுமாலையுங்காலைவழிபட, வன்னசில்லுருவா குவனுணையே" எனவும்வரும். (௨௫)

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானுல், சிவமென்றும், பிரமமென்றும், அரிகரப்பிரமாதியென்றும் பலவாய்வருவானேன்? உபாசிகள்,உபாசனையால் வேறுவேறுமின. "காவேரியொன்று கால் வாய்நூற்றெட்டு, "மண்ணென்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி, விண் ணென்று ஆகாயம் வேறுவேறுகு, மாவியுமிவ்வண மாய்ந்துகொள்வீ ரோ" என்று வசனமிருக்கிறபடியினுலே-சங்கையில்லை. இதற்குவசன ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "என்னகத்துளென்னைநா னெங்கு மோடிநாடினே, னென்னகத்துளென்னைநா னறிந்திலாதமையானதா, னென்னகத்துளென்னைநா னறிந்துமெய்தெளிந்தபின், என்னகத்து ளென்னையன்றியாதுமொன்றுங்கண்டிலேன்" எனவும்வரும். (௨௬)

இவன்அறிவு, சிவன்அறிவிலே கலந்தால் மலம், மாயை, எக்கா லும்இல்லையா? இல்லை. எப்படியில்லை? மத்தியானசூரியனை அத்தரா த்திரிமறைக்குமோ; நீரிலேமுழுகினவனை நெருப்புச்சுடுமோ; மச்சு விளக்கை வாயுஅலைக்குமோ; அது போலாமென்றுஅறி. ஒருகாலஞ் சிவன்கலந்ததென்றுல் ஒருகாலம் பிரிந்ததுண்டோவென்னு மாற்றம் வருமேயென்னில், குருடனுக்குக் காசத்தடைமாத்திரமேயன்றி அ வன்கண்ணுக்குபிரகாசம் ஒருகாலம்வரவுபோக்கு நாத்தி. ஒளியிருந் தால் மறைப்புவருவானேன்? அப்பிரகாசமாயிருக்குங் காசம்நீங்கப் பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப் படி? "குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருந்ததென்கோலமல்கு" எ-ம், "அறிவுங்கரணமும்போயானந்தபூரணத்தைக், குருடன்விழி யொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே" எனவும்வரும். (௨௭)

உடலுக்குமூலம் இந்திரியம்;இந்திரியத்துக்குமூலம் பிராணன்; பிராணனுக்குமூலம் கரணம்; கரணத்துக்குமூலஞ் சீவன்; சீவனுக்கு மூலம்சிவன்;சிவனுக்குமூலஞ் சிவனே. இச்சிவனே இவைகளைப்பிரே ரிக்கிறபடியினுலே, சிவன்அல்லாதது எல்லாஞ் சிவன்போலத்தோ

ற்றும் ஆகையால் எல்லாஞ் சிவம்என்பதும், நானேபரப்பிரமமென்பதும், இக்கருத்தைப்பற்றிவந்தன. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "உடம்பினைச்சிவமேயென்ப ருடம்பிற்குமூலமோரார், திடம்படுபிராணன்றானே கத்தனென்றுரைப்பரஞ்சு, மடம்பெறுமிந்தியத்தை மதியென்பரிவைக்குமூலர், திடம்படநின்னைக்காணர் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (உஅ)

"தத்துவமுப்பத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத் தத்துவம் ஆத்மாஅல்ல. ஆத்மதத்துவம், அசுத்தமாயை. வித்தியாதத்துவம், அசுத்தாசுத்தமாயை. சிவதத்துவஞ்சுத்தமாயை. ஆத்மதத்துவம் நட்சத்திரங்களைப்போல. வித்தியாதத்வஞ் சந்திரனைப்போல. சிவதத்துவஞ்சூரியனைப்போல ஒருமாயையிலே மூவிதமாயிருப்பதெப்படி? அத்தாட்சி-கருப்பஞ்சாற்றிலே வெல்லஞ்,சர்க்கரை, கற்கண்டு உண்டானாற்போலவும்,மண்ணிலே இரும்பு-வெள்ளி-பொன் உண்டானாற்போலவும், இப்படி மும்மாயையும்ஒன்றுக்கொன்று மேலிடுகாண்க.இந்தமும்மாயையுமே முப்பாழுமானபடியினால் தத்துவாதீதன் ஆத்மாவென்று வேதஞ்சொல்லும். இந்தத்தத்துவத்தோடே யாத்மாக்கூடுவானேன்? கூடாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் இல்லை. பஞ்சகிருத்தியம் இல்லாவிட்டால் என்ன? உன்னைக்கேட்டோ ஈசுரன் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான்; ஈசுராக்கினை அறியப்படாதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "பூதமுங்கரணம் பொறிகளைம்புலனும் பொருந்தியகுணங்களோர் மூன்று, நாதமுங்கடந்தவெளியிலே நீயுநானுமாய் நிற்குநாளுளதோ" எனவும்வரும். (உகூ)

ஆத்மா,சுதந்தரஈனன்.தத்துவஞ் செடம்-செடத்தையுஞ்சித்தையுங் கூட்டிவைக்கிறவர்,சிவன்.இந்தச்சிவன்,ஏன்செடசித்தைப்படைத்தார்? திருவிளையாட்டு.செடமுஞ் சித்துஞ்-சிருட்டிக்குமுன்னே-எப்படியிருக்கும்? பழையபரமசிவமாயிருக்கும்.ஆனால் எல்லாஞ்சிவமென்னலாமோ? அதுக்குச்சந்தேகமில்லை. ஆனல் ஆண்டவன் அடிமையில்லையோ? அனுபவித்துப்பார். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? நன்றுகண்டரிது நமச்சிவாயப்பழர், தின்றுகண்டார்க் கதுதித்தித்தவாறே-எ-ம். "அனுபவத்தறிவதன்றியளவையா லறியக்கூடாச்-சனகனைச்சாக்கிசொன்னாற் சருவருமொப்புக்கொள்வர் - மனமொருபாலேவிட்டுன்-மலரடிநோக்கும்வஞ்சர் - தினமலரிடினும்வேண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௩0)

ஆத்மாவை யெப்ப்டியறியப்படும்? ஆத்மாவேபிடிபடாமற்போனால் சிவம் எப்படிபபிடிபடும்?௺சோத்திராதியால் சத்தாதிகளையறியப்படுதலானும். உசுவாசம்-நிசுவாசம் - வாங்கிவிடுகிறபடியினாலும், சந்திராதித்தர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினாலும், இதற்கெல்லாம் பிராணதாரியாயிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச் சிவமில்லையோ? விலாங்குசம்பந்தம்போல உண்டு. அதெப்படி? (ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி- யல்லடிகெட்டேனேவிலாங்கடி)என்பதுபோல, வெகுமுகத்திற் சீவனும், அகமுத்திற்-சிவனுயுந், தோற்றும். இந்தவித்தை நானெங்குங்கண்டதில்லையென்னில், வேதாகவீதியிலேபோனாற்காணலாம். இதற்கு அத்தாட்சி "ஆமடிகெட்டேன்பாம்பீதன்றுகெட்டேன்-விலாங்கென்னு, மோகுடியம்போலுமுளன்" இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு.எப்படி?"காதெவனாலேகேட்கும், கண்ணெவனாலேகாணு - மோதுநாவெவனாலுண்ணுமூடலெவனாலேயோரு, மோதுமூக்கெவனன்மோக்குமூச்செவனாலேயோடும், போதெவனாற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிற்பாம்"எனவும்வரும். (௬௧)

ஏகமோ, துவிதமோ, அத்துவிதமோ, சிவ சீவைாத்தியோ, முத்திநிச்சயார்த்தம் எப்படிஎன்னில், ஏகமென்றால், ஆண்டவனடிமை என்கிற குணம்வரத்தேவையில்லை. துவிதமென்றால் அயிக்கமுத்தி கூடாது.கலப்பென்னின், ஒருவீட்டிலிரண்டுபயித்தியக்காரில்லை யென்படேயாம். சிவனுமில்லை சீவனுமில்லையென்னில், அனீச்சுர வாதியாய்முடியும். ஆனாற்போம்வழி? (நிட்டையிலே-நட்டமானே)னென்னுமகாவாக்கியத்தாற்காண்க. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "நீரிடைமுழுகினோனிறையவுண்டவன், வாரமிருமதன் போன்றுமாமய, நீர்சிவயோகத்திற் றிளைத்திருப்பர்க, ளாரவர் பெருமையையளக்கற்பாலரோ"எ-ம், "அண்ணலுமுயிரும் வேறெனவறைந்தாலயிக்கியமுத்திகூடாவா, லண்ணலுமுயிருமொன்றெனவறைந்தாலாண்டவனடிமையின்றுகு, மண்ணலுமுயிருமிரண்டல வொன்றுமன்றெனினேயுறவாகு, மண்ணலுமுயிருநாத்தியென்றுரைக்கி லனீச்சுரவாதிநீயாமால்-எனவும்வரும். (௬௨)

ஆத்மாசுதந்தரபோதனாவசுதந்தரபோதனோ?வென்னில், ஆகமம் முத்தியில் சுதந்தரபோதனென்றுசொல்லும். வேதம் பெத்தமுத்தியிரண்டிலுஞ்சுதந்தரபோதனென்று சொல்லுமானால் சுபாவ சித்தாந்தமேதென்னில்,அனுபவத்திற்காண்க. முன்சொன்னவேதாகமஞ்

சொல்லவில்லையோ? வென்னில், தற்போக்கே சிவம்தான்இல்லாமை யே யதற்கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுகீபவாவென்றுஞ், சொல்லும். ஆனால், அதுதெரிகிறவழி எப்படி? யென்னில், உன்சித்தம்_ ஈசுரத்தியானத்தில் அழுந்தினல் அன்றைக்குத்தெரியும். தெரிந்து வந்து, உலகர்க்கு உபதேசம்பண்ணக்கடவோமென்னும் ஆசையை விடக்கடவாய். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "காணுத காட்சியைக் கேளாதகேள்வியைப், பூணுதபூணைப்போற்றுதுநாமே" எ-ம், "அனுபவத்தன்றி வேறறியொணுவிறையுடனம்புலியாடவாவே, யணுவினுக்கணுவதாய்நின்ற நேர்மையையறிந் தம்புலியாடவாவே. எனவும்வரும். (௩௩)

மூன்றுவது,
பாசசங்கை.

ஆணவமலத்துக்கு அனேக சத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டு சத்தியு மாயின், ஆணவமுயர்ந்துசிவந்தாழுமே? யென்னில், சிவந் தானுயறிகிற சத்தியொன்று, சருவாத்மாக்களுக்கும் அறிவிக்கிற குணசத்தியொன்று. ஆணவத்துக்கு அனந்தசத்தி அனந்தாத்மாக்களை மறைக்கிற படியினலே. பெருங்குலத்தானென்னும்பேர் புலையனுக்குவந்தமை யால், அவனுயர்ந்தானே இல்லை. அதுபோலவாமென்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சிவத்தினுக்கிரண்டுசத்தி-திமிர த்துக்கனந்தசத்தி-சிவத்தினுக்குயர்ந்த தென்பர் - தெளிவிலாமாந்த ரெல்லாஞ், சிவத்தின்றன்றன்மையெல்லாந்திமிரமே மறைத்தலாலே, சிவத்தினையறிந்தோர் போற்றுந்திருப்புலி வனத்துளானே" என வும்வரும். (௩௪)

இந்தஆணவமலம் அருவமோ-உருவமோ? இரண்டுமல்ல. உரு வமென்னிற் கண்ணுக்குத்தெரியவேண்டும். அருவமென்னின்மறை க்கமாட்டாது. பின்னைத்தான்போம்வழி? பாசம்உண்டென்று முன் சொன்னதும் ஆசாரியன் யில்லையென்று பின்சொன்னதும், ஆசா ரியன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அறிவறியாமை தன்னையன்று நானறியேனின்றுங், குறியுறக்காணேனின்றன்கூத்தா ட்டவிருந்ததென்னே, மறிமழுக்கரத்தாயுன்றன் மலரடிகாணநோக் கிச், செறிபலமுனிவர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும் வரும். (௩௫)

இந்த ஆணவமாதியபஞ்சபாசங்களும்- நித்தியமென்று-சிவாக மஞ்சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒருவேதம்பஞ்சபாசங்களு

ம் - அநித்தியமென்று சொல்லிற்று ? பின்னொருவேதம் கானற்ச லம்போலத்தோற்றரவு மாத்திரமேயென்று சொல்லிற்று? பின்னொருவேதம் ககனாரவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல அனுபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிற்று; நாலாம்வேதம் மாயையேயில்லை-யிருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்றசொல்லிற்று. அட்டாவக்கிரகர் தன்முய்வயிற்றி விருந்துகொண்டு தகப்பனைநோக்கி(எல்லாம் மாயையென்கின்றவாய் எல்லாம் பிர்ம்மமென்று சொல்லாதோ) வென்றுதிருவுளம்பற்றினபடியாலும்,பஞ்சபாசங்களுமில்லையெனபதே சித்தாந்தமென்னில்; உண்டாயிருந்ததென்பது வரத்திரியும். ஆகையால்,இல்லையுண்டென் பதிரண்டும் அனுபவத்திலே தோன்றுமென்பதே சித்தாந்தம். விபகாரத்துக் கொப்பக்காட்டென்னில், அனுபவம் விபகாரத்துக்கெட்டாது.இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "இல்லையெனுமாயையிலிட்டெனைநீ, பொல்லெனறியாமைபொறுத்திலையே" எனவும்வரும். (௬௬)

மலம், மாயை, கன்மம், ஒருகுணமோ-பலகுணமோ? மலம்-மறைக்கும்; மாயை-விளக்கும்; கன்மம் - விகாரப்படுத்தும். மலம் அறிவைமறைக்குமோ? மனத்தை மறைக்குமோ? மனத்தைத்தான் மறைக்கும். அறிவைமறைக்குமென்று வசனமிருப்பானேன்? மனமும்; அறிவின்சம்பந்தமானபடியினல் அங்ஙனஞ்சொல்வாருமுளர் செனனமரணப்படுவது மனந்தானோ ஆத்மாவோ?ஆத்மாதான்.செனனமரணப்படுவதென்றால் அனுபவியொப்புக்கொள்ளான் - செனனங்-கருவியிற்றோய்தல்;மரணங்-கருவியைநீங்கல்; நரகம்-ஆயாசம், சொர்க்கம்-அநாயாசம்; இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? சுருதிசார முற்றிலுங்காண்க. (௬௭)

இந்தக்கண் நானல்ல- கண்சடம்; நான் - சித்து, கண்ணைக்கொண்டறிகிறதுமனம்;மனத்துக்குச்சாட்சி நான், கண்ணும்-விடயமும்-மனமும்-மாயை, நான்-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா, இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி?"கண்ணெவனாலேகாணும்" எ-ம், "காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே" எனவும்வரும், (௬௮)

இந்தச்செவி நானல்ல, செவி-சடம், நான்-சித்து, செவியைக்கொண்டறிகிறது-மனம்,மனத்துக்குச்சாட்சிநான், செவியும்விடயமும்-மனமும்-மூலம்-நான் சூக்குமம், என்பெயர்ஆத்மா. இதற்குவச

னமுண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "காதெவனாலேகேட்கும்" எ-ம்."சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி" எனவும் வரும். (௩௧)

இந்தத்தொக்கு நானல்ல- இதுசடம் நான்சித்து- தொக்கால்பரிசத்தையறிகிறது- மனம், இந்தமனத்திக்குச்சாட்சி-நான், இவையெல்லாமிறந்தாலும் நானிறவாதபடியினாலே நான்சின்மாத்திரன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "உடலெவனாலேயோரும்" எ-ம், "உடற்சக்கரத்தி னுயிர்ப்பையுங்காட்டி" எனவும்வரும்.()

இந்தஆக்கிராணம் நானல்ல, இதுசடம், நான்-சித்து, ஆக்கிராணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறதுமனது, அந்தமனதுக்குச்சாட்சி நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இந்தசிவம்-வேறு-நான்வேறல்ல ஆக்கிராணமும், கந்தமும், மனசும்அழிய நானழியாமல் சிவத்தை முன்னிட்டுப் பாசத்தைப்பின்னிட்டபடியால் நான்சிதானந்தரூபன். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "மோதுமூக்கெவனான் மோக்கும்" எனவும்வரும். (௩௧)

இந்தநாக்கு நானல்ல, நான்சித்து, நாக்குசடம், நாக்கைக்கொண்டு ருசியையறிகிறது-மனம்; இந்தமனத்துக்குச்-சாட்சிநான், எனக்குச்சாட்சி,சிவம், இந்தச்சிங்குவையும்,ருசியும்,மனமும், அழிய நான் அழியாதபடியால்- நான்நித்தியானந்தன். இதற்குவசனம்-உண்டோ?உண்டு. எப்படி?"ஓதுநாவெவனாலுண்ணும்" எனவும்வரும்௩௨

பிராணவாயுவும் நானல்ல, பிராணன்சடம், நான்-சித்து, பிராணனைக் கொண்டறிகிறது-ஆத்மா, அந்த-ஆத்மாவே நான், இந்தப்பிராணனும், மனதும்-அழிய - நான் அழியாதிருக்கிறபடியால். நான்-சருவானந்தன். இதற்குவசனம்-உண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "மூச்செவனாலேயோடும். எனவும்வரும். (௩௩)

இந்தமனமும் நானல்ல, புத்தியும் நானல்ல, ஆங்காரமும் நானல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அந்தக்கரணம் ஆத்மாவுக்குமந்திரி, பிராணன் பிரதானி, ஆத்மதத்துவம் தூசிப்படை, வித்தியாதத்துவஞ் சிற்றணி, சிவதத்துவம். பேரணி, காயமே அரண்மனை, இப்படிசாக்கிரமாதி தானமாகிய உத்தியானவனங்களிலே சம்சாரிபோலச் சஞ்சரிப்பன்; ஞானக்கண்ணினாற் பார்க்கிறவர்களுக்குதோற்றப்படுவன்; ஊனக்கண்ணினாற் றோற்றப்படான்; ஆத்மாஇன்னானென்று யேன்தோற்றப்படவில்லை? தோற்றியுங் கன்மத்தால் தோற்றப்படஇல்.

லை-நீயார், என்னில்.நான்தான், நீயார்என்னில்யாருமில்லை, என்பவனே.ஆத்மா. இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "நானென்று காப்பவனேநாடிலந்தவான்மாவா நாநாவென்றுனுக்குக்கயல்வேறோர்நாக்குண்டோ-நானே நீ நீநானேஞானமுடையமானுக்கநானுவேதப்பொருளுநாட்டுவதற்கையமிலை" எனவும்வரும். (சச)

ஆணவம்-இருள், மாயை-விளக்கு, கன்மம்-கருக்கனே வெள்ளியோ-வென்னுமயக்கஅறிவு; கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம்,பகல்சகலம், இரா கேவலம், இப்படி அனுதிதொடுத்துஇன்றளவும்வரும். சற்குருஞானதீக்கையால் சகலகேவலம்அறும்; அறவே ஞானசூரியன் உதயமாம்,ஆகவே ஆணவவிருள்-நாசத்தையடையும்,அடையவே-மாயை-விளக்கவியும், அவியவே-ஐயந்திரிபுஅறும்,அதனால்ஆத்மா சுவாநுபவத்தைப்பெறும், பெற்றால் வேறுபடுமே-யென்னில், வேறிலாமையைக்கண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனில்மறைந்தாற்போல, ஆணவஞ்சிவத்தில்அடங்கும் எனக்கொள்க- இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "சருவக்கியானோத்தரமேயாம்".

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம்வருவானேன்? சிருட்டியால். ஆனால் சிருட்டிக்குமுன் சீவராசியில்லையோ? இல்லையென்றேவேதஞ்சொல்லும்; வேதாந்தத்துக்கு- மேலான ஆகமம், உண்டென்று-சொல்லுகின்றதே? அது பூருவகாண்டத்திற்சொல்லும்; உத்தரகாண்டத்தில்வேதஞ் சொன்னபடியேசொல்லும். இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "காலமுநாள்களுழிபடையாமுனேகவுருவாகிமூவருருவிற், சாலவுமாகிசமயங்கலாகினுருவாகிநின்றகழலோன், ஞாலமுமேலைவிண்ணேருலகேழுமுண்டு-குறளாயோராலினிலைமேற்பாலனுமாயவற்கோர்பரமாயமூர்த்தியவனமக்கோர் சரணே"எ-ம், "திஷ்டேபூர்வமாத்மா-யேகமேவா" எ-ம், "சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ்சிவமென்றுசெப்புமறை, சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர் வேறுபட்டான்சிறுசீவனென்றே, சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவனைசேர்தாலுஞ், சிருட்டிக்குமுன்சிவமானன்றிருக்கச்சியேகம்பனே" எனவும்வரும். (சரு)

ஆனால் அந்தச்சிவத்தை எந்தப்பிரகாரம் அனுபவிக்கலாம் என்னில்,வனத்தின் வள்ளிமுதலின் நுனியைப்பற்றி-அதன்மூலம்- பற்றுவாரைப்போல, வசனத்தைப்பற்றி-வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி-மனது,

மனதைப்பற்றிப்-புத்தி, புத்தியைப்பற்றி-யாங்காரம்,ஆங்காரத்தைப்பற்றிச்-சித்தம், சித்தத்தைப்பற்றிச்-சீவன், சீவனைப்பற்றிச் - சிவம், இப்படியனுபவிப்பாயாக. அனுபவிக்கிறவன்யார்? “அவனருளாலே-யவன்றாள் வணங்கியென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “வெள்ளநீர்சடையர்போலும் விரும்புவார்க்கெளியர்போலும், உள்ளுளேயுருகிநின்றங் குவப்பவர்க்கன்பர்போலுங், கள்ளமேல்வினைகளெல்லாங் கரிசறுத்திடுவர்போலு, மள்ளலார்பழனமேய வாலங்காட்டடிகளாரோ”எனவும்வரும். (௬௭)

தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாத்திரவாசனை இந்தமூன்றுக்கும்விபரம். தேகவாசனை பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டுமெனவிருப்பம், லோகவாசனை-தன்னையுலகமதிக்க நடித்துப் புகழைவிரும்பி யிகழைவிலக்கல், சாத்திரவாசனை - அநந்தசாத்திரங்களுமறிவோமென்றல், தேகவாசனையாவது- சருவஞ்சிவமயஞ்செகத்து என்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும்; லோகவாசனை- அரிகரப்பிரமாதிகளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்; சாத்திரவாசனை-ஆத்மக்கியானஞ் சற்குருகடாக்ஷத்தால்அன்றி, விளங்காதென்பது, சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்; சாத்திரவிருப்பம், எவனுக்குண்டோ அவனுக்கு அனுபவங்கோசுக்காலத்தனையானாலும் இல்லை என்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? உத்தமமீசுரத்தியானம் மத்திமமாகம சாத்திரயோ, கோகனிட்டங் கீதநாதாயா வாதார்த்தம் பசுலட்சணம்- எனவும்வரும்.

ஆத்மா-குருடன், குருடு-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொடுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி-நரகம், மேடு-சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால் - கொளத்துக்குப்போவேனென்பதே சிவபோதம், அரவானிருந்தறுக்குது-ஆளிருந்தலாவுது-என்னும் வசனத்தால் ஈசுரன் உண்டு, அவனால் செகசாலமுண்டென்பதேசித்தாந்தம்-எங்குஞ் சிதம்பரம் பொங்கிவழியுது-என்னும்வசனத்தால், அகமுகமாயினோர்க்கு அக்கணமே-பஞ்சபாசங்களும் விடுபடும்.இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “இருட்டறைமூலையிருந்த குமரி, குருட்டுக்கிழவனைக்கூடல் குறித்துக்குருட்டினைநீக்கிக்குணம்பலகாட்டி, மருட்டியவனைமணம்புணர்ந்தாளே”எனவும்வரும்.()

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி,இந்திரதனுசு,மழை முதலிய அஞ்சுந்தோன்றினாற்போலச், சருவசூனியசிவத்தில்- ஆண

வம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி-அஞ்சுமலமுந்தோன்றிய-வாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற்றோன்றிச் சங்காரகாலத்திற் சிவனிடத் தெப்படி இல்லாதேபோம்? கார்காலத்திற் சூரியனிடத்திலேதோன்றிய-அஞ்சுங் கோடையில் மறைந்துபோனது - சூரியனிடத்திலேயே யென்பதேசித்தாந்தம். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "தோற்றுவதெல்லா நின்னிடைத்தோற்றந், தோற்றம்பிரிதிற் றோற்றுச்சுடர்முளை"எ ம், "மன்னுமாலயனோடுவானும் வையமும், பின்னமுமபினமும் பெருகிச்சீவனும், பன்னுமாணவமுதற்பாசமியாவையு, முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால்" எனவும்வரும். (௫௰)

தோற்றமுமொடுக்கமுஞ் சிவத்திலேகூடாதென்று சிவாகமஞ் சொல்லுமேயென்னில்-நீ ஆகமக்கரைகண்டால் முற்றுந்தெரியும்- அஃதெங்ஙனம் - அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற்சொல்லும்-உத்தரகாண்டத்தில் வேதஞ்சொன்னபடியே சிவத்திலே உற்பத்திலயஞ்சொல்லும்-மாயையிலே உற்பத்திலயமென்னில் "ஏழுபாரொழுகடலிபங்களெட்டுவெற்புடன், சூழும்வாளகிரிதொடங்கிச்சூழுமேழுலகமும், வாழிமால்விசும்பினோடு பிரமவண்டம்யாவையு, மூழியானொளிக்குளேயுதித்துநின்றொடுங்குமே" என்றும்வசனம்வரக் கணக்கில்லை; சர்வபரிபூரணர், சர்வகாரணர், சர்வலோகநாயகர், சர்வசீவதயாபரர், சர்வகாரியகாரணர், சருவஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி, என்றுசிவத்துக்கு நாமம்வரக் கணக்கில்லை. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? திரைநுரைகுமிழியெல்லாந் திரைகடற்றோன்றுமாபோ, லுரையுயிர்மாயையாக்கை யுனதிடையுதிக்கக்கண்டேன்,பரை திருவுருவமாகிப் பசுத்தொறுங்குடியிருந்த, திருமறுமார்பன்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௫௧)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிர்மா, இந்நவந்தருபேதமும் சிவபேதமுஞ், சத்திபேதமுஞ் சரீரபேதமெல்லாஞ்சத்தி, சீவபேதமெல்லாஞ் சிவமென்று, திவ்வியாகமஞ்சொல்லும். அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்சொல்லும் இந்தவேதாகமக் கண்பெற்றநாதாக்களும்-சத்தியாவதும் மூடற்றயங்கு சீவனுட்சிவம் "பித்தர்காளிதற்குமேற்பிதற்றலாவதில்லையே" என்றுசொல்லியிருக்கிறார்கள்-எண்பத்துநான்கு நூறுயிரயோனிபேதந்தோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனுவானோ, சிவனுக்கு உற்

பத்திலயமில்லை, யென்று, சிவாகமஞ்சொல்லும், ஆனாற் செனனமரணமாருக்கென்னில்-மனதுக்கென்றே ஆகமசித்தாந்தம்- இதளங்கே சொல்லியிருக்குதென்னில்-சர்வக்கியானோத்திதத்திலுஞ் சிந்தியாகமத்திலுங்காண்க இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி?"தேகமாதுமையாள்கூறுசிவனின்கூறதானு, லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தாமொனவறையலஃமே,வாகனவிடபவூர்திமனமெனவறிந்துகொண்டேன்,றேகவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். ()

அனாதியிலேபாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து புற்றிக்கொண்டது"மால்கொடுத்தாவிவைத்தார் மாமறைக்காடனாரோ" என்பதனால். அனாதியிலே ஈசுரசங்கற்பத்தை யுன்பொய்ப்போதத்தால் அறியப்படாதே என்னில் ஒருபரிகாரம் பசிகண்டகுழந்தைக்கு விகாரமு முண்டானாற்போல அனாதியிலே மலம்வந்து பொருந்திற்றென்னில் ஆத்மாநிர்வயனே அவையவனேவென்னுஞ் சங்கைவரும். சந்திரனிடத்திலேயிருக்கிற களங்கத்தை முயலென்றும், மானென்றும் ஆலவிருட்சமென்றும் பூமிச்சாயையென்றும் பலவாய்ச்சொல்லுவதன்றிப் பிரத்தியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில், அனாதியிலேவிளைந்த விருத்தாந்தம், நீசிவமாய்நின்றாற் றெரியுமன்றிச் சீவனாய்நின்று பார்க்குமளவுந் தோன்றாதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனம்-உண்டோ?உண்டு. எப்படி? "அனாதியின்மலம்வந்தென்னையடுத்ததுமதற்குமுன்ன, மனாதிகளிலாதவாறுமலடிபான்மைந்தன்போலத், தனாதநின்சத்தியாலேதனுகரணங்கள்வந்த, பினாதிநிற்பெற்றுப் பின்னர்ப்பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்,செனாதிபன்வழிபட்டெத்துந்திருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும். இஃதுஐஅடிச்செய்யுள்(௰௩)

சீவராசி, சிவசம்பந்தமானல் பின்னர்ப்பாசசம்பந்தப்படுமோ? படாது. பரமமுத்தனானல் பிராரத்தம் அனுபவிக்கிறவன் சுகதுக்கப்படானோ? பட்டும்பட்டவனல்ல, கண்டுங்கண்டவனல்ல; கேட்டுங்கேட்டவனல்ல; பார்த்தும்பார்த்தவனல்ல: உண்டும்உண்டவனல்ல; மோந்தும்மோந்தவனல்ல" என்று சர்வக்கியானோத்தரஞ்சொல்லும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "கடலிலேகலந்தவாறு கதியிடைப்பின்வந்தாலுங், கடலினுட்டன்மைகுன்றாக் கதையெனநினைக்கண்டோரு, முடலிடையிருந்துமுண்டு முறங்கியுமுலாவிநின்றும், திடனுடைஞானியன்றோ திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௰௪)

சிவமும் சீவன் முத்தர்களும், பூவும்-வாசனையும், மணியும்ஒளி யும், நீரும் தட்பமும், நெருப்புஞ்-சூடும், போலுமெனில் - இவை இரண்டுபடாதோ ? இவைகளொன்றுக்குரிய வுவமைகளென்பதே சித்தாந்தம். ஒன்றென்பதும்விலக்கேயெனில், "இரண்டுபட்டவூ ரிற் குரங்குங்குடியிரா" என்றும், மதிருங்கதிருமொன்று பட்டதமா வாசிய புண்ணியதினம்" என்றும், "கண்டனுங்கண்டியுங் கலந்தொன் றுபட்டார்" என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இந்தவசனங்களெல்லாம் விலக்கு ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்றஅனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதசம்மதம். இது தர்க்கத்துக்கடாது. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? 'ஒன்றுயுலகனைத்து மானார்தாமே யூழிதோறூழியுயர்ந்தார்தாமே" எ-ம், "ஒன் றுயுலகனைத்து மாகுயென்றப்பமுனி, மொன்றுமொழியாற்புகன்றிருக்கப், பொன்றுத,முத்தியிலு மும்முதலுமுண்டென்றுரைத்த லெவன்,பித்தமுறுஞ் சைவாநீபேசு" எ-ம், "ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங் கொன்றினையொன்றுற்பற்றி, நன்றுநீதென்னுநிற்குஞ் ஞானிகளுள்ளக்கோயி, லென்றுநிற்கினியதென்றே விடைவிடாதிருந்ததெம்மான்,சென்றடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும்.

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற் றனித்தனிநீங்கும்-பஞ்சஞான்மாவது, சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விரோதிசொரூபம். சிவனுடையநாயகி சிவகாமி என்றாற்போல ஆத்மாவுக்கு ஆத்மநாயகி யென்றுண்டானது. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதும் உண்டோவென்னில் அப்போது, அவனேயிவனும், அவளேயிவளுமாம். அது வென்போலவென்னிற், சந்திரனும், சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனேடொன்றி அதுவிதுவாய்நிற்றல் போலாமென்றறி. இதற்குவசனம் உண்டோ?உண்டு. எப்படி? "பாசத்தாற்பாசத்தோடும் பதிந்திடப்பசுவார்நின்பாற், காசற்றவிழியார்போலக் கலந்தபின்பிரிவதில்லை, யாசற்றநீயும்நானு மன்னியமின்மையாலே, தேசத்தாற்பரவலான திருப்புலிவனத்துளானே" எ-ம், ஈண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ் சொல்லவல்லனல்லன் " எனவும் வரும். (௫௯)

ஒருமனிதன், பரமசிவ சொரூபமாவது அதிசயமன்றியடாதே? ஆகமஞ்சொன்னல் உனக்கேன்சமுசயம், ஆகமமே,சிவன்வேறு சீவன்வேறு ஆண்டவனடிமைக்கழிவு வாராதென்றுசொல்லுமே. அது

வெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேன்கேள். ஒருகுளவியாற் கீடத்துக்குக் கீடத்துவம் போய்க் குளவிசிந்தனைமுற்ற முற்றக்குளவியான தன்மையும், ஒரு பாடாணஞ்சிற்பனால் வேதாங்கப்படிசெய்யத் தெய்வமானதன்மையும், ஒருவிழல் ஆறு அமாவாசிப் பிடிங்கிப்பிடிங்கிட விலாமிச்சியான தன்மையும்போலச் "சீவன்தீக்கையாலுஞ்சிவஞானத்தாலுஞ்சிவமாவன்" என்றுசர்வக்கியானோத்தரந், தேவிகாலோத்தரம், வாதுளாகமமுதலியவை சித்தாந்தப்படுத்தும் ஆகையாற் பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல;பொருளென்னில்-உனக்கனுபவகாலஞ்சமீபமில்லையென்பது-வரத்திரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "கீட்படுகீடநல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே,யாட்படவதுதானதிசயம்போலுமம்ம, நாட்படப்பிரிந்தநாயேனுதனிற்காட்செய்தத்தாற், சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே" எனவும், "பச்சைமண்பொதுப்பிலேபுழுப்பொதிந்தவேட்டுவ, னிச்சலும்நினைந்திடநினைந்தவண்ணமாயிடும்,பச்சைமண்ணிருந்திடப்பறந்துதும்பியாயிடும்,பிச்சர்காளறிந்திலீர்பிரானிருந்தகோலமே" எனவும்வரும். (ருஎ)

சீவன்முத்தாள் உலகத்தோடுகூடியுங் கூடாமல் எப்படியிருப்பார் தாமரையிலையுந் தண்ணீருஞ், சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும், புளியம்பழமுந் தோடும்போலும் நிற்பர். அதுவுமில்லையென்றுசொன்னாற் குற்றமோ? பிரார்த்தகன்மம் பொசிக்கிறவரார்; தேகம்பொசிக்குமென்னில், மாயாவாதியாய்முடியும்; மனந்தான்பொசிக்குமென்னின்-மனத்துக்குவாயும் வயிறுமுண்டோவென்னுஞ் சங்கைவரும். ஆனாற் சித்தாந்தமேப்படி? தேகந்தான் பொசிக்கிறது. விருப்பு வெறுப்படைவதுமனது. அதெப்படி? அத்தாட்சி-ஒருகுடும்பி சமுசாரம் பண்ணுகையில் கலியாணம்வந்தாற் களிப்பும்-சிரியாணம்வந்தாற் கிலேசமும்-அடைவன். தனக்கவையின்றி யிருந்துஞ் சுகதுக்கமடைவதுபோலவும், ஒருநகரந் தீப்பற்றிக்கொள்ள, ஒருநகரம் பிரதிட்டைபண்ணி இரண்டுக்குஞ் சரிநோக்கமின்றிச் சுகதுக்கமடையும் அரசனைப்போலவுமாம். பின்சென்றறிக. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "பங்கயப்பாசடையென்னப்பங்கமுறும் புழுவென்ன, மங்குலகைத்துறந்தாலும் துறவாதமாண்பினராய்ச், சிங்கமெனமேனோக்கிக்கீழ்நோக்காததிறத்தினரோ, லங்கமுறுஞ்சுகதுக்க மறிவடையாமனமடையும்" எ-ம், "பங்கயப்பாசடைநீரிடைநிற்பினும் பற்றையுறுச், சங்கையெரியிற்சுடினுந்தவளநிறங்குறையாத், துங்கமணி

ப்பாம்பிருட்குகைதன்னினுமல்லையுரு, விங்கிமைபோனின் னடியா ரெழிற்கச்சியேகம்பனே" எனவும்வரும். (௫௮)

இந்தச்சிவஞானத்தைப்பெற்ற மகாயோகிகளுக்குக் - காயம்-அகாயம், கரணஞ்-சிவகரணம், சிந்தை-நிர்ச்சிந்தை, ஏது-நிரோது, பாவனை-சோகம்பாவனை, பூசை-சமதரிசனம், அநுட்டானஞ்-சிவோகம்-சந்தியாவந்தனம்-மகாவாக்கியம்-வந்தனைவழிபாடு - தற்றெரிசனம்- சமாதி-சிவதெரிசனம். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "வடிவிலாவடிவினின்று மனமிலாத்தொழில்குயிற்றி, யடிமுடியில்லாஞானவாரமுதுண்டுநிற்போர், படுகுழியனையபெண்டீர் பாழ்ங்கியனையமைந்தர், செடியுடையாக்கைவெண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (௫௯)

சிவஞானிகள் பஞ்சாக்கரத்தின் முத்தியானந்தம் பெற்றிருப்பதெப்படியென்னில், நகாரமாகியமாயையைநாமல்லவென்று நழுவா மனமுவி மகாரமாகிய வாணவமறைப்புநீங்கி யகாரமாகிய வாத்ம தரிசனம்பண்ணி, வகாரமாகிய தாயைக்கண்டு சிகாரமாகிய பிதாவைத் தாயாற் கண்டுங்காணுமற் சுவானுபவத்தி லழுந்திநிற்பர்கள். அழுந்தல் வேற்றுமையைக்காட்டாதோவென்னில் - அழுந்தலென்றது-ஒப்பனை. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "நகாரத்தின்மயலைஞான வாளினைறுக்கிப்பின்னர், மகாரத்தின்மறைப்பை நாமேமணியெனமதியால்வாட்டி, வகாரத்தின்வழியேசென்று மாலயனறியாதெங்குஞ், சிகாரத்தைக்கண்டேனின்னுற் றிருப்புலிவனத்துளானே" எ-ம், "மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தெயந்தமந்திரத்தி, னைந்துபொருளையுங் காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து, மூந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான், கந்தன்கணபதிக் கப்பன் கலிக்கச்சியேகம்பனே"எனவும்வரும். (௬௰)

தற்போக்கேசிவமாய்த் தானில்லாமையே அதற்கடையாளமாய்க் கண்டமகத்துக்கள், திருநடனதரிசனங் கண்டிருக்கும் வண்ணஞ்சொல்லில், ஆனந்தமூர்த்திநடனத்துக்காடரங்கம்ஆத்மாவாக, ஆத்மா, அபேட்சை, உபேட்சையென்னு மிரண்டுகண்களையுமூடி நிர்வாணபதத்தை நினையாமல் நினைப்பதே நடனதரிசனம். இதற்குவசன முண்டோ ? உண்டு. எப்படி? "நோயிலாவாக்கைபெற்று நுண்ணறிவுடையராகித், தாயினுமினியநின்னைச் சமாதியிற்காணமாட்டா

ர், மாயையால்வகுக்கப்பட்ட வடிவிடைநின்னைக்காணச், சேயராய ரற்றுகின்றூர் திருப்புலிவனத்துளானே''எனவும்வரும். (௬௧)

சிவஞானியைப் பிராரத்தம்வாதிக்குமோ வாதியாதோ? வெகு முகத்தில்வாதிக்கும்; அகமுகத்தில்வாதியாது. அகமுகமானல் வெ குமுகம்வருமோ? அதுதான் பிராரத்தவாசனை. இந்தவாசனைகிருஷ் ணர், ஶ்ரீராமர், சுகர் வாமதேவர், நந்தி,பிருங்கி; வதிட்டர், வான்மீ கி, இவர்களிடத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எ ப்படி? "அமைத்தபடியெல்லாமனுபவிப்பதன்றியே, யுமைக்குரியோ னாலுமொழிக்கமுடியாவே'' எ-ம், "ஆழியானுமயனுமறிகிலா, வே ழைபங்கனையன்றியிருநிலத், தூழைவென்றவருண்டு கொலோசொ லாய், மாழைபோன்றுமலர்ந்தளனூழலே'' எ-ம்,"தனுவொடுகலவா ராயின்சார்தராவினையிரண்டுந், தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும் வி னையிரண்டு, மனமொழிகாயமூன்று மவுனமுத்திரையினிற்பச், சின மயலகன்றோர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே'' எனவும்வரும்.

சிவயோகிகள் சிவாலயதரிசனங், குருதரிசனஞ்,சங்கமதரிசன ஞ், செய்வாரோ? சீவனே ஆலயமாகவும்சிவமேகுருவாகவும்அறிவே சீடனாகவும் தரிசிப்பர்? தன்னைச்சிவாகாரமாவதேசங்கமமாகவுந்தெ ரிசிப்பர் சிவாலயமாகவுந் தரிசிப்பர்? இப்படிமூவகைப் படுமோ வென்னில் உபசாரமன்றிச் சுபாவத்தில் ஒன்றேயாம். இதற்குவசன முண்டோ? உண்டு. எப்படி? "குறியறிவாகுங்கோயில்குறிப்பருமாவி யாகு, மறிவுசங்கமமேயெல்லாமறிவெனக்கண்டுகொண்டேன், றறி யெனஉடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலைச், செறிபவமினிபெ ற்குண்டோதிருப்புலிவனத்துளானே''எனவும்வரும். (௬௨)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம்பண்ணுவாரோ; பண்ணின். மன வாக்குக்காயம் அசையாதோ? அசைந்து மசையாதநிலையிலிருப்பர். போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்ஷி-சாக்ஷியம், இரண்டு வகுப்புமின்றி நித்தியானந்ததுரியத்தில் தேகபரியந்தம் வரவும்போ க்குமிருக்கும். ஆகையால்; வழிபடுவோரைக்குறித்துச் சினகரமே தேகமென்றுஞ், சிவமேதாமென்றும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பர். பஞ்சபாசங்களுக்குஞ் சாட்சி நாயகர்தாமானபடியால், அந்தஅன ந்தானந்தத்தை என்னென்று சொல்லுகேன். கடைசாரஞ்சீவாத்மா வே பரமாத்மா பரமாத்மாவே சிவமானுற் சைவசித்தாந்தம் ஒப்பு க்கொள்ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குத் தள்ளுபடி; உத்தரகாண்ட

த்திற்குச் சம்மதம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி?"வானகமண்ணகம் வளர்ந்துதிரியினு, ஞானிகள்வாய்மொழி நாம்பல்கேட்பினுந், தானேசிவமலாற்றனிச்சிவம்வேறில, மோனநிலையிதுக்கையமுமுட்டுமே"எ-ம், "சைவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவனுகிநிற்றல்மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன, லுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றேதியென்னுயிர்க்கிலாபஞ், செய்தசற்குரவனீயேதிருப்புலிவனத்துளானே"எனவும்வரும். (௬௪)

இந்தஅறுபத்துநாலுசங்கையும் அறுபத்துநாலுகலைக்கியானம் இதற்குயோக்கியம்- நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள். இதனாற் பஞ்ச பாசத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்குநான்மறைவேதம்.

அறுபத்துநாலுசங்கை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது,

தசவழக்குச்சிந்தனை.

சிந்தனையென்பது, ஆகமவாக்கியங்களாயுள்ளவை. அஃதெத்தனை? ஏகசிந்தனை, துவிதசிந்தனைஎன்றிருவிதம். அதிற், றுவிதசிந்தனையொழிப்பான்பொருட்டுஏகசிந்தனைவந்தனவாம். இதற்குச்சாமியம். "சிந்தனையைத்தந்தென்னைச்சிவமாக்கியாண்டானை, சிந்திக்கச்சிந்திக்கத்தர்ப்பணத்தைவிளக்க, வந்திடுமவ்வொளிபோலமருவியரனுளத்தே, வரவரவந்திடுவன்பின்மலமானதறுமே.

பிரதமந்திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமெனியில்லை - எங்ஙனமென்னில்- ஆகாசமே பிர்மத்துக்குச் சரீரமென்றுவேதஞ்சொல்லும். அஃதன்றியும், அனாதிதொட்டுஇற்றைவரையுஞ் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டோமில்லை. ஆனால், அட்டமூர்த்தி, அண்ணாமலையென்பதும், மந்திரசொரூபியென்பதும்பொய்யோவென்னில், அஃதெல்லாந் தியானமாத்திரமன்றிப் பயன்படாதேயென்னில். உன்னைப்போலக் கண்டிதப்பட்டு மலசரீரியாய்க் கமாதிகுற்றங்களோடுங்கூடிநின்றால் அப்போதிவன்தான் சிவனென்றறிவை இந்தஅறிவையாரோ உனக்குப்போதித்தவர் - அவரோகுருட்டுக்குரு-நீயேகுருட்டுச்சீடன்பேதாய் - இந்த யேழைமதியாலேயன்றோ பிறந்திறந்தாய்-ஆகையாற் சிவனுக்குத்திருமேனி யுண்டென்பதே சித்தாந்தம், சாமியம் "அருளே திருமேனியான்மாத்திருமேனி. குருவேதிருமேனிக்கொள்" "அறிவுக்கறிவாயறிவிப்பான்சில்லோர்க், கறிவுருவுகொண்டருளுவான், எங்குமிலையென்பாரிதயந்தோறுமறிவா, யெங்குமிருப்பானெம்மிறை" நாதவிந்துகளாதீ நமோநமவேத மந்திரசொரூபா நமோநம-என் றுந்திருவாக்குகளாலறியக்கடவாய்

துவிதியையுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டாகில்இந்தச்சிவனையன்றி ஆத்மாக்க ளில்லை எங்ஙனமென்னிற் சருவதேகங்கடோறுமாய்நின்று உண்ணல் உடுத்தல்முதலியகாரியங்களைச்-சிவனேசெய்வன். அன்றியுஞ்சுருதி-சரீரபின்னம். பரமாத்மனேகம்,யென்றுசொன்னமையாலாத்மாநா த்தி! ஆனால். உன்பெயர்மாயாவாதியோ-அனீச்சுரவாதியோ-இருபெ யரும் உனக்கேதகும்,இந்தக்கொச்சை மதியாலேயன்றோ. “மாயா வாதமென்னுஞ் சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தார்த்து” மென்றுமாணிக் கவாசகரால் தூற்றப்பட்டாய் மதிகேடனே உயிருண்டு-நரகசொர்க் கஞ் சிவனுக்கோ? சீவனுக்கோ? சீவனுக்கே ஆனாற் சீவனெங்கே-நீ தான் . என்னுக்கெனக்குண்டோ வில்லையோவென்னில் உண்டில்லை யென்பதே நாக்கென்றறிந்தாற்போலச் சீவனையறிவாய்.மூடனைச் சீ வாத்மாவென்றும் விவேகியைப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகை யாலும், சீவனுண்டு. கருவியோடுங்கூடினதே உயிர்க்குப்பிறப்பு, க ருவியைப்பிரிந்ததே உயிர்க்கிறப்பென்றறி,சிரசிலே மயிருண்டானது போல,நாயன்மார்உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளங்கையிலே மயிர் கொத்துக்கொத்தாய் முளைத்தெழுந்த கதை போல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப்பட்டது - உன்க ண்ணறி உடைமைக்கேற் கக்கழறினை கோட்டான் சூரியனில்லையெ ன்றால் ஆர்தானொப்புக்கொள்வார் இதற்குச்சாமியம் “ஊமனொளி யில்லையெனினொப்புவரோமற்றதுபோ,லேமவுயிரின்றெனபாரில் உவ னுவளுதுவெனுமூனாமுச்சுட்டாய்த், தோன்றிநின் றழிமுத்தொழி லுளவதனாற், சிவனுண்டவனாற்சீவனுமுண்டாங், கரிவினை மறைக்கு மவிச்சையுமுளவே; உடலிழந்தழுதீரோஉயிரிழந்தழுதீரோஉடலிழந்த ழுதீராகில் லுடறனையன்றுங்கண்டி ரின்றுங்கண்டீருயிரிழந்தழுதீரா கிலுயிர்தனையன்றுங்காணீரின்றுங்காணீர்எ-ம், இல்லையுயிரொன்றுனை க்கு முனைக்குளிருக்கு முயிர், தொல்லையுயிரிலை யென்பவனே யுயிர் தோன்றிடலு நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனு நண்ணுமென்றுன் கல்விற்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்பனே” உளதிலதென்றலி வியந்திரதனுவினுளான்மா.என்னுந்திருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

திரிதியையாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு-ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்திலாணவமறைக்குமெ ன்பது கூடாது. என்கூடாது? ஆத்மாச்சுவயஞ்சோதி, அசரீரி,அணு மி,அவிகாரி, நிரவயன், அநந்தாநந்தன்; ஆகையாலாணவமறையா

து. உன்பெயர் அகம்பிரமவாதியென் றுயர்ந்தோர்சொல்லுவர் கெடுவாய். பிரமன், நான்பிரமமென்று பட்டபாடும் புருடோத்தமன், நான் பிரமமென்றுபட்டபாடும், புராணங்களிற்கேட் டறிந்தாயில்லையோ ஆகையா லுன்கருமமே கட்டளைக்கல்லாயிற்று. பேதாய் இந்தமதியைக்கொண் டெங்ஙன்பிழைத்தாய் இத்தனைகோரணிக்கிடங்கொடுத்ததே அஞ்ஞானம். குழந்தையைப்பராக்குச் செய்வதுபோல நாடோறு முன்னைவிடயப் பராக்குச்செய்வதாணவம்-அன்றியும், உன்னுணவத்துக் கசதிவர்ததில்லையோவென்னும் - வையச்சொல்லானுமறியக்கடவாய் இதற்குச்சாமியம் "அன்னியத்தைக்காட்டி யனன்னியத்தைத்தான் மறைக்கு - மென்னே மலத்தினியல்" அன்னியமானவை யுணர்த்தி யனனியமாய் நிறைந்தவறிவறியாமையானும் - மலமில்லை - மாயைமறைக்குமென்னில் "மலகுண மறைத்தல் மாயைவிளக்க, வளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலைமிலையென்னல் சவலைச்சொல்லே; ஆனால், இந்தமலம் அனாதியே ஆதியோ அனாதியென்னில்நீங்காது-ஆதியென்னின்நீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும். பாலுக்குவெண்மையுங் கரிக்குக்கறுப்பும்-இயற்கை. சுக்கிலாம்பரத்துக்கு அழுக்கேறல்செய்கை; ஆனால், யிந்த இருதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்டயான்போம்வழி- பன்னிரண்டுவெருடங்குருக்கிடை.

சதுர்த்திமாயைவழக்கு.

மாயையேயில்லை-எவ்வாற்றானில்லை ? சருவம்பிரமம்யமென்று சுருதிசொல்லும், அதன்றியுங்காணப்படுவன-கேட்கப்படுவன-உண்பன-உடுப்பன-கலியாணகிரியாண முதலியவெல்லாம்- பிரமமென்று என்னனுபவத்துக்கே யொக்கும்போலும், ஆமின்முன்னே ஒருசர்வசீவதயாபரக்கொக்கு-நாமமாத்திரஞ்சிறப்ப.ஏரி குள மடுக்கள் குட்டையிலுள்ள மீனெல்லாந் துய்த்தகதையை விளக்க நீயும் அவிகாரவாதிப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டினவிலாச புத்தகத்தைக் கைப்பிடித்து, மேலுஞ் சர்வாத்மாக்களும் போம்வழி தூர்த்தனை. மாயையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறதும்வனிதையருபத்தத்திலே சிக்குவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும்.மத்திமப்பேதாய் தற்போதச்சிவன் மற்றநாதாக்கள் அனுபவநிலையையறியாது - பிதற்றுகின்றனை. உன்கருமமேகட்டளைகல்லாயிற்று.சாமியம் "ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நால்விதவாக்கு மைவகைப்புலனு மறுவகைக்குற்றமு, மற்றுலன்றியறிவாகாயே மாயை

யேயுடலமாகும்யாவையுமாயையாமே" "ஆகையாலிந்த மாயையறிவினைமுழுதுமூடித்தேகமேயான்மாவென்றுஞ்-சேயிழைமடவார்தங்கள்,போகமேமோக்கமென்றும் புத்தியைத்திரிபுபண்ணுஞ்,சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பர்கள் சீவன்முத்தர்,என்னுந்திருவாக்காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்தமாயை அறிவைமறைக்குமன்றி விளக்காதென்னில், ஆணவத்திலே கிடந்தவாருயிர்க்குக் காயமென்னுங்,கோணைவிளக்களித்தகோமானே,யாணவமு,மாக்கையும்வந்தென்னைநிதமல்லற்படுத்தாமற், சாக்கிராதீதத்தைத்தா-என்னுந், திருவாக்காற்றெளி. ஆகிலிந்தமாயையெங்கே பிறந்ததென்னில், மனதிலேபிறந்தது. அந்தமனதெங்கேபிறந்ததென்னில்- வியாழவட்டங் குருக்கிடை.

பஞ்சமிகன்மவழக்கு.

கன்மமேகர்த்தா; கர்த்தாவொருவன் வேறென்பதில்லை.பிறக்கப்பண்ணுவதும் கர்மமே, பாலயெளவனவிருத்தம் நோய்சாக்காடு முதலியனபண்ணுவதுங் கன்மமே. இந்தக்கன்மந்துலையொத்தகாலத்தில் கர்மமே முத்தியைக்கொடுக்கும்.இந்தகன்மநுட்பந்தெரியாதவர் கர்த்தா கன்மக்கயிற்றாலே யாட்டுவிப்பாரொன்பர் ஆயின் உன்பெயர் கர்மவாதியென்றுங், காலவாதி சகோதரனென்றும், கேட்டிருப்பேம்பேதாய். இந்த யேழைமதியைக்கொண்டல்லோ அனேககாலம் பிறப்பைவளர்த்தாய்-தெரிந்துந் தெரியாதவன் - கற்றறிமோழைநீயே, கங்கையையடுத்துங் கழியிடைமூழ்குங்குணத்தவன் "அறம்பாவமென்னுமருங்கயிற்றாற் கட்டி"என்னுஞ்,சுருதிதெரிந்துந்தெரியானாகி விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றிடைவீழ்பவனீயே. உனக்கொப்பு வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத்துளில்லை. கெடுவாய்,பூர்வசென்மத்திற்செய்த விருப்பும் வெறுப்புஞ், சடமாகையாலும், அதையுனக்குருசிக்கப்பண்ணிப் பொசிப்பிக்கிறவரோ கர்த்தா.எனக்குக்கன்மமில்லையோ கர்த்தாவில்லையோவென்னும் வழக்கச்சொல்லாற்றெளி. ஆனா லந்தக்கன்மஞ் சாகாரமோநிராகாரமோவென்னின், சாமியம். "அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ண மாவடுதண்டுறையுறையுமமராரேறே"என்னுந்திருவாக்காற்றெளி. கன்மத்துக்குச்சடமுஞ் செயலுமுண்டோவென்னிற், சாமியம் "கன்மம்வியாபிகடம்போற் சடமன்று, சென்மிக்கப்பண்ணுஞ்செயல்" ஆனா லிந்தக்கன்மம் நாசமடையுமோநித்தியமடையுமோவென்னில்,சாமியம். "மாயப்பிறப்பறுத்தாண்டானென்வல்வினையின், வாயிற்பொடியட்டிப் பூவல்லிகொ

ய்யாமோ,“ஊழா லுடம்புண்டுடம்பாலிங்கூழுண்டு,தாழும்வினையாற்சகமுண்டு, காழ்கொண்ட,வித்துமரமும்போலவீயாதொருகாலு,முத்தியிலேவீயுமுனே” “சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனுவொடேகும்,விஞ்சுமாகாமியங்கள் விளங்கனுபவத்தால்வீயுஞ்,செஞ்சயான்செய்ததெல்லாஞ்சிவன்செய்ததென்றுதேறின், மஞ்சனேவினைத்திறங்கள்வந்துனைச்சந்தியாவே” “முன்னைவருவினையெல்லாஞ்சின்முத்திரைகொண்டெரித்தேன், பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன், றின்னும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணஞ்செய்தொழித்தே, னின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே” இக்கருத்தானுசமடையுமென்பதேசித்தாந்தம்.ஆயின், இந்தக்கர்மம் ஆதியோ அனுதியோவென்னிற், குருக்கிடை.கன்மத்துக்குப்பிறப்பிறப்பெங்கேயென்னின், உன்னனுப்வத்திற்றெரியுமன்றிசிருவசனம் வசனத்துக்கெட்டாதென்றறி;கர்மம்வினைத்தாலுந்தீண்டினுலுந்தொழிலுரையாலும்வரும் “உன்னலொருகால் பின்னுரைத்தலிருகாலதனைத், துன்னன் முக்காலொன்றேதொழில்” திரிகரணமசையாதுசிற்பின்கன்மம்பற்றுதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்.“விருப்புவெறுப்பற்றுவேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து, மரிப்பைச்சனிப்பையுமற்றெளியாகிய மாதவர்பாற், கருப்புச்சிலையனுங்காலனும்வந்தென் செயக்கடவர்,நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சியேகம்பனே.()

ஷஷ்டியநாதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களும் ஆன்மாவையநாதியிலே பற்றிச்செப்புங்காளிதமும்- உவருஞ்சமுத்திரமும்-மணியுமாசுணமும்-உமியுந்தண்டுலமும்- காசமும்விழியும்-போலப் பசுவையுமறைத்துப் பதியையு மறைக்கும். கண்ணைத் தானிருண்மறைத்தது - கதிரையுமறைக்குமோவென்னில் இவனுக்குப்பதிமுகந் தெரியாவண்ணமறைப்பது-பாசமானமையால் மறைக்கும், ஆன்மா அனுதி,சுகரூபி,நிராகாரன். சிவசம்பந்தனுனுல் எப்படி மலம் மாயைகன்மம்வந்துகிராணமானதென்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமரைப்பூவும், வந்திபுத்திரனும், கானற்சலமும், தாணுபுருடனும், போல மலம்-மாயை-மாமாயை, கன்மம் - திரோதாயி, யென்றுவேதஞ்சொன்னுல், உனக்கேன் அனுதி சங்கைவரும்- ஒரித்திரியைப்பேய்பிடித்ததென்று ஐதீகமாகச்சொல்லவே அவள் பேயானபிற்பாடு பூசாரி, ஆட்டி, அடித்து, அயோக்கியையோக்கியையாக்கித், தெய்வத்தைச்சிரசின் மேல்வைத்துப், பேய்போனதென்னவே யென்பேரிலே தெய்வமிரு

க்குதென்பதுபோலச் சீவான்மசம்பந்தம்போக்கிச்சிவத்துவம்வரு வித்தபின் சிவத்துவம் வந்தவழியும் பேய்வந்தவழியும் விசாரிப்ப து அவம். குழந்தையையுறங்கென்று பிட்டத்தைத்தட்டத்தட்ட வுற ங்காது சிரசைக்கிளப்பினற்கு யென்செய்வாள். அதுபோலச் சீவன் சிவத்திலேயுறங்கினல் அனுதிவழக்குத் தெரியுமென் ருசாரியன்சொ ல்லச்சொல்ல இரட்டித்துப் போதந்தலையைக்கிளப்பும். இதற்குச் சாமியம் "முன்புகண்டேனில்லை பாசம்பசுபதிமும்முதலும்,பின்புக ண்டேனில்லை யென்ன கண்மாயம்" "இல்லேயெனுமாயையிலிட் டெனைநீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே" "மையாடுகண் ணியு மைந்தருஞ்சுற்றமும் வாழ்வுஞ்செந்தி, லையானின் மாயையுரு வெளித் தோற்றம்போலான தெல்லா, மெய்யாயிருந்தது நாட்செ ல்லநாட்செல்ல வெற்றவெறும், பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க் கன வாய் மெல்லப்போய்விட்டதே" ஆனல்மித்தை யென்ருல் ஆகமசித் தாந்தம் என்னமாய் முடியும்?மலசத்தியிறந்தும், மலம் அப்பிரகாச மாயிருக்குமென்றதுஞ், சரியோ? என்தகப்பன்செத்துத் தெய்வமா யிருக்குருனென்றும், வீமனெறிந்தயானை ஆகாயத்திலே தொற்றி ஒன்ருென்ருய் விழுமின்றைக்கு மென்றும், இந்தமரத்திலேபேயிரு ந்தது இப்போது சிறிதுகாலமா யிறந்திருக்கிறதென்றும், கலியுக அந்தியத்திலே கற்கோழிகூவுமென்றும், பொய்வழக்குப் பலவிதம். இதுபோலாமென்றறிவாய். இருள் போனபிறகு இருட்டுண்டென்னி ல்சொல்லள வன்றிப்பொருளில்லை. உண்டேயென்னில், உனக் குண்டெனக்கில்லை என்பதேசித்தாந்தம். பெத்தான்மாவுக்குண்டு. முத்தான் மாவுக்கில்லை. வாயுபூதத்துக்கு வடிவுண்டு. ஆகாசத்து க்கதுவுமில்லை; சாமியம். "அசைவற்ருல் வாயுவாகாசம் பின்னு, மசைவுற்ருல் முன்வாயுவாம்" "ஆசையுற்ருற் சீவனுகாரமாம ந்த, வாசையற் ருனீயேயரன்" ஆனல்முத்தனுனபின்மல சம்ப ந்தமுண்டோ? உதித்தபிறகு இருட்டுண்டோயில்லை. உதியாததற் குமுன் இருட்டுண்டோ? உண்டு. இல்லையென்பதுநீ அனுபவியே யானல் அகமுகமாய்ப்பார்த்தறிதி. திருநோக்கம் பட்டபிற்பாடு, பஞ்சபாசங்களு மில்லையென்று வேதாகமப்படி, பிரத்தியேகான் மா சிவோகம்என்றறிவதே சைவசித்தாந்தம். பாசமென்னைவிடு வான்காலமெந்நாளோ வென்னல், சமுசயாத்மாவா மென்றறி. இ தற்குச்சாமியம் "சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றிரண்டாய்க்காணுமவ ன்செனனமரணத்தையடைவனுதலினு லத்துவிதபாவனையை முத்த

ருதரிப்பன்'' "ஆன்மாவேபரமசிவமெனவுண்மையாகவறிகின்றனவ னெந்தவவத்தையடையினுமிவ், வான்மாவேபரமுத்தியெளி தடையு மிந்த வான்மலாபத்தை யொத்தலாபம்வேறில்லை'' "சிவன்சிவலிங் கமாகத்தெளிந்த வர்தம், பாவநசிக்கும்பரிந்து'' "அறிவென றனை யறிந்தா லானந்தபோதச், செறிவும்பொய்யாணவத்திற் சேர்வும் பிறிவும்பொய், யானுவிதவகிதத் தாட்டுங்கருவிகளிற். போனலு ம்பொய்பொய்பொய்பொய்'' "அறிந்தவிடத்தில்லை யறியாமைதன னைப், பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றே'' சுத்தபடிகசங்காசமாய்ப் பஞ்ச பாசங்களு நமதிடத்தில்லையென்று பாவிக்கப் படுவதே சித் தாந்தம்.

சத்தமி-சமயவழக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம், மகாவிர தம், உலகாயுதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனீ ச்சுரவாதம், ஆகப்பன்னிரண்டுமதம். இந்தப்பன்னிரண்டும் கடந்தவ னே சிவன்முத்தன். சமயசாத்திரம்- சமயஅனுட்டிப்பு - சமயதே வதை- இவைகளெல்லாம் மனம்பழுக்கக்கட்டிய வுபாயசூத்திரம். நாமார் நமக்குப்பதியாரெனவரும் ஞானங்களே சமயாதீதஞானம். இந்தஞானத்தால் சுகர், வாமதேவர்,வசிட்டாதி கபிலரீறாய விருடிக ளும், சம்பந்தர்முதல் மாணிக்கவாசகரீறாய மகத்துக்களும், முத் தியடைந்தார்கள். ஆகையால் (தன்னையறியுமறிவேயறிவன்றிப் பின் னையறிவதுபேயறிவாமே) என்னுந்திருமூலர் வாக்கியமேவாக்கியம். "உவலைச்சமயங்க ளொவ்வாதசாத்திரமாங், கவலைக்கடல்''என்றது ஞ்சரியொக்கும். "அன்றென்றுமாமென்றுமாறுசமயங்க, ளொன் றென்றேடொவ்வாதுனாத்தாலு - மென்று, மொருதனையேநோக்கு வாருள்ளத்திருக்கு, மருதனையேநோக்கிவரும்'' "பன்னிருசமயத் தோரும்பணிந்திடாப்பராபரத்தை'' "நன்றென்றுந்தீதென்றுநானெ ன்றுந்தானென்று, மன்றென்றுமாமென்றுமாகாதே, நின்றநிலை, தா னேதானந்தத்துவத்தீர்சம்பறுத்துங்காக்கைக்குப்- போனற்போற்றே டும்பொருள்'' என்றது-கருணைக்கையானம்மைத் தூக்கினமையான ல்லனென்றுந்,தூக்காமையாற்றீயனென்றும், நானேபரப்பிரமமென் றும்,வத்துவன்றியாத்மா வில்லையென்றும், மனவாக்குக் காயத்துக் கெட்டாமையா வில்லையென்றும், ஈச்சுரனின்றே லிரவுபகலுளவோ வென்னு மைதீகத்தாலாமேயென்றுங் கூறும்பற்பலசமையிகள் கோ

ரணிக்கூத்தரவு மாகாதே சுபாவமாயித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்தவறி
வேயின்றநிலை யதுவே தான்இந்தவறிவாய் நின்று சமயப்பேய்க
ளை நோக்காமனேக்கித் தத்துவவிசாரணைபண்ணுந் தத்துவத்தீர் ச
ம்பையறுத் தொருவன்கட்ட நாணின்றி நெடியமரத்தால்கட்டுவோ
மோ, நீர்ப்பாம்பால் கட்டுவோமோ, அன்றி விலாங்கு மீனாற்கட்டு
வோமோ,நீண்டகற்றூணாற்கட்டுவோமோ, வென்றுவிதிகைக்குங்கா
லை, யாத்தனுனவ னனைத்தையுங்கட்டுவதச்சம்பேயென்னவுந்தெரு
து, நெடுந்தூரம்போனுனைப் போன்றனவாந்; தன்னைத்துறந்து பொ
ருள்காணவேண்டிநீர்போந்தபோக்கென்றதிசயித்தனவா மென்றவா
று. இதற்குச்சாமியம்.“தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை” (அ
ஞ்செழுத்தும்பாவனையுமவனைப்போன்றன) வென்னும், வையச்சொ
ல்“சிவச்சீவோசீவோசிவாசற்சீவோகேவலசிவா”அறிவுதிரிவிதத்துக்
கப்பாலறியு, மறிவேசிவமதுவேநீயா,மறிவொன்றிக், கண்டாருங்கா
ணுக்கதியைமழபாடிப், பண்டாரங்காணும்படி” எது-மழபாடிப்பண்
டாரமேயிதே சமயாதீதப் பரமாகிய முத்திகாணக்கடவாய். ஆன்
மதத்துவவறிவும் வித்தியாதத்துவவறிவுஞ்சிவதத்துவவறிவுமாய மூ
வகைதத்துவ சாலத்துக்கப்பாலறியப்பட்ட சுபாவவறிவே சர்வவு
பாதி சூனியமாகியசிவம். அந்தச்சிவமேநீயாம். இதற்கோரையப்பா
டில்லை. மகாவாக்கியமுமிஃதே ஐயறிவு மோரறிவா யொடுங்கிய
யோகீஸ்பராளுங்கண்டுங்காணுதமுத்தியை யென்றறிவித்ததாமென்ற
வாறு. அறிவுதிரி விதமென்பதைச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி
யென்கினுமாம். இதுவுமதே-அறியுமறிவே சிவமென்றது தூலவருந்
ததி நியாயம்போலத் தூலவறிவைக்காட்டிச் சூக்குமவறிவை மூன்
றையுஞ் சாக்கியாய்க் கண்டதுவே நீ யென்றுகாட்டியது அறிவொ
ன்றிக்கண்டாருங் காணுக்கதியென்றது அறிவாலறியும் பொருளல்
லவென்றதாம்.—மழபாடிப்பண்டாரஞ் சீடனதுபெயர். காணும்படி
யென்றது, மாயாவாதியைப் போன்றுவாசாப்பிரமமாய்ப் போகா
மையென்பதாம்-சாமியம். “நீருக்குட்டட்பம்போ னின்னறிவினின்
றுனைப்,பாருட்கண்கொண்டுபரிந்து” “எங்குநிறைந்தானையேகமி...
டென்னுதே, யெங்குமாய்நீகண்டிரு.”

அட்டமி-ஞாதுருஞானஞேயவழக்கு.

ஞாதுரு ஆன்மா - ஞானம் ஆத்மாவினுடைய தசேந்திரியஞா
னம்; ஞேயம் ஈச்சுரன். இந்த ஈச்சுரனுலே தசேந்திரியஞானத்தை

ஆன்மாவறியும்.இந்தஞானம்முத்தியிலுமுண்டு.கூடாதென்னில் முத்தியின்பமனுபவிக்கிறவான்மாவுமில்லை ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் நன்றாளெல்லாமில்லாமற்போகிறதேசுபாவமுத்தி."அவனுநானுமெய்ம்முயங்கியனுபவிக்குமளவிலே யவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லையானதே" என்று சுருதியிருக்கிறதென்னில் சுருதிக்குப்பொருடெரியாமல் யாருமில்லையென்முய் நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவாதிறந்திருக்கும். அஃதெங்ஙனமென்னின்,ஒருத்தியை ஆலிங்கனம்பண்ணிய ஒருவன் காட்டிற்புலிமுதலியமிருகங்கள் குறுகினுங்காணனென்னுங்கதையேசாட்சி. ஆனாலிந்தக்கரணத்தோடு முத்தியையடைவதோவென்னில் முத்தியென்பது கைலாயம் வைகுந்தம் பொன்னெயில் வட்டமுதலியதானமன்று, ஆனாற்பின்னைத்தானெதுவென்னில் தானேமுத்திதானம். பெத்தக்கரணம்போய் முத்திக்கரணமாதலேஇறவாதிறத்தல்.மூடன்ஞானியானால் முன்முடனுயிருந்ததேசேந்திரியவந்தக்கரணமெங்கே யோடிப்போனது? போகவில்லை.யெவ்வணமென்னிற், றேவதத்தன்னியாயம்போலாமென்றறி. சாமியம். "ஆனந்தந்தாமென்றறியாவறிவிலிக ளானந்தந்தேடியலையும்" ஒருபாடாணத்தைச் சிற்பன்றெய்வவுருவாக்கினுல்முன்பாடாணமுண்டோவில்லையோ இல்லையென்னிற் கைக்குத்தட்டுப்படாமற்போகவேண்டும்.குணுங்கி கற்பிலே மறைந்துநின்முற்போலப், பாடாணந்தெய்வவுருவின்மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙனமறையாதுண்டேயென்னில் பாடாணத்தியானமேயில்லையாலும் முத்திசத்தியாலும் நினைக்குமிடத்துத் தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும் இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி. வான்மீகி வதிட்டர்மதங்கர் கபிலர்கதையேசாட்சி.நதிமுலம், ரிஷிமுலம்,குருமுலம், ஸ்ரீமுலம் அறியக்கூடாது. சாமியம். "எல்லாருங்களிதுளங்கவிரும்பையிரும் பொன்னாக்கி நல்லார்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்ற ஞாயம்போற் கல்லாதபுலையேனைக்கருணையாற் கடைக்கணித்துப் பொல்லாதபரப்பிரமாக்கினையென்போல்வந்தே."

நவமி-தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பதுபொது தெய்வத்தையார்கண்டவர் கயிலாயம் பொன்னெயில்வட்டஞ் ஸ்ரீரங்கந் திருப்பாற் கடல் செகந்நாதம் இவை ஒருகாலந்தோன்று மொருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒரு தெய்வமாகியும் போகியும் வரும். ஆனாற்றெய்வநிச்சயமில்லையோவென்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு. நாயே சித்து,

சிதானந்தன்,திவ்வியசொரூபனென்று கண்டவன்எந்தத்தெய்வத்தை வணங்குவான். எந்தத்தெய்வத்தையும்வணங்கான். ஆகையாற்சிறு பிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப்பெரியபிள்ளைகளுந் தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென்றறி. தனக்குத்தானே மரம்,கல், மிருத்திகை தாம்பிரமென்றுதெரிந்தும் நாட்டோடே நடுவேயோடும்ஐதிகத்தைப்பற்றி மயக்குமென்றறி, சாமியம். "அத்தேவர்தேவரவர் தேவரென்றிங்ஙன், பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்ற பூதலத்தே" பூவும்புகையும்புனலும்பொருட்டித் தேவைமறைக்குந்தினம்" (சிவோகஞ்சிவோக) மென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமதேபிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். கீதைகளிலும்பிரத்தேகான்மாசிவோகமென்றுசொல்லும்; ஆகையாலிதுவேசித்தாந்தம். வேதசித்தாந்தமுமிதுவே. "உள்ளமேபீடமுணர்வேசிவலிங்கந், தெள்ளியராலற்சிக்குமாறு" சீவன்சிவலிங்கமாகத்தெளிந்தவர்கள்,பாவநசிக்கும்பரிந்து "புன்புலாலியாக்கைபுரைபுரைகனியப் பொன்னெடுங்கோயிலாய்ப்புகுந்தென்" "உள்ளமேகோயிலாயுள்குமென்னுள்ளமே" இப்படி ஆயிரஞ்சாமியமுண்டு. அனுபவிக்கதெளியும்; மற்றையர்க்குத்தெளியாதென்பதே சித்தாந்தம்.கைலாயம் வைகுந்தம், பொன்னெயில் வட்டம் இவைகற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவிலில்லை. உண்டென்னில் அனுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை)யென்னுந்திருவாக்கே ஏறுகடைசி ஆகமசித்தாந்தம்.

தசமி-துறவிவழக்கு.

துறவாவதுபற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தைநீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார்,பத்திரகிரி,சுகர்,வாமதேவர்,சடபரதர்முதலாயினோர். பற்றறநிற்றல்.அமைத்தபடியன்றியாராலுந்துறக்கப்படாதேயென்னில்,உயிர்க்குணமாகிய காமாதிகளடங்கிநிற்பதேதுறவு; அவையடங்காமனிற்பதேசமுசாரம். அறிவாகிநிற்பதேதுறவு; ஆகமாய்நிற்பதேசமுசாரம். எத்தையெவன்றுறந்தான்; ஸ்ரீகளைத்துறந்தான்- ஸ்ரீ மாயையானபடியினாலே துறந்ததுபோம்- துறந்திருப்பாரெல்லாம் வீணேயென்னில் "புலவுநாய்க்குறிகாணினும் புருடர்நெஞ்சுவப்பர்" ஆகையாற்புறப்பரிசமன்றி அகப்பரிசமுண்டென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற்றுறவறமில்லையோவென்னில்,இல்லையென்றால்வேதாகமம் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகையாற்றுறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க

வருத்தனவாம். இதற்குச்சாமியம். "துறப்பார்மற்றுப்புரவில்லா ருறற்பால,வூட்டாகழியுமெனின்" "ஊழைத்துறந்தாலுயர் துறவியா வையன்றி, யூழிருக்கநீதுறவியோ" ஆகையாற்சித்தாந்தம்கன்மநீக்க மேதுறவு; கனமசம்பாடணமேசமுசாரம்.காமாதிகளிற்பற்றறத்துற த்தலாவது:(கண்டவின்பமேமீளவுங்காண்கின்றதொருநாட்,கொண் டகோலமே மீளவுங்கொள்கிறதுவந்து,கண்டகாட்சியே மீளவுங்கா ண்கின்றதென்றால், விண்டமேலவர்காணுறுதொழிவரோவெறுத்து) என்னுங்கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாமுனிதீரத் துறந்தும் பின்பட்டபாடுசெகமேயறியும்- சிவக்கூறுசிவம்.தேகக் கூ றுசத்தி. ஆனபடியினாலேசிவத்தை யெந்தக்காலமுஞ் சத்திநீங்கா தென்பதே சித்தாந்தம்.சாமியம். "எத்திறநின்றானீசனத்திறமவளுநி ற்பள்" பார்ப்பான்பார்ப்பாத்தி,ராசாராசாத்தி,வைசியன்வைசியச்சி, சூத்திரன் சூத்திரச்சி,இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக் கூறுகண்டுகொ ள்க. இல்லத்தான் பாசபெந்தமென்றுந் துறவிஞானபெந்தமெ ன்று முலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காணபதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையின்று.மரணகாலத்திலே மதிவே ற்றுமையால்நல்லார் பொல்லாரென்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்று மையின்று.அதுபோலச்சனவேற்றுமையின்று.சாமியம். "பிறப்பொ க்குமெல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச், செய்தொழில்வேற்றுமை யால்" ஞானம்வந்தஞான்றெந்தவறமாயினுந்தகும். அகண்டகாரஞா னத்தை இல்லறமுந்துறவறமும் மறையாதென்பதே சித்தாந்தம்.

செத்துப் பிறந்துழல்பிணக்கைச்சின்மயநன்முத்தினாயைப்,புத் தியிடைப்புதைத்தருளிப் பொன்றுவித்துப் பொருண்முடிவைப். பத் துவழக்கினுந் தேற்றிப்பரமபதமெற்களித்தா. னத்துவிதமெழுவாயி னமைத்தசிவப்பெயரோனே.

தசவழக்குச்சிந்தனை-முற்றும்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினாறாவது

குருமரபுசிந்தனை.

பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளுக்குட்பதிமுதலாய்ச்சொல்வதோ பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோவென்னின், பாசம்பசுபதியென்பதுபெத்ததசை. ஆகையாற் பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து பசுக்குள்ளே பதிமறைந்துநின்றமையாற்பெத்தமென்றது. முத்திதசை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளேபாசமறைந்து நின்றமையான் முத்தமென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங்கழன்றதோற்றமும் பின்னிட்டபரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசுபாசங்கழன்ற அனுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மகுடாகமம். "சிவச்சீவோசீவோசிவா சற்சீவோகேவலசிவா".

பாசமென்பதியாது பசுவெந்தக்காரணத்தாற்பாசபெந்தப்பட்டான். பசுவையும்பாசத்தையுமீறிநின்ற பதியாவதியார்? இந்தச்சங்கைமுடிச்சையவிழ்த்துக்காட்டினதேமுத்தியெனப்படும். அநுக்கிரகமுறையிற் பசுபாசம்பதியெனப்படும். ஆகையாற்சாட்சி-பசு வாவதுதான்மா அப்பசு அசுதந்தரன் தான் பகர்சின்மாத்திரன் மலனாடிதன் மலத்தான்மூடன் என்னுந்திவ்வியாகமத்தால்அறிக. "பாசபத்ததேசீவா பாசமுத்ததேசதாசிவா" என்னும்வாக்கியத்தால் நான்மூடனென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தத்தினாலேசிவனும் பாசம்போனால் ஈசனும்) என்னுந்திருவாக்கினுமறிக.

ஆணவவழக்கு.

அனாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று; செயற்கைச் சம்பந்தமே. சீவனுண்டானபோதே சீவத்துவமுண்டாயிற்று. ஊருண்டானபோதே புலைச்சேரியுண்டானாற் போலு

ம் சமுத்திரமுண்டானபோதே நீருண்டானாற் போலும், செம்பு ண்டானபோதே களிம்புண்டானாற்போலும், மேகமுண்டானபோ தே மழையுண்டானாற்போலும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு. அத னாற்சீவன் சிவனைநோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப்பாசியென்னும் பெயர்வந்தது. கள்ளப்பார்வையாற் கள்ளனென்றாற்போலவும், விகடத்தால் விகடனென்றாற்போலவும், சாதுவினாற் பசுவென்றா ற்போலவும் விதரணையால்பார்ப்பானென்றாற் போலவும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டுஆனால்இஃதொருகால்தீர்வுமுண்டோ? உண்டு.எ ங்ஙனம்? விசுவாமித்திரன்பிரமரிஷியானாற்போலும், குணங்கிஅருந்த தியானாற்போலும்,அத்திமரம்தேவதையானாற்போலும், சீவனுஞ்சிவ னுவன். சாட்சி. "திசையாருஞ் செம்பிரதக்குளிகையிற் பொன்னது போற் சீவனுமெய்ஞ்ஞானத்தாற்சிவத்துவத்தைப்பெறுமே" "பண் டிரும்பிரதத்தினாற் பசும்பொனுமாபோன்-மண்டலந்தனின்மனிதரு ஞ்சிவமயமாவார்"என்னும்வாக்கியங்களானுமறிக. சிவத்துவமசி-சி வோகமஸ்மி-சிவோயமஸ்தி- இதுஅநுக்கிரகமுறைமையெனக்கொ ள்க-தன்மை,முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க.த ன்மை குரு சிவனானயே யிருக்கின்றேனென்பதாம். சீடன்நானாரெ ன்னநீசிவமானாய் என்பதாம். படர்க்கைசர்வமுமாமோவென்னச்- சருவமுஞ் சிவமாயேயிருக்கிறதென்பதாம். நான்நீயடங்கலுஞ் சிவ மே யென்பதுவாக்கியத்திரயத்திற்காண்க. பேத சித்தாந்தி இதை க்கைக்கொள்ளான். சரிதை கிரியை யோகத்திலுள்ள விருப்பததா லெனவறிக. (அபுருபாநாம்நரசென்மாநாம்-விவேகமதிதுல்லபம்என் னுஞ்சுருதிகளானுமறிக.)

மாயைவழக்கு.

மாயையே யான்மாவைமறைக்குமென்னின்,மறையாது விளக் கைப்போல் விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணிவாயின் மறைக்குமென்று நூல்களிற்சொல்லுவானேன்? மாயை மயக்கஞ் செய்தலின் மறைப்பென்றுஞ்சொல்லலாம். சாட்சி "ஆக்கையுங்குரு வானதரசனே" "மாசற்றகொள்கைமனத்திலடக்கின,லீசனைக்காட்டு முடம்பு" என்றதனானுமறிக. திரோதானசத்தி மாயையானமையான் மறைப்பென்றுங்கொள்ளலாம்.

கன்மவழக்கு.

கன்மம் அநாதியே சீவனுக்குண்மையாகுமென்னில் - அதுசற் குரு சந்நிதானத்திலே நீங்குகிறபடியினாலே யெப்படி யநாதியென்

றுசொல்லலாம். செயற்கையென்னில் மீண்டுவரும். ஆனாற்போம்வழி? மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயையுண்டானபோதே கன்மமுண்டு. எப்படிப்போலென்னில், பசியுண்டானபோதே விகாரமுண்டு; விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோலென்றறி. சீவனுக்கு மல மாயை கன்ம மூன்றும்அநாதியியற்கையன்று-அநாதிசெயற்கையென்றேசித்தாந்தம். சுண்ணம்புக்குவெளுப்பும் கரிக்குக் கறுப்பும் அநாதியியற்கை. செம்புக்குக்காளிதமும்-நெல்லுக்குமியும் அநாதிசெயற்கையெனக்கொள்க. சாட்சி. "களிம்பறுத்தானெங்கள் கண்ணுதனந்தி" "நெல்லிற்குமியு நிகழ்செம்பினிற்களிம்புஞ்; சொல்லிற்புதிதன்றுதொன்மையே" "மாயமெலாநீங்கியரன் மலரடிக்கீழிருப்பன், மாறுதசுவானுபவமருவிக்கொண்டே" என்னுந்திருவாக்கினுமறிக. (ரு)

திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டென்னில், மல மாயை கன்ம முண்டு, என்னதியானென்னுஞ் செருக்குமுண்டு. உண்டாகவேநம்மைப்போலக் கலியாணமும் நிரியாணமு முண்டாம், எவ்விதத்தினுங்கூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில்-சிவன் அப்பிரமேயரென்றும், நிரவயரென்றும், நிராமயரென்றும், அகாயரென்றும், அசிந்திதரென்றும்; சைதன்யரென்றும், சநாதரென்றும், வேதஞ்சொல்லுகையால். திருமேனியில்லையெனில் கூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில், திருமேனியில்லாவிட்டால் வேதமில்லை; வேதமில்லாதபோதே பிரமாதிதேவதைகளில்லை. தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை. கன்மமில்லாதபோதே மழையில்லை. மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆனாற்றிருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னிற், சாட்சியொவ்வாதிருப்பானேன். எப்படி? "சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன்" எ-ம், "ஆணல்லார்பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீரட்டனாரே" எ-ம், "பெண்ணோடாணென்றுபேசற்கரியவன்" எ-ம், "ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமிலார்" என்றும், இப்படி அமிரூவமையுண்டு. சனகாதிகளுக்கநுக்கிரக நிமித்தியமாய்க்கொண்ட திருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காகவனசரவடிவாய் விற்றழும்புபட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக லிங்கோற்பவமூர்த்தியாய் வந்ததிருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்த திருமேனியும் பொய்யோ? மெய்யே. ஆனாலிதன் கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமு

த்திரத்தில் குமிழியெழும்பி நின்றொடுங்குவதுபோலச், சிவகாருண்ணியத்தாற் காருண்ணியமேதிருமேனியெனக்கொண்டுபிரமாதிகளை ச்சிருட்டிப்பன் பிரமாதிகளால்அகிலநிகிலப்பிரபஞ்சங்களையும்.சகல வேதமாதிய நூல்களையுஞ் சிருட்டித்துப் பழையபரமசிவனாய் நிற்பன். மகத்துக்களிடத்துஞ், சூரியனிடத்தும், அக்கினிச்சிகையினிடத்தும் தியானத் திருமேனியாயே யிருப்பன. தியானமே திருமேனியன்றிவேறில்லையோ வென்னில், இல்லை. சாட்சி "மறைநான்கேவான் சரடாய்த், தன்னையேகோவணமாய்ச் சாற்றினன்'' எ-ம், "உமையலா துருவமில்லை" எ-ம், இலங்கியவிருசுடருந்திருநயன் மீதிலடியிலாவெண்டிசைத்திண்டோ, ணிலந்திருவடி நீள்புனலாடை நீர்மருவுந்தழ னின்னுதற்செந்தீ, கலந்தெழுமாருதநாசியிற்காற்று கடுவெளியெல்லாந்திருவுருவானல், வலஞ்செய்வதெங்கேவணங்குவதெங்கே மாலயனறியாமன்றினாடி.'' என்னுந் திருவாக்கினுமறிக. மானுமழுவு மறைத்துச் சிவமேஆசாரியராய் வருமென்னில், வானந்திரண்டுருவாய் வருமோ? வாராது. ஆனற்போம்வழி? காருண்ணியத்தால் அதிட்டித் தநுக்கிரகிப்பனென்வறிக. இதேயாகமசித்தாந்தம்.

அநாதிவழக்கு.

ஆத்மாவை அநாதியிலே மலம்வந்து சம்பந்தப்பட்டதென்னில், அநாதி யாத்மாவென்றும், நிரவய வாத்மாவென்றுங்கூறும் வேதவாக்கியம்பொய்யாம். ஆனற்பிறப்பிறப்பு,நரக சொர்க்கம்,நல்வினை தீவினை, வெறுப்பு விருப்பு, போக்கு வரவு,சரியை யாதிபாதம், சாலோகாதிபதமுத்திகள், இத்தியாதியுஞ் சிவன் தனக்குச்சிருட்டித்துக்கொண்டாரோ உனக்குச்சிருட்டித்துவைத்தாரோவென்னும் வாதம்வரும். ஆனல் (நான்பிறந்தகாலம் நீயும்பிறந்தாயென்றும், நானிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தாயென்றும்) "இன்பமுந் துன்பமுமில்லானேயுள்ளானே'' யென்றும், "சேடனருளொப்புருவஞ் சேய்கிணற்றில் வீழளவிற், கூடவிழுந்தாயின் குணம்'' என்றிப்படி அன்னியோன்னியவாசிரியம் வருமேயென்னில், இந்த அன்னோன்னியவாசிரியதோடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அநுபவகாலத்திற் காணலாங். குருக்கிடை. ஆனல் நிச்சயத்துக்கெட்டாதோ? எட்டும். சாட்சி. "நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடு நிலாவகைக்குரம்பையிற் புகப்பெய்து" எ-ம், "அருங்கற்பனைகற்பித்தாண்டா யார்வாரிலி

மாடாவேனோ" எ-ம், "மால்கொடுத்தாவிவைத்தார் மாமறைக் காடனாரோ" எ-ம், "தானெனைமுன் படைத்தானஃதறிந்து தன் பொன்னடிக்கே" எ-ம், "வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றே, னு ன்னைப்போலென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன்" எ-ம், "என்னை வகு த்திலையேலிடும்பைக்கிடம் யாதுசொலே" என்றும், இப்படி ஆயி ரமுவமையுண்டாயினும் அநுபவகாலத்தன்றி தெரியவாராது. ஆ யிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியுமென்னில், ரகசியசம்பந்தம். உலகெலாம்படைத்தான்; உயிரையும்படைத்தான். உலகமுந்தியோ உயிர்முந்தியோவென்னிற், பசுவின்கொம்பிரண்டு மொருகாலத்தெ முந்தாற்போலும், ஆணும் பெண்ணுமொருகாலத்திற்பிறந்தாற் போ லும், சிவன் சிருட்டிவல்லபம் நம்போதமயக்குகளாற் காணப்படா தாயினும், "திஷ்டேபூர்வமாத்மாயேகமேவா" எ-ம், "காலமுநாள் களுழிபடையாமுனேகவுருவாகி" எ-ம், "ஒருவனுயுலகேத்தநின்ற நாளோ ஒருருவேமூவுருவமானநாளோ" என்றும், இத்திருவாக்கு களால், ஊமைகண்டகனவுபோன்றென்னனுபவத்துக்கேயொக்கும் போலுந்தோற்றுகிறது. ஆகையால் "உருவாகியென்னைப்படைத்தா ய் போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி" என்பதனுலிச்ச ங்கை தீரலாம். ஆயினின்னமிதற்கோருறுதிப்பாடில்லையோ வென் னில், அவன் கற்பித்தசித்தமலம் நீங்கினுலொழிந்து அறியப்படாதி யார்க்குமென்பதே சித்தாந்தம். சிவத்துக்குள்ளே சீவன், சீவ னுக்குள்ளே சீவத்துவம் இந்தச் சீவத்துவத்தைச் சத்திபதிந்த கா லத்திற் சிவம் ஆசாரிய மூர்த்தமாய்வந்து அறுவகை தீக்கைக ளாற்சீவத்துவத்தை நீக்கி யில்லாமையாக்கி நின்றநீயே நானென்ற மகாவாக்கியத்தாற் றன்மயமாக்கிய சித்தவித்தையை வேதந்தா னெப்படிசொல்லும்; ஆகமந்தானெப்படிசொல்லும்; மகத்துக்கள் தானெப்படிசொல்லுவார்கள். சொல்லாமற் சொல்லியிருக்குமென் பதே சித்தாந்தம். அவன்முன்னிவன் கற்பிக்கப்பட்டவனென்று கொள்வதே அநுபவசம்பந்தம்.

பிராரத்தவழக்கு.

பிராரத்தம் மூவகைப்படும். அஃதெங்ஙனமென்னின், பௌதி கம்; ஆத்மீகம்; தெய்வீகம். இனனமொருபிரகாரம். இச்சயாபி ராரத்தம்; அனிச்சயாபிராரத்தம்; பரேச்சா பிராரத்தம். விருப்பு, வெறுப்பு, நொதுமல் இப்படியநேகவிதமாயும், விரிந்திருக்கும். இந்

தப் பிராரத்தத்தைப் பெத்தத்திலே சீவனநுபவித்தான். முத்தியி லெ சிவனநுபவித்தானென்னில், சீவன் விகாரியாகையாற் புசித் தான். சிவன் அவிகாரியாகையாற்புசியான். சீவன்முத்தன் புசித் ததெல்லாஞ் சிவன்புசித்ததென்று வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்சமா ய்ச் சொல்லுகிறதேயென்னிற், பத்திகாண்டத்திற்சொல்லும். ஞா னகாண்டத்தில் கர்த்தா போக்தா சீவனுக்கே ஒழிந்தசிவத்துக்கில் லை யென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற் சிந்தியாகமத்திற் (சிவோதாதா சிவோபோக்த்தா) வென்றுசொல்லுவானேனென்னில், அதுசம்மத மே. சீவன்முத்தியுங்கடந்தவிதேகமுத்திக்கதே சித்தாந்தம். விதே கமுத்தியிற் சீவத்துவமில்லையோவென்னில், உண்டில்லையென்பதை யுன்னநுபவத்திற் கண்டுதெளி. ஆனாலிந்தவிதேகமுத்தியடைந்த நா யன்மாருண்டோவென்னில், உண்டு. யாரென்னில், சுந்தரர்தான், (சுந்தராபோக மெவ்வணமிருந்துதென்னப் படுக்கைமெத்தை யறி யுமோ படுப்பானியறிவை) யென்னத்திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். திருநாவுக்கரையர்தான் (நின்னுவார் பிறரன்றி நீயேயானு) யென் னத்திருவுள மகிழ்ந்ததும்ஒக்கும். சம்பந்தமூர்த்திதான் (நிலையவ னெனதுரைதனதுரை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனல் இந்த அநுபவத்தால், புசிப்பான் சிவனென்று சொல் லலாமேயென்னில், அந்நிலைக்கே ஒழிந்த மற்றைய நிலைக்குத்தகா தென்பதேசித்தாந்தம். "உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி யோ தாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி" என்னுந்திருவாக்கினுல் சிவனிருவி தமுத்தியினும் புசித்தாரென்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிற் றே? அதுவுமுபசாரமென்றறியவும். பின்னையார்தான் புசித்தாரெ ன்னில்,சாட்சி. "ஓர்ப்பொடுபசியுந்தாகமுச்சாகஞ்சுகதுக்கங்க,டார் பரியங்கனபோகந்தன்மமுமதன்மந்தானு- நீப்பறியாதபுத்திநிகழ்கு ணமாகுமத்தை, யாத்துமன்குணமேயென்ப ரயிக்கவாதத்தினாலே" உண்டுறங்கியபிள்ளை விடிந்தகாலையுண்ணவே யில்லையென்று சாதி த்தாற் போலும், 'சுத்தவீரனுக்கு உயுத்தியகளத்தினிரியாணக்கிலே சம மறைந்துநின்றாற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம்நின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமாபுசிந்தனைமுற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேழாவது.

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்தியசீடனேமகாவாக்கியோபதேசமேயுபதேசம். ஆனாலிதற்குமேலில்லையோ? இல்லை. உண்டுபோலத்தோன்றுகிறதே யென்னில், விநாசகாலே விபரீதபுத்திதோன்றும். அது உன்னிடத்திற் றோன்றியதென்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபத்தியேன் வரவில்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனாலிதன்றி அநுபவமில்லையோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ருஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணா மூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ், சம்மதமில்லாமற்போவானேன்? நீபண்ணினகர்மம். (புத்திகர்மாநுசாரணி) என்று, வசனமிருக்கிறபடியினாலே, இதுசம்மதப்படவில்லை. ஆனால் எப்போது இதற்குக்காலமென்னில்? அந்தக்கன்மமொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்காலமெக்காலம்? "சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம், நிர்ச்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம், நிர்மோகத்துவே நிர்ச்சலசித்தம், நிர்ச்சலசித்தே சீவன்முத்தா" என்னுமொழுங்குவந்தகாலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில் விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்தில் விருப்பில்லாதவனுக்குச், சிவன்மேல்விருப்பில்லாததுபோலும் சந்தானத்திலே விருப்பமில்லாதவனுக்குத்தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும், வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கிய விருப்பெங்ஙனம்வரும். சிவம் நீயானாய் என்றமாத்திரத்திலே முத்திவருமோ இன்னம் இதிலும் அதீதநிலை யில்லையோ வென்னில், இம்மா

த்திரம் அறிவுடையவுனக்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன ஈசனுக்கு; செனனமரணம் பற்றறுதெனக்கொள்க. "குருப்ரம்மா குருவிஷ்ணு, குருதெய்வம் மயேஸ்வரா, குருசாட்சாத்பரப்ரம்மம்தஸ்மீ ஸ்ரீ குருவேநம:" என்று வியாழவட்டங்காத்திருந்தபின், இவன்கருத்து வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகனே அசந்தேகனே, துர்ச்சனனே, சர்ச்சனனேவென்று சோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச், சர்வக்கியானேத் தரமுகமாக, உபதேசம்பண்ணினல் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச்சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக் குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோசனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணினல், (வரகிலே மூளைத்தசெந்நெல் களையதானவாறுபோல்) அபக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, தோட்டிக்கு மூத்தானு, யிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம். ஆனுற் சுவாமி, இந்தமகாவாக்கியத்தான் முத்திபெற்றவருண்டோவென்னில், அநாதிமுதலிற்றைவரைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்களெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலே யாமென்றறி. இத்தனை விசுவாசமுமக்கேனென்பாயேல், உன்சமுசயத்தைப்பற்றிவந்ததெனவறிக. முதற்பதம்பரம்; இரண்டாம்பதம் ஆன்மா; மூன்றும்பதம் அமிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்றும்பதத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படியநுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம் "செம்பதத்துச்சம்புவுக்குந் தொம்பதத்துப் பண்புணர்த்தும் பெருமாளே" எ-ம், "வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமாளே" எ-ம், "தெளியத்தெளிப்பவளச்சடிலச்சிவனுக்கொருசொற்புகல்வோனே" என்றும், (அன்றுரைத்தசத்தமே சத்த) மென்றுகுறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றையமந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்றேவென்னில், "சத்தகோடி மகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே" என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இதுதவிர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபை முத்திநெறியல்லவோவென்னில், "முத்திபலவும் பகர்ந்தோம்பக்குவத்துக்கீடாய் முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்ன முத்திருகன்கேள்" என்னுந்திருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி "ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப்பற்றினுய்பதையேன்" என்பதையேகொள்வாயாக.

மகாவாக்கியத்திற் றிரிசியற்றிருக்குமற்றுல், ஆன்மாவும்அனான்மாவு ங்காணக்கடவாய். கண்டு, உன்னநுபவப்படியாய்ப் பிழைத்தேன் உய்ந்தேன் கடைத்தேறிப்போனேனென்று தேறித் தேறினேமென் பதையுமறந்துபோனதே சமுசயநிவிர்த்தி. இங்ஙனஞ் சமுசய நிவி ர்த்தியானதற்கடையாளஞ் சிவோகம்பாவனை மின்னல் மின்னி த்தோன்றுவபோலவாய், அகத்தினடித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் நான்சிவனோ? பின்னைத்தானாராய்நினைத்தா யறிவில்லாய். ஓஓநா யே, ஓஓபேயே, ஓஓமூடா, ஓஓமூர்க்கா, ஓஓபயலே என்று விளித் தால் இத்தாதிகளிலும் வெறுப்பையடைந்து ஓஓசாமி, ஓஓசற்குரு, ஓஓசைதன்னியா, ஓஓசங்கரா என்றுவிளித்தத்தில் சந்தோடம் வந் தமையால் நீயே சிவனென்பதற்குச் சமுசயமேயில்லை. அவிரோ தம். "உன்னையொருவனுயர்சாமி யென்றுரைத்தா, லென்னமகிழ்ச் சியங்கேயெய்தினுய், பின்னொருவன், பாவிபசுவென்றுற் பதைப தைப்பாயாகையினுற், சீவனல்ல நீயேசிவன்" இந்தமகாவாக்கியம் பொருளல்லவென்பாருமுண்டே யென்னில் அவரைக்கூடாமல் அவ ர்வாய்மொழிகேளாமற்போவதே சற்காரியம். இது பொருளல்ல வென்கின்ற புத்தியெவனுக்கிருக்கிறதோ அவன்கற்பகோடிகாலங்க ளினுமோட்சமடையானென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கீஸ்வரவாக்கி யமுமுண்டு. சர்வக்கியானோத்தரத்திற் கண்டுகொள்க. சுப்பிரம ண்ணியருக்குச் சிவன் கயிலாசபர்வதத்திலெழுந்தருளி யநுக்கிரக ம்பண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோபதேசம்பண்ணித்திருவு ளம்பற்றியது "ஒருவசனமாகவே முடிந்தபொருளுரைத்தோமொ ன்றுகக் காண்பதுவேகாட்சி யின்னும்பலவாய்ப், பெருவசனமாக நீபலபடக்கேட்டாலும் பின்னு நாம் நிகழ்த்துவது மிந்தவுபதேசந், தருவசனஞ்சமுதாயம் பலபொருளும் விளக்குந் தம்மாறுதேகமாய் த்தானேதானுகி, நிருவசனமாய் ஞானமோனமொன்றுமின்றி நில் லாத நிலையன்றிநின்றநிலைநிலையே" ஆகையால் இதுவேகடாசாரம். இப்படி நீயும் அநுபவப்படக்கடவாய். (௧)

நீயேசிவம்-நானெப்படிசிவம்? அறியாமை அறிவுஇரண்டுக்குஞ் சாட்சி சைதன்னியமானமையால். நீயோ? நானுஞ்சிவமாயேபோ னேன். எப்படி? உமக்கற்றபடி. இந்தச்சராசரங்களோ? சர்வம்ப்ரம் மமயம். இன்னங்கேட்கவேண்டுமோ. நானார்? நானே. நீயார், நீ யே. இதுக்கு அவிரோதம். ஆகமம். "சீவோசிவோ சிவோசீவா சற்சீ வோகேவலசிவா" "ஆத்மசர்வபூதானுங்கேவலஞ்சங்கமஸ்தலம்" அ

த்துவிதம்ஸீ; துவிதஞ்சரீரபந்தம். மகாவாக்கியத்தில் அசிபதத்துக்காகவந்தது அத்துவிதம். அதற்கு இரண்டல்லவென்பதேசித்தாந்தம். அத்தைத் துவிதக்கலப்பென்பாருமுளர். ஏகமென்ற தநுபவத்திற்கேசரி: விவகாரத்தடாதென்பது கண்டுகொள்க. "ஜீவனுஞ்சிவனும் வேறே திருப்புலிவனத்துளானே" என்பதைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு ஐயந்திரிபு திரிகாலத்துமில்லை. இப்படித் தேவிகாலோத்தரத்தில் (ஜித்தனும்பரமீச)னென்னும் பாசுரத்தாற்றெளியக்கடவை. (௨)

அநுபவசந்திரிகை - முற்றும்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசைவெண்பா

சத்தம்பிறவாவிடமேசமாதிநிலை, சத்தம்பிறந்திடமேசங்கநிலை, சத்தம், பிறவாவிடமேதோவத்தைப்பிடியென்று, னறவாணனம்பலவாணன். எ-து,— சூக்குமைநாதந்தோன்றுதவிடமே சமாதிநிலை, சூக்குமைநாதந்தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிரபஞ்சநிலை, நாதந்தோன்றுதவிடத்தையே யெவ்வழியானுமிறுகப்பிடியென்றுன், புண்ணியமூர்த்தியாகிய வம்பலவாணனெமதாசாரியன்.()

அத்தனுரைத்ததறியாயோவென்றமையா, லத்தனுரைத்ததறையுங்கா, சத்தனூர், நாதங்கடந்தசிவ ஞனென்றுணர்மினென, வோதுவித்தானும்பர்க்கன்றுற்று. எ-து,—இரண்டாம்பதம். அநாதிமுத்தன்ஆதியிலே அதிதிமைந்தர்க்கு நாதாதீதப் பரமசிவமாவது நாமேயென்று திருவாய்மலர்ந்ததை மறந்தாயோ வச்சோ வென்றமையாலதை நாடிச்சொல்லுமிடத்துச் சிவப்பிரமகைவத்த மென்னும் புராணத்திற்றிருவுளம்பற்றியது. (உ)

அன்றுரைத்தசத்தமே சத்தமிதிலையமிலை, யொன்றேபரமதநீயுற்றுணரி,லென்று,நானேநீநானேயென்றுனக்கு நாநவின்றே, மோனமொழிக்குண்டோமொழி.எ-து. மூன்றும்பதம்.—முன்னமே தீட்சாக்கிரமத்திலே அக்கினி யாகாயஞ் சாட்சியாகச் சொன்னமகாவக்கியமே வாக்கிய மிதிலையப்படவேண்டாஞ். சொன்னேன் சொன்னே னென்றமையால் எகம்பரம். அபபரமே சீவனுகியநீ. அந்தை ஆராயின் என்றைக்கும் நித்தியமாயுள்ள நானே நீயென்றும் நீயே நானென்று முனக்குப்பரிவுடனே சொல்லாமற் சொல்லினேமே. பின்னரும்பேதுற்றுச் சமுசயாத்மனே கேட்டால் மௌனமொழிக்குப்பின்னு மிரண்டாமொழியுண்டோ வில்லையென்பதாம். (௩)

சலனமிலாச்சித்தஞ் சாங்குசித்தமன்றோ, மலமாயை கன்ம மெலாமாண்ட, நிலையன்றோ, பெத்தமகன்றிடமும் பேரானந்தப் பெருக்கு, முத்தமமாநன்முத்தியும். எ-து,— நாலாம்பதம். சஞ்சலங்களில்லாதசுசித்தமே சங்கிலிட்ட சித்தத்தையுஞ் சொலினசித்தத்தையுங் கோரசித்தத்தையுங் கடந்தசாங்குசித்தமாகையா, லாணவ மாயை காமியமிறந்தநிலையாம். அந்தநிலையே மறைப்பெல்லா நீங்கினவிடமும் மறைப்புநீங்கவே யீச்சுரன்வேறல்ல நாமே யீச்சுரனென்னும் பேரானந்தம் அபரிமிதமாய்ப்பெருகும்பெருக்கமுஞ் சர்வோத்தமமாயெல்லாம் விடுபட்ட சற்சுகமுத்தியுமென்றதாம். (௪)

சித்தமே சுத்தசிவ மென்றதிருவார்த்தை,முத்திக்குவித்தாமொழியன்றோ, பெத்தமொழி, சீவனேயெல்லா மிறந்தசிவமென்னும், பாவனாதீதமொழிபார். எ-து, ஐஞ்சாம்பதம். சித்தமேசர்வமுங்கழன்ற சிவமென்று திருவாய்மலர்ந்தது சாதகராயனுட்டிக்குமெம்போலிகட்கெல்லா மோட்சத்துக்கு வித்தாகிய மொழியல்லவோ. ஆவரணநீங்கிய சீவாத்மனே சர்வமுங்கழன்ற சிவமேயென்னும் பாவனைக் கதீதமொழியென் றனுபவித்துப் பார்ப்பாய் மாணாக்கனே. (௫)

சத்தம்பிறந்திடத்தே சகலகலையும்பிறக்கு, மத்தனுரைத்தறியாயோ, வன்றுரைத்த, சத்தமேசத்தஞ் சஞ்சலமொன்றில்லாத, சித்தமே சுத்தசிவம். எ-து,— சூக்குமைச்சத்தம் பிறந்தவிடமே சகலகலைக்கியானமாதியாகப்பிறக்குமென்று சிவன்சொன்னத்தையு மறிந்துமறியாமல் மறந்தையோ அன்று நாம்சொன்ன வாக்கியமே வாக்கியஞ்சந்தேகப்படவேண்டாம். நிர்ச்சஞ்சலமான வாத்மாவே சர்வவுபாதி சூனியரான பராபரவத்து. (௬)

கொச்சகக்கலிப்பா. நாற்றமிகும் பூமாலை நற்குரங்கின்கைக்கொடுத்தாற்,போற்றிமணங்கொள்ளாவாம் புத்திதனக் கில்லாமை, வேற்றொருவர்காணாத வேதாந்தத்துட்பொருளைத்,தேற்றமிலிகைக்கொடுத்தேன் றேறுவனோ தேறுனோ, எ-து,—மணமிகுந்த புட்பமாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால் பாராட்டி யாக்கிராணித்தறியாவாம்.கூர்ந்தபுத்தியி ன்மையினாலேதானும்பயனடையாது பிறரும்பயனடையாது எறிந்தாற்போலச் சரியை கிரியாயோகத்தாரறியக்கூடாத வேதமுடிவிற் சிறந்தவுட்பொருளாகிய வுபநிடதமகாவாக்கியத்தை யச்சோ தெளிவில்லாதமாணாக்கன்கையிலே கொடாது

கொடுத்தேன் றேறித்தெளிவானே தெருதொழிவானே வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் திரியம்பகருக்கு மத்தியார்ச்சுனத்திற் றிருவுளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய். (எ)

சத்தம்பிறவாவிடமே, அத்தனுணாத்ததறியாயோ, அன்றுரைத்தசத்தமே, சலனமில்லாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம் பிறந்திடத்தே, நாற்றமிகும்பூமாலை, இவையின்முதலைந்தும்ஆதி. கடையிரண்டும் அநாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-முற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை.

(*)

சிவஞானமோகதாக மீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை, ஈசனார் யானார் என்னைமறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னும் விசாரமீக்கொண்டுகேட்கக்,காரணஞானக் கண்ணுடையோன் சித்தாந்தமகாவாக்கியம் விவகரிக்கும்படி.சிவம் நானானேனென்ன நானொன்ன நீயுஞ் சிவம் எப்படியென்ன ஞானதீக்கையால், திருநோக்கால், திவ்வியபாவனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால், சிவமானுயென்ன எனக்குண்டான அநுபோகசிவமெங்குமுண்டோவென்ன அச்சிவமானது, பூதபௌதிகங்கடோறுமுண்டென்ன. விந்த வாக்கிய த்தாலுய்ந்துபோனேனென் றானந்தமாக்கடலழுந்திய மாணாக் கனுக்குமீட்டும் வற்புறுத்திமேற்கூறுவார்.

முதல்வாக்கியஞ் சத்து, இரண்டாம்வாக்கியஞ் சித்து,மூன்றும் வாக்கியம் ஆனந்தம்.முதல்வாக்கியத்தான் மலநாசனம். இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் கன்மநாசனம். மூன்றும்வாக்கியத்தான் மாயைநாசனம். முதல்வாக்கியத்தால் சஞ்சிதநீக்கம், இரண்டாம்வாக்கியத் தாற்பிராரத்தநீக்கம். மூன்றும்வாக்கியத்தாலாகாமிய நீக்கம். முதல் வாக்கியம்பிரமா இரண்டாம்வாக்கியம் விஷ்ணு. மூன்றும்வாக்கியம் உருத்திரன். முதல்வாக்கியம் ஞாதுரு ஞான ஞேய மிறந்தநிலை.,இரண்டாம்வாக்கியந் தற்போக்கு. மூன்றும்வாக்கியம் ஞானகேவலம். இதற்குச்சாமியம் பதிபசுபாசவிளக்கம். "சிவத்துவமசிசிவோக மத்துசிசிவோயமத்தி, நவத்துதிவாக்கிய"மென்னுந்திருவிருத்தம்.

முதல்வாக்கியவிசேடம் வகுக்குதும். சிவனார் சீவனார்? உபாதியொழிவிற் கூடாமற்கூடலைக்காணுதி. இரண்டாம்வாக்கியம் விசேடம்வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்றசிவம், சர்வமுங்கழன்றநான், சர்வமுங்கழன்றானேன். சர்வானந்த வூற்றிற்பிரளய முதித்தாற்போன்ற தன்மைகண்டையோ? கண்டேன். கண்டே னவர்திருப்பாதத்

க்ன்'ட்டறியாதனகண்டேன்." சுவானுபூதிக்குச்சாமியம்வகுத்தனம். மூன்றும் வாக்கியவிசேடம்வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்றசிவன், பூதபௌதிகங்கடோறுமுளன். "புல்லுயிர்க்குப்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி" "உரைசேருமெண்பத்துநான்குநூறுயிரமாம்யோனிபேதம், நிரைசேரப்படைத்தவற்றினுயிர்க்குயிராயங்கங்கேநிற்பான்கோயில்' சிவானுபூதிக்குச்சாமியம்வகுத்தனம்.

வாக்கியமேன்மைவிசிட்டம்வகுக்குதும். ✽ சிவத்தொமசியென்னுந் திருவாக்காலென்றன், பவத்தைநசித்தபரனே எ-து, சத்தியநிருவாண தீக்கையிற் செவிப்புலன்வழி வாதுளாகமத்துண்டாகிய மகாவாக்கியார்த்தத்தால் சிவம் நீயானுய் என்று திருவாய்மலர்ந்து என்னுடைய வெழுவகைத் தோற்றப் பிறப்பை நாசம்பண்ணியமோலோனே,— அவத்தையிலே எ-து,— கீழாலவத்தையிலேயும் மேலாலவத்தையிலேயுஞ் சுத்தாவத்தையிலேயும்,—சீவனென்றும், கேவலத்திற் சேதனனன்றென்றும். எ-து,—சிவாத்மாவென்றும், அந்தராத்மாவென்றும், பூதாத்மாவென்றும், அனுதிகேவலத்திற் சேதனவியாபகனன்றென்பதே சித்தாந்தமென்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சதசத்தன், அகர்த்தா, ஆமயன், ஆணவமூடன், அசிந்தியன், என்று பலவாற்றுனும்வந்த— பாவனைகள் போமாபகர். எ-து. ஞான்மூடன்நான்கிஞ்சிக்கியன் நான்சத்தன் நானவலன், நான்பாவி, நான்சமுசாரி, நான்பிறப்பவன், நானிறப்பவன், நான் சீர்காழியிலேபிறந்தேன், சிதம்பரத்திலேவளர்ந்தேன், திருவாரூரிற்சென்றிறப்பேனென்னு மளவிறந்தபாவனைகள் போமாறறியாது புலம்புகின்றேற் குய்வண்ணங்காட்டி யுபாயஞானத்தா லுள்ளவாகுமுபதேச ஞானமாத்திரத்தாற் போமாறு திருஞானசம்பந்தநாதனே திருவாய்மலர்.

¶ "பொன்மலையைச்சேர்ந்த சிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க, டன்னிறமுமஃநிறமாய்ச் சாருமால்" எ-து, மகாமேருவென்னுஞ் சா

✽ சிவத்தொமசியென்னுந் திருவாக்காலென்றன், பவத்தைநசித்தபரனே, அவத்தையிலே, சீவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனன்றென்றும், பாவனைகள் போமாபகர்.

¶ பொன்மலையைச்சார்ந்த சிறுகாக்கைப்புள்ளினங்க, டன்னிறமுமஃநிறமாய்ச் சாருமால், முன்னவனைச், சேர்ந்தாருமண்ணச்சிவோகம்பாவித்தலா, லாய்ந்தவனேயாமாறறி,

ம்பூநதமாகிய வாயிரத்தெண்மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த சிறி யகாக்கைப்பக்கிகள் பொன்மயமாய்ப் பின்கருநிறம் நினைப்பினில் லாமையாய்ச் சாம்பூநதமாய்ச்சார்ந்த தன்மையைப்போன்று,—மு ன்னவனைச், சேர்ந்தாருமண்ணச் சிவோகம்பாவித்தலா, லாய்ந்தவ னே-எ-து, —உபாதிசூனிய சிவனை யுபாதிசூனியசற்சீவனுய்ச் சே ராமற் சேர்ந்தாரும் பரமபவித்திரமாகிய சிவோகஞ்சிவோகமென்று பன்முறையாற் பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே-பலநூலையுமாய்ந் து மகாவாக்கிய சிரவணப்படாதசமுசயாத்மனே,—ஆமாறறி.எ-து, இந்த இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் சமுசயநிவிர்த்தி யடைந்து அ து நீயானவண்ணங் குப்பக்காட்டுக் காக்கை நாமென்று நினையாத வண்ணம்போன்று என்னுல் நீ யானுன தன்மையு முன்சீவத்தன் மையையு மிவ்வணமென் றறியா தறிந்துணர்ந் திந்நிலையிலேநிற்பா ய் அடிக்கடிவாக்கிய சிரவணத்தாற் சீவபாவனையைக்கழற்றி.

*சீரார்சிவோயமத்தியென்னுந்திருவாக்காற்பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே-எ-து,—அழியாதசிறப்புடையசிவன் பூதபௌதிகங்க டோறு முண்டென்று திருவாய்மலர்ந்து பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன்சூத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசத்திலுஞ் சந்திரன் சூரியனுத்மாவிலும்,பூமி யந்தரம்பாதாளத்தினு,மாண்பெ ண்ணலியினும், விருப்பு வெறுப்பு நொதுமலிடத்திலு, மிருக்கக்கா ட்டியனித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தைக் காட்டியநாதனே,—ஆராத வன்பால்-எ-து, இந்தமூன்றும் வாக்கியத்தா லாசைக்கிழங்கை யக ழ்ந்தெடுத்த வல்லபத்தை நினைந்தமாத்திரத்தெழுந்த வன்பைப் பா ழாக்காம லவ்வன்பால்,—உன்பாதத்துக்கர்ச்சனையுமற்றிரண்டி,லெ ன்புருகும்பத்தியுமெற்கீ-எ-து,—சாமிகள் சீர்பாதங்களுக் கர்ச்சனை யும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலேயுஞ் சரமூர்த்திகளாகிய சங்கம த்தினிடத்திலேயும் கடினவெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சி வபத்தியு மடியார்பத்தியு மாயாவாதியைப்போலப் பாழ்போகாம லெனக்கநுக்கிரகம் பண்ணக்கடவாய்.வாக்கியமேன்மை விசிட்டம். வருத்தனம்.

---

*சீரார்சிவோயமத்தி யென்னுந்திருவாக்காற்
பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே - ஆராத
வன்பாலுன்பாதத்துக் கர்ச்சனையுமற்றிரண்டி
லென்புருகும்பத்தியுமெற்கீ.

வாக்கியசித்தாந்தம் வகுக்குதும். முதற்பதஞ். சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நின்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம் - "நிராமயமாய் நிட்களமாய்நின்மலமா" யெனற திருவிருத்தம்- இரண்டாம்பதம். சராகாயமாய் நின்மலோதகமாய் அகளங்கமாய் அபிவிர்த்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுசிர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும் - இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம். "ஆன்மாசுத்தன்சதாநித்த" னென்றதிருவிருத்தம். மூன்றும்பதஞ். சுகோதயமா யிரண்டற்றவின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்ச் சமுசயஞசமாயிருக்கும். இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில் "போக்கிலேவரவிலை புணராக்கையிலை" யென்னுந்திருவிருத்தம் வாக்கியசித்தாந்தம்.வகுத்தனம்.

மேல் வாக்கியவிசேடம்வகுக்குதும் "ஆக்கையேதானென்றபிமானியாக்கிவிக்கு, மோக்கமிலையென்றேமுடிப்பிக்கும்-பூக்கமழும் பூங்குழலாரின்பப்புணரியைமெய்யாக்குவிக்கும், வாங்குதலைச்செய்யாமலம்''எ-து,—ஆக்கையேயாத்மாவன்றிப் பிரத்தியேகாத்மாநாத்தி யென்றறிவைப்பிறித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாககியத்தால் வரும்மோட்சானந்தநாத்தியென்றேசித்தாந்தப்படுத்திப்பூவார்ந்தவழகிய வளகபாரத்தை யுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய வின்பவெள்ளத்தினை மெய்யாகவழுத்தி முழுகப்படுத்தும் எக்காலமும் வலைதலில்லாத வாணவமலம் பிரதமவாக்கியத்தி லசிபதத்திற் காண்பாய். இந்தப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப் பிரகாசத் துண்மையிற் கண்டுதெளியக்கடவை. பதிபசுபாசவிளக்கம்,ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிகரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இந்தவேழுமொருகொத்தாயிருக்கும். இவற்றிற்பதிபசுபாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும், தசகாரியவிசேடமும், குருசிரத்தையும்,மகாவாக்கியமும் தீட்சாக்கிரமும், ஞானோபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமுங் காணக்கடவை. சத்தியநிருவாண தீக்கையில்லாதவர்க் கிந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரருந்துமாவ்வ யதட்டினோன்சாருங் கதியடைவை. "புண்ணுடலைநீப்பேனோ போன்றுதமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணுடையவள்ளல்பதங் காண்பேனோ, வெண்ணுடைய,வஞ்செழுத்தினுண்மையறிவேனோவாங்கதனுட், பிஞ்செழுத்தைப்பின்னிடுவேனோ."

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை-முற்றும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இருபதாவது.

மரபட்டவணை.

உபதேசமரபு.

இதுகர்ணபாரம்பரை.

(சிவமேவம்பரந்தெய்வ) மென்னுங் கருத்தைப்பற்றித் தெய்வ
மென்பதோர் சித்தமுண்டாகிச் சிவனெனயானுந்தேறினன் றேறிய
காலைத்தேயத்துளனோ வன்றித்தேயத்திற் சிறந்த சினகரத்துளனோ
வென்று மனந்தடுமாறி மயங்கியகாலை யறிவிடைமறைந்த வமல
னோர் குருவாய்ப் புவனியிற் சேவடிதீண்டிப் போதித்தவான்மொழி
க்கு அருத்தம்பூதப்பழிப்பிலும்பொறியறவுணர்த்தலுமந்தக்கரணவடு
க்கழிமுடிவினும் கண்டேனவர்திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்டே
ன் கண்டபெருமிதத்தானிறும்பூதிட்டுமாலயனாதியையலர் தூற்றுக்
கூற்றுக்குணஞ் சிலவருமாயிற்று "நாடிநாரண னான்முகனென்ப
வர், தேடியுந்திரிந்துங்காணவல்லரோ, மாடமாளிகைசூழ்தில்லையம்ப
லத், தாடிபாதமென்னெஞ்சுளிருக்கவே" என்றாரின்னும்பற்றத்"தே
டிக்கண்டுகொண்டேன் றிருமாலொடு நான்முகனுந், தேடியுந்தே
டொணாத்தேவனை யென்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" என்
னுமிக்கூற்றுகளுபதேசமரபு.

வைதிகமரபு.

வையச்சொல் வழக்கச்சொல் வேதச்சொல் விதிச்சொல் இந்
நான்கானும் வற்புறுத்திக் கூறுவான் றொடங்கினார். உலகவெறு
ப்பு முடல்வெறுப்பு மீக்கொண்ட மாணாக்கனுக்கு ஞானதேசிகர்
திட்டாந்தமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வையச்சொல் மேல்வை
த்துக்காட்டுகிறவண்ணம் "நடலைவாழ்வுஞ் சுடலைக்குடியிருப்புமென்
றுங், காணப்பட்டதெல்லாமழியப்பட்டதென்றுஞ், சாகாதநாட்டி
லோலைவாங்கிவந்தோமோ வில்லையே யென்றும், இன்றைக்கோ ந

ஊக்கோவின்னமனா நாழிகைக்கோவென்றும், வரவிட்டவன் றாவி ட்டால் நில்லாதேயென்றும், நிலத்திலெழுந்த பூண்டுநிலத்திலேமடி யுமென்றும், நேத்திருந்தாரின்றைக்கு நீருனுறொன்றும், திட்டென விழுந்துபொட்டெனப்போமென்றும், இவ்வையச்சொல்லாற்றெளி யக்கடவை. இந்தச்சரீரம் நீயல்ல; நீயசரீரி. அகாயன் ஆத்மாவெ ன்று வேதம்வெகுவசனமாகச் சொல்லும். இத என்னநுபவத்து க்குப்பற்றவில்லையே யென்பாயேல், வழக்கச் சொல்லாற் றெளியக் கடவை. நான் சாட்சியாயிருக்கிறேனென்றும், தன்னைவிடப் பிரப ஞ்சமில்லையென்றும், தானுய் நின்று தனமாய்ச் சொரியுதென்றும், அஞ்செழுத்தும் பாவனையு மவனே யிவனென்றுங், தானே சிவமல் லாற் றனிச்சிவம் வேறில்லையென்றுஞ், சீவனுக்குஞ் சிவனுக்குஞ்மு தற்சிகாரச்சுழியாகியசீயன்றி வேற்றுமையில்லையென்றும், "அறிவே சிவமென் றறிந்திலாய்கொல்லோ" வென்றும், இவ்வழக்கச்சொல் லால்ஆத்மா நாமென்றறியக்கடவாய். இங்ஙனஞ் சொல்லியவநு பவம் சம்பவமாக வில்லையே யென்பாயேல், வேதச்சொல்லாற் றெளி, அஃதெங்ஙனமென்னில், "பாசபத்தசேதேவா பாசமுத்தே சதாசிவா" எ - ம், "திட்டேபூர்வமாத்மா யேகமேவா." எ-ம், "சரீரபின்னம் பரமாத்மனேகம்." ஏகப்ரம்மம் எ - ம், "சர்வ சாட்சி..வோகம்." எ-ம், "பிரத்தேகாத்ம சிவோகம்."எ-ம், "சமனு ந்தம் பாசசால முன்மனுந்தம் பரசிவா."எ-ம், "சிவோதாதாசிவோ போக்தா. எ-ம், அன்னம் ப்ரம்மா ரசோ விஷ்ணு, போக்தா தே வோ மஹேஸ்வரா. எ-ம், "கர்த்தாபோக்தாசெனுர்த்தனு." எ-ம், ஆயிரமுகத்தாலு மகலச் சொல்லிய வேதச்சொல்லா லீசருண் டென் றறியக்கடவாய். சமுசயமென்னை விட்டு நீங்கவில்லையே யென்பாயேல், விதிச்சொல்லவேண்டு மாறுவரும். அதனுற் சமுச யம் நீக்கக்கடவாய். அஃதெங்ஙனமென்னில், "சீவனைச் சிவனுய் த்தெளியார்களே"எ-ம், "தன்னையர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே"எ-ம், "தேவணங்கோமினிச் சிந்தைதெளிந்தனம், போய் வணங்கும்பொ ருளாயிருந்தோமே"எ-ம், "நானேநீயாய் நீயேநானுய் நானுவேதப் பொருளாலு, நாடா வீடாயீடேறுதே நாயேன் மாயக்கடவேனே" எ-ம், "நிச்சமென்னெஞ்சின் மன்னி யானுகி நின்றனனே"எ-ம், "நீரா யுருக்கி யென்னுருயிராய்நின்றுனே"எ-ம், "யானுந்தானு யொழிந்தா னே யாதுமெவர்க்கு முன்னோனே"எ-ம், "பேசுவானுமீசனே"எ-ம், "என்னகத்துளென்னை யன்றியாதுமொன்றுகண்டிலேன்"எ-ம், "பா

வருமமறனுமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றிக், காவியைம்புலனைப்பற் று தகமுகமாகியென்று, மோவியம் போன்றிட்டங்க ணுணருணரா மைபோக்கிற், சீவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலி வனத்துளானே'' எனறும், இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த மாற்றத்தால்- நீயே அறிவ றியாமை இரண்டிற்குஞ் சாட்சியாகையால் இந்த அறிவாய்ச் சதா காலமு நிற்கக்கடவாய். சாமியம். "பிர்மசாரியர் விரத மக்கினியி ல் வீழ்தல் பிண்டோதக்கிரிகையொடு பிரவுதகநிவிர்த்தி, புரியுமருச் சனைகள்வரை பாய்தல் சுழிபாய்தல் புண்ணிய பாவங்களரு ணியம முபவாசர், தெரிசீவன் முத்தனுக்கு வேண்டுதேயில்லை சிவஞானவ முதபா னம்பண்ணிக்கொண்டு, பரசிருட்டிக் கன்மத்தி லகப்படாதெ ன்றும் பரமசிவனைப்போலநித்தனுயிருப்பன்.

சைவமரபு.

ஆத்மாவைச் சிவனென்று சொல்லப்படுமோ வென்னுஞ் சமுச யத்துக்குச் சிற்பன் முதலிய வுவமைகள் வருமாறு சிற்பன், சிலை, தெய்வம் எனமூன்றும். இதிற் சிற்பனைப்போல ஞானாசாரியர். சிலை யைப் போலச் சீவன் தெய்வத்தைப்போலப் பரமசிவம். சிற்பன் சி லையைத் தெய்வவுருவாய்த் தியானித்துச், சாங்கோ பாங்கமாய் ச்சிற்பநூலைத் தழுவிச் செய்தமையாற் சிலையென்பது மறைந்து சி வமென்பது பிரகாசித்ததாம். ஆகையாற், சீவபாவனையை யதார்த் தமாய் விடக்கடவன். சீவ பாடாணத்தைச் சிவமேலிட்ட வாசா ரியாகிய சிற்பன் சிவபாவனையைச் சேர்த்து மகாவாக்கியத்தாற் சிவம்நீயானுயென்ற மாத்திரத்தே சிவமானதன்மையாற் சீவபாவ னையை யெப்பாலும் நாத்தியென்பதே சித்தாந்தம். வேடச்சே ரி, வேடர், ராசாப்பிள்ளை, வேட்டைவனம், வேட்டைநாய், வேடக் கோலம், ஆ.-கூ. வேடச்சேரி யஞ்ஞானம்; வேடர் பஞ்சதன்மாத் திரை. ராசாப்பிள்ளை ஆத்மா. வேட்டைவன மூலகம். வேட் டைநாய் அந்தக்கரணம். வேடர்கோலஞ் சரீரம். ஆத்மாவாகிய சிறு பிள்ளை, அஞ்ஞானமாகிய வேடச்சேரியை முன்னைவினையா லடை ந்து, நாம்சைதன்னிய னென்பதை மறந்து, வேட்டைவனமாகிய வுலகத்தையடைந்து வேட்டைநாயாகிய வந்தக்கரணவசத்தனுய்த் தசேந்திரிய துவாரத்தினுல் வேட்டைக்காரராகிய தன்மாத்திரை யோடுங்கூடித் தயிலதாரைப்பிரவாகனுதிய வேடக்கோலச் சரீரத் தைத் தழுவிச் சீவாத்மா வென்னும் நாமஞ்சிறப்பவந்தான். இது

போமாறு ஞானவரசன், ஞானவேட்டையையாடுவோன் காலைக் கண்டு, சீவராச வேடப்பிள்ளாய் நீ நம்மினத்தாய்; அஞ்ஞான விளைமையா லென்னைமறந்தாய்; என்வண்ணமே நின்வண்ணம் அன்னியர்வண்ணம் நின்வண்ணமன்று, அந்தக்கரண ஞாளிசம்பாடன முனக்கடாதென்றநுக்கிரகித்தார். சைதன்னியத் தராபதியாக்கின தன்மைபோலச், சீவவேடு நீக்கங் கண்டுகொள்க. சாமியம். "மன்னையுமறந்து, மிக்கவனசரவடிவமாகித், தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு,மென்னையுமறந்தைம்போதவெயினர் தம்வடிவமாகி,யுன்னையுமறந்தால் நீயென்னுருவென வுணர்ந்துகொள்ளே, "மன்னவன்றன்மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்ந்தவனை அறியாது மயங்கிநிற்பத்" "தானுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்." கன்மவொப்பு. நல்வினையுந்தீவினையு மொன்றாகக்காண்பது. அஃதெவ்வாற்றானென்னில், பொன்விலங்கும், இருப்புவிலங்கும், பிரகாசம் அப்பிரகாசம் வேறன்றித், துக்கமிரண்டிற்குஞ்சரி. பொன்விலங்கைப்போலப் புண்ணியம். இருப்புவிலங்கைப்போலப் பாவம். விலங் கார்ப்புண்டவனைப்போலச் சீவன். விலங்கைப் பூட்டினவனைப்போலச் சிவன். துக்கத்தைப்போல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞானத்துக்குச் சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின் அஞ்ஞானமுமில்லை. நல்வினை தீவினையாகிய விலங்குமில்லை. அதற்குமுன்னே நரகசொர்க்கமுமில்லை. இதற்குச் சாமியம். "ஒன்றுடனுந்தோய்வில்லான் என்று நினைந்தடிக்கடியும் பிரமமென நோக்குதலேயியல்பதாமே" "நித்தனும்பரமீசன் யானென்று நிச்சயிக்கின், முத்தனலனெனினு மவன்முத்தனும்" பூவும்புகையுங் கொண்டேத்திப் புறம்பேபோய்ப், பாவனையால் வாளாபரிசிழப்ப, ராவா, நமையுறப்பார்க்கிற்றெய்வநாமேயாமென்று, தமையுறப்பாராதவர்கடாம்" "ஆகாமல்லவிந்தவைம்பொறி நாமேயல்ல, வேகனே நாமென்றுன்னுமிருடிக ளிதயத்துள்ளாய், பாகமாமுமைமணாளபசுபதிபிறவிவேண்டேன், சேகறுமுத்திவேண்டுந்திருப்புலிவனத்துளானே" மாயையென்பது மனம். இந்த மனமாயையிலே அண்டபிண்டம் அரிகரப்ரம்மாதி நவந்தருபேதமுமுண்டாயிற்று. இந்தமனஞ் சற்குருகடாட்சத்தா லிறந்தபோது எல்லாமிறந்தது. அறிவாய் நின்றால் மனமில்லை. மனமாய்நின்றா லறிவில்லை. அறிவே சிவம் சிவமே யறிவு. மனமே மாயை. மாயையே பிரவஞ்சம். பிரவஞ்சமே சரீரம். சரீரமே தத்துவம். தத்துவமே நாதம். நாதமே விந்து. இப்படி சிருட்டிமார்க்கங் காணக்க

டவை, சாமியம், "அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின் மனமுண் டாகிப்,பிறிவருமனத்தின்மாயை பிரபஞ்சமாயைதன்னின்,மறிவுலக த்திணுக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ், செறிதராதருளிச்செய்யாய் இ ருப்புலிவனதத்தானே" ஆகாசவுவமைகள்வருமாறு. ஆகாசம்,கட ங்கள், கடாகாசம், கடசலம், கடசலவழுக்கு, ஆறு ஆகாசம்போ லச் சிவன். கடங்களைப்போலச் சரீரம். கடாகாசம்போலவாத்மா. கடசலத்தைப்போல வந்தக் கரணம். கடசலத்தழுக்குப்போலப் ப ஞ்சபாசம். இந்தச்சிருட்டிக்குச் சங்காரமுண்டோ?உண்டு. எப்படி? சூரியன் சந்நிதானத்தில் சலம்வறண்டு அத்தோடே அழுக்கும்போ ம்.கடாந்தத்திற் கடாகாசம் மகாகாசமாம்.புண்ணியபாவம் ஞானி க்குண்டோ வில்லையோ?உண்டுந்தானில்லையுந்தான். ஆனாலேதீக்மோ? அன்று. பின்னையெப்படி? "இன்பமுந்துன்பமு மில்லானேயுள்ளா னே" என்பதைப்பற்றி வந்தனவாம். "மெய்யைப்பொய்யென்றான் வெளியை நல்லவீடென்றான்,சைவத்துறைகாழிச் சம்பந்தனையமற, நின்போதம்போமிடத்தேநீயேசிவமென்று,னென்போதத்துள்ளேயி ருந்து. எ-து, மெய்ப்பேர்கொண்ட சரீரம் நீயல்ல அது பொய்யெ ன்றான், இருவிதமாயையு மிறந்தவிடத்திற் பிரகாசித்த சூனியமே நன்மையுடைய வீடென்றான், சைவசமயத்துக்கு ஞானமன்னன் சீகாழிச்சிவஞான சம்பந்தசுவாமியெனதையந்திரிபுகளறுக்கும்படி க்குத் தற்போதப் போக்கே நான தற்போதமீட்சியே நீ யென்றான், என்னறிவினுள் ளெழுந்தருளியிருந் தென்றவாறு. இதுதற்போக் கே சிவமென்றகூறியது. (க)

"இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும், பொருந்துமலமி ம்மையிலேபொன்று, மிருந்தபடி,யேதென்றங்குன்னிரண்டாட்டு வார்க்குண்டோ, போதமுண்டபிள்ளைபுகல்."—எ-ம்,சிருட்டிக்குமு ன்னுள்ள சுபாவசைதன்னியமாயிருக்கில் சுகாதீத சிவந்தோன்றும், தோன்றிய வந்நிலையே யநாதிசம்பந்தமான வாணவ நசிக்கும்; இங்ஙனமன்றி இருந்தபடி யெவ்வண்ணமென்று போதக்கையாற் றடவி யாங்கொன்றுந் தட்டுப்படாமையா லென்செய்யக்கடவேன் றெய்வமே யென்று தெய்வத்தை நொந்து தோத்திரமாதியவற்று லிரண்டுபடுத்துவார்க்கு எங்ஙனமுண்டாம், ஞானப்பாலுண்ட சம் பந்தபிள்ளைப் புகலிடமென்றவாறு. இது போதத்தை யழிக்கு மு பாயங்கூறியது. (உ)

"புக ிங்கரசேயுன்பொய்ப்பே
முஞ்சாயு, மகலாத, நல்வினையுந்தீவி
மொல்காவென்போதவொழுக்கம்." எ-
இக்கரசாகிய சம்பந்தசுவாமி, உன்பொய்ப
நினைப்பு மறப்புங்கெடுங், கெடவே சகலங
வே கேவலமுமிறக்கு, மிறக்கவே யிரண்டறப்
னைநாசமாம், அதற்குமுன்னே தீவினையுநாசம
ளாத்த திருவாய்மொழியைச் சிரத்தையாற் கெ
போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தியே யடைவத
யடையவில்லை யென்றவாறு. இது-அறிந்துமறியாமை

"போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த,
ள்ளபடிநாட்டுவாய், பேதா, யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறி
ங்கே, செறிந்தறிவாய்நிற்கிலிறுந்தேர்." எ-து,—பிரவாகனுத
பொய்ப்போத வொழுக்க மெக்கால மிறக்குங் கொல்லோ ச
பந்தசுவாமி சித்தாந்தப்படி நாட்டவேண்டு மென்ற விண்ணப்ப
த்துக்கு விடை. யறிவில்லாத சீடனேகேள் திரிசியவறிவெல்லாஞ்
சுபாவ சைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று நியதிகளைந்து, நின்ற
சுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென் றறிவாய் நிற்பாயேற் போதங்
கெடுவதன்றிப் பிறவேதுக்க ளொத்தாலுங் கெடாதென்பது தா
னேயாயிற் றென்றறிவா யென்றவாறு. இதுபோதநிரியாணவொ
ழுக்கங்கூறியது. (௪)

"தேரிலதிதூரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று, ரேருருவாயினே
யென்றவும்ப, ரேரு, மறிவேயறிவென்றுனவ்வறிவுக்கப்பா, லறியோ
மறிவையறிவால்." எ-து,—விசாரிக்கி லிங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த
வறிவு வெகுதூரம் எமக் கெட்டமாட்டாதே யென்று சித்தத்தைச்
சோரவிடாதே யென்றருளிச்செய்தான், இருவெழுகூற்றிருக்கையி
லோருருவாயினேயென்ற ஞானசம்பந்ததேவன், அவனருளிச்செய்த
தியாதொவென்னிற்சர்வத்தையும் விசாரித்தறிகின்ற சைதன்னியமே
சைதன்னியமென்றுன தற்கப்பாலநுபவமில்லை சைதன்னிய வறிவை
க்கொண் டறியவென்றென்றவாறு. இது-சைதன்னியத்துக்கு மேல
நுபவமில்லையென்றறிவித்தது. (ரு)

"அறிவாலறியப்படும்பொரு ளேயாகிற், பொறியாலறியப்புகா
வோ, பொறியாரக், கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தான் மெய்
ஞ்ஞான, முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று." எ-து,— பிரமேயமாய்ப்

...ா வானல் இந்திரியகாட்சிக்குத்
...ப்பத்துக்கு விடை.இந்திரியத்துக்கெ
...திரிசிய மாயையென்று கண்டித்து வி
...ப் பாலைப் பானம்பண்ணின திருச்செவ்வா
...ரி வந்தென்றவாறு. இது - திரிசியமாய்க் கா
...ா மாயாகாரியமென்றது. (சு)

...னியேயுயர்பிரமமென்பதுவு,மற்றசிவன்றானய்வகு
...வு, மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயென்றான், சிறந்தசீ
...'' எ-து,—சிறப்பையுடைய சீகாழிஞானசம்பந்த தெ
...ாருந்தி விசாரிக்கு மிடத்துத் தத்துவமசி மகாவாக்கியமு
...த்துவமசி மகாவாக்கியமும், வேதாகமம் வகுத்த கிரமஞ்ச
...ாதிகளுக்குச் சம்மதப்படாது. மாயாபோதமு மஞ்ஞானமு
...கிச் சிவபோத மிறந்தவிடத்திலுந், தத்துவங்களு மாணவமல
மும் நீங்கி யான்மபோத மிறந்தவிடத்திலும், வேதவாக்கியமு மாக
ம மகாவாக்கியமு மாணிக்கமும் அரதனமும் போலாமென்று னெ
ன்றவாறு, இது-மகாவாக்கிய விசேடமுஞ் சமயாதீதவிசேடமுங்
கூறியது. (எ)

"தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே, யோவிலெழுத்தஞ்சினையு மோதாய்கொல், லாவியார், பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த, முன்னிரண்டைக்காணுதன்முத்தி.'' எ-து,—தேவனே திருஞானசம்பந்த னென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமது ஞானசாரியனே யோர்காலத்து மொழிவின்றிய அஞ்செழுத்தினுண்மையைத் திருவாய்மலர்ந் தருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ற வினவுக்கு விடை.யகாரமாகியவாத்மாப் பின்னாகிய நகாரமகாரங்களைத் துக்க வேதுவென்று தள்ளி முன்னாகிய வகாரசிகாரங்களைவிட்டுப் பிரியாதது வானந்த வேதுவென்று தழுவிக் காணுதன் முத்திநிச்சய மென்றதென்றவாறு. இதுபஞ்சாக்கரத்தின் முத்திநிலைகூறியது. (அ)

"முத்திநடனத்தைமொழிஞானசம்பந்தா, சத்திதிருவம்பலத்திற்றன்றானய்ச்,சுத்தவுயிர், காணமுயலகனைக்காலான்மிதித்தருளித் தாணுநடம்புரிவன்றான். எ-து,—மோட்சநடன தரிசனத்தை யான் காணத் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுந் திருஞானசம்பந்த தேசிகனே யென்றவினவுக்கு விடை.-வகாரமாகிய சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே சிகாரத் திருமேனியோடுங் கூடினவனு யகாரவுயிராகிய

சுத்தாத்மாக்கள் தெரிசிக்கும்பொருட்டு ஆணவமாகிய முயலகனை யொருபாதத்தி லூன்றி மாயையையொருபாதத்தா லுதைப்பான் றவாநந்தத் தாண்டவராயர் நடனதரிசனத்தைக் காண்பாயென் றவாறு. இது பஞ்சாக்கர சொரூபமாகிய திருவம்பலதரிசனநடனத்தைக் கூறியது. (௯)

“தானேசிவமானசத்தியஞானாநந்த, மோனநிலைசொல்காழிமுன்னோனே, ஞானிகடம்,முள்ளமாகாயமாயொன்றாயவாநந்த, வெள்ளமாய்நிற்குமவர்மெய். எ-து,—ஊன சம்பந்தங்களெல்லாமொருவி ஞானசம்பந்தப்பட்டுச்சத்தியஞானனந்தத்தைப் பெற்ற மௌனயோகிகள் நிறைவுநிலையைச் சொல்லவேண்டுங் காழித்துறைச்சாமியென்ற வினவுக்கு - விடை. ஞானிகளுடைய வுள்ளமொன்றையும் பற்றாதாகாசம்போன்று நிற்கும். அவாள்சரீரம் ஏகபரிபூரண வானந்தமேலிட்ட பிரவாகமாய்நிற்கு மென்றவாறு. உள்ளமாகாயமென்றது பராசத்தியை. மெய்யானந்த வெள்ளமென்றது சுகப்பேற்றை. இது அணைந்தோர் தன்மையையு மானந்தப்பேற்றையுங் கூறியது. (௰)

இந்த நிராமய வந்தாதியின் கண் முன்சொல்லிப்போந்த சிந்தனை யதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை குருமரபு திருமுகப்பாசுர முதலியவற்றின் கருத்தெல்லா மடங்கக் காண்பாயாக. (ஒன்றாய்முளைந்தெழுந் தெத்தனையோகவடுவிட்) டென்னுங் கருத்தைப்பற்றி விவேகவுவமைகள் வருமாறு. மனமொன்று, மனத்தைத்தவிர ஆங்காரமாதிகளில்லை-இந்தமனந்தானே-௩௰௬-௬௰௬-௲௮௰௪-௮-௫-௬ - என்கின்ற தத்துவங்களாயும் விரியும் - இந்தமனத்தையே சீவனென்பதும், போதமென்பதும், உள்ளமெனபதும், விவேகமென்பதும்,அறிவென்பதும்.வெகுமுகத்தி லித்தனையும்.அகமுகத்திற் சைதன்னியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும், இத்தனையும். ஒருபுருடனைத்தானே நன்மையானல்லனென்றுந், தீமையாற்றீயனென்று, மிரண்டுமொத்தகருத்தான் ஞானியென்று வருவது போலும். சாமியம். “மனந்தானேதத்துவமானதும்போனது, மனந்தானேசீவனுமாறுதவீசனு, மனந்தானேவித்தனைமாறுட்டமானது மனந்தானேபின்னையுமாறுதபோதமே” “புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக், கத்தனாய்க்காமமாதிகுணங்களாய்க்காமியாகிப், பெத்தனாய்முத்தனாகிப்பேணுவார்பேணநின்ற, சித்தனாய்நி

னைதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே'' மெலாதமா... மேலபா ஸைப் பற்றி விபரீதவுவமைகள் வருமாறு ஆத்மாசடம் அசடம் பிறப்பிறப்படைவனென்பது சித்தாந்தமன்று. யதார்த்தவாதி வெகு செனத்தி ரோஷியென்றும், "வையகத்திலுண்மைதன்னைவாய்திறக்க வஞ்சினே, னையவைத்ததென்கொலோநமச்சிவாயநாதனே" என்று ம்,சகலகுண சம்பன்ன வேகுணவீன-என்பதுபோல. ஆத்மாவேபி டிபடாதேயானுற் சிவத்தைப்பிடிப்பேனென்பதுஅபத்தம். அத்துரு வமாக்கைதுருவமாத்மா. ஆதியாக்கை யனுதியாத்மா. பிரகாசமாக் கை யப்பிரகாசமாத்மா. இப்படியாயிரஞ் சாமியமுண்டு."தன்னைய ருச்சிக்கத் தானிருந்தானே.""அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே." "சீவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலிவனத்துளானே.

"அறியுமறிவேசிவமுமாம்" "நல்லகுலத்திற்பிறந்து நல்லாரைச் சேர்ந்தொழுகி,நல்லறிவுபெற்றுடைய நன்மாணு,நல்ல, சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச்சிந்தைகலங்கற்கச்,சிவமென்றநீயேசிவம்" ஒன்பது வாய்தலார்ந்தவூரினிலோரைந்தாய, துன்பமிலமைச்சரோடுஞ் சுகது க்கத்தேவரோடு, முன்பினேடுறவரோடு முற்றுநீயிருந்ததென்னே, செம்பொனுர்மாடுநீடு திருப்புலிவனத்துளானே.""பல்லுயிராய்ப்பா ர்தொறுநின்றாய்போற்றி பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி" இன்னஞ் சமுசயமுண்டானுற் சர்வக்கியானேத்தரத்திற் சமுசயநிவிர்த்திக ண்டுகொள்க. ஆதிமூலமென்றழைத்த யானைக்குமுன்வந்ததார். தூ ணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பனென்னவந்ததார் துருபதைக் கு மாளாத்துயில்கொடுத்ததார்? அருச்சுனனுக்கு மெய்ஞ்ஞானம் போதித்ததார் கல்லாலின்கீழ் சனகாதியருக்குப்போதித்ததார்? முப் புரதகனம்பண்ணி மூவரைக்காத்ததார் மார்க்கண்டருக்காக வந் தவன்யார் தேவர்களுக்கு ஞானம்போதித்ததார் ஆகாசத்திலாகா யபுருடனுய் நின்றவன்யார் நாலுமுகத்தாலும் நாலுவேதத்தைச் சொன்னவன்யார் இந்தவதிட்டானத்தைப்பற்றிச்செய்வதெல்லாம் பராபரவத்துவேயென்றறிந்து அரிகரப்பிரமாதிகளென்னும் பிணக் கை யுள்ளபடி விடக்கடவை. இதற்குச் சாமியம். "மூலமென்றழை த்த முனைக்கொம்பியானைவருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவனே, தூ ணிலுமிருப்பன் துரும்பிலுமிருப்பனெனு மழசொல்லுக்கெதிர்ந்த வனெவனே, துகிலுரிகாலைத்துருபதன்மகட்கு மாளாய்த்துகிலாய் வ ருத்தினனெவனே,வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருந்தாங் குணர்மெ ய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவனே வவனேபிரம மென்றறி மன்னே.

"கல்லாலின் மேழ்க்கடவுளாகிப் பொல்லாஞானம்புரிந்தவனெவனே, மாமலைவில்லாய் வலியவர்புரங்க, ணீறெழவொருக்கி நின்றமூவரை யுஞ், சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனே, காலனைமாட்டிக் கவின்சிறு பாலன், மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவனே, வவனேபிரமமென்ற றிமன்னே." "அதிதிதன்மைந்த ரலமருகாலைப், பிரமகீதையைப்பே சினனெவனே, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி, மறலியை[...]நிந்த வரதனெவனே, வரன்முறையுலகம் வயின்வயினுதிக்க, நா[...]கத் திருந்து நான்மறையுரைத்தன், றுபரிடதத்தி லொளித்தவனெ[...]னே வவனேபிரம மென்றறிமன்னே." தீக்கைவிபரம் வருமாறு. சி[...]யம் நிரத்துறத்தல்;—விசேடம்—பற்றறநிற்றல்; நிருவாணஞ்—சிவன்ரு றுதல்; அபிடேகம்—ஆனே மென்பதையுமறத்தல்; பஞ்சகிருத்திய விபரம் வருமாறு. அநுக்கிரகம்-சோகம்பாவனை; திரோபாவம்— முன்சீவனுயிருந்தோமென்பதைமறத்தல்; சங்காரம்—குலகோத்திர வபிமானந், தேகாபிமானம், பசுசாத்திரவனுட்டிப்பு, இன்னதேசம், இன்னவருணம், இன்னான்சந்ததி, யின்னகிருத்திய மென்பதையற வும்விடுத்தல். திதி—சற்சனசகவாசஞ், சிவோக மென்பதை நா டோறும் பயிறல். தோற்றம் — அண்டாண்டபகிரண்டம் அ கிலா[...]டகோடி பிரமாண்டநாயகர் தாமாய் நிற்றல். சீவகாருண் ணியம்-சிவாநுக்கிரகம், சிதேந்திரியபதிகரணஞ், சுவானுபூதிகம், எண்குணம் இவையுடைத்தாதல். சவுசாதியாறும் வருமாறு. சவு சம்-உட்கரணசுத்தி புறக்கரணசுத்தி. பற்கொம்பு—நிதானம். ஸ்நா னம்-நாம்நிராமயமென்றுமகாவாக்கிய சிரவணம் பண்ணல். அ[...] ட்டானம்-நாமறிவென்பதை மறவாமை. பூசை-நாமெங்குமிரு[...] சைதன்னியமென்று தெட்சணமூர்த்தியைத் தியானித்தல். [...] னம்-விசுவத்தை யெல்லாஞ் சாப்பிட்டுத் தான்மீதியாய் நிற்ற[...] கரணசுத்தி வருமாறு. மனம்-வாக்கு-காயம், நாம் சைதன்னிய[...] ன்று தேறலே மனேசுத்தி. நாம் சைதன்னிய மென்பதற் கடை யாளமாகச் சிவோகம் பாராட்டலே வாக்குசுத்தி. நாம் [...]சை தன்னியமென்பதைமறவாமல் அங்ககரந்நியாசங்களால்விளக்கலே காயசுத்தி. இதற்குச் சாமியம். "மானிடராக்கை வடிவுசிவ லிங்க, மானிடராக்கை வடிவுசதாசிவ, மானிடராக்கை வடிவுசித ம்பர, மானிடராக்கை வடிவுதிருக்கூத்தே" விபூதி - ருத்திராட் சம் - டுசபம் - சின்முத்திரை - சமாதி - நமஸ்காரம் - கும்பிடு ஆகவேழுக்கும் விபரவம். விபூதி, பசுமலமாகிய பசுபோதத்தை

நீ முக்தித்தசித்தல். ருத்திராட்சம், சைதன்னியம் நாமென்பதற்கு அடையாளமாகச் சோகம்பாவித்தல். செபம், அவனு னென்னு மநுபவத்தினிற்றல். சின்முத்திரை சிவனுஞ் சீவனு மொன்றுதல். சமாதி, நான் சைதன்னிய மென்பதையு மறத்தல். நமஸ்காரம், நானும் நீயாப்ப்போனே னென்னுந் திடமுண்டாதல். கும்பிடு, .. வித கெட்டு அத்துவிதமானே மென்னல். தலந் தீர்த்த மூர்த் திக விபரம்.—தலமென்றது தான். தீர்த்தமென்றது தன்னுத் ம..தம். மூர்த்தியென்றது சுபாவசைதன்னியம் (ஆவிலிங்கபீ டபுர யமர்ந்ததேசிவாயமே.) என்றது மிக்கருத்தைப் பற்றி வந்த ன வாம். திருக்கு-திரிசிய விபரம். காணப்பட்டதெல்லா மாயை ய..னபடியா லவையனைத்துந் திரிசியம். காண்பது யாதொருசைத ..ன்னியமுண்டோ வதுவே திருக்கு. வேதாகம மிரண்டுங் கருத்தொன் ..றோ விரண்டோ வென்பதற்கு விபரம்.—நொடித்தான்மலைவேறு கயிலாசம் வேறென்பாரும், சிதம்பரம்வேறு புண்டரீகபுரம் வேறெ ன்பாரு மில்லை. யதுபோலும் இந்தவைதீகசைவமுங் கண்டுகொள் க. ஆகாசம்போ லாத்மா. சந்திரன்போ லாத்மபோதம். நட்சத் திரங்கள்போ லாத்மசத்திகள். பகலைப்போல சகலாவத்தை. இரு வைப்போலக் கேவலாவத்தை. சூரியனைப்போல ஞானம். பர்வம் போல — பெத்தகாலம். அமாவாசியைப்போ லாத்மபோதம்ஞா னத்திலடங்கிய முத்திகாலம். நாகலோகஞ்-சுழுத்தி. மத்திய லோகம்—சொப்பனம். சொர்க்கலோகஞ் - சாக்கிரம். "சத்தியமா ..ா பிதாக்கியானஞ் தர்மோபிராதா தயாசகா, சாந்தம்பத்தினி சமா ..திரா சட்விதமமபாந்தவா.—யதார்த்தமேமாதா,பிரக்கியானமே .. சிவதர்மங்களே யுடப்பிறப்பு, தயவே தோழன், கலியாணகிரி ..மிரண்டுந் தோன்றாத சாந்தமே தாரம், பிரமாதிபிபீலிகாந்தத் .. சைதன்னியமே யென்று காணுஞ் சமபோதமேசந்தானம், இந் ..வாறு மெனக்கு பாந்தவ்வியமென்று உலகத்தைவிடக்கடவன். ஞானி கன்மங்களை விடுவதேசித்தாந்தம்.அதுயதார்த்தமோஅயதா ர்த்தமோ. அயதார்த்தமென்றேனீர்சொல்லில் வசனமுண்டாயிருப்பா னேன்? அபக்குவனைக் குறித்து.அவைகள் வருமாறு."வில்வக்குடலை யெடுக்காமல் வீணுக்குடலையெடுத்தேனே." என்றும், "வில்வக் குரு காதல் கொம்பாதல் கொம்புதிர்ந்து வீழ்ந்த, சருகாதல் மண்ணு தல் சாத்து, என்றும், முக்கோடியேகாதசி, காசி, பிரயாகை, கா வேரி, ராமேஸ்வரம், என்றும் நினைக்குந் துவிதசித்தப் பிரமை

யெழுந்து, அத்துவித சித்தம் பிறக்க ... ட்டெனவறிக "ஆரணவுருவமாகி யம்பரக்சோயிரூறு, நாரணன் பிரமன்காணு ஈட்டீசெய்ததென்னே, காரணமுயிரோயென்னக் கண்டவர்காணு தேங்கச், சேரணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே." அத்துவிதம் இரண்டல்ல. துவிதமே இரண்டு. நீர்சொன்ன அத்துவிதத்துக் கருத்தமிதுவல்ல. இரண்டின்மையாயிருக்கும். இரண்டின்மை யென்பதொன்ரூ?ஒன்றுமல்ல. இரணடோ? இரண்டுமல்ல பின்னை த்தா னெவ்வழிவிடுவாய் சண்டாளா மூர்க்கனைநேயம் பற்றிச் சாதிக்கிறையோ (மூர்க்கனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் முன்னும் பின்னுங் குற்ற) மென்பதுபோலாயினே. அத்துவித சூரியனெழுந் தா னென்னில், அதற் கர்த்தம் துவிதசூரியன் வந்தாலும் பொய்சொல்லே னென்னு மாற்றம் உனக்கடாவோ. "எகமேவாத் துவித" மென்னுஞ்சுருதிசாரத்தையு மறந்தாயாயினே. "அத்துவிதத்துக் கருத்தம்பலவென்னுங், சிற்றறிவு கொண்டுசிலகீழ்" எ-து,— கொஞ்ச புத்தியைக் கொண்டு கீழ்ச்சாதிகள் தாதமார்க்கத்தைத் தழுவி யத்துவிதத்துக்கருத்த மொன்றுமல்ல. விரண்டுமல்ல வுபயமுமல்ல வென்றுகூறுந் துவித பாசண்டர்க ளென்பதாம். வேதச் சொல்லை நம்பாதவன் நீசனென்று வியாச சூத்திரத்திரத்திற் சொல்லும். தேவதத்தன் விரியாணமானுனே? யில்லை. கலியாண மானுனே? வதுவுமில்லை. அமங்கலியோ? அன்று. சுமங்கலியோ? அன்று. கன்னிகையோ? அதுவுமன்று. ஆனுற் குதர்க்க மாக யாதமன் றென்னில்,நீபெரும்பாவி. நாட்டி லுள்ள சாவுனக்கெய்திற் சுமமில்லை. வியாழ வட்டங் காத்திருந்தால் உபுதேசிப்ப னென்று ஒருபூனை கயிலாசத்துக்குப் போகிற கொக் கெலி கோழிகளுஞ் டத்தைச் சம்பாடணம் பண்ணிக் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஒரு மூங் கோவிலிலே யிருக்கச்சொல்லி உங்கள் போதமடங்கவி... யே யென்று பன்னி ரண்டுவருடம் ஒன்றென்ருய் அனுக்கிரகம்ப... ணியகதை யுனக்கேதகும். ஆனுற்சுவாமி நீர்சொன்ன புத்தியைக் கேட்கிறேன். அத்துவிதத்துக்கருத்தஞ் சொல்வாயாகவென்பாயேல், சாமியம். "அத்துவிதமேகமேயாங்கி ரண்டின்மையெனி, லத்துவித மன்ரூவது." எ-து,—அத்துவிதம் எகமே. ஆருக் கேகம். பஞ்ச பாசங்களைநீங்கிய சிவனுக்குஞ் சிவனுக்கும். அஃகர்த்தமின் றிரண்டற்றுப் பூவுமணமும் போலவென்னில், போதச்சுவானமே இலங்கையிலே யிரும்புதிருடாதே உன்சத்தமென்றைக் கடைக்குமோ